

Брат Борис Николов

НАРЯДИ И ПОСЛАНИЯ

Брат Борис Николов
НАРЯДИ И ПОСЛАНИЯ

Брат Борис Николов

НАРЯДИ И ПОСЛАНИЯ

ПРЕДГОВОР

Текстовете, които се съдържат в този сборник, ни представят една специфична страна на духовния живот на българите в един полувеквен период от най-новата ни история. Става дума за духовния живот на хората, които са избрали да живеят – в една или друга степен – според учението на Учителя Бейнса Дуно (Петър Дънов). Общността на Бялото братство, създадена и вдъхновена от него, продължава да съществува и днес благодарение на силния дух и всеотдайността на поколението, приело „на живо“ от Учителя енергията на духовния стремеж и на духовния подвиг.

Периодът, за който говорим, е времето на социалистическия режим, което начало съвпада със заминаването на Учителя от този свят. Това е време на груба нетолерантност към всяка различност и към всяка духовност. Един агресивен атеизъм наранява дълбоко душевността на хората и съответно – човешките отношения, защото душевността на човека живее и се проявява преди всичко в общуването. А всяка общност – от семейството, през работните и творческите групи, до по-големите професионални и мироведни общности – е атакувана от една авторитарна идеология, която бележи общуването с белезите на контрола и недоверието. Братството, разбира се, не прави изключение, напротив. То е притиснато отовсякъде като „особено опасно“, защото хората в него обичат да мислят и защото вярват в Бога. Тази ведра и така жизнена общност, която се опитва да се справи с тежкия удар от раздялата с Учителя, понася груб натиск чрез всякакви забрани и ограничения, масирано изземване на духовната литература и дори съдебен процес. Настават трудни времена. Мрак.

Но: „Каква е работата на учениците? В мрака тихо да светят.“ „Братството съществува. То е като кандилце, което свети вкъщи и създава уют. Светлината му, ако и слаба, е приятна и желателна. Тя напомня за Слънцето и крепи надеждата. Вярно, сега е нощ – време за почивка, но ще дойде денят – времето за работа.“ (Борис Николов)

Трябва да се издържи, докато дойде Денят. Как? *Заедно*. Още старият български хан го е знаел. Нормално общуване на хората от Братството в социума е възможно, само ако не се знае за тяхната принадлежност към тази общност. На тях им остава само вътре в нея да намират истинско разбиране и възможност за свободно споделяне. Но естествените срещи, общуването на физически план е тежко ограничено. Има срещи, разбира се, но когато участват повече хора, над тях обикновено висне най-противното усещане – че си наблюдаван, което в известна степен сковáva и донякъде деформира естествения, спонтанен братски живот. Събирането на „двама или трима в Мое име“ може да става всъщност истински, свободно и живо само в мислите, в съзнанието и в сърцето. Оказва се, че само там е възможно необходимото, животоспасяващо заедно.

Братският съвет поема неотменната грижа да се поддържа връзката между приятелите чрез общ мисловен и духовен живот, въпреки ограничените условия. Това е отговорност пред Небето, пред Учителя, пред приятелите. Защото духът на братството – това е духът на единството: има ли дух – има братство, има ли единство – има братство. Намират два основни начина за събиране заедно и единение в мисленето и в прежи-

вяването: от една страна, за ежедневна връзка – Мислите за всеки ден, които предлагат теми за размишление и вътрешна работа; от друга страна – празничните наряди и послания. Така се поддържа вътрешната връзка в братската общност, провокира се мисленето, акцентира се върху молитвата като метод за вътрешно пречистване и израстване, за сближаване и взаимопомощ; стимулира се индивидуалната вътрешна работа, сърдечната и душевната активност, волята да издържаш и стремежа да бъдеш верен на Делото; подхранва се чувството на единство и солидарност, на съ-принадлежност към една общност, която е „подслонила“ ценностите и усилията на две поколения близки помежду си хора, свързани чрез духа на Учението и чрез любовта към Учителя. Участието във всички тези усилия е споделен, тих подвиг.

В последните години по времето на Учителя духовните наряди са включвали не само програмата за честване на братските празници, но и програмата за духовна работа през цялата учебна година, започваща с Празника на есенното равноденствие; тази програма съдържа точни указания за ежедневните духовни занимания. През учебната 1940 – 41 г. например, за всеки ден е посочен стих от Библията (от Стария и от Новия завет) и една определена страница от беседите (в т. „Учение и работа“), върху които да се размишлява; за духовната учебна 1942 – 43 г. за всеки ден е посочен стих от Новия завет и една определена страница от беседите; също и „ново мото“: „Да бъдем готови да приемем Словото Божие в нашите умове, в нашите сърца и в нашите души, и да го приложим. Амин. Тъй да бъде!“ За учебната 1944 – 45 г. се предлага текст от Библията, вече „избран по свобода“, и отново е посочена за всеки ден една определена страница от беседите; появява се мотото, което след това през годините присъства в голямата част от празничните наряди: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“

Опитвам се да си представя, как всеки Божи ден, всеки (или почти всеки) от хилядите последователи на Учителя е четял точно определения стих от Библията и точно определената страница от определена беседа, избрани от Братския съвет ... в името на Единството! Разбира се, в нарядите се препоръчва „в другото свободно време на деня проучване на Библията и беседите по свобода“...

И накрая: „Умоляваме братята-ръководители да съобщят настоящето и на всички братя и сестри от града и околията (или: „и във всички околни села, дето има кръжоци“). За получаването на настоящето молим, отговорете с отворена картичка.“ Така става, в общи линии, духовното общуване в Братството преди малко повече от 70 години. Но физическата отдалеченост не пречи на душевната близост. Напротив...

Когато са имали на разположение издадените беседи, приятелите са намирали посочената за за размишление беседа и страница, но идва момент, когато това става невъзможно: или са им отнети томчетата с беседи, или, за да не се случи това, те са ги скрили така, че не могат да ги ползват. Тогава се намира друг начин: някой, който има възможност да ги съхранява така, че са му все пак достъпни, започва да изважда текстове от беседите и да ги подрежда за всеки ден от годината – така се появяват познатите

ни и до днес „Мисли за всеки ден“. Така, всяка сутрин, прочитайки нещо от Словото на Учителя, човек се радва на „Доброто утро“, в което се е срещнал със своите приятели...

След инсценирания съдебен процес, когато Борис Николов, председател на Братския съвет, и Жечо Панайотов, касиер, са изпратени в затвора, мракът се съгъстява. Съкровено то верую на хората от Братството, което им дава светлина и смисъл на живота, е отпратено извън закона. Боян Боев поема основната тежест в процеса на духовното оцеляване на Братството. Той неуморно изпраща писма до всички краища на страната, където има братски групи. В тях предава записките си от срещите, разговорите и опитностите с Учителя, когато придружава неотлъчно; обяснява, напътства, окуражава, с абсолютна преданост и всеотдайност.

След излизането на Борис Николов от затвора на 1. януари 1963 г., Братският съвет решава той да поеме приготвянето на нарядите за братските празници, заедно с придружаващи ги послания. Повечето от тях са подписани с „Братският съвет“, но авторът е Борис Николов, чийто стил се разпознава, въпреки, много отчетливо. Нарядите придобиват по-различен характер. За ежедневната духовна работа няма посочени страници, няма посочени стихове от Библията, указанията за работата през годината са дадени по-общо, според условията и възможностите в различните братски групи, започва да действа принципът „по свобода“. Трябва да се излезе от вцепенението. Не може да се остане завинаги само при четенето и цитирането на Словото, необходимо е да се събуди творческото му осмисляне, за да стане възможно и претворяването му в дело, в живот. Посланията са именно опит и пример за такъв подход. И призив към активно, свободно, самостоятелно мислене, към все по-ясно и по-богато разбиране на същността на Учението и осъзнаване на същността на ученичеството. Преживяното и премисленото от Борис Николов в затвора доказва, че решетки може да има за тялото, но не и за мисълта, не и за духа – за тях не съществуват забрани и ограничения. Никакъв човешки институт или закон не може да накарни духовната и душевна свобода, която дава на човека познаването на Божиите закони – знанието, дадено от Учителя. Няма място за страх от човешките разпоредби, те нямат никаква валидност в духовния живот. „Учителят – това е велика Идея, която изпълва Всемира. Той не зависи от никого и няма нужда да бъде утвърждаван и узаконяван от каквито и да било сили или власт...“ (Послание за Петровден, 1966 г.) „Братството съществува по Божие повеление. То не принадлежи на никакъв човешки ред и порядък и не е подчинено на такъв.(...) Бялото Братство е над всяка организация – светска или духовна. То е над всякакви форми, създадени от човека.(...) Бялото Братство е ПЪТ на душите към Бога. То има благословението на Разумния свят и неговата подкрепа и закрила.“ (Нова година 1968.) Чрез посланията идва нов импулс, нова енергия струи в духовния братски живот, освежаваща и освобождаваща. Чрез тях наистина идва мощна подкрепа от Разумния свят.

Традиционните братски празници оформят един пентаграм, чиито върхове се бележат от основните астрономични и астрологични точки: Пролетното и Есенното равноденствие (съответно: начало на духовната и на учебната нова година), Лятното и зимното слънцестояние (съответно свързвани с деня на раждането и на заминаването на Учителя) и Съборните дни през август. Всеки празник представлява фокус на специфични енергии, определя-

щи неговото послание и значение, както и неговото въздействие. Това са специални моменти, чествани от древни времена, които съдържат, от една страна, мощен космически заряд, а от друга – пластове преживяване и осмисляне, натрупани в колективната памет и събуждащи отново и отново през вековете трепета на радостното братско „заедно“. Така през тези фокуси минава и се организира „текущата Мисъл“. В едно от посланията се казва: „Има една текуща Мисъл, тя иде от великия Разумен свят. Тя се предава по всички населени светове. И както кръвта храня клетките на организма, тъй и всемирната Мисъл обединява всички, които мислят. Тази велика вълна подхранва хората на науката, изкуствата, философията, мистиката, тя дава подтик на творците във всички области на живота. Тя е небесният хляб. В Господнята молитва за нея е казано: „Хлябът наш насъщний дай го нам и днес“.“ Да долавяш текущата мисъл – това не всеки може. Това предполага способност да достигнеш този поток, който тече в по-високите измерения и да поемеш по течението му. Това е Връзката, която предполага чистота, сила на духа и на мисълта, смелост и отговорност. Това значи да поемеш функцията на мост между нашия тук свят и света на Мисълта, на Светлината, на „Великите души“.

И тъй, в посланията намират място както текущата Мисъл, така и основните идеи, които са есенцията на Учението. Върху тях са поставени акцентите, очертаващи няколко основни теми, които се връщат отново и отново „на фокус“, защото са свързани с най-важното в живота на учениците – вътрешната работа. Акцентите се оформят благодарение на повторенията, понякога на буквално едни и същи фрази, което е израз на особена значимост, която брат Борис придава на тези идеи.

Единството е основната идея на духовния мирозглед. Това е доминиращата тема и в посланията. Към него се върви чрез мисълта, чувството и делото. Това е ключовата идея, чрез която може да се осмисля всяка ситуация, да се решава всеки проблем, да се преодолява всяка трудност: ако мислиш за единството на живота, за това, че всичко е свързано, можеш да търсиш във вярната посока и наистина да намериш верния отговор на всеки въпрос. Светът е единен, животът е единен – това е магическата формула. От тази идея произтича друга основна тема: човекът като индивидуалност. Всяко същество, като елемент на единния живот на Цялото, трябва да бъде вярно на себе си. Това значи човек да намери мястото си в Цялото като негов необходим елемент и да изпълни предназначението си като такъв. Да бъдеш верен на себе си означава да бъдеш верен на предназначението си. Но за да го знаеш, трябва да учиш. Следващата основна тема: ученикът. В какво се състои Пътят на ученика? В откриването, осъзнаването, преживяването и утвърждаването на единството на Битието чрез собствения живот; максимално осъзнаване на индивидуалната отговорност. Друга основна тема в посланията е молитвата. Тя е ключова, защото това е основният метод за най-важната – вътрешната – работа на ученика, за постигане на най-важното в живота – връзката с Бога. И още една силно застъпена тема: Животът – вечен, безграничен, единен, вездесъщ. Необходим е хоризонтът, който мислите по тази тема разгръщат, за да помогнат да стане душата ни „обширна като Вселената“.

Посланието обикновено не е логически строго подреден текст. Заглавието му назовава темата, която се явява център на размишленията, но те не са непременно строго логически обвързани. Често мислите следват

непосредствено идеи, плаващи настойчиво към съзнанието, важни идеи, чието изказване понякога не се вписва в очакваната логическа последователност, характерна за структурираните текстове. Тук има вяност и преданост повече към живия поток на Мисълта, отколкото към очакванията на добре възпитания интелект. Това е едно от нещата, които обясняват повторенията. Трябва да се отбележи, че те са напълно съзнателни, умишлени. Те са като мантри. Звучат като „заколдования“, като формулите, които повтаряме с убеждението за магическото им въздействие върху действителността. Като наричанията, с които предците ни са въздействали с мисълта и волята си върху събитията. Има и нещо друго, свързано с конкретните условия: не всички в Братството из страната са получавали всеки път изпратеното послание и наряд; имало е години, когато пощата на набелязани хора се е следяла и писмата не са стигали до адресатите си. Освен това, макар и „в нелегалност“, Братството е привличало и нови хора, за които е било необходимо да почувстват по-ясно и ярко духа на учението именно в братското общуване, което празничните наряди и послания са вдъхновявали и поддържали.

Какво е посланието? То е обръщение към близките по стремеж и Път души, знак на любов, грижа и отговорност; покана за размисъл; подтик за задълбочена вътрешна работа; споделяне на знание, сила и духовен опит; зов за непрестанна будност, търсене и израстване; подкрепа на всяко духовно усилие, кураж за преодоляване на всяко изпитание. Посланието носи жив творчески импулс, който има енергията да свърже съзнанията и сърцата в общ порив към Истината, Красотата и Доброто.

Благодарим!

Братството издържа изпитанието на мрака. Как издържа? Заедно! Да, дойде „Денят – времето за работа“ . Но дали Братството ще издържи на неговата изобилна светлина? Дали не се окаже тя прекалено силна за нашите духовни и душевни очи? Успяваме ли винаги ясно да различим Истината, истинската Красота и истинското Добро? И да сме заедно, за да вършим изобилната работа?

НАРЯДИ И ПОСЛАНИЯ

гадени от брат Борис Николов
за братските празници
в периода 1963 – 1990 година

1963.

22 септември – началото на Учебната година 1963/64.

НАРЯД

Есенното равноденствие тази година ще се отпразнува на 22 септември;
в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом – само песента
3. Молитва на Царството
4. Евангелия:
 - от Матей – 9 гл., 14 – 17 ст.
 - от Марка – 8 гл., 34 – 38 ст.
 - от Лука – 14 гл., 1 – 6 ст.
 - от Йоана – 10 гл. – цялата
5. Песента „Махар Бену Аба“
6. Беседата „Добрият пастир“, от т. „Да възлюбиш Господа“, неделни, 1916.
7. Песента „В начало бе Словото“
8. Кратко слово от Братския съвет
9. „Отче наш“
10. Мото: „Господи, Боже наш, да гоїде Твоео Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“ (само веднъж)
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“ (три пъти)

Гимнастически упражнения

Вечерта в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

СЛОВО

при отпразнуването на есенното равноденствие

Обични братя и сестри,

Пред нас е Новата учебна година. Какво носи тя за учениците? Нови откровения, нови опитности и знания, нови задачи.

„Пътят на ученика е като зазоряване.“ От светлина към светлина – от знание към знание.

Божественото учение е зов към учениците в света. Те не са много. Не е до множеството, а до съзнанието. Учителя казва: „Мене ме интересуват учениците. За старозаветните, новозаветните и праведните има кой да се интересува“.

Идеите слизат от Божествения свят с голям капитал, с голямо богатство и сила. Те са обкръжени с ореола на небесния живот, имат обаяние и власт над човешките души. Опасността сега е в това: злото иска да ги обсеби и да използва тяхната сила и богатство. Затова невидимо войнство ги пази и съхранява. Наистина, в тази борба се дават жертви, но идеите всякога извършват благословената си работа. Това са мощни вълни, които идат да повдигнат човешките души. Всяка жертва за тях и всяко страдание носят благословение за всички. Учениците имат задача да приемат Словото и да го предадат на своите братя. Това те правят не само с думи, но с живота и делата си, с работата си.

Ученикът се моли тъй: „*Да се освети Името Твое*“ – с това той утвърждава единството си с Бога;

„*Да дойде Царството Твое*“ – ученикът работи за идването на Царството Божие на Земята и всеки, който дойде в допир с него, трябва да почувства Царството Божие;

„*Да бъде Волята Твоя*“ – ученикът изучава и пази свято завета Божий, Неговите закони и наредби.

Мислите ли за Бога, мислите и за човека. Не отделяйте човека от Бога. Бог е най-хубавото в човека и най-хубавото в природата. Красотата изявява Божието присъствие навсякъде. Отношението ни към нея е отношение към Бога.

Ученикът на Божествената школа работи с чистота и истина. Методите за работа трябва да съответстват на идеала. Между тях има пълно единство. Целта не оправдава средствата, а каквато е целта, такива са и средствата, те са едно.

Не казвайте, че червейчето, което приготвялява копринената нишка, е невежа. Вижте какво прави то! Тази тънка, здрава, лъскава нишка, с която се обличаме, е удивително направена. Невежество е да се отрича разумността в природата, която срещаме на всяка крачка. Човек трябва да я изучава и да бъде в съгласие с нея. Изучаването на природата води към великата Разумност. Следователно науката е път към Бога.

Ние не спорим за вярвания. Христовото учение е живот, а не вярване. Този живот ние обичаме и търсим. Съществувал ли е Христос исторически или не, това са празни спорове. Христос е **живот**. Той е бил, Той е сега, Той е всякога. Към този живот ученикът се приобщава със смирение, търпение и постоянство. Това е Пътят.

Учението на Учителя е Христовото учение. Това е Школата на Христа. Мисълта на Учителя е огън от олтаря на Всевишния. Тя запалва нашата мисъл и в нас се раждат идеите и мислите на Вечния живот.

Един ден ще се върнем на Слънцето, откъдето сме излезли. Пазете връзката си със Слънцето. Светлината е „космическият кораб“, с който пътуват душите. С него ще се върнем ние в Дома на нашия Небесен Баща

Сега ние приветстваме учениците на Божествената школа с новата учебна година и им пожелаваме вдъхновение и творческа работа – единни, в един дух и в едно тяло!

1 септември 1963 г.
София – Изгрев

Братският съвет

27 декември – Денят на Учителя 1963.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

По случай 19 години от заминаването на обичния ни Учител, на 27 декември т.г., в 5 ч. сутринта ще се изпълни следната програма:

1. Добрата молитва
2. 91 псалом
3. Молитвата „Пътят на живота“
4. Песента „Духът Божий“
5. Евангелия:

от Матей – 5 гл., 43 – 48 ст.

от Марка – 10 гл., 17 – 38 ст.

от Лука – 12 гл., 1 – 12 ст.

от Йоана – 9 гл., 1 – 12 ст.

6. Кратко слово от Братския съвет

7. Песента „В начало бе Словото“

8. Беседа: „Първичната връзка“, от т. „Петимата братя“, неделни, 1923.

9. „Отче наш“

10. Тайна молитва

11. Песента „Махар Бену Аба“

12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето,

и всички народи, които Ти си призовал,

да заемат своето място в Царството Ти

и да Ти служат с радост и веселие!“ (само веднъж)

13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“ (три пъти)

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 19 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

СЛОВО

от Братския съвет

Мото: *„Божественото Слово има сила да расте при всички условия, по това се познава то – ако има сила да расте при всички условия.“*

Учителя

Братя и сестри,

Ние всякога си спомняме с благодарност за нашия обичен Учител. Споменът за Него и днес изпълня душите ни, с него ние живеем и работим. В Неговото име днес сме се събрали. Колко мир и колко светлина има в света, в който Той ни въведе! Той присъства в сърцата ни и ни обединява. Мирът и единството идат от Неговото присъствие. Ето за какво ние трябва всякога да благодарим.

Христос след планинската проповед каза: „Търсите ме не защото видяхте чудеса, а защото ядохте от хляба“.

Какво нещо е една беседа? Беседата е тайнство – Бог се разговаря с човешките души, просвещава ги и ги учи. Няма по-хубаво от това! От всички видове словесно изкуство беседата е най-трудното. Искане се мъдрост, прозрение и любов, искане се свършена и чиста връзка с Бога. Това само един Учител може да има.

Учителя създаде образци на това изкуство. Те ще останат класика за всички времена. По тях ще се учат в бъдеще. Каква огромна работа извърши Учителя! Той е държал повече от 7 000 беседи, оригинални, неповторими. В тях е изложено Божественото учение, неговата дълбока философия, знанието за разумния живот, основата на здравето, методите за възпитание на човека, за да бъде той гражданин на Царството Божие.

Учителя отдаваше голямо значение на музиката като молитва, като сила, като метод за възпитание в Школата. Той остави много хубави песни и художествени музикални творби, оригинални, дълбоки по съдържание, красиви, проникнати от дух и сила.

Някои от беседите на Учителя са поеми, хваления на Вечния, ненадминати по красота. Като слуша и чете беседите на Учителя, човек се прониква от духа на Словото, навлиза във великия Живот.

Това е голямото наследство, което Учителя остави, и то принадлежи не само на българския народ, но и на цялото човечество, и един ден то ще си го подири.

Ученикът запазва завинаги способността да беседва със своя Учител, това е благословието, което му е дадено.

Учениците на Божественото учение са по цялата Земя, сред всички народи. Те не са прикрепени към някоя религия, църква или общество. Те не са ограничени от догми и канони. Те са свободни от външните форми, макар и да си служат понякога с тях.

Учителя създаде Школата за изучаване и прилагане на Божественото учение. Тук се придобива онова живо знание, в което човек расте. Изгражда се нов мироглед; естествено, че той може да влезе в стълкновение със стария. Това не може да се избегне, но учениците имат дух и сила да издържат на всичко. Тяхната задача е да опазят Божественото учение и неговата чистота.

Човек трябва да обича знанието като хляба, водата, чистия въздух и светлината. Знанието освобождава.

Помнете: ние работим за една свещена идея – братство и мир между хората. Тая идея е всемирна. Тя апелира към всички човеци-братя.

Какво очаква днес човек? Христа. Христос иде днес на Земята в сърцата и умовете. Неговият дух прониква всичко. Христос е Истината, Правдата, Добродетелта – Христос, победителят. Това е духовна борба, а не материална.

Почвайте деня с молитва, и свършвайте деня с молитва. Това е връзката ни с Бога и връзката помежду ни. Има вечни неща, те не се купуват с пари; тях гледайте да придобиете и опазите, другото лесно се придобива. Вечно е любящото сърце. Вечен е светлият ум. Над тях смъртта няма власт. Учениците на Божественото учение живеят във вечните неща.

Които живеят във вечните неща, са силни, ако и привидно да изглеждат слаби. Силни са онези, които служат на истината, на правдата. Това са закони на Великия живот. Те всякога тържествуват.

В каквато и област да работи, човек трябва да твори. Творчеството възвисява и приближава човека до Бога. От учениците се иска работа, работа с любов. Ние работим за Царството Божие. Само идеята за Царството Божие ще примири и обедини човечеството.

В живота на Царството Божие не се бърза. Там има ритъм. Там всяко нещо става на своето време. Великият разумен свят ръководи ученика в малкото и в голямото. Учениците са призвани на работа. Всеки сам ще долови кога е неговото време.

Успехът на всяка работа зависи от това, доколко човек е буден и чутиък за ръководството на Големите братя. Те ни съветват и ръководят във всичко.

Нашите заминали братя, онези, които обичаме и ни обичат, пребъдват във Великия живот, те участват в нашия живот и ни помагат. Ние всякога можем да ги призовем, щом знаем техните Божествени качества и атрибути. Смърт няма.

Днес, когато честваме 19 години от заминаването на нашия обичен Учител, нека си спомним неговите думи към учениците:

„Вие всякога трябва да бъдете образци на чистота, на светли мисли, възвишени и благородни постъпки. От Школата трябва да излязат хората на новото, които виждат нещата и знаят да помагат. Образци във всичко, образци не само на думи, а на дела.“

Когато говорим за Божественото учение, разбираме един живот, който сме опитали, познаваме и обичаме.

Сега, когато приемаме условията, които ни се дават, да кажем нашата кратка молитва:

„Господи, благодарим Ти за всичко,
което си ни дал и си ни научил!“
Мирът на Учителя да бъде с всички нас!

6 декември 1963 г.
София – Изгрев

Братският съвет

За 1963 г. липсват наредите и посланията за 22 март; 12 юли; Съборни дни.

1964.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година празникът на Пролетта ще се отбележи по следния начин:

На 22 март, в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният рег:

1. Добрата молитва
2. 91. Псалом
3. Молитвата на Царството
4. Песента „В начало бе Словото“
5. Евангелия:
 - от Матей – 5 гл., 13 – 16 ст.
 - от Марка – 16 гл., 15 – 20 ст.
 - от Лука – 6 гл., 36 – 38 ст.
 - от Йоана – 3 гл., 16 – 21 ст.
6. Песента „Бог е Любов“
7. Беседата „Абсолютна истина“, от едноименния том, утринни слова, 1930.
8. Тайна молитва
9. Слово от Братския съвет
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да ти служат с радост и веселие!“
12. Песента „Фир-Фюр-Фен“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“ (три пъти)

Гимнастически упражнения

В 7 ч. вечерта – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

СЛОВО

Обични братя и сестри,

Поздравяваме ви със светлия празник на Пролетта!

Двадесет и втори март е астрономическа и духовна Нова година. Той е празник на Слънцето, на светлината. В традициите на Бялото Братство този празник се чества от най-дълбока гревност.

Новата година напомня новия живот, за който Учителя е говорил, новата култура, която очакваме, за която работим и която иде.

Явленията в природата напомнят онези процеси, които стават в съзнанието на човека. Между външната природа и вътрешната има съответствие, единство.

Сега е пролет, светлината и топлината се увеличават. Кой може да каже какво е всъщност светлината? Какво върши тя? Светлината свързва

галечните светове на Всемира. Тъй, както я възприемаме с очите, това е само външната ѝ страна, „опаковката“. Какво е съдържанието? Науката не поддържа вече, че светлината е просто „трептения на етера“, това е физическата ѝ страна. Светлината е непознат свят, в проучването на който човек едва сега се задълбочава.

Идва от космичното пространство лъч от далечна звезда – слабичък, едва се долавя от око; но той е пътувал хиляди години, и с каква скорост е преодолел огромно пространство! Човешкият ум има способността да възприема този лъч, да го усилва хиляди и милиони пъти – и тогава в съзнанието се ражда една идея, една мисъл, едно чувство. По този начин човек общува с жителите на далечни светове. И тъй, светлината е „опаковката“, а човешкият ум има способността да открива съдържанието.

Понякога, когато в човека настава мир, на екрана на неговото съзнание се проектират мислите и чувствата на онези, които обича и които го обичат, независимо от това, дали те са в този или в онзи свят. Това е пак светлината, невидима за око, но доловима за съзнанието. Светлината свързва душите, както свързва небесните тела. Онзи, който е свикнал да наблюдава и различава мислите, които минават през съзнанието му, може да долови и различи мислите на своя заминал приятел. Това е реална среща, разговор с него. Както образите и лицата на човеците се различават, имат свои особености, така и мислите на всеки човек имат своя характерна светлина, свой ритъм, особен трепет. По това се различават душите – по Божествената искра, която е специфична и неповторима за всяка душа.

И тъй, светлината е носител на живота, силата на живота е Любовта, а господар на живота е Духът. Духът създава формите, за да си служи с тях, но той не остава ограничен във формите. Духът може всякога да създава нови, по-съвършени форми.

Затова Христос казва: „Иде час и сега е, когато истинските поклонници няма да се покланят нито в тази гора, нито в Ерусалим, но ще служат Богу в дух и истина“.

Това е нашият път.

Има едно висше строителство, което се предшества от разчистване на старите форми, представи, понятия и всякакви помагала в пътя на човека, за да стане небето ясно, за да отрази Божия лик чист и светъл. Днес този процес се извършва в съзнанието на човека. В тази голяма работа е ангажиран Разумния свят, в нея участват учениците на Божествената школа. След това иде онази творческа работа, която създава новите форми. Това е духовната работа, която днес се извършва.

Силата е в идеите! Те са духовната светлина. Те идат от Божествения свят. Разумният човек не се бори с идеите – все едно, никой не може да успее в тази борба. Не само това – който се бори с тях, ще изгуби всичко. Всеки, който служи на една Божествена идея, има Божественото благоволение, т.е. – всичко.

Днес хората вярват в материалната сила, ала те не знаят силата на идеите. Когато учениците на Христа се възхищаваха от храмовете и сградите, и Му посочиха: „Учителю, виж какви здания!“, Христос каза: „Виждате ли всичко това – камък на камък няма да остане от да не се разруши“.

Човешкият порядък е временен, Божественият порядък е вечен, за него работят учениците на Божествената школа.

Пространството е изпълнено с живот. Земята пътува в пространството, хората оставят в него своите мисли, чувства, радости и скърби. След много години друг свят ще мине оттук. Хората, които живеят в него, ще почувстват нашите радости и скърби.

Не е било време, да не е имало живот, и няма място, дето да няма живот. Тогава – считайте се едно с живота.

Приемете нашите поздравии послучай Новата година и Пролетта! Използвайте прилива на енергия, който сега иде от Слънцето – „Дома Господен“, – където живеят ангели, които обичаме и които ни обичат. Използвайте този неограничен дар! Бъдете радостни и весели, мир имайте!

Поздрав на всички братя и сестри!

1 – 3 март 1964 г.
София – Изгрев

Братският съвет

12 юли – Петровден

НАРЯД

Обични братя и сестри,
Петровден, 12 юли 1964 година – 100 години от рождението на обичния ни Учител – ще се отпразнува по следния начин:
в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на живота“
4. Песента „Духът Божий“
5. Евангелия: от Матей – 4 гл., 1 – 17 ст.
от Марка – 1 гл., 1 – 29 ст.
от Лука – 3 гл., 1 – 23 ст.
от Йоана – 3 гл., 16 – 36 ст.
6. Песента „Махар Бену Аба“
7. Беседата: „Доброто оръжие“, от томчето със същото заглавие, от Общия клас, 1930. (Който нямат тази лекция, да четат друга.)
8. Песента „Бог е Любов“
9. Слово от Братския съвет
10. Тайна молитва
11. „Отче наш“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да гоише Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призвал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

След това ще се изпълнят гимнастическите упражнения.

В 7 часа вечерта – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

1 юли 1964 г.
София – Изгрев

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

СТО ГОДИНИ

*„А детето растеше и укрепваше
духом, и изпълняше се с мъдрост,
и благодат Божия бе над него.“*

Лука, 2:40

Сто години – това е цикъл на Разумния живот: завършване на едно явление в един свят и преминаването му в друг, по-голям свят. Заг времето и пространството седи друга реалност, от един по-висок свят. В този смисъл времето е проекция на Живота, а пространството – на Разумността, тук са мерките и отношенията. Животът и Разумността – това са мощните фактори и двигатели, творци в света, в който живеем. И понеже „в Божиите решения обратни действия няма“, то никой не може да ограничи и спре един Божествен процес. И тъй, семенцето, което Бог е посял, ще израсне и ще принесе плод.

Учителя дойде на определено време. Пред нас е неговият свят образ. Пред нас е изминатият път. Ние видяхме как Той работи, какви противодействия преодоля, какви заблуждения разсея, какви задачи разреши. Това е отразено в неговото слово. На това бяхме свидетели и участници. Това е пътят, който Той проправи, по който ние вървим, по който и бъдещото човечество ще върви. Знанието за Живота, което Учителя даде, и методите за работа са проверени и опитани.

Идеите са семенцата на Божествения живот. Те се посаждат в човешките души, развиват се и принасят плод. Тъй те повдигат душите.

Сто години – това е период на Разумния живот.

Идването на Учителя, създаването на Братството, откриването на школата и знанието, което Учителя даде – това е духовното съдържание на нашата епоха, на нашия век. Този процес завърши първия си цикъл в един малък народ, сега започва следващият цикъл – в цялото човечество.

Заг формите на органичния мир седи Великият разумен свят, той ги създава. Той ръководи тяхното развитие, той се изявява чрез тях. И ние виждаме с каква сила, с какво богатство, разнообразие и красота се изявява Великият разумен свят. Истинското знание започва с това: да изучава човек невидимия свят заг видимите форми. Само тогава той ще може да разбере тяхното значение и смисъл в целокупния Живот. Школата на Учителя въвежда ученика в този разумен свят, подготвя го да бъде той в съгласие с него, да общува с него и да се ползва от силите, които действат там, и да има неговата подкрепа. Наистина, съвременната наука проучи формите, систематизира знанието, но Разумния свят заг тях тя тепърва има да изучава. Дотогава много явления на живота ще останат неразбрани. Днес пред човека седи един парадокс: изучава се творението, а авторът липсва. Липсва най-същественото – Творецът. Някои философи се опитват да го заменят с мъгливото понятие „даденото“. От кого е дадено? Или говорят за „отражение“ – отражение на какво? То пак напомня Реалността.

Творецът е важен! Какъв замисъл е имал Той, когато е създавал тези форми, какви идеи е вложил в тях, какво е тяхното предназначение в живо-

та на Цялото, какво отношение имат те към самия човек и какво място заема човек в живота на Цялото – това са въпроси, на които предстои да се отговори.

Учителя откри школата, положи основанието на делото си, призова учениците си. За в бъдеще и други работници за Делото ще дойдат. Те идат заедно с условията си, с всички средства, за да се реализира големият Божествен план. Глупаво е да се мисли, че може някой да спре това явление. Естествено, противодействие ще има, но то е необходим натиск, за да израсне посятото здраво и силно.

Сто години от идването на Учителя – това е един завършен процес. Да благодарим за всичко, което Той ни донесе и показа в Царството на нашия небесен Баща! Да благодарим, че ни прие в школата си, призова ни от всички краища и ние се срещнахме при Него! И сега сме наедно в Неговото име. Да благодарим, че Той е с нас, укрепява ни с духа си и ни ръководи във всичко! В едно послание към учениците от първите години на своята работа Учителя дава следните напътствия: „Господ да ви води и напътва със своя Дух! Да ви показва вътре във вас все, що е добро и право пред Него самия. Аз ви предадох едно учение на Христа, учение на живота, не на буквата, учение не на сектантство, а на Мъдрост и Любов, учение, което може да обнови целокупния живот. Господ, за Когото ви говоря, е жив в цялата природа, действа във всички същества. Той говори във всяка душа, във всяко сърце. Аз ви говоря за Него, с Когото съм в общение, разпознавам гласа Му, гържа учението Му, върша Волята Му, слушам Духа Му и работата ми е в Неговото живо Слово“.

Това е гласът на Учителя днес в душите ни. Това е пътят, който Той ни сочи и в който ние ще вървим. Идат онези души, които са определени да приемат Неговото Слово. Идат онези, които гладуват и жадуват за Небесния хляб. Те са по цялата Земя и са във всички народи. Те носят новата култура на братството. Те идат като зазоряване.

Не се безпокойте за делото на Учителя. То е Божие дело. За него има велик план на Разумния свят. Няма сила, която да измени тоя план. Мир имайте! Бъдете благодарни и радостни, че сте призвани да работите за Неговото свято дело. Бъдете смели и решителни! Учителя е с нас – сега и всякога. „Не е било време, да не съм с вас“, казва Той.

Сега можем да кажем кратката молитва:

„Господи, да се изпълни Твоят Божествен план за делото Ти и ние да бъдем Твои работници всякога!“

„А детето растеше и укрепваше се духом.“

Братски поздрав на учениците – верните и истинните!

1 юли 1964 г.
София

Братският съвет

22 септември – начало на Учебната година 1964/65.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година есенното равноденствие ще се отпразнува на 22 септември, като в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Песента „Бог е Любов“
5. Евангелия: от Матей – 6 гл., 19 – 26 ст.
от Марка – 6 гл., 7 – 13 ст.
от Лука – 6 гл., 39 – 45 ст.
от Йоана – 6 гл., 60 – 65 ст.
6. Песента „В начало бе Словото“

7. Беседа от Учителя: „Което не е“, от т. „Възможности за щастие“, съборни, 1941.

8. Песента „Венир Бенир“

9. Слово от Братския съвет

10. „Отче наш“

11. Мото: „Господи, Боже наш, да гоїде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“

12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

Четива за 1964 – 65 година:

През миналата година бе съобщено да се четат в братските събрания първите четири серии Неделни беседи, първите четири годишнини на двата класа на Школата и първите три тома Утринни слова.

През новата учебна година ще се продължи четенето по същия начин, като във всеки братски кръжок се премине към следващата беседа или лекция, до която се е стигнало миналата година.

След свършване на текущото томче започва се четенето на следующото от Неделни беседи, Школни лекции и Утринни слова.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

*„Духът е онова, което дава живот.
Плътта нищо не ползува. Думите,
които ви говоря, дух са и живот са.“*

Йоан, 6:63

Обични братя и сестри,

Поздравяваме ви с началото на новата Учебна година!

На Земята няма по-хубаво положение от това, да бъдеш човек ученик на Божествената школа.

Училището е за учениците, а забавачницата – за децата.

Ученикът посреща учебната година с радост, тя му носи нови знания, поставя пред него нови задачи за разрешаване, нови придобивки го очакват в пътя му.

Знанието е храна за ума, сърцето и душата, то е „небесният хляб“, то иде от същия единен и вечен Източник, от който иде Животът, то иде от самия живот.

Учителя ни повери свещеното знание за Пътя. То трябва да се пази, припомня и изучава. Това знание не е само за сегашното, но и за бъдещото човечество.

Царството Божие иде за всички, които го обичат и търсят. То иде отвътре и отвън, то иде отвсякъде. Онези, които го очакват, те го познават и посрещат.

Всичко добро, разумно и красиво в живота принадлежи на Царството Божие. Учителя казва: „Почнете с най-малкото, с любовта, с общението с природата, дълбокото дишане, чистата мисъл, чистите чувства, чистите желания.“ Ето това влиза днес в живота.

Въздухът е среда, в която живеем. Но той е една сложна среда. Въздухът не е само една химическа смес, в него се извършват чудни явления. Какво съдържа той още, освен химическите елементи, какво излъчват в него растенията, какво внася самият човек със своите мисли и желания, какви лъчи идат от космичното пространство, от далечните светове и слънца, на които са носители те – това са въпроси, които науката едва сега започва да изучава.

Въздухът е като кръвта в организма, която храна всички клетки. Днес ние знаем, че мисълта се движи със скорост, по-голяма от тази на светлината, че за нея пространството и материята не са препятствия. Следователно човек със своите мисли и чувства участва в създаването на тази среда.

Учениците на Божествената школа поддържат връзка с Великия разумен свят. Те са проводници на неговите идеи, изпълнители на неговата воля, тяхната работа е от голямо значение за всички.

Учителя казва: „Търсете чистия планински въздух, чистите извори, добрата духовна среда, т.е. добрите отношения, добрите мисли и чувства“.

Всеки народ освен географските и политически граници има и духовни. Последните не всякога съвпадат с първите. Духовните граници на един народ се определят от идеите, силите и добродетелите, които той носи. Колкото по-дълго време Великият разумен свят е работил върху един народ, толкова повече добродетели и сили има той. За българите Учителя казва: „На българите

рите не е определено да бъдат големи по територия, но те могат да бъдат велики чрез Божието учение“.

Учителя дойде сред българския народ и нему повери Словото. Това е голяма привилегия, но и голяма отговорност. Когато Христос приближаваше Ерусалим и народът го посрещаше с финикови вејки и хваления, „като наближи и видя града, плака за него и казваше: Да би знаел ти поне в този ден това, което е за мира ти; но сега вече се скри от очите ти. Защото ще дойдат връх тебе дни и твоите неприятели ще направят окоп около тебе, и ще те обсагат, и отвсякъде ще те утеснят и съсипят, тебе и чадата ти, и няма да остане в тебе камък на камък, защото не си разумял времето, когато беше посетен.“ (Ев. от Лука, 19:41-44) Този закон важи и за отделния човек. Бъдете будни за мига, когато Господ ще ви посети. Този миг определя вашето бъдеще.

Зад явленията в природата, зад всички същества, растения и животни, седи Великият разумен свят. Той ги създава, крепи и ръководи. Щастие то на човека седи във връзката му с този свят. Тази връзка човек трябва да пази и поддържа всякога.

Учителя препоръчва: „Най-добрият метод да влезе човек във връзка с невидимия свят е молитвата.“ Кротостта, смиреннието, чистотата са първите стъпки в този свят. Школата на Учителя започва с развитието на тези добродетели.

Всяко растение, всяко животно изисква присъствието на онези същества, с които е свързано. Следователно не е безразлично, какви гръбчета, какви цветя отглежда човек в градината си. Като се грижи за растенията, като ги обича, човек извиква присъствието на онези същества, с които те са свързани, и се ползва от силите, които те носят.

В духовния свят всичко е в движение. Как ще намерите един ваш близък там? Само чрез любовта. Тя устройва пътищата на душите, тя поддържа връзката помежду им.

Всяка душа има свой „ключ“, своя специфична „искра“, свой музикален тон, свой ритъм, те са единствени и неповторими. Само любовта знае тайната, „ключа“ на една душа, само тя може да ви постави във връзка с нея.

Човек работи и твори в живота благодарение на Божествената искра в себе си. Това е „диханието на живота“, което Бог е вдъхнал в него. Всъщност човек търси Бога; само Божието присъствие задоволява човешката душа, само то носи пълнота на живота. Божието присъствие обяснява всяко явление, осмисля живота и туря ред и порядък във всичко. Изключи ли се Бог от живота, настава хаос, безсмислие, смърт.

На човека е дадена тази привилегия – да участва в творчеството на Бога. Той създава науката, изкуствата, занаятите, общественото устройство. Това са области на творчеството.

Учителя каза: „Като мислите за Бога, не мислете, че сте отделно от Него.“ Христос същата идея изразява така: „Аз и Отец ми едно сме“. Тази идея внесе Христос. Тя е основа на Божественото учение.

Учениците на Божествената школа са работници на Царството Божие. Те го носят, те имат виждането за него. Те са чутки, долавят и най-малките му прояви. Те го посрещат и приемат, те са едно с него.

От незапомнени времена съществува Братството на Светлината.

Слънцето е емблема на това Братство.

Учениците на Бялото братство обичат Слънцето, посрещат неговите изгреви. В школата на Бялото братство човек се учи да мисли, да постъпва право, да работи съгласно Великите Божи закони. Тук готови вярвания не се дават. Такива има в църквата.

В школата на Бялото братство човек изгражда своя мироглед. Това е трудна работа, която изисква много време, търпение и прилежание. Това е работа за цял живот. Тук човек изработва своите отношения към Бога, към природата, към човека и към себе си. Това е работа за благо на всички човеци.

Като ви поздравяваме с началото на новата Учебна година, ние ви пожелаваме да работите с любов, да се подвизавате и да се подготвите Учителя да ви посети, да ви озари с духа си, да ви ръководи и учи на пътищата си, да ви виждате и разбирате.

Мирът на Учителя да бъде с всички нас!

6 септември 1964 г.
София – Изгрев

Братският съвет

27 декември 1964.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

На 27 декември т.г. се навършват 20 години от заминаването на обичния ни Учител. По този случай в тази дата, в 5 ч. сутринта ще се изпълни следната програма:

1. Добрата молитва
2. 91 псалом
3. Молитвата на Братството
4. Песента „Махар Бену Аба“
5. Евангелия:
от Матей – 7 гл., 17 – 21 ст.
от Марка – 13 гл., 14 – 37 ст.
от Лука – 17 гл., 20 – 37 ст.
от Йоана – 7 гл., 37 – 40 ст.
Първо послание към Коринтяните, 13 гл., 1 – 13 ст.
6. Песента „В начало бе Словото“
7. Беседа: „Да възлюбиш Господа“ от т. Който дойде при Мене“, неделни, 1924.
(Които го нямат, да изберат друга беседа.)
8. „Отче наш“
9. Тайна молитва
10. Песента „Бог е Любов“
11. Слово от Браткия съвет
12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоего Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призвал да заемат своето място в Царството Ти и да ти служат с радост и веселие.“

13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения
Вечерта, в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

3 декември 1964 г.
София – Изгрев

Братския съвет

ПОСЛАНИЕ

„А утешителят Дух Святий, Когото Отец ще ви изпрати в мое име, Той ще ви научи всичко и ще ви припомни все, що съм ви говорил.“

Йоан, 14:26

Обични братя и сестри,

Изминаха двадесет години от заминаването на нашия обичен Учител. Двадесет години учениците търсят пътя към Учителя. Защото Той в молитвата си е казал: „Отче, искам дето съм аз, и те да бъгат с мене заедно“.

Пътят към Учителя е в Неговото Слово – Словото въвежда в света на Учителя. Учителя е Велик свят, Велик живот, живот с Бога..

От Божествения свят към човешките души слиза едно мощно течение. То навлиза във всички области на живота. То носи идеите, добродетелите, силите и формите на Новия живот. Учителят е тази духовна вълна, която иде днес да повдигне човечеството. Тя влиза в човешките души, които са готови и те ще разцъфнат и ще принесат плод. Тази духовна вълна носи и новите условия, необходими за живота. Като търсим Учителя, ние търсим този живот.

Днес ние сме свидетели на това явление: идеите и мислите на Учителя навлизат в личния и обществения живот, в науката и в изкуствата. Под напора на тази мощна вълна старите форми се рушат, настава безпокойство и търсене. Целият този творчески купеж се дължи на Него.

Никога досега човеците не са били тъй примирени, тъй готови да си подадат ръка, да живеят и работят като братя, както днес. Народите имат вече голям общ живот. Те водят обща борба за справедливост и свобода, те споделят опит и постижения в науката, изкуствата, техниката, спорта. Те са в благородно съревнование за красота, сила и обществена уредба. Хората не враждуват вече заради вярвания. Националните и класови различия са смекчени или надживяни. На това велико течение се дължи и този стремеж към природата, красотата и здравето. Ние живеем в зазоряването на една нова епоха. Учителя говори за нея, Той даде и най-съвършения образ на новия човек.

Като търсим Учителя, ние търсим този живот, тази светлина, сила, свобода и красота. Да се копира външния образ на Учителя, това е дегиза-

ция, подражание. То може да задоволи само посредствени хора. Някои спорят дали Учителя е Христос. Това са човешки неразбирания. Учителят се открива на ученика дотолкова, доколкото ученикът е готов и доколкото сам Учителят желае.

Това движение днес към природата е хубаво явление. Щом хората започнат да обичат Слънцето и природата, да търсят чистия въздух и изворите – „Наближило е Царството Божие“. Духовният човек започва с търсене на красотата. Почне ли човек да вижда красотата в природата, ще почне да я търси и в себе си.

На Новото, което иде, никой не може да се противи. То иде със светлината. Хората не могат да не го приемат. То иде отвътре и отвън. То иде като творчески подтик в ума и в сърцата. Божественото учение е живот, то не е вярване.

Животът е велика симфония, велик хорал. Какъв е смисълът на човешкия живот? Човек е един тон от този хорал – до, ми, сол. Когато Великият диригент вдигне палката си, ти бъди готов. Като ти даде знак, трябва да прозвучиш. Това е „твое време“. Ще звучиш вярно, чисто и колкото е необходимо. Чакай своето време.

Божественото учение, учението на Царството Божие е обширно и необятно. То е като добрата майка-природа – за всички има храна.

Учениците на Божественото учение са работници за Царството Божие. Учителя не дойде да създаде някаква нова религия, нито друга някаква човешка организация. Той донесе знанието за Царството Божие и показва пътя към него. Идеята за Царството Божие е всемирна, вечна. Тя обединява всички добри и разумни човеци по Земята в едно велико Братство.

Днес Божественото учение се проповядва по нов начин. То ще навлезе в обществения живот, ще го обнови, ще създаде нови, чисти и здрави форми. То ще навлезе в изкуството, ще даде съдържанието на формите. То ще навлезе в науката и философията и ще даде смисъла. То ще изпълни вътрешния живот на човека, ще му даде Високия идеал. То ще бъде светило за душата му.

Хората спорят, има ли Бог. Какво разбират те под това? Всяко творчество се дължи на Бога. Бог посещава човека в моментите на творчество.

В живота на ученика на първо място седи отношението му към Бога. После идва всичко друго. Това е първият закон. Без него никакво постижение не може да има. Учителя казва: „Ние полагаме живота не на основата борба между доброто и злото, а на основата любов към Бога“.

Духът е, който ръководи човека. Той е твореца, сега и всякога, във видимата и невидимата Вселена.

„И ще се заселя с тях“, казва Господ...

Мирът на Учителя да бъде с всички нас!

Брат Борис

За 1964 г. липсват наряд и послание за Съборните дни.

1965.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Празникът на Пролетта тази година ще се отпразнува така:

На 21 март, неделя, в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Добрата молитва
2. 91 псалом
3. Молитвата на Царството
4. Молитвата на Братството
5. Песента „Духът Божий“
6. Евангелия:
 - от Матей – 13 гл., 24 – 30 ст.
 - от Марка – 12 гл., 1 – 12 ст.
 - от Лука – 8 гл., 1 – 18 ст.,
 - от Йоана – 10 гл., 1 – 18 ст.
7. Песента „В начало бе Словото“
8. Беседата „И Бога за свой Отец казваше“, от т. „Който гоиде при мене“, 1924-25.
9. Тайна молитва
10. „Отче наш“
11. Песента „Благословен Господ Бог наш“
12. Слово от Братския съвет
13. Мото: „Господи, боже наш, да гоиде Твоео Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да ти служат с радост и веселие.“
14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

В 7 часа вечерта – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

ПОСЛАНИЕ

„И уподоби се Царството Божие на многоценен бисер, който като го намери човек, продаде все, що имаше, и купи го.“

Матей, 13:46

Обични братя и сестри,

Днес празнуваме един от празниците на Природата – духовната Нова година.

В живота непрестанно се влива нещо ново. На него се дължи всяко движение и всички промени. Новото иде от онзи велик Божествен ред и порядък, който сега слиза на Земята. Ние го наричаме Царство Божие.

Божественният ред и порядък прониква цялата Вселена. Навред във Всемира, в безчислените светове се простира Царството Божие.

Някой пита: „Къде е то?“. Царството Божие не е по място, то е навсякъде. Всеки ден ние се срещаме с Царството Божие. Всички блага на живота идат от него: един зрял плод, едно цъфнало цветенце, житното зърно, милувката на майката, изгряващото Слънце – всички те проникват Царството Божие. Да познаваш Царството Божие, да го очакваш, да го посрещаш, да го приветстваш, да го приемаш и изгряваш – в това сега радостта на живота.

Царството Божие иде непрерывно, то подхранва всички хубави явления.

Божественото учение е учение за Царството Божие.

Христовото учение е учение за Царството Божие.

Учението на Учителя е учение за Царството Божие. Те са едно.

Божественото учение може да се преподава от амвона на храмовете и от катедрите на университетите и академии, но за него най-подходяща не някоя човешка сграда, а великият небесен купол, осветен от Слънцето и звездите, където ветрецът повява, облаците плуват, планинските върхове присъствуват. Такъв салон най-подходящ за Божественото учение. Него Бог ни е дал и никой не може да ни го отнеме. В него Бог говори и ни учи. Няма какво по-хубаво да желаем от това.

При тази обстановка животът на Братството се развива естествено, както текат водите, както изгрява Слънцето. Защото Братството е явление на Царството Божие. В него е вложена идеята за единството с Бога.

И тъй, Братството съществува не по човешко, а по Божие благоволение.

Божественото учение се е давало в миналото, но то е било затваряно в храмове и светилища, обременявано и затъмнявано от обряди и церемонии, използвано за власт и корист. За тази епоха обаче Божественото учение ще остане свободно от всякакви форми и ограничения. То може да си служи с такива, но ще бъде свободно от тях.

Днес Божественото учение изгрява свободно във всичката своя красота, сила и светлина. Неговата емблема е изгряващото Слънце. То навлиза в живота отвън и отвътре. То е достъпно за всички. Днес всички са призвани на Божествената трапеза.

За тази епоха Божественото учение няма да бъде затворено в храмове и светилища, привилегия за малцина. „Не се запалва свещ, за да се тури под шиник, но на светилника, да свети на всички“, казва Христос.

Като посрещаме изгряващото Слънце, ние се свързваме с живота на Слънцето. Някои питат: „Има ли живот на Слънцето?“ Има! Всички организирани форми са проекция на живота на Слънцето. Обаче животът не е неизменно свързан само с органическите форми. Животът има безброй свои състояния и неограничени възможности. Животът се проявява при всички условия. Учените още не могат да отговорят на въпроса какво представляват кристалите, растенията и животните. Те са проекция на законите, силите и качествата на Единния Живот – животът на Бога. Това е отворената книга на Природата, живота Слово, което винаги трябва да изучаваме.

Човек е свързан Космоса, с целокупния Живот и е едно с него. Той го приема съзнателно или несъзнателно; той има органи за това, които знае и които не знае.

От звездното небе идат към нас съчувствени лъчи. Те ни благославят и подкрепят. Връзката между човешките души и звездите е тъй реална, както

водите на извора, от които пием. От звездния мир към нас текат видими и невидими струи. Тъй възникват в нас мислите, чувствата, пораждат се идеите, събуждат се силите и способностите, идва вдъхновението.

Всеки човек е призван да участва в творението повече или по-малко. Това явление също принадлежи на Царството Божие.

Учениците на Божественото учение са работници на Царството Божие. Те са по цялата Земя, сред всички раси, народи, религии и класи. Каквото и име да носят, те са едно.

Ученикът на Божественото учение страх и безпокойство няма. Той работи с мир и упование.

Смърт няма – от Великия живот идем и в него се връщаме.

Всяка дарба, всяка способност и сила се подхранват от живота на Царството Божие и се оправдават, когато са осветени от него.

Вселената е храм на живия Бог на Любовта. В този храм се извършва непрестанно служение, възнасят се молитви и благодарствени песнопения. Великото хваление се предава и приема от слушател на слушател, тъй – във всички светове. Тъй дните на творението се редят и днес, тъй се ражда новият човек, тъй идва Царството Божие в човешката гуша. Благословение е да участва човек във Великото славословие. Казано е: „Бъдете свещеници и служители на Бога живаго“.

Както пролетта идва, тъй в човешките души разцъфтява любовта към Бога. Това е новото, което идва сега в живота. Това е новата култура, културата на Царството Божие, която нашият обичен Учител възвести и за която работи.

Ние ви поздравяваме с Пролетта!

Ние ви поздравяваме с Новото, което идва!

6 март 1965 г.
София – Изгрев

Братският съвет

12 юли – Петровден 1965.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година Рожденият и Именият ден на обичния ни Учител ще се отпразнува, като в 5 ч. сутринта се изпълни следният ред:

1. Добрата молитва
2. 91 псалом
3. Молитвата на Царството
4. Песента „Духът Божий“
5. Евангелия:
 - от Матей – 16 гл., 19 – 20 ст.
 - от Марка – 10 гл., 13 – 16 ст.
 - от Лука – 17 гл., 20 – 37 ст.
 - от Йоана – 12 гл., 44 – 50 ст.
 - Откровение – 19 гл., 11 – 16 ст
6. Песента „В начало бе Словото“
7. Беседа: „Извор на Любовта“, от т. „Вечното благо“, съборни, 1944.
8. Песента „Бог е Любов“

9. Слово от Братския съвет

10. Песента „Иде, иде“

11. Тайна молитва

12. „Отче наш“

13. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призвал да заемат своето място в Царството Ти и да ти служат с радост и веселие.“

14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се Прославят Белите Братя в Божията Любов!“

След това ще се изпълнят гимнастическите упражнения.

В 7 часа вечерта – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

1 юли 1965 г.
София – Изгрев

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

ТОЙ ИДЕ

*„Аз съм виделината на света.
Който ме следва, няма да ходи
в тъмнина, но ще има виделината
на Живота.“*

Йоан, 8:12

Обични братя и сестри,
Днес честваме Деня на Учителя.

Ние, които живяхме с Учителя, слушахме Неговото Слово и имаме примера на Неговия живот, знаем, че Учителят взе образа на човек, живя между нас и ние видяхме светлината и опитахме Живота, който Той донесе.

„Учителят“ е образ на Великото явление на Духа, което почва от Божествения свят и слеза в човешките души. С Него слезат на Земята голямо множество души, Негови работници, подготвени за това време. Те създават епохата, те са носители на Новата култура. Това е знаменieto на днешното време.

„Игването на Учителя“ е новото, което влиза в живота. То е всемирно. Днес то се извършва с голяма светлина и сила. „Игването на Учителя“ – това е тържеството на Духа.

Човек трябва да има виждане за това величествено явление. То се предшества от друго явление – ликвидиране на старото и пречистване. За него работят други работници. Всички стари сметки между хората, всички стари форми на обществен и религиозен живот, всички остарели разбирания, суеверия, заблуждения, всички форми на робство, насилие и неправда ще бъдат премахнати. „Домът ще бъде очистен.“ Тогава ще дойдат „Синовете Божи“, съработниците на Учителя, носителите на Новата култура.

Това явление никой не може да спре. Днес всички са призвани на работа за „Игването на Учителя“: и добрите, и злите, и вярващите, и безверници-

те. В миналото веруюци и праведни си мислеха, че трябва да се отделят и оградят. Създадоха религии и затворени общества от „избраници“, които единствени имат Истината и само те ще бъдат „спасени“. Какви ли не опити е правил човекът в своето невежество и жестокосърдечие.

За тази епоха обаче не е така. Праведните ще живеят с грешните, за да ги изправят и повдигат. Просветените и разумните ще живеят с невежите и глупавите, за да ги просветят. Вярващите ще живеят с безверниците, за да им вдъхнат вяра, да им дадат посока на движение. Добрите ще живеят със злите, за да им предадат доброто. Това е новата педагогика, която Разумният свят днес прилага. Това е новият път – път не на отричане и бягство от живота, а път на утвърждение и разбиране, път на приемане на живота, път на работа.

Днес трябва да сме смели хора, силни, свободни, доблестни и честни.

Повдигането на човека е общо дело, всички ще участват в него. Затова никога човек не трябва да бъде пренебрегнат и унижаван. Бог, ако иска, може да се прояви чрез лошия човек – щом му е дал живот, Той може да поиска от него да свърши някаква работа.

„Учителят“ иде днес в света. Той влиза в човешките души, умове и сърца, и ги повдига, обновява и просвещава. „Учителят“ иде като Живот, Светлина, Сила, Добро, Правда, Истина и Любов. „Той иде“ – Мощният и Силният!

Той иде като пролетта – сама тя невидима, а резултатите ѝ видими.

„Учителят“ иде днес за всички, не само за избраници.

Религиозните вярвания на миналото бяха изрязани на каменни скрижали – твърди, неизменни, задължителни, фанатични. Днес няма нужда от каменни скрижали – Любовта иде в света. Животът струи отвсякъде, днес има движение, свобода, гъвкавост, мекота.

Кой как ще разговаря с Бога – това е неговата работа. Тук трябва пълна свобода и никакъв фанатизъм и ограничения. Важно е човек да бъде чуток за новото, което иде, да го долавя, да чува „тихия глас“, да бъде отзивчив и готов да изпълни неговите повеления. Това е пътят на ученика на Божествената школа.

Учителя казва: „Ние не се кланяме на никакви религии, защото религията е създадена от човека. Ние не се кланяме на никакви култури, защото културата е създадена от човека. Ние не се кланяме на никакви идоли. Ние се кланяме само на една висша Разумна Сила, която направлява всички хора, като им посочва светлия път на бъдещето.“

Ние вярваме в Божественото начало в човека, което не може да бъде подчинено, ограничено, покварено.

Като е дошъл във великото училище на Живота, човек трябва да учи, да работи, да си създаде характер, да си изработи мироглед, който да почива на Истината. Това е голяма работа, работа за цял живот. Учителя е изразил това просто и съвършено: „Сърце чисто, ум светъл, воля диамантена“.

В (правилника на) новата религия има само един член: любов към Бога.

Правилното отношение към Бога е основа на здравето – телесно и духовно.

Всяко знание, всички блага и условия идат от Великия Живот, когато човек е във връзка с него и мисли за Бога. Като възлюби Господа, човек ще има всичко, защото ще живее в „Дома Господен“.

Любовта към Бога освобождава от всички ограничения. Бог е велик и необятен Живот.

Когато някой ви говори за Бога, вижте доколко Бог е навлязъл в живота му. Това е неговото богатство, това е неговият капитал. Този капитал е жив, той расте непрестанно.

Всеки човек е ценен, защото Бог по особен, неповторим начин се проявява в него. Всяка среща с човека може да бъде среща с Бога.

Чувствата и мислите на човека са лъчи. Те отиват далеч в пространството и въздействат на всички същества. Някои от тях имат голяма сила, голям радиус на действие. Едни от тези лъчи са здравословни, целебни, а други са вредни. Всеки човек е под въздействието на тези лъчи на средата. Затова той трябва да знае кои да приема, кои да отхвърля.

Човек трябва да има скромността на малкото цветенце, което, макар и скрито в храстите, свидетелствува за красотата на Божествения живот.

Благодари за живота, който Бог ти е дал! Благодарни за светлината и за всички добри условия, които имаш! Нека благодарността, радостта и мирът съпътстват живота ви!

Всяка тревичка върши своята работа, и всяко същество, колкото и малко да е, има своето предназначение в живота на Цялото.

Съвременната наука изучава, описва, подрежда, систематизира органическия свят. Това е необходимо, но един ден тя ще дойде до изучаването на всяко същество в живота на Цялото, ще знае неговото място, предназначение и служба. Тогава човек ще има истинско знание за живота. Духовната наука започва с изучаване живота на Цялото.

Животът на Цялото е единният Божествен живот. Да намери човек мястото си в живота на Цялото, да пази неговите закони и повеления – това е отношение, това е разбиране, това е съзнателен живот. Това е пътят на ученика.

Когато говорим за морал, разбираме живота на Цялото. Извън живота на Цялото никакъв морал не може да има. Когато говорим за морал, разбираме, че Бог присъства в човека. Добродетелите са сили в Божествения живот. Човек трябва да работи, за да ги придобива. Без Бога никакъв морал не съществува.

Човек вижда, защото Бог е в него. Човек мисли, защото Бог е в него. Човек твори, защото Бог е в него. Ако Бог се оттегли, какво ще остане от човека? Човек обича, защото Бог присъства в него. Всяко същество черпи сили, знание и вдъхновение от Единния Вечен Извор на живота. Човек принадлежи на Всемирния живот. Великата Разумност осветява живота му. Божествената творческа Сила го вдъхновява и ръководи да работи и да твори.

Всяка тревичка, всяко цветенце, всеки плод са свързани със Слънцето. Някой казва: вие се кланяте на Слънцето. Не, ние го обичаме, защото то е изворът на живота. Човек трябва да познава живота на Слънцето. Човек трябва да различава в себе си онези мисли, чувства и състояния, които идат от Слънцето. Животът на Земята не е изолиран, той е свързан с Великия космичен живот и се подхранва от него.

Ние и днес общуваме с целия Космос. Всяка пролет на Земята идват „космонавти“ от близки и далечни светове. Всеки ден ни посещават мисли и чувства, които идат от наши братя-човеци от най-далечни краища на Вселената.

Пътуването в Космоса е преди всичко духовен проблем. То има дълбока вътрешна страна, т.е. то е задача на по-висшите измерения на живота. Днес науката едва е засегнала четвъртото измерение, а има измерения от по-високи степени, в тях възможностите на живота и на човека са неизмеримо по-големи.

Всяка работа, която човек извършва, е тържество на духа над материята. Победа на Духа. Затова, като работи, човек утвърждава Духа.

Има една „аритметика на Природата“. В нея 1 не е равно на 1 и 2 не е равно на 2. В нея 1 може да бъде равно на 30, на 60 и на 100. В нея 1 може да бъде равно на 400 и на 1000. Не става ли едно житно зрънце на 100 зрънца? В Божествения свят нещата могат да растат и да се смалват. Христос и днес храни света с „пет хляба и две риби“.

Някой пита, има ли възкресение. Възкресение има само за светлите умове и за чистите сърца. Всичко друго водите на живота ще утаят като почва за далечни времена, за далечни култури. Възкресението е връщане в Райската градина. Да излезе човек от Райската градина значи да напусне Любовта и да влезе в света на безлюбието. От човека зависи да живее в Райската градина или вън от нея.

Истината е толкова свята и хубава, че човек за никого и за нищо не трябва да я жертва. Мирогледът на човека трябва да почива на Истината. Никакви заблуждения, никаква лъжа и лицемерие! Това е пътят на ученика на Божествената школа.

Не роптайте против страданията. Те са огънят, който пречиства. Колкото повече е страдал човек, толкова по-добре е организирано духовното му тяло.

Молитвата ни показва правата посока на движение. Човек трябва да се моли, за да не се отклонява от пътя. Молитвата е компасът, който Духът е дал на душата, за да пази тя правата посока в бурното море на живота.

Някои търсят Бога по място, в пространството. А то няма място, където Бог да не присъства. И в атома има Божествена искра. Тя обитава в ядрото. От нея черпят сила електроните. Тя свързва атома с Целокупния живот. Велико единство има във Всемира!

В Господнята молитва е казано: „Да се освети Името Твое“. Човек осветява Името Божие с делата си.

Не пропускайте изгревите на Слънцето. Всеки изгрев е неповторим. Той е химн на живия Бог на Любовта. Един гениален певец може да преведе този химн на Живота и да го изпее.

Учените наричат „инстинкт“ Великата Разумност, която ръководи всички разумни същества. От същия велик Източник иде и разумността на човека. От него той черпи знание, което нарича наука.

Идването на Сина Человечески ще бъде като светкавица, която проблясва от изток към запад. Идването на Сина Человечески е откровение.

„Учителят“ – това е Духът на епохата, Духът на Новата култура. Той работи вече в света. Той ръководи и вдъхновява всяко творчество. „Той иде“ и с Него иде Великото войнство – душите, подготвени за тази епоха. Наистина, ние присъстваме и участваме днес във великото явление – „Идването на Учителя“.

„Идването на Учителя“ е най-хубавото явление в живота. То е, което преобразява човека. Днес то иде във всички области на живота: в науката,

в изкуството, в обществения и личния живот. Човек трябва да го познава и различава. Няма по-хубаво от това да виждаш и да приемаш Учителя, и да работиш с Него.

„ТОЙ ИДЕ“!

Това е съдържанието на днешната епоха.

Приветствуваме всички братя и сестри със светлото явление: „Идването на Учителя“

1 юли 1965 г.
София – Изгрев

Братският съвет

Съборни дни – 29 август 1965.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година отпразнуването на съборния ден на 29 август ще стане по следния начин:

1. Размишление
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитва на Братството
5. Песента „Махар Бену Аба“
6. Евангелия:
 - от Матей – 5 гл., 1 – 17 ст.
 - от Марка – 4 гл., 1 – 20 ст.
 - от Лука – 13 гл., 13 – 30 ст.
 - от Йоана – 17 гл., 1 – 17 ст.
7. Песента „В начало бе Словото“
8. Беседа от Учителя: „Вътрешната връзка“, от т. „Да им дам живот“, съборни, 1936.
9. Песента „Благословен Господ Бог наш“
10. Слово от Братския съвет
11. „Отче наш“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

След това ще се изпълнят гимнастическите упражнения.

В 7 ч. вечерта – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

Забележка: В случай, че нямате посочената беседа, прочетете друга, избрана по дух.

Поздрав на всички братя и сестри!

9 август 1965 г.
София – Изгрев

Братският съвет

22 септември – началото на Учебната година 1965/66.

НАРЯД

Обични братя и сестри,
Есенното равноденствие – 22 септември 1965 година ще отпразнуваме,
като в 5 ч. сутринта изпълним следният ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитва на Царството
4. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
5. Евангелия:
от Матей – 15 гл., 10 – 14 ст.
от Марка – 9 гл., 1 – 10 ст.
от Лука – 14 гл., 1 – 11 ст.
от Йоана – 12 гл., 20 – 32 ст.
6. Песента „В начало бе Словото“
7. Беседа от Учителя: „Божествената мисъл“, от едноименния том, МОК, 1927.*
8. „Химн на Великата Душа“
9. Слово от Братския съвет
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да гоиже Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

Забележка: В случай, че нямате посочената беседа, прочетете друга, избрана от вас по дух.

ПОСЛАНИЕ

по случай 22 септември – началото на Учебната 1965/66 година

„За този, който служи на Бога, всичко в света е живо и в движение.“
Учителя

Светът е училище на Природата, в което човек е поставен да се учи. Човек седи безпомощен и непросветен, и ако не беше „Учителят“ – онзи Велик и Разумен свят, който го озарява, просвещава и ръководи отвътре и отвън, какво би могъл да направи сам? Но човек е под ръководството и закрилата на Великата Любов и Мъдрост. Това е най-голямото благословение, което му е дадено.

* В друг машинописен препис на този наряд е посочена беседата „Божията мисъл“ от едноименния том УС, 1940 г.

Съвременният човек, разочарован от религията и възпитан от науката, иска да изгради своя мироглед върху знанието си за материята. Но материята крие същите тайни, както и Духът. Какво знае човек за материята? Какво се извършва в нея? Към какво водят промените, които непрекъснато стават в нея? Това са проблеми, които вълнуват съвременния мислещ човек.

В природата се извършва една велика работа. В тази работа участват всички същества, от най-малките до най-големите. Милиарди години е взело на природата, докато създаде материята, от която е изградено човешкото тяло. Тази работа продължава. Сега се приготвя материята за тялото на новия човек.

Всяко живо същество, растение или човек, е лаборатория на природата, в която се приготвя някакъв елемент. Тази удивителна алхимия се ръководи от Великия разумен свят. Следователно всяка промяна, всяко движение в природата е разумно и целесъобразно.

Учениците от Божествената школа участват в тази работа съзнателно. Те имат виждане за нея, учат се и работят.

Промените, които се извършват, засягат не само органическия свят, те се извършват и в неорганическата природа. Химическите елементи и минералите са подложени на постоянни промени и под действието на лъчите, които идат от Слънцето, от космическото пространство, от видимите и невидими светове и от живите същества. Това е съществената работа, която се извършва в природата.

Великият разумен свят постепенно прониква материята и я събужда за живот. Добродетелите в човека, силите на душата и духа растат и зреят като плодовете. Следователно изисква се време, условия, работа и любов, за да ги придобие човек.

В работата на природата и човекът участва. Той работи със своята мисъл, чувства, воля и дела – със своите добродетели и качества. Това са духовните сили, с които той работи.

За да бъде човек здрав, изисква се чистота. Чистотата се придобива. Тя е външна и вътрешна. Тя иде със Светлината. По-важна е вътрешната чистота. Чистотата се придружава от едно свещено чувство, от един свещен трепет към живота. Тя се изразява във формите, в движенията, в мислите и чувствата, във всяка постъпка.

Има хигиена на тялото, в нея човек е напреднал много.

Има хигиена на душевния живот, в нея човек е изостанал. Това е обширна, дълбока наука, която за в бъдеще има да се изучава. Учителя е говорил много върху „възстановяването на душевното здраве“. На този проблем са посветени голяма част от беседите и лекциите му. Знанието, което Учителя е дал в тази област, е обширно и единствено в световната литература.

В съвременната психология има раздел за висша психическа дейност, наречен „парапсихология“. Засега тук се изучава силата на мисълта, нейната всепроницателност, възможността да се предава на близко и далечно разстояние. Това са първите стъпки на съвременната наука в тази област. Но това е обширен свят, в който човек едва сега навлиза. Влиянието на душевните състояния върху здравето не се оспорва от науката. Между съвременните психолози има едно течение, което разглежда Христа не като чудотворец, а като велик терапевт – целител, който владее силите на душата и Духа, и работи с тях.

Религиозните хора говорят за Рая. Раят не е място, той е състояние. Но може да бъде и място, поради онова разумно Присъствие, което го създава. Ала човек и да бъде в Рая по място, ако не го носи в душата си, ще бъде вън от него.

Райската градина е там, където Бог присъства, независимо дали това място е човешкото сърце, ум или воля. От човека зависи къде ще живее – в рая или в ада. Рая човек първо трябва да постигне в себе си, после ще го намери и в човешките души. Не го ли постигне в себе си, никъде не може да го намери.

Идеята за Братството е там, където Божият Дух присъства. Той е, който ръководи Бялото Братство. Когато казваме „златен век“, подразбираме онзи период, когато Божият Дух присъства и ръководи един народ. Той носи и знанието за новата култура, която иде. Братството е идея. Ние работим за идеята. Формите, в които тя може да се изрази, са второстепенни. Идеята е важна! Тя не може да бъде подчинена и ограничена от формите, които човек създава.

Някога еврейският народ се ръководеше от патриарси, съдии, пророци – хора посветени, които имаха връзка с Бога. Когато дойдоха в контакт с езическите народи, евреите възприеха от тях идеята „и те да си имат цар“. Тъй се яви светската власт. Като не можаха да упазят връзката си с Бога, човешките си създадоха институции и закони, да ги управляват.

БРАТСТВОТО Е ИДЕЯ. ТО НЕ Е ЧОВЕШКА ОРГАНИЗАЦИЯ. БРАТСТВОТО Е ЛЪЧ И СИЯНИЕ НА ВЕЛИКИЯ РАЗУМЕН ЖИВОТ, КОЙТО ИЗПЪЛНЯ ВСЕМИРА.

Братството е център на идеи, на живот, на мисли, на чувства и дела, носител на знание, сила и красота. В идеята за Братството е вложена голяма морална сила. Тя може да спаси и повдигне съвременното човечество. В 133. псалом на Давида е казано: „Ето, колко е добро и колко е угодно да живеят братя в единомислие. Като ермонската роса, която слязва сутрин на Сионските хълмове, защото там е благоволил Господ да даде живот и благословение до века.“ Тук се говори за Братството. Това са поетични и символни образи: „Сионските хълмове“ – това е Бялото Братство, „Ермонската роса“ – това е Божественото учение.

В молитвата казваме: „Господи, благослови този народ, между който живеем“. Как ще благослови Господ този народ? Като изпрати добри, разумни и талантливии души да се родят в него; като му изпраща своите добри мисли, идеи, подтици, като му дава добри условия и му съдейства във всичко.

Западната култура е възраждане на езическия дух, ако и да се нарича християнска. Тя достигна до идеята за свръхчовека – човекът-божество, образ на гордостта и високомерието. Свръхчовекът на Запада отговаря на питаните от древността. Те поискаха да освободят човешките от властта на боговете, но ги подчиниха на своята власт. Обаче ако „свръхчовекът“ посвети силите, дарбите и способностите си в служене на Бога, той става ангел – служител Божий. Това е смиреннието. Само чрез него западният човек може да излезе от противоречието, в което се намира.

Когато ангелът стане едно с Бога, той става син Божий. Това е пътят на Христа. В Евангелието Христос дава образа на „добрия пастир“: „Всички, които са дошли преди мене, крадци са и разбойници“. Когато Христос дойде в човека, той става „добрия пастир“. „Добрият пастир ходи пред овците и

ме го следват.“ Тогава Христовият Дух ръководи човека. Всички състояния в човека, преди Христос да го иде в него, крадци са и разбойници.

Човек е обширен свят. В него живеят растенията, животните, човеците и ангелите, понякога и Божият Дух го посещава.

Не съдете човека. Изучавайте го, както изучавате великата Природа. Тя е проекция в него. Като срещнете човека, вижте какви сили работят в него и се съобразявайте с тях.

Тази наука се изучава в Школата на Учителя. Една лоша проява не показва още, че човекът е лош. Помислете, какви велики човеци са живели през вековете, какви хубави образи са оставили, какво творчество, вдъхновение и сила са имали, какви подвизи са извършили, какви жертви са дали! Това е пътят на Божия дух. Това са стъпки на Духа. Христос казва на учениците си: „Други работиха преди вас, и вие влязохте в тяхната работа“. Това е Великото Братство във Вечността.

Животът на ученика е служене. Където Бог работи, съдействайте! Кое-то Бог прави, укрепвайте го! Не рушете, за да бъдете божии работници, да влезете в Неговото Дело.

Човек трябва да изучава проявите на Духа – Великото Разумно Начало. Духът е, който извършва всички промени. Той е във всяко движение.

Вършете всичко заради Бога, не заради себе си, не и заради човеците.

Във всичко постъпвайте като ученици на Божествената школа.

Следвайте своя път към Бога при всички условия. Това е важното, това е същественото в живота.

Пътят на ученика не е задължение, нито тежест.

В пътя на ученика има мир, любов и радост.

ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА Е КАТО ЗАЗОРЯВАНЕ.

Пожелаваме на учениците на Божествената школа през тази година:

Движение с Любов,

Работа с Любов,

Учение с Любов!

Септември 1965

София – Изгрев

Братски съвет

27 декември – Денят на Учителя 1965.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

По случай годишнината от заминаването на нашия обичен Учител
На 27 декември ще се изпълни следният ред в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом (песен)
3. Молитва на Царството
4. „Химн на великата душа“
5. Евангелия:
 - от Матей – 25 гл., 1 – 13 ст.
 - от Марка – 8 гл., 1 – 8 ст.
 - от Лука – 9 гл., 1 – 6 ст.
 - от Йоана – 12 гл., 37 – 50 ст.
6. Песента „В начало бе Словото“
7. Беседа от Учителя: „Царе – слуги на Господа“, от т. „Разумният живот“, съборни, 1924.
8. Песента „Бог е Любов“
9. Послание от Братския съвет
10. „Отче наш“
11. Песента „Иде, иде“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“ (три пъти)

Гимнастически упражнения

Вечерта в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!
от Братския съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите
по случай Деня на Учителя и Новата 1966 г.

НОВОТО

„И ето, видях ново небе и нова земя“
Откровение на Йоана, 21:1

Обични братя и сестри,

Изминаха двадесет и една години, откак нашият обичен Учител ни напусна. Но Той ни остави Своето Слово – Пътят към Него.

Той ни остави и онази свещена работа, работата за Неговото дело, която ние ще извършим с любов.

Сега ще кажем: „Благослови ни, както си ни благославял винаги“.

Обични братя и сестри,

Ние ви поздравяваме с новата 1966 година! Да бъде тя честита за всички хора по Земята, които работят за Мира и Братството между хората! Това са наши братя по дух, независимо към кой народ, религия или раса принадлежат.

Животът е живот, защото в него всеки момент се влива нещо ново – то е важното, то е същественото. Новото е Незнайното, което става знайно.

Какво очаква човек? Човек очаква Новото и го търси. То е, което дава на човека подтик да расте. Новото, което днес иде, навлиза в живота и го обновява. То е в мисълта, то е в чувствата, то е в обществения ред и порядък, то е в науката, в изкуството – във всяко творчество.

Новото иде със Светлината. То е във въздуха, във водата, в хляба, никой не може да се освободи от него. На човека не остава нищо друго, освен да го приеме. Днес всички са призвани да работят за Новото, и верующи, и неверующи. Тези различия не са съществени, има нещо по-важно – това е Новото. То се налага днес на всички, защото „неговото време настава“. Всеки носи нещо от Новото, ще извърши работата си за Него, ще направи своя принос и ще има дял в Него. Новото определя посоката на мисълта, пътя и движението на човечеството.

Челните отряди на човечеството – творците в науката, изкуството и живота – преминават вече твърдите граници, очертани в миналото, до които човек като гойгеше, спираше се.

Днес всички ограничения падат. Свидетели сме на крушението на един стар свят. Крушение на идеали и кумири, на суеверия и заблуждения, на догми и канони, векове държали човечеството в невежество и робство.

Новата светлина озарява съзнанието на човека и отблъсква далеч границите, които го затваряха досега.

Днес човекът се възправя като гражданин на цялата Земя и гражданин на Всемира. Погледът му е насочен към Космоса – неговото велико Отечество. Човек предчувства, че Вселената е изпълнена с живот, че има и други човечества, подобни на нашето, и сама науката гледа вече благосклонно на това. Идеята, че далечните светове са обитавани, отправят сигнали към нас и

очакват отговори, не е вече толкова фантастична и чужда. Тези сигнали не са останали досега без отговор. Напредналите братя на човечеството – „Големите Братя“ – са поддържали тази връзка през всички времена, поддържат я и днес. Те имат знанието и силата за това.

Идеята за всемирния живот, за неговото Единство, навлиза все по-дълбоко в съзнанието на човека и го разширява.

Учителя, още като беше между нас, в своите беседи и лекции очерта новия път на мисълта. Отвори вратата на един нов свят. В този свят науката днес навлиза. И ако има един образ на Новото – това е Учителя. Той е негов предвестник и вестител, съвършен образ и въплъщение на новия човек. Никой не е говорил досега тъй обстойно за новия живот, както Учителя. На него са посветени беседите и лекциите му. В тях е дадено знанието и методите за работа, очертан е пътят – бъдещето на човечеството. С безброй примери и образи Учителя е обяснил Новото. Той е дал обширна педагогика, която подготвя човека да приеме Новото.

Днес много знамена се развяват по Земята с лозунги и идеи, но важно е Новото, което иде. Важен е новият човек, който се ражда. Новият човек се ражда, но се и изработва. Това е съществената работа, която предстои.

В молитвата е казано: „Благоволи да разшириш нашата душа,
да възрасташ нашия дух,
да възродиш нашето сърце,
да просветиш нашия ум,
да можем да Те славим сега и всякога.“

Да славим Бога значи да Го изявяваме в живота си.

Чрез молитвата човек поддържа правата посока в живота, търси пътя към Великия източник, учи се да работи, да се приобщи към Него, моли за Неговата подкрепа и ръководство.

За съвременния човек съществува една опасност: гордостта, крайният индивидуализъм, който го заслепява и той не вижда Великия разумен свят, който и него самия ръководи. Човек трябва да бъде в съгласие с него, а не в борба. Това е правият път в живота.

Идеята за свръхчовека е наследство от западната култура – култура на крайния индивидуализъм. Днес човекът е горд със своето знание и сила, но то е знание и сила на Природата, от нея черпи той всичко. Съвременния човек го занимават смели идеи: той мечтае да направлява Земята в Космоса, да я използва като космичен кораб, да я откъсне от Слънчевата система, да я насочи към други слънца, да пътува с нея където си иска. Но и в науката има увлечения и заблуждения. Човек трябва да знае, че във Всемира има ред и порядък, има закони, има сили, има Разумно ръководство. Как ще се намеси той? Като ги зачита или като ги пренебрегва и се бори с тях? Онези, които боравят със силите на природата, например с електричеството, знаят какви са последствията, ако човек не спазва неговите закони. Може ли да се работи с тази сила, ако не се спазват законите ѝ? В това се крие истинското знание. Човек иска, като пренебрегва Великия разумен свят, като го отрича, да заеме неговото място. Това е невъзможно. Този свят е и в самия човек, чрез него той вижда, мисли, разбира, твори. Човек не е сам и отделен от Живота на Цялото. Идеята за „свръхчовека“ е неразбиране и заблуждение. Тя ще бъде надживяна, човек ще се освободи от нея, както от много други

заблуждения, и ще заеме своето място в „Живота на Цялото“, както Учителя възвести и освети правилно идеята. И наистина, колко по-естествено и просто е човек да се приобщи към Живота на Цялото, отколкото да се бори с него. Този е пътят на смирението. Смирението не унижава човека, но го издига до най-високото положение. Това е пътят на Синовите Божи – пътят на Христа – пътят на Учителя. Тук е идеята за Единството – основа на учението на Бялото Братство.

Това е школата, която предстои да мине човек. В своите беседи и лекции Учителя даде знанието за този път.

Човек е поставен между две безкрайности – безкрайно малкото и безкрайно голямото. Науката се насочва вече към тези два свята. Щом става дума за „безкрайност“, „вечност“, „безграничност“, това означава, че човек излиза от света на ограниченията и мерките, и се докосва до великата Реалност.

Днес учените създадоха квантовата теория – за безкрайно малките количества енергия, и релативната теория – за безграничното и сложно пространство и движение. Атомът, който допреди няколко десетилетия беше най-малката неделима частица, се отвори и се оказа, че това е безграничен свят, в който Природата е складирала огромни енергии. Тук се извършват интимни процеси, от които зависи живота и на самия човек.

В този свят на „безкрайно малкото“ човек е достигнал да изучава само външната обвивка на атома, електроните. Какво нещо е самото ядро, какви сили действат в него, какво е тяхното естество, човек още не знае. Той само изчислява, че те са огромни, „безгранични“ и „особени“, непознати. Учените даже се уплашиха от тези изводи и подложиха отново на проверка изчисленията си.

Какъв е този „безкрайно малък“ свят, от който изтичат такива огромни енергии? Това прилича на малкото изворче, свързано с големия кръговрат на водите. Неговата вода никога няма да пресекне.

Безкрайно малкият свят на атома е свързан с Великата Реалност, тя струи чрез него.

Като казваме „безграничен свят“, трябва да разбираме свят, свързан с Великата Реалност, независимо от това дали ще го наречем безкрайно голям или безкрайно малък. Безкрайно малкото и безкрайно голямото водят към Великата Реалност. Великата Реалност не може да бъде обхваната, ограничена, дефинирана. За нея не съществува граница, пределност, мярка. Тази идея е скрита и в простия пример, даден от Учителя: „Едно житно зърно има сила да изхрани цялото човечество“. Откъде иде тази сила? Човек чувства тук истината и не може да я отрече, ако и да не я разбира напълно. Тук той се докосва до Реалността. Един от древните пророци, като идва до този момент, възкликва: „И рекох – няма вече време!“ Тази идея е древна и винаги нова. Времето и пространството са сенки на Реалността, нейни проекции в триизмерния свят.

Друг поет-съзерцател казва: „Безкрайност в безкрайно малкото, безкрайност в безкрайно голямото – през безкрайно малкото се отива към безкрайно голямото“. В каквато и посока да тръгне човек – към безкрайно малкото или към безкрайно голямото, ще дойде все до Великата Реалност – до Вечното Начало.

Учителя е дал следните степени:
Материята е кондензирана енергия.
Енергията е кондензирана светлина.
Светлината е кондензирана мисъл.
Мисълта е кондензирана любов.
Любовта е плод на Духа.
Духът произтича от Бога.

Това е схема, това е формула – трябва разбиране, трябва знание. Че материята е кондензирана енергия, а енергията – кондензирана светлина, това доказва обикновеният огън. Но по-нататъшните степени – че светлината е кондензирана мисъл, а мисълта – кондензирана любов, това доказват плодовете, житното зърно и самият човек. Светлината образува житното зърно – човек приема храната и в него се раждат мисълта, чувствата, любовта, творческите идеи. Науката не приема още последните доказателства. Но не е далеч времето, когато ще ги приеме и развие тя самата.

В материята стават непрекъснати промени. Към какво водят те?

Материята се приготвя за един по-висш живот и това приготвление става под ръководството на великия Разумен свят. Колкото и да го отричат материалите, и да се опитват да го заменят със сложни и неубедителни хипотези и теории, те на всяка крачка се срещат с него. Какво е съвременното знание, ако не светлина, която човек е почерпил от великата Разумност и под нейно ръководство? Защото и човешката научна дейност се ръководи от същия Разумен свят, както и всяко творчество.

Две качества не могат да се отрекат на великата Разумност – нейната универсалност и нейната координираност, съгласуваност във всичките ѝ прояви.

В свободата, с която е одарен човек, за да се развива, той може да съдейства или да противодейства на великия Разумен свят. Ако съдейства – повдига се, ако противодейства – постепенно губи всичко. Днес един дребен проблем занимава науката при нова обстановка – проблемът за „антиподите“. Тази идея е изразена в съвременната физика с понятията „вещество“ и „антивещество“. Модерната физика казва: „При срещата на вещество и антивещество се освобождава енергия“. В някои случаи тези енергия може да бъде микроскопическа и да подхранва най-нежните чувства и мисли, най-деликатните прояви на живота. В други случаи тя може да бъде огромна и да предизвика космични пожари, в които изгарят светове. Тези сили действат и в човека, и в Космоса. Великият Разумен свят работи с „антиподите“ и освобождава енергия за своите цели, каквато и колкото му е необходима. Това е велика наука. Понятията „вещество“ и „антивещество“ се отнасят не само до физиката, те се отнасят и до психологията – до чувствата, мислите, съзнанието и отношенията между хората. Следователно тази идея е основна и важна.

Идеята за антиподите е основа на дуалистичните религии и философии на миналото. В християнството тя е дадена в двата образа: Христос и Антихрист.

При срещата на антиподите материята се превръща в енергия, но това е „верижна реакция“, докъде стига тя? Тя продължава по-нататък. Това са две течения: едното отгоре надолу, другото отдолу нагоре – слизане и възлизане.

При разрешаването на проблема за вещество и антивещество човек може да дойде до неизчерпаемите резервоари енергия на природата и да се ползва от тях, стига да е разумен, т.е. да е в съгласие с нейните закони. Проблемът вещество-антивещество е обширен и дълбок. Човек едва сега започва да го изучава. В миналото той само е доловил идеята и я е облякъл в образи. Днес започва истинското знание – науката влиза в своите права. Това знание е основа на живота. То е основа на здравето и възпитанието на човека. При възпитанието тези закони трябва да се познават добре. Защо някои чувства придават сила, а други отнемат? Защо някои мисли придават сила, а други отнемат?

Проблемът за антиподите е преди всичко духовен проблем, а после и физически. Сложните срещи на вещество и антивещество освобождават онези енергии, необходими да се изградят органическите форми, но те освобождават и онези енергии, необходими да се изгради също духовното тяло на човека.

Някои идеи носят огромна енергия. Тя може да повдигне човечеството и да подхрани всестранно една велика култура. Тези енергии може би идат от дълбините на атомното ядро, за които учените казват че са „особени“, непознати досега на човека, и неизчерпаеми.

Волята е сила на Духа. Само силата на духа може да оживи мъртвите кости – фактите, да ги облече в плът и да им вдъхне душа.

Колкото по-дълбоко навлиза човек в интимния строеж на материята, вижда, че атомът – „най-малката неделима частица“, основа на човешкия мироглед до преди няколко десетилетия, изчезва и се заменя с лъча. Материалната частица погрязва в инертност, лъчът погрязва в движение – време, и ето – науката навлиза в „четвъртата координата“! Човек стои пред вратата на един Нов свят – светът на четвъртото измерение. Математиката и физиката навлизат вече в него. И ако продължим мисълта по простата логика, ще направим следния извод: щом в триизмерния свят има живот, несъмнено той продължава и в света на четвъртото измерение; но какъв ще бъде той там, как ще се изрази според условията, засега не ни е известно. Съпоставете даже и триизмерния свят – растенията и животните: и в едните, и в другите се проявява животът, но колко различен е той! Как ли ще се изрази животът в четириизмерния свят? Засега той е „невидим“, но науката скоро ще заговори за него.

Новото навлиза вече в живота. Младият посреща новото и се радва. Старият седи индиферентен. Следователно „млад“ и „стар“ не се отнася до годините, а до съзнанието.

Учителя в своите беседи и лекции говори изключително за новия живот, за новия човек, за новата култура. Цялото негово слово и музика са посветени на Новото, което иде. Учителя е образ на новия човек.

Учителя стои на прага на новата култура.

Той е вратата на новия свят, който се отваря за човека.

И Христос казва: „Аз съм вратата“.

Отминава старият живот с неговите твърди форми, с неговите противоречия и борби. Иде Новият живот – живот за Цялото. В човешкото съзнание се ражда идеята за Единния живот. Нови отношения се създават между човеците, отношения на Братство и Единство.

Братството между човеците се изгражда отвътре навън. То е преди всичко братство по дух, по идеи, братство в творчеството.

Между човеците се чувства вече онова вътрешно родство и симпатия – един голям общ живот почва да обединява всички хора. Който не вижда това днес, е спял.

Старото не отстъпва без борба. Това е естествено. Но то няма вече сила – „Неговото време премина“. То отпада от съзнанието на хората. Днес нови идеи вълнуват човека. Новото се налага, то иде със сила и светлина, като деня – „Настава неговото време“.

Ние ви честитяваме Новата Година – не само календарната, но Новата по съдържание и смисъл година, Новата година в Дух и Истина.

Пожелаваме ви да посрещнете Новото, което иде, да отворите сърцата и умовете си за него и да го приемете. Както образно се изказва Учителя: „да отворите прозорците на домовете си, за да влязат чистият въздух и светлината“.

Пожелаваме ви през тази година да бъдете здрави, радостни и свободни!

Днес цялата Природа пее химна на Новото, което иде – „Химна на Великата душа“.

Човек вече излиза от „каменните храмове“ и влиза в Природата – величественият храм на Живия Бог на Любовта, където има място за всички.

С Новата година ние приветстваме Мира и Братството между човеците.

Мирът и Братството идат вече към нас!

За тях работи Бялото Братство.

Декември 1965 год.

София – Изгрев

За 1965 г. липсва послание за Съборните дни.

1966.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година ще отпразнуваме Празника на Пролетта, като на 22 март, в 5 ч. сутринта изпълним следния ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на Братството
4. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
5. Евангелия:
 - от Матей – 22 гл., 35 – 40 ст.
 - от Марка – 16 гл., 1 – 8 ст.
 - от Лука – 22 гл., 24 – 30 ст.
 - от Йоана – 16 гл., 1 – 11 ст.
6. Песента „В начало бе Словото“
7. Беседа: „Постоянното в живота“, от т. „Езикът на Любовта“, рилски, 1939.
8. Тайна молитва
9. „Отче наш“
10. Песента „Бог е любов“
11. Слово от Братския съвет
12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

В 7 часа вечерта – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

ЖИВОТО ПРОСТРАНСТВО

За размисление:

„Помнете: Бог е между вас, живее във вас, в душата на всеки човек“.

„Разумни същества има не само в Слънчевата система, но и в другите системи. Съществата, които населяват другите системи, са по-разумни даже от тия на Слънчевата система.“

т. „Езикът на любовта“, с. 237

„Оценявайте Божественото в себе си: своя ум, своето сърце, своята воля, своята душа и своя дух.“

Учителя

Пролетното равноденствие е един от празниците на Природата. Ние го наричаме Духовната нова година. Празниците на Природата са моменти от движението на Земята около Слънцето. Но това е само външната обстановка, условията. Празниците на Природата имат съдържание, живот, в който човек може да участва.

След отливка през зимата, когато животът се отдръпва, в природата настава момент на очакване. Създава се едно вътрешно напрежение. След това почва нов прилив на живота. Явяват се безброй нови форми. Откъде идат те? От пространството. Следователно има видимо пространство и невидимо пространство, видим свят и невидим свят.

Физическата представа за пространството се изразява в простите движения: в една посока – правата линия, в две направления – плоскостта, в три посоки – тялото. От четвъртото измерение нататък действат творческите сили, които създават органическите форми.

Пространството е сложно и многоизмерно, то не се изчерпва само във физическите представи за дължина, широчина и дълбочина. Пространството има съставки неизмерими. То отива навътре в себе си – пространства в пространства, измерения в измерения, свят в свят.

Допреди няколко десетилетия учените говореха за „еднородно“ пространство. Днес тази представа е далече надмината. Проблемът за пространството е на първо място в съвременната физика, астрономия, математика, философия и психология. Учените говорят за „огънато“ пространство. Какво разбират те под това? Физиците поясняват: „Пространството е съставено от силови полета с различно напрежение, които постоянно се менят“. Като продължават тези разсъждения по пътя на обикновената логика, те идват до извода: „Трябва да съществува едно първично силово поле, от което всички други да черпят“. „Първично силово поле“ – сполучлив и правилен израз.

Науката вече се приближава до идеята за Всемирната Разумност.

След последните големи успехи на науката и техниката, представата на човека за пространството се разшири и задълбочи. Човек се докосна до „живото пространство“, почувства неговата безмерност, богатство и дълбочина. Човек излезе извън гравитационното поле на Земята и мечтае вече да посети други небесни тела. Това не е фантазия.

Учителя казва: „Пътуванията в Космоса ще се осъществят за в бъдеще по онези естествени пътища, които съществуват в природата. Човек ще използва електромагнитните течения, които свързват небесните тела и

зи движат. Той ще черпи енергия от тях. В пространството има огромни резервоари от енергия, които човек ще използва“.

Разбира се, и самият човек тогава ще бъде съвършен. Ще живее съзнателно във висшите си тела, ще пътува с тях където иска, ще се движи със скорост, по-голяма от тази на светлината. „За ангелите скоростта на светлината е биволска кола“, казва Учителя. Скоростта на светлината не е пределна скорост.

Тогава човек ще бъде господар на веществото, ще познава и владее законите на материята, ще може да я събира и разпръсква, ще може да си създава тяло при всички условия и навсякъде. Като гоиде го това съзнание, човек ще може да се нарече гражданин на Всемира, гражданин на Царството Божие.

Граници в природата не съществуват. Те са само представа на ограничени човешки ум.

Всеки кристал е център на силово поле, средище на сили, само тъй може да съществува той като форма. Докъде се простира действието на неговото силово поле? В какво взаимодействие влиза той с другите силови полета? Какво става, когато падне някъде? Безброй кристали изпъват пространството, нещо ново влиза, изменя се средата. Когато температурата се понижава или повишава, какви промени стават?

Пространството е кръстосано от елекромагнитни полета, от космични и други лъчи, в него действат гравитационни сили. В пространството действат и сили, неизвестни на човека. Колкото повече човек изучава проблема за пространството, толкова той става по-сложен.

На промените, които стават в пространството, всичко реагира – органическият свят със своята чувствителност, неорганическият – с промени на свойствата и състоянията си. И това е отдел на съвременното знание.

Пространството е изпълнено с живот. Какви сили действуват в него, какви центрове съществуват показват органическите форми – хората, животните, растенията и кристалите. Всички те идат от пространството и се връщат в него. Те разкриват съдържанието на пространството. Силите, които изпълняват пространството, идеите, мислите, чувствата се въплъщават във форми, в живи същества на Земята, ние ги виждаме. Тъй човек може да изучава невидимия свят чрез видимия.

Човек е свързан с всемирния живот и участва в него.

Когато напусне тялото, човек отива в пространството. В какво положение се намира там? Той попада в нова среда, при нови условия. Като отиде в пространството, човек пак може да се изявява във видимия свят, при известни условия.

Според теорията на Айнщайн, когато скоростта на едно тяло се увеличава, увеличава се и обемът му. И когато скоростта му достигне скоростта на светлината, то изчезва. Преминава в друго състояние. Разтапя се в пространството. Може ли да се докаже това твърдение? То се доказва всеки момент. Когато едно тяло се нагрива, увеличава се скоростта на трептенията на частиците му, увеличава се обемът му, то започва да свети, превръща се в светлина, минава в лъчисто състояние. В случая под скорост трябва да разбираме интензивността на трептенията.

Смисълът на горното твърдение може да бъде следният: всяка форма, като въплъщение на една идея, може да достигне „пределна скорост“, т.е. да се превърне пак в идея. Тогава тя съществува навсякъде.

Човек участва в живота на пространството. Той е център на силово поле, от него излизат сили, светлина, топлина, мисли, чувства. Има една Същина, която едновременно е навсякъде. Няма място, където тя да не може да бъде призвана. Колкото човек е по-съвършен, толкова по-далеч отиват лъчите, които излизат от него. Някои от тези лъчи отиват до близки, други – до далечни цели. Някои лъчи, които излизат от човека, са всепроникващи, те отиват неограничено далеч и преминават през всички препятствия. Съвременната наука потвърждава това опитно.

Живите същества, които населяват пространството – техните мисли, чувства, състояния – образуват онази динамична среда, която е съдържание на пространството.

Пространството е живот на съществата.

Обемът на пространството зависи от интензивността на съзнанието. Според това пространството се увеличава и намалява – не във физически или геометрически смисъл, а в смисъл на интензивност.

Като изявление на великата Разумност, пространството е безгранично.

Ако си послужим с образния и поетичен език на вярващите, това може да се преведе така:

Пространството е изпълнено с Божието присъствие.

Оттегли ли се Бог, няма пространство.

Затова ние говорим за „живо пространство“.

Пространството е проникнато от Божията мисъл, изпълнено е от Божията любов и мъдрост. В пространството действа Божият Дух. Той създава пространството.

Проблемът за пространството е не само физически, астрономически и математически, по своята същина той е духовен.

Пространството е сложно. Като го изучава човек, като вниква в неговата същина, идва до великия Разумен свят, който го създава.

Животът на пространството е богат, безграничен, вечен, следователно пространството е живо, чувствително, отзивчиво. Когато човек отправя мисълта си към него и поиска нещо, то отговаря.

Има една народна руска приказка, преразказана от Алексей Толстой. Тя носи странното заглавие: „Иди там – не зная къде, донеси онова – не зная кое“. В нея се третира въпросът за пространството, както го е постигнал обикновеният човек от народа.

Героят – който по изключение не е царски син, а обикновен селянин, – след като разрешава задачи, преодолява мъчности, извършва подвизи, достига най-после да спечели благоволенieto и съдействието на невидимия свят, от който иде всяка помощ и всички блага. В приказката е разказано и как е спечелил това благоволение. След това вече, каквото поиска, каквото пожелае, неговият невидим приятел му го доставя, изпълнява всяко негово желание. Идеята е тази: заобикаля ни един невидим свят, населен с добри и зли същества; от човека зависи с кои ще се свърже, кои ще извика – добрите или злите. Злите същества се стремят да го поробят, ограбят и унижат. Добрите същества зачитат свободата на човека и неговите права, те го ръководят и подпомагат, без да го унижават.

Чудно, как обикновеният човек е намерил такъв прост и верен израз за невидимото пространство, при това с присъщото нему остроумие, чисто-сърдечие и хумор:

„Иди там – не зная къде,
донеси онова – не зная кое.“

Ясно е – сърцето е по-близо до истината, отколкото умът.

Всяка форма на живота говори за силите, които са я създали – за тяхната интелигентност, характер, добро или зло. Неизброими сили работят в пространството, те имат своето предназначение във всемирния живот. Някои форми имат огромна мощ и обаяние. Те са израз на изключителна интелигентност, красота и сила.

В школата на Бялото Братство се изучава и езика на формите, т.е. „Живота на пространството“. Това е сложен и труден език.

Като изучава формите на живота, човек може да съди какви са силите, които в даден момент работят в природата и какви условия съществуват – благоприятни или не.

В пространството всичко е в движение. Силите се превръщат една в друга. Средата, в която живеем, е жива, разумна, отзивчива. Човек трябва да бъде много чутък, внимателен, съсредоточен, да долови „тихия глас“. Затова е необходима молитвата, размишлението, съзерцанието.

Човек може да се разговаря със своите приятели от невидимия свят и да има тяхното съдействие и помощ. Хората не знаят какво да ценят. Те поставят на първо място своята личност. Тук е трагедията на човека. Тук са противоречията и борбите му. Бога на първо място трябва да постави човек. Тогава всяко нещо заема своето естествено положение, изпълнява своята разумна служба във всемирния Живот, и човек намира своето място и придобива най-ценното – мира.

Явлението на Духа става отвътре. Хората чакат външни чудеса и външно изявление. Това е неразбиране.

Духът запалва мисълта. Той дава подтик на творчеството, подхранва го и го ръководи.

За ученика на Божествената школа важно е правилото: не търси посредник между Бога и тебе. Разумният свят ти е дал ум, сърце и воля. Работи над тях, за да можеш да призоваваш Господа. В молитвата е казано:

„Нека Твоите светли духове
на обичта, вярата и надеждата

да пребъдат в нас сега и всякога, заедно с Тебе.“

Днес хората още спорят за Христа – гали е живял преди 2000 години. Неуместен спор. Учителя казва: Има един жив Христос на любовта, Който живее сега в нашите души, във всяко благородно побуждение. Това е живият Христос. Дали Той е в сърцето на простия човек или в едно животно, все едно.

Учителя не гоиде да създаде религия или едно затворено духовно общество. Такива има и могат да възникнат много. Но Учителя донесе знанието за всемирния Живот. Идеите, принципите, добродетелите, формите, отношенията на този универсален, единен живот. Само в него човек може да намери своето достойнство, своето право и свобода.

Съществува едно велико Братство между човеците, Братство на примителите. То обединява всички, които вярват в Бога, независимо какъв израз дават на вярата си. Това са миротворците. За тях Христос казва: „Блажени миротворците, защото синове Божи и ще се нарекат“.

Обични братя и сестри,

Като споделяме с вас тези мисли, ние ви поздравяваме с Празника на Пролетта. Тази година носи добри условия за духовна, творческа работа. Нашите приятели от невидимия свят отправят към нас своята мисъл, обгръщат ни със своята любов, подкрепят ни и ни упътват.

Те ни посещават с изгревите на Слънцето.

Те ни приветстват и ни се усмихват през всяко цветенце.

Те ни хранят с плодовете.

Те ни милват с полъха на ветреца.

Те ни дават всички добри условия.

Те ни говорят чрез онези, които ни обичат.

Те са винаги с нас.

Мирът и благословието на обичния ни Учител да бъдат с всички ни!

Март 1966 г.

Братският съвет

София – Изгрев

12 юли – Петровден 1966.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

На 12 юли тази година ще отпразнуваме Рождения и Именния ден на обичния ни Учител, като изпълним следния ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Песента „Духът Божий“
4. Евангелия: от Матей – 28 гл., 1 – 10 ст.
от Лука – 14 гл., 15 – 24 ст.
от Йоана – 14 гл., 1 – 21 ст.
Откровение – 19 гл., 11 – 21 ст.
5. Песента „В начало бе Словото“
6. Беседа: „Наследници на Земята“, от т. „Опорни точки на живота“, рилски, 1942.
7. Песента „Бог е Любов“
8. Слово от Братския съвет
9. Тайна молитва
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да гоише Твоего Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“ (три пъти)

След това ще се изпълнят гимнастическите упражнения.

В 7 часа вечерта – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите
по случай Деня на Учителя – Петровден
12 юли 1966.

СРЕЩАТА С УЧИТЕЛЯ

Марко, 16:7: „Но идете и кажете на учениците Му и на Петра, че отива преди вас в Галилея и там ще го видите, както ви рече.“

Матей, 28:7: „Скоро идете, така кажете на учениците му, че възкръсна от мъртвите и ето, отхожда преди вас в Галилея, там ще го видите.“

Матей, 28:10: „Тогаваш каза Исус: Не бойте се. Идете и известете братята Ми да идат в Галилея, там ще Ме видят.“

„Галилея“ – духовният свят – планината – „там ще Ме видят“.

Географските места на Земята съответстват в духовния свят на известни идеи. В този висок свят ще видите Учителя. Тези думи важат и сега. Само в идейния свят, в света на мисълта, ученикът може да намери своя Учител. Това е вътрешна работа на ученика, да се издигне до света на своя Учител. „Там ще Го видите.“

Идването на Учителя не е само лично явление. Наистина, Учителя гоиде на Земята, взе образа на човек и живя между нас. Чрез езика на един народ даде Словото – знанието за пътя към Бога. Това е епоха!

Но Учителя – това е изявление на Божията Любов и Мъдрост в човешките души. Чрез живота си, чрез словото си и музиката си Той очерта пътя към Бога. Това е вътрешен път. Път на онези, които са се пробудили и са възлюбили Господа.

Словото е „небесният хляб“.

Много души са минали по този път, много души и днес вървят по него. Учителят донесе знанието за Пътя. Затова казва: „Аз съм пътят“.

Учителя е знамение за онзи Божествен свят, който сега слиза на Земята. В този смисъл идването на Учителя сега започва. То ще трае хиляди години. Това е мощна вълна, на която са подчинени всички сили на живота. Ние казваме „вълна“, а това са разумни същества, души мощни, силни, интелигентни, любящи, които слизат с Учителя. Те ръководят човечеството. Те дават знанието в науката, техниката и живота. Те създават новите течения в изкуството. Те преустройват обществения живот. Те работят за добрите отношения на човеците. Те работят върху самия човек, преобразяват го, подготвят го за културата, която иде. Те работят за примирение на човеците.

В далечното минало, когато човек е бил дете по съзнание, е имал нужда от форми, на които да се опира слабата му мисъл и за да укрепне в нея, възпитавали са го да ги пази, да се бори за тях. Днес човек е нарасъл това и постоянно се освобождава от тези ограничения и от фанатизма. Формите не са вече пречка, не са повод за вражда и войни между човеците.

Друг вятър духа вече по планетата, чувства се топлота, просветление, приятелство между хората. Нов полъх вее по Земята, в човешките души – той носи мекота, търпимост и дружба. Той сега е едва доловим, но ще се засилва. Днес хората са по-готови от всякога да общуват, да прекратят

религиозните, расови, национални и класови различия. Всички тия ограничения на миналото падат и човек е готов да подаде ръка на своя брат, да му помогне в нужда, да сподели с него това, което е придобил. Никога досега не е имало такава общуване между народите. И това е признак на новия дух, на новия живот, който иде.

Мисълта на Учителя прониква човешките умове, влиза в човешките души и ги разширява. Този полъх се чувства вече и никакво грънкане на оръжие няма да го заглуши! Той носи бъдещето. Това е Духът на Христа, духът на Учителя, дух на мир и любов. Днес Той работи в цялото човечество. Това явление не може да бъде обсебено от никоя религия, общество или организация. То не може да бъде привилегия на никого. То обхваща всички човеци – и учени, и прости, и вярващи, и невярващи, и богати, и бедни. То е над всички външни различия, те не са съществени, над тях стои човекът – просветеният, одухотвореният. Той е важен.

Духът на Учителя днес работи в човечеството. Заблуждение е да се подражава и имитира външния образ на Учителя и да се повтаря. Учителят никога не повтаря своя образ. Ако дойде пак на Земята, той ще се яви в нов, неповторим образ.

Истината е всякога нова. Тя взема най-скромната форма. „Но пред нея и боговете се прекланят.“

„Идете в Галилея, там ще Го видите.“

Творението продължава. Бог и днес създава света. Бог и днес твори във Всемира със своя Дух.

Ученикът се моли тъй: „Научи ме да правя Твоята Воля“, т.е. да работя, както Ти работиш, да работя заедно с Тебе.

Не са важни толкова философските и научни определения за Бога. Важен е пътят към Него. Важно е вътрешното отношение на човека към Бога. Важно е човек да познава Божия Дух, да Го вижда, да чувства Неговото присъствие.

Бога познаваме с духа си, обичаме Го с душата си, търсим Го с ума си, чувстваме Го със сърцето си.

Когато говорим за „живото пространство“, разбираме – да чувства човек Божието присъствие, да живее в него.

Да общува човек с „живото пространство“ ще рече да го обича и разбира, да го призовава – то значи да живееш в Божията Любов.

Учителя казва: За да живее човек в Божията любов, изисква се ум светъл, сърце чисто, душа обширна, дух мощен.

Като пътуваме в пространството с този прекрасен космичен кораб, с тази синя планета Земя, наречена на прастар език Анхира, ние влизаме във връзка с възвишените Същества, които образуват пространството. От тях черпим сила, знание, подтик за работа. Те постоянно изменят условията ни и самите нас.

„Но идете в Галилея, там ще Го видите.“ Галилея е светът на мисълта.

Човек, в когото умът не е развит, лесно става плячка на нисшите духове. Светлата мисъл, добрите чувства пазят човека от нападението на нисшите духове. Човек се ограда от злото с добрите си мисли, чувства и постъпки. Те го пазят, както атмосферата пази Земята от небесните камъни и вредните лъчи.

Бог е в делата на човека. Заг делата седят чувствата, а зад чувствата седи мисълта.

Бог е в съзнанието на човека. Не Го търсете в пространството тук или там. Намерите ли Го в себе си, ще Го видите навсякъде. „Но идете и кажете на учениците Му, че възкръсна от мъртвите и ето, отхожда преди вас в Галилея, там ще Го видите.“ Учителя може да срещнете и видите и сега – в идейния свят, на високия връх.

Призовани сме да работим за великото и свято дело за обединение на човеците чрез любовта към Бога в едно Велико Братство. То съществува, тази идея е реалност във висшия свят на духа – Галилея, и сега слеза на Земята.

Но не е достатъчно желанието да служим на една велика идея. Трябва знание, трябва сила, трябва методи за работа, трябва връзка жива, непрекъсната с великия Разумен свят, който работи за този идеал. Учителя дава това знание в своите беседи, лекции и песни. Учителя Е този Път.

Затова един ден всички ще потърсят Учителя.

Човек е силен с онова, което Бог му дава.

Ученикът е силен с онова, което Учителят му дава.

Всички, които са възлюбили Господа, образуват Великото Бяло Братство. То работи за мира. То работи да се измени обстановката, и то по закона на свободата. Какво търпение и любов се изискват за тази работа!

Под тънката кора на съвременния скептицизъм гремят стари суеверия. Когато те се пробудят и овладяят човека, той е безпощаден. Той се превръща в гивак, ограничен, жесток, фанатичен. Той се кланя на идоли и фетиши, търси прорицатели и духоведци, научното лустро пада и гивакът от каменния век се изявява. В това отношение човекът не е отишъл много напред, ако и да излита в космоса.

Но човеците ще се изправят постепенно, ще се просветят и превъзпитат, ще се облагородят и издигнат, тъй както направиха в науката и техниката. В тази посока трябва да се работи. Човечеството няма да загине, над него бди Великият Разумен свят. Той го пази и ръководи.

Духът на новия живот вее по Земята. Това е важно днес. Това е същественото! Земята не се движи механически в пространството. Затова в движението ѝ няма геометрическа правилност, а има отклонения. Те показват, че една велика Разумност определя движенията ѝ. Това е един разумен живот, в който влиза нещо ново. Движението на Земята в пространството не е механическо, защото пространството е живо.

„Но идете в Галилея, там ще Го видите.“

„Учителят“ – това е велика Идея, която изпълня Всемира. Той се е изявявал в миналото, изявява се днес, ще се изявява и в бъдеще – всякога по нов и неповторим начин. Учителят не зависи от никого и няма нужда да бъде утвърждаван и узаконяван от каквито и да било сили или власт. Той е над всеки човешки живот. За него няма ограничение. Той не зависи от никого, Той се изявява както иска и където иска. Той вдъхновява и подхранва всяко творчество. От Него зависи всичко – живот, сила, богатство. Той е, който утвърждава и благославя. Той е, който кредитира всички.

„Но идете в Галилея, там ще Го видите.“

Когато иска, Учителят взема образа на човек. Това е епоха. Всъщност, Той е във всеки добър подтик, във всяка добра постъпка, във всяко добро чувство, във всяка светла мисъл. Той е Живият огън.

Доколкото съвременната наука спомага за развитието на човешкия ум, и тя е метод за познаване на Учителя. Доколкото религията облагородява човешкото сърце, и тя е път за познаване на Учителя. Доколкото работата развива волята, укрепва духа и тялото, и тя е явление на Учителя. Делото на Учителя е всемирно, вечно.

Човешките институти имат своето предназначение, но с Учителя нямат нищо общо, и той няма нищо общо с тях.

Делото на Учителя се извършва по своите предвечни закони. Те не може да бъдат спънати от никоя сила.

Който търси Учителя, трябва да се издигне до света на Учителя.

Който търси истината и радостта, трябва да се издигне до света на Учителя.

Който търси знание и мъдрост, трябва да се издигне до света на Учителя.

Това е пътят на ученика.

„Но идете в Галилея, там ще Го видите.“

Съществува един закон на доброто. Всяко добро иде от него.

Съществува един извор на любовта. Всяка любов иде от него.

Съществува един извор на знанието, всяко знание идва от него.

Съществува един извор на всички блага, всяко благо иде от него.

Съществува един извор на живота, всяко съществуване, и най-малкото, е свързано с него и се подхранва от него.

Всякога посрещайте Господа и за всичко благодарете.

Едно е важно – да чувства човек Божието присъствие.

Истината – това е светлината, която озарява човека отвътре. Тя излъчва Божието присъствие в човека.

Всичко в човека трябва да говори за обичта му към Истината – всяко движение, мисъл, чувство, постъпка, поза.

Две качества се изискват от ученика: кротост и смирение. Който има тези качества – „Наближило е Царството Божие“.

Кротостта значи да не коригираш Божественото.

Смирението значи да знаеш своето място в Божествения живот и да бъдеш благодарен.

Кротостта и смирението подготвят идването на Мира – гостояние на Синовите Божии.

„Но идете в Галилея“ – в идейния свят.

Някои търсят Учителя някъде – а Той е навсякъде. Няма място, където Той да не е.

Какви красиви образи ни е оставил нашият Учител:

„Първият лъч на изгряващото Слънце“ – моментът, когато Бог посети човека; това е идеята, тя е важна, а не самата картина.

„Чистият планински извор“ – символ на живота;

„Житното зърно“ – емблема на човешката душа.

„Лозата и пръчките“ – връзката на човешката душа с всемирния Живот.

„Многоценният бисер“ – богатството на човешката душа, добродетелите, които пазят човека.

„Криновете в полето“ – красотата на човешката душа.

Това са красиви образи!

По хиляди и неизброими начини ни се изявява Учителят.

„Но идете в Галилея, там ще Го видите.“

Учителя ще познаеш първо в себе си, в своите мисли, чувства и постъпки, после в природата, и в своите ближни. Като намериш Учителя в себе си, ще Го видиш и ще разговаряш с Него. Ще Го видиш в своите мисли, ще Го видиш и в мислите и чувствата на своите ближни. Като Го намериш в себе си, ще Го видиш в природата, ще разговаряш с Него чрез тревите, цветята, чрез всички твари. Цялата природа за Него говори. Учителят е, който говори в живата природа.

Като почнеш да Го виждаш в човеците, ще гоиде мирът в света. Ще паднат всякакви прегради и ограничения, и хората ще се почувстват братя. Тогава човек ще влезе в Големия живот, във всемирния Живот – вечния и светия.

Днес Бялото Братство работи сред човечеството. То работи да се избегне тази смъртна опасност, която е надвиснала над света. И то ще спаси човечеството! То има власт и сила за това.

Идването на Учителя е знамение и залог за бъдещето.

Ние сме пред зазоряване, пред най-ранна зора, на изток едва светлее. Иде новият ден. Иде културата на Любовта и Братството.

„Той иде.“

Юни 1966 г.

София – Изгрев

Съборни дни – август 1966.

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет послучай Съборните дни
на Бялото Братство

*„Вие сте ми приятели,
ако пазите моето учение.“*

Йоан, 15:14

Обични братя и сестри,

Поздравяваме ви със Съборните дни – дните на братска среща на онези, които живеят в Божията Любов!

Съществува едно Велико Братство на онези, които живеят в Божията Любов. То е навсякъде – и в този, и в онзи свят.

Проследете пътя на човечеството и вижте, какви велики хора са живели на Земята, хора на любовта и вярата, хора на велики подвизи.

Помислете, какви философи, поети, художници, музиканти, строители са живели, носители на възвишени идеи, мисли и чувства, и какво богатство са оставили на човечеството.

Помислете, какви мъченици, през всички времена, са дали скъпи жертви. Какво себеотрицание са показали за доброто на човечеството, борци за правда, свобода и братство.

Това е най-хубавото, което човечеството е дало, това е цветът и плодът, който то е принесло.

Всеки подвиг е плод на Духа.

Всички, които работят и творят, в която и да е област на живота, черпят вдъхновение и сила от Божията Любов.

Учителя казва: „Всички ще се стремите към Божията Любов, тя носи смисъл и свобода за душата и ума“.

Божията Любов храни и поддържа човечеството. От Нея майката и бащата черпят сили. От Нея героите черпят гързост, вяра и сила да извърши своя подвиг. От Нея ученият черпи търпение и воля да придобива знание. Художникът, който внася красота в живота, от Нея черпи вдъхновение. Онези, които изкачват високите планински върхове, онези, които отиват на полюсите, онези, които преодоляват пустините и океаните, онези, които излизат в космическото пространство, всички – знайни и незнайни герои, черпят подтик, сила и вдъхновение от Божията Любов.

Ако искате да се запознаете с духа на епохата, ще го търсите в най-добрите представители на човечеството. Те са носители на този дух, те живеят в Божията Любов.

Божията Любов докосва човешките души чрез Словото, чрез великите творби на изкуството. Тя събужда жаждата за знание и утолява тази жажда. Тя събужда копнежа към чист и свят живот, и отговаря на него, като изпраща учители и наставници на човека.

Божията Любов е велик живот, живот на интелигентни, разумни, силни души. Те са, които повдигат човечеството и го водят напред в пътя на живота. Чрез тях идат всички блага на живота.

В молитвата е казано: „Господ и Бог на Великата Жертва“. Бог е, Който се жертва в мъчениците. Те са служители на Божията Любов.

Едно е важно в света – делото на Великата Божия Любов.

Днес в света работи Братството на Божията Любов. То ще спаси човечеството. Имайте вяра непоколебима! Съдбата на човечеството е в добри, силни и чисти ръце. Велика привилегия е човек да живее в Божията Любов. През него тече Божията мисъл, Божията любов и сила.

Пак в молитвата е казано: „Да се весели Твоят Дух в моята гуша, и да се радвам аз в присъствието на Твоята светлина“.

Бог е, който дава подтик за всеки подвиг и жертва.

Извън Божията Любов е смъртта и адът.

Ако търсите вечния живот, той е в Божията Любов. Тук смърт няма – животът се изявява от свят в свят, във все по-голяма пълнота и съвършенство.

Ние сме потопени в Божията Любов. Тя е средата, в която живеем, въздухът, който дишаме, храната, която приемаме. Това е свят чувствителен и отзивчив. Тези, които живеят в него, трябва да бъдат внимателни за всяка своя мисъл, чувство и постъпка, защото тук живеят онези, които обичаме и които ни обичат. Ученикът пристъпя с благоговение и свещен трепет в този свят. Чистота и истина трябва да го съпътстват, за да не наруши мира и съзвучието на този свят. Ученикът на Божествената школа работи, учи и се подготвя да живее в Божията Любов.

Молитвата е стремежът на човешката гуша да бъде в съгласие с този свят, да работи заедно с онези, които работят там. Затова ученикът започва и свършва деня с молитва.

Спомнете си и малката молитва, дадена от Учителя: „Божията Любов носи изобилния и пълен живот“. С нея благодарим при почване и свършване на яденето.

В живота всички блага идат от Божията Любов. Всеки плод е израз на нея. Божията Любов е велик Живот, живот на любящи души. Те образуват Великото Бяло Братство.

Ако има някой, който е изявил Божията Любов в нейната пълнота и съвършенство, това е Учителя.

Пожелаваме ви през тази година да пребъдвате в Божията Любов, да общувате и работите с онези, които живеят в нея.

Който живее в Божията Любов, в сърцето му гори Свещеният Огън.

Той ходи „без страх и без тъмнина, с обич и виделина“.

„И това е живот вечен – да познаят Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си проводил.“

Мирът на Учителя да бъде на всички ученици!

Август 1966 г.

София – Изгрев

22 септември – начало на Учебната година 1966/67.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Есенното равноденствие ще отпразнуваме в 5 часа сутринта с изпълнението на следния ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом – песен
3. Молитва на Братството
4. „Химн на Великата Душа“
5. Евангелия:
 - от Матей – 5 гл., 1 – 17 ст.
 - от Марка – 4 гл., 1 – 10 ст.
 - от Лука – 8 гл., 1 – 19 ст.
 - от Йоана – 15 гл., 1 – 10 ст.
6. Песента „В начало бе Словото“
7. Беседа от Учителя: „Запалената свещ“, от т. „Ще управлява всички народи“, неделни, 1920.
(Който няма тази беседа, да си избере друга.)
8. Песента „Благословен Господ Бог наш“
9. Слово от Братския съвет
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да гоїде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“ (веч- нъж)
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов“ (три пъти)

След това ще се изпълнят гимнастическите упражнения.

Вечерта в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

Израцаме ви *Мисли за всеки ден 1966/67 година.*

През новата учебна година ще се продължи четенето в събранията на беседите и лекциите, до които се е стигнало миналата година.

Почивка (пост) – един ден в седмицата: от четвъртък на обяд до петък на обяд, според гадения ни от Учителя ред в миналите години.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до учениците
по случай началото на учебната 1966/67 г.

*„Не се запаля свещ, за да се тури под
шеник, но на светилника, да свети на всички.“*

Матей, 5:15

Словото е вечно, то не може да се загуби.

Привет на учениците на Божествената школа, които търсят знание и мъдрост, които вървят в пътя на доброто!

Знанието е за онези, които го обичат и работят прилежно, за да го придобият. Заобиколени сме от любящи същества, които ни дават всички добри условия и ни учат.

По случай деня на ученика – началото на Учебната година, споделяме с вас мисли за учениците.

Познаването на Бога е най-висшето знание.

Бог опитва човека и с доброто, и със злото. Те са реактиви в Неговите Ръце. Помни: И когато врагът те среща, Бог те опитва, дали ще Го познаеш.

Човек е помонен в светлината на Слънцето, тя работи в него.

Светлината, видима и невидима, е всемирният език.

Над светлината седи мисълта, над мисълта – любовта.

А любовта иде от Бога.

Учителя казва: „Помнете: Бог ви Люби“.

Животът е изявление на един велик Разумен свят. Той създава формите, за да се изявява чрез тях. Формите преминават, но Разумният свят, който ги е създал, е вечен. Той може да ги създаде отново, когато и където поиска.

Идеите са живот на възвишени същества. Те идат до нас, за да ни повдигнат. Идеите организират живота. Божествените идеи са като Слънцето, силата на тяхното лъчение е огромна. Техните лъчи отиват във Всемира. Пространството е живо и организирано. Божествените идеи обединяват душите, те са връзката между тях. Те са, които ги поддържат и пазят.

Светлината не се губи; като излезе от един център, тя отива към друг, тя има свой път и своя работа. Докато се върне към първоизточника си, тя минава през умовете и сърцата на безброй души, те я насочват. Това движение се извършва във висшите светове.

Някои скърбят за близки и обични, които са загубили. В света на формите познаваме любимия човек по лицето, фигурата, гласа, характера. Ако бихме познавали в него онази неповторима Божествена искра, ако бихме го познавали в неговите мисли и чувства, и да си замине от този свят, пак бихме го видели на екрана на нашето съзнание, пак бихме го открили в нашите мисли, чувства и постъпки. Това е общуване с него, това е разговор. Връзката не е прекъсната. Срещата на душите не е случайна, не е случайно, кога ще се срещнат двама души и как ще протече тяхната среща. Пътищата на човешките души и на звездите се определят от едни и същи закони.

Движението на светлината е сложно явление. Светлината се разпространява в пространството, където се засреща и интерферира с безброй лъчи. Светлинният лъч не е линеен, а сферичен. Като се разпространява в това

живо пространство, той претърпява ред превръщания. Съвременната наука едва сега се доближава до тези въпроси.

На Земята светлината създава органическите форми. Заг малкото цветенце седят разумни същества, които са го създали. Чрез него те говорят. Чрез него те работят. Цветята не са създадени само за пчелите, те имат друго предназначение и друга служба. Те са лаборатории на природата, в които тя изработва специфични вещества и енергии, необходими за Всемирния живот.

Откъде идат тези чудни форми, багри и аромати?

Какво целомъдрие и достойнство има в малкото цвете, каква сгържана красота! Цветята подхранват в човека хубави чувства. Впечатлението от тях заляга дълбоко в душата му, втъкава се и в неговите мисли, чувства, творчество. Вземете пример от цветята и хвалете Бога тъй възторжено и смирено, като тях.

Във всяко същество, било то и най-малкото, гори скрито желание да се пожертва. Това е чувството за единство с Всемирния живот. Заради него то е готово да се пожертва. Това повеление е толкова силно, че като дойде моментът, то се изпълнява.

Погледнете зрялата нива. Каква сила е концентрирана в нея – силата на Слънцето – сила Божия!

„Слънцето е мисълта на Бога“ – казва Учителя.

Ние не се възхищаваме от атомната сила, която се хвали, че ще унищожи цивилизацията, но от силата, която отваря пъпчицата на цветя, която пълни житното зърно с хляб и плодовете със сладост – пред нея се прекланяме с обич и почитание.

На учениците на Божествената школа казваме:

Бъдете жреци и служители на Бога живаго – носители на Неговия живот, мисъл, идеи. Работете за повдигането и освобождаването на човека. Всички честни и добри хора са наши братя, с тях можем да работим, независимо от това къде се намират. Но от лъжата и лицемерието се отбращаваме. Христос е предупредил учениците си за едно нещо: „От всичко най-много се пазете от кваса фарисейски, който е лъжи и лицемерие“.

Новият човек мисли за благо на всички, за доброто на всички. Той зачита правото и свободата на всяко същество, било то и най-малкото – онова право на свобода, което Разумната природа му е дала. Новият човек живее за Цялото. Той чувства единството си с него. Във всяко същество той вижда проявление на Единния, всемирен живот и му отдава почит и уважение.

Едни хора са почва, други – семена. Хора, които нямат идеал, които нямат подтик да работят и учат, са почва. Ала в нея са посадени семенцата. Ученикът знае това и цени почвата. Че в почвата става гниене, това е естествено. Ако плевелите виреят добре, и семенцата ще виреят добре – значи почвата е добра.

В „Свещените думи на Учителя“ е казано: Лошите хора винаги ще останат лоши, а добрите – добри. Лошите хора Бог ще направи корени, те отиват надолу, към центъра на Земята; а добрите хора ще направи клони, те отиват към Слънцето. И едните живеят, и другите живеят – те си помагат. Тъй ще бъде примирението.

Облаците не са само, за да разнасят влагата. Те изпълняват и много други

служби. Че в тях обитават същества, че вършат работа в пространството, това науката първа ще научава. Чувствителният човек долавя, че едни облаци са приятни, приветливи, други – злобещи.

Всички форми са изпълнени с живот, видим и невидим. Пред прага сме на нов свят. Днес парапсихологията изучава новите дарби и способности, които се събуждат в човека, силата на мисълта и чувствата, възможността да се предават те на разстояние. Но парапсихологията вече търчи на едно място и ако тя не отвори вратите на невидимия свят и не въведе човека в него, ще остане безплодна.

В беседите и лекциите на Учителя е дадено онова знание, което разширява съзнанието, задълбочава мисълта, прояснява погледа, облагородява сърцето, освобождава от суеверия и заблуждения, въвежда човека във Великия всемирен живот. Беседите и лекциите на Учителя трябва да се проучват. В тях са дадени и методите как да се прилага това знание.

Като работи, ученикът постига онези малки резултати – плод на неговото прилежание и послушание.

На учениците на Божествената школа пожелаваме през тази година малките постижения, тъй естествени и прости, както всяко здраво растение в природата.

Учителя казва: „Рагвайте се, че сте облечени в грехата на Живота, и колко е хубава тази греха!

Рагвайте се и за всичко благодарете.

Рагвайте се, че участвате във Великия живот и сте частица от него. Колко грижи се полагат за нас!

Помнете: Бог ви любя“.

Септември 1966 г.

София – Изгрев

27 декември – Денят на Учителя 1966.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

По случай заминаването на обичния ни Учител на 27 декември т.г., в 5 ч. сутринта, ще се изпълни следният ред:

1. Добрата молитва
2. 91. Псалом
3. Молитвата на Царството
4. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
5. Евангелия:
 - от Матей – 5 гл., 1 – 12 ст.
 - от Марка – 6 гл., 30 – 45 ст.
 - от Лука – 7 гл., 4 – 9 ст.
 - от Йоана – 14 гл., 22 – 51 ст.
6. Песента „В начало бе Словото“
7. Беседа от Учителя – по избор във всяко братство

8. Песента „Иде, иде, сам Той иде“

9. Из словото на Учителя: За служенето

10. Слово от братския съвет

11. „Отче наш“

12. Мото: „Господи, Боже наш, да гоїде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призвал, да заемат своето място в Царството Ти и да ти служат с радост и веселие!“

13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

от Братския съвет

БРАТЯ И СЕСТРИ,

По случай 27 декември 1966 г. ние ви поздравяваме със словото на Учителя:

ЗА СЛУЖЕНЕТО

Трябва да служим на Господа. Ако Му служим, Той ще направи всичко за нас.

Да служим на Бога с любов, без никакви правила и закони! Да служим по свобода!

Какво се иска от човека, за да служи на Бога? Пълно себеотричане! Всеки, който служи на Бога, който проповядва Божественото учение, е не-уязвим. Няма по-велико нещо в света от това да служим на Бога! И ако ние си подадем ръце да служим на Бога, няма ли да оправим света? Ще го оправим! И ако ние се съеденем помежду си, ако се съединим с Небето, няма да има нищо невъзможно.

Човек може да живее само по един начин. Този начин е човек да служи на Бога.

Често ме питат: „Кажете ни, как трябва да се служи на Бога?“ Да се служи на Бога, това и малките деца знаят. Това не трябва да се доказва. Служенето на Бога е служене, което иде най-естествено и се проявява и в най-малките неща. Значи служенето на Бога е естествено не само за човека, но и за най-малките животни.

Задавали ли сте си въпроса кога можем да служим на Бога? Истинската философия седи в това: като станем сутрин, да отправим ума си към Бога – към Този велик Принцип, и да си кажем: „Днес ще обичам всичко залади Бога!“.

Най-мъчното учение в света, това е служенето на себе си. Най-първо чомечеството трябваше да започне със служенето на Бога, после със служенето на своя ближен и най-после със служенето на себе си. Но понеже чомечеството се отдалечи от Бога, отклон се от правия път, то започна с най-мъчното учение – служенето на себе си, вследствие на което гоїдоха

най-големите страдания и Земята се обърна с главата надолу.

Служенето на Бога подразбира възможности при всички условия.

Най-първо ще служиш на Бога, после на ангелите и най-после на себе си.

Казвам: сега е време да служим на Бога! Кога друг път можем да Му служим? Сега е най-благоприятното време.

Човек е дошъл на Земята да служи, а не да му служат. Истинското служене е служене от Любов. Син човечески не дойде да Му служат, но сам да послужи. Любовта подразбира служене.

Днес Бог изисква от всички хора да Му служат – да бъдат проводници на Неговата Любов.

Защо е нужно човек да служи на Бога? Защото само по този начин той ще научи законите на Любовта. Без служене Любовта е неразбрана.

Вечната Любов се основава на служенето.

СЛОВО

от Братския съвет за 22-та годишнина
от заминаването на обичния ни Учител
и Новата 1967 година

МИРЪТ

„Мирът носи Божията радост.“

„Мирът Божий превъзхожда всяко знание.“

Учителя

Мирът е дар на Духа. Където е Духът, там мирът присъства. Когато в съзнанието проникне идеята за Единния всемирен живот, когато човек я преживее дълбоко, тогава мирът започва да го озарява, да го осветява отвътре. Човек постепенно излиза от тесния кръг на личния живот, влиза в Големия живот и намира връзките си с него.

Пътят на мира е път на учение и възпитание. Дълго трябва да работи човек, докато придобие мира.

Без Бога не може да има мир – нито вътрешен, нито външен.

Молитвата е първата и най-важна работа.

Ученикът започва деня с молитва и свършва деня с молитва.

Молитвата е връзка – чрез нея човек черпи сила и живот от Единния източник. Молитвата поддържа здравето – телесно и духовно. В молитвата човек призовава Божия Дух. Той е, който изцелява. Който владее свещеното изкуство на молитвата, избавя се от много беди, но и на мнозина помага. В „Добрата молитва“ е казано: „Осветявай духа ни, просвещавай сърцата ни“.

Човек може да има всичко – дарби, способности, знание, сили, власт, богатство, но ако Бог не осветява духа му и не озарява сърцето му, те нищо не го ползват.

Христос каза на учениците си: „Мир ви оставям, моя мир ви давам“.

Има един всемирен език, на който говорят всички същества. Той се възприема непосредствено отвътре. Колкото по-напреднало е едно същество, толкова по-пълно го възприема и по-свършено го изразява. Човек може да предаде този език чрез слово, чрез музика, чрез движение, багри, форми – всички изкуства са превод от този език. Великите творци на човечеството, хората на мисълта и знанието, обществениците и работниците в изкуство-

то и живописца се упражняват да превеждат от този всемирен език, ама колкото и да са свършени техните опити, само малка част от него могат да предадат, голямото остава неизказано. Този език е неизчерпаема съкровищница на знание и мъдрост. Разумният свят, който ръководи човека, дълго време го е подготвял и учил, за да може той да чете Книгата на Живота.

Който разбира този език, той разговаря с Бога, с ангелите, с напредналите братя на човечеството. Този език трябва да се изучава непрестанно.

В школата на Бялото Братство се изучава езика на живата разумна Природа. Всяка форма на живота е „дума“ от този език. Всяко движение, ритъм и красота – това е говор. Изгревите на Слънцето, песента на течащите води, движението на облаците, формите, багрите, чувствата, които пълнят сърцето, всеки добър подтик – това е говор на Вечния.

Малкият живот трябва да бъде в съгласие с Големия. Това е наука. Това е път. Дълго трябва да работи човек, докато си създаде мироглед, докато си изгради характер. Това е работа за цял живот, за много животи. В тази работа човек трябва да бъде ръководен от Учител.

В школата на Бялото Братство ученикът се подготвя да влезе в Големия живот. Братството е идея на Всемирния живот. Като работим за Братството, работим за мира. Тук човек ще намери своите братя, работниците на мира по цялата Земя. Това е среща със самия себе си.

Нека външната обстановка да не помрачава вътрешната виделина. Всяко същество, било то и най-малкото, съществува, за да се изяви Бог чрез него. Следователно то може да бъде и път към Бога, път към великия Живот. Нека това определя отношението ни към всички.

Човечеството на Земята не е изолирано от другите същества в Космоса. Днес астрономите приемат, че във Всемира съществуват безброй светове, подобни на нашия, които имат същите условия за живот, и следователно живот, подобен на нашия. Някои от тези човечества са по-напреднали, други са в първични стадии. Христос е изразил това образно: „В дома на Отца моего много жилища има“. Под „Отца“ се разбира великия всемирен Живот. Връзката между човечествата във Всемира се осъществява постоянно. Разумната природа е създала пътища за това. На Земята са идвали и идват напреднали същества от други човечества. Какво всъщност са великите Учители, философи, учени, поети, музиканти, общественици, хора на работата и изкуствата, които водят човечеството напред? Това са големите братя на човечеството. Те владяят законите и силите на материята и като работят в съгласие с разумната Природа, могат да си създадат тяло където и когато искат. Това са естествени пътища на Природата, по които човечествата общуват във Всемира. Пътуванията с механизми са ограничени. Това са упражнения. Те разширяват съзнанието, укрепват волята, повдигат духа. И те се ръководят от напреднали братя на човечеството.

Човешкият мозък е чудесно устроен. Какви сили функционират в него, какви способности и служби има, какво се извършва в този магически фокус? Тъй както е устроен, с тази овална форма, върху него се проектират всички светове на Всемира. Той е инструментът, който приема и предава всемирния език. Той от него превежда.

Мозъкът е мощно динамо, свързано с небесните тела. Той долавя сигнали от най-далечните светове и има способността да ги усилва милиарди пъти; и като ги обработи, възникват идеи, мисли, чувства, картини, образи – един

далечен свят започва да говори. Тъй човек разговаря със своите братя от Всемира.

Великото единно Знание се предава през пространството.

Човек участва в космичния живот.

Човечествата във Всемира общуват помежду си, те имат общ живот.

Днес се говори за обединяване на вярващите. Но обединението на вярващите съществува. То се осъществява не по решението на църкви и конгреси, не чрез заповеди, то иде като резултат на едно разбиране, на един мироглед, на едно дълбоко преживяване – Единството на живота.

Дошло е време човек да живее в Големия живот, да го чувства като свой живот, да изучава и зачита неговите закони. В това сега великата наука. Разумната природа е наредила тъй, че човек да прекара половината от живота си в личния, половината – в Големия живот. Наричат го „сын“, но той е пребъдваме в Големия живот. В него човек си почива, обновява се, от него черпи сили. Много неща донася човек, като се завърне от „бащиния си дом“. Малкият живот е даден на човека, за да опита Големия живот.

Пророкът казва: „Ето, няма вече време!“ . Какво състояние е това? Няма време – няма и пространство. Времето и пространството са свързани с индивидуалното съзнание. Има нещо отвъд времето и пространството. „Няма време“ – разбираме, че малкият живот се възвръща в Големия живот, изчезва в него, но не се изгубва. Като се яви човекът, явяват се времето и пространството. Те са проекции на Реалността върху екрана на съзнанието. Когато падне илюзията на личността – преградата, която отделя човека от Големия живот, човек преживява живота на Цялото.

Много пчели са работили за капчица мед. Бог е работил в тях. И в цветята, които са образували нектара, Бог е работил. Хората са слепи, че не виждат Бога!

Да виждаш Бога – това е истинското виждане. То е виждане не само на очите, но на сърцето, на ума и на душата. Преди години Учителя гържи беседата „Разцъфтяване на човешката душа“. Човешката душа се отваря за великия всемирнен Живот, приема го и го изявява. Това става днес. Една мощна, светла вълна обхваща човечеството отвътре. Човечеството ще бъде спасено от неговите големи братя. Не виждате ли, че днес „злото е слуга на доброто“? Щом вярващите не искат да свършат работата, която Бог им е възложил, ще я свършат безверните. Бог работи в света. В Неговата ръка са и доброто, и злото. Те са сили на Живота. Той си служи с тях където и както намери за добре.

Наставления към ученика:

Издирвай хубавото в живота – онова, което е добро и разумно. Него следвай. Приемай го, откъдето и да иде. То има един източник. Всеки човек и всяко същество носи искра от него. Тази Божествена искра оправдава всяко съществуване. Срещата с едно същество е благословение. Виж, какво иска да ти каже Бог чрез него. В света Бог говори. Бъди чуток за Неговото Слово. Какво значи „днес“ да виждаш Божествения план? Да виждаш как Той работи, да разбираш как Той си служи и с доброто, и със злото – това е примирението на двете сили. Над тях сега Божественият живот. Него търси във всичко. Като виждаш Бога в едно същество, ти научаваш нещо ново, онова специфичното, което то носи. В живота хубавите неща са толкова много, че с лошото човек може и да не се занимава.

„Братството е голям живот, по-голям от него е Царството Божие, над Царството Божие е Божествената Любов.“ – тъй казва нашият обичен Учител. Това е Пътят. Това са стъпките на душата. Велики перспективи седят пред ученика на Божествената школа.

Слънцето дълго време трябва да грее плода, докато узрее. И какви блага внася то в него! Човешкото съзнание зрее като плодовете.

Годината 1967-а подготвя идването на мира. За учениците на Божествената школа тя ще бъде година на мир и творчество. В едно писмо до ученик Учителя казва:

„Ние ще обновим Божия дом.

Ще вземем Царството Божие с любов.

Ще го държим с обич и крепим с дух.

Това е вътрешният смисъл на новото учение, което Божият дух носи в света.

Сегашните времена са само предисловие, подготовка за идването на Синовете Божи.

Ние приветстваме учениците на Божествената школа с днешния братски празник и с Новата 1967 година! Където и да се намират по Земята, те са носители на мира.

Декември 1966 г.

София – Изгрев

За 1966 г. липсва наряд за Съборните дни.

1967.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Тази година ще отпразнуваме Празника на Пролетта – 22 март, сряда, като в 5 ч. сутринта ще изпълним следния ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на Царството
4. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
5. Евангелия:
 - от Матея – 25 г., 14 – 30 ст.
 - от Марка – 12 гл., 28 – 34 ст.
 - от Лука – 10 гл., 25 – 37 ст.
 - от Йоана – 10 гл., 1 – 18 ст.
6. Песента „В начало бе Словото“
7. Беседа от Учителя: „Разумното сърце“, от 3. година на ООК, 1924. (Който няма тази беседа, да си избере друга)
8. Тайна молитва
9. „Отче наш“

10. Песента „Бог е Любов“

11. Слово от Братския съвет

12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“

13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите братя в Божията Любов!“

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

Вечерта, в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите
по случай Празника на Пролетта – духовната Нова 1967 година

Обични братя и сестри,

Поздравяваме ви с Празника на Пролетта, Празника на Слънцето, Празника на Живота!

Поздравяваме ви с онази Пролет, която сега настъпва в човешките души, онова затопляне, което се чувства вече, което прогонва омразата и еготизма, премахва преградите между човеците – религиозни, расови, национални, класови.

Първите признаци на тази пролет се долавят вече. Очертава се образът на Новия човек – „Братът на най-малките“, за когото Учителя толкова много ни е говорил. Наистина, той е още далеч от съзнанието на съвременния човек, но той вече го озарява, както най-най-ранната зора осветява върховете.

Пролетта спада към онези ритмични явления в природата, които посрещаме с радост. Животът се възвръща в нашите ширини, наистина това е празник! Животът се изявява във велико разнообразие и богатство – безброй форми, движение, непрестанни промени – човек трябва да бъде разумен и внимателен, за да долови онази скрита закономерност и единство в него.

Човек е посаден в живата среда, както растението в почвата. В нея той расте и се развива. Всичко съдействува на човека, затова той с такава обич гледа на природата и се отваря за нея.

Всеки човек носи нещо специфично, хубаво, неповторимо. Не пренебрегвайте човека! Не се изолирайте от хората. Благодарете за всяка среща – Бог ви се изявява чрез този човек, Той го доведе при вас. От него вие може да почерпите онова специфичното, което той носи. Може би ви трябва една искра, за да запалите огъня си – тази искра той я носи. Или ви е потребна една буква, за да довършите думата – той е тази буква. Ние сме свързани с живата среда с невидими нишки, по тях тече живот. Всяко съществуване е дошло до вас със съгласието и съдействието на Великия Разумен свят. Благодарете за срещата си с него!

Всеки човек може да има недостатъци. Това не е съществено. Вие разберете какво Бог ви изпраща чрез него; този човек е пощальон, той носи писмо за вас. Като общува с хората, като изучава природата, като изучава науката и изкуствата, човек придобива великото изкуство да живее, да вижда. През колкото повече очи гледа той, толкова по-дълбоко и по-широко е неговото виждане.

Цветята са писма от онези, които ни обичат. Нашата обич към тях, вниманието и грижите ни показват, че ние разбираме тези писма. Ученият, поетът, мистикът вникват още по-дълбоко в тяхното съдържание.

Човек е чудно устроен, той е свързан с всемирния Живот.

Човек черпи Сила и Живот от безбройните слънца на Всемира.

Космични енергии подхранват сърцето. Неговите удари се определят от пулса на онова Слънце, с което е свързано. В човешкото сърце си дават среща любящи същества, приятели – те идват от неизброимите светове на Всемира.

Космичните енергии подхранват и ума. В човешкия мозък си дават среща любящи същества от далечни светове. Те посещават Земята, те разговарят с човека, те общуват с него и му предават знанието и културата, които имат. Тъй човек расте и се развива.

Културата е обща за всички човечества във Всемира. Тя се предава и поддържа от Единния всемирен Живот, както напрежението в електрическата мрежа.

Астролозите говорят за планетни влияния, но това всъщност е животът на онези същества, които обитават тези планети. Това са духовни енергии, а не физически. Днес науката навлиза в интимния строй на веществото. В дълбините на атомното ядро физическите енергии преминават в психически, в духовни. Там функционират мисълта, чувствата, творческата сила на волята. Тези сили извират неограничено. Всъщност в тези недра на Битието се извършва общуването на душите. Осъществява се Единството на живота. Тук става онзи интимен разговор, който човечествата на Всемира водят. Земното човечество не е изолирано и самотно, то общува с всички човечества на Космоса. Пространството не е препятствие за мисълта и чувствата, те достигат и най-отдалечените светове. Ако преведем „пространство“ с разумност, а „време“ с живот, тогава всяка представа за ограниченост пада. Как ще говорим за граница, когато разумността е в нас и ние сме в нея? Когато животът е в нас и ние сме в него?

Бог ни обгръща и прониква. Той е великият Единен Живот. Всички хубави подтици идат от него.

Бог е най-дълбоката същина на човешката душа. Да виждаш Бога в човека – това е виждане, да Го разбираш, да бъдеш в съгласие с Него – в това седи великото изкуство на живота. Това се изучава в Божествената школа и школата на Бялото Братство.

В едно древно писание е казано: „Старайте се чрез живота си да покажете моята Любов“.

Човек минава понякога през големи изпитания – външни и вътрешни. Изразът „да излезеш от кожата си“ е поетичен, но понякога човек трябва „да излезе от кожата си“ – да излезе от малкия живот и да влезе в Големия живот. Когато малкият живот се намери в безизходно положение, в утеснение, когато безсмислието го обхваща и похлупва като похлупак, и тъмнина го об-

гръща, човек трябва „да излезе от кожата си“ – да потърси Големия живот. За такъв момент псалмопевецът казва: „Той е прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на Него ще се надяя“.

Човек трябва да се отрече от малкия живот, за да намери Големия живот.

Дали човек изчезва, след като напусне формата, която е имал, или тогава живее във всичко, което има живот? Ето един открит въпрос. Наистина, формата я няма вече, но животът, който я е създал, съществува. Животът е важен! Щом е създал веднъж формата, той може пак да я създаде. Границата между малкия и Големия живот е „митницата“, където човек оставя всичко, което носи, към което е привързан – близки, спомени, имущества. След като мине през „митницата“ и се примири, човек ще опита Безмълвието – Мирът: никакво желание, никакъв въпрос, човек като че не съществува. Безмълвието е предверие към Големия Живот. Тогава той ще разбере, какво нещо е свободата.

Свободата е път. Тя не е статично състояние

Свободата е творчество, в нея има замах, сила. Тук Духът работи.

Свободен е скулпторът, който вае.

Свободен е художникът, който рисува. Свободен е поетът, който пише.

Свободен е човек, който мисли и работи.

Свободата не е пасивно, лично състояние.

Само в творчеството малкият живот се слива с Големия.

Ученикът на Божествената школа живее с Идеята, че животът е Един, всички същества са включени в него, и сам той принадлежи на него.

Бог понякога слиза между хората и ги учи.

Бог е дълбоката същина на човешката душа. Помнете това и нека то определя отношенията ви към всеки човек.

Братството е преди всичко Идея. Идеята може да създаде външни форми, за да се изяви. Формите са преходни – Идеята е вечна. Важна е Идеята. Ние служим на една свещена Идея.

Който иска да унищожи Доброто, себе си ще унищожи.

Който отхвърля една добра мисъл, едно добро чувство, той се бори с Бога. Какво очаква този човек?

Молитвата трябва да прониква делата ни. Молитвата, както и работата, са свещени неща. Бог ни учи в молитвата и в работата.

Добрите мисли и чувства ограждат човека. Те са атмосферата, която го пази от лошите влияния и болестите. Добрите мисли и чувства отблъсват вредните бактерии и вируси.

В благодарността човек се отваря за богатата на живота и ги приема, в недоволството се затваря; всички болести водят началото си от недоволството. Благодарността лекува всички болести.

Радвайте се на живота и благодарете!

Радвайте се на Пролетта, която иде и за всичко благодарете!

Бог на Любовта да бъде с всички ни!

Да ни „ръководи и крепи в Пътя на живота“!

Март 1967 г.

София – Изгрев

12 юли – Петровген 1967.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Рождения и Имения ден на обичния ни Учител ще отпразнуваме тази година, като в 5 ч. сутринта ще изпълним следния рег:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на Братството
4. Песента „Бог е Любов“
5. Евангелия:
 - от Матей – 3 гл., цялата
 - от Марка – 4 гл., 26 – 33 ст.
 - от Лука – 3 гл., 25 – 18 ст.
 - от Йоана – 14 гл., 15 – 25 ст.
6. Песента „В начало бе словото“
7. Беседа от Учителя: „Смисълът на живота“, от т. „Опорни точки на живота“, рилски, 1942. (Който няма тази беседа, да си избере друга.)
8. „Химн на Великата душа“
9. 13-та гл. от Първото послание на ап. Павел към коринтяните
10. Тайна молитва
11. Послание от Братския съвет
12. „Отче наш“
13. Мото: „Господи, Боже наш, да гоиже Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призвал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

След това ще се изпълнят гимнастическите упражнения.

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите послучай
Деня на Учителя – Петровген

СРЕЩА С БОЖИЯТА ЛЮБОВ

„Божията Любов носи изобилния и пълен живот.“

„Във всички форми на проявеното битие пребъдва Свещеното Начало. Обичай във всяко съществуване лъча на Бога.“

„Да се прояви Господ на Любовта в душата ни!“

Учителя

В човека днес се ражда едно ново съзнание. Учителя го нарича „Живот за Цялото“. Човек излиза от личния живот и влиза в Единния всемирен Живот. Той осъзнава, че принадлежи на него и е едно с него.

Учителя е предвестник на това явление, пълният и съвършен образ на Новия човек.

Той отвори Школата за пробуждане на човешките души. Той даде знание за пътя на ученика – път на учение, работа и служение.

Днес учениците на Божествената школа работят в света за изпълнение на Волята Божия, за идването на Божието Царство, за въздворяване на мира и братството между хората.

Новата мисъл, която сега слиза, новата светлина преустройва материята на човешкия мозък и на човешкото тяло, преустройва атомния и йонния неин строеж, за да бъде тя възприемчива към новия живот, който сега иде. Като мисли, човек работи върху себе си и върху своите ближни. Като мисли и като работи, човек създава около себе си онази аура, която го пази от лошите влияния и условия. Тази аура някои виждат, а други чувстват.

В духовния свят се работи с най-малкото количество енергия. Всяка сила, която стигне до крайния предел на своето разреждане, идва в „нулево положение“, „0“ – т.е. минава в по-висока октава, в по-висок свят – „отрича се от себе си“. Самоотричането е именно този момент – моментът на жертва. Нулата е граница между два свята. Смъртта е преминаване през този момент. Природата е турила смъртта, за да учи човека на този труден урок – отричане от себе си заради Цялото. Тя прекарва всички същества през това положение, за да им напомня, че животът е Един. Всички същества образуват едно велико Цяло.

Енергията трябва да се разрежи до безкрайност, за да се разкрие нейната вътрешна същина. Пространството дава възможност за това. Тук се разкрива, че духовната същина на енергията е Любов и Разумност. В пространството с извършва това превръщане.

Възвишените същества, които познават законите на превръщане на материята и енергията, използват ги, за да пътуват във Всемира. Те могат да посещават и най-отдалечените светове на Вселената.

Какво става с енергията в пространството? Представете си едно слънце, отдалечено от Земята на 3000 светлинни години. Енергията, която то излъчва, се разпространява в сферична вълна, чийто диаметър светлината изминава за 3000 години, като се движи със скорост 3000 км в секунда. В какво се превръща тази енергия, като се разрежи в такова огромно пространство? Тя минава в духовна енергия – в мисъл, в чувство, в творческа воля. И удивителното е, че нашето око долавя тези безкрайно слаби импулси, и нашата нервна система реагира на тях.

Безкрайното разреждане на енергията в мировото пространство довежда до разкриване на нейното вътрешно съдържание.

Мировото пространство, в което проникват, интерферират, въздействат безброй лъчи от слъщата във Всемира, представлява жива среда. От тази среда идат мислите, чувствата, творческите импулси. От тази среда иде животът с неизброимите си форми. Всички те са проекции на мировия Живот. Естествено, че в тази система от сили има „възли“, фокуси с изключителна интензивност и интелигентност. Те стават онези центрове, които имат инициативата и които създават формите на живота. Тъй се

обяснява богатството и разнообразието на органическия свят. Неговите форми са проекция на далечни светове. От това гледище, човек може да изучава всемирния живот чрез органическите форми на Земята.

И тъй, мисълта и чувствата представляват разреждане на енергията. Това разреждане продължава до безкрайност – превръщане на физическата енергия в духовна. Тъй се проявява Разумният, духовният свят.

„Слабото“ владее силното, защото го прониква.

Проблемът за безкрайно малките количества енергия е проблем на новата физика на квантите и ултраквантите.

За всяка енергия седи Разумността. „Пространство“ трябва да се преведе с „Разумност“. Пространството е необходимо, за да се прояви мисълта. Времето е необходимо, за да се прояви чувството. Дълго време трябва да действа тази безкрайно слаба енергия, за да се прояви чувството и да се подхранва. Чувствата зреят като плодовете.

За чувството е необходимо времето – вечността, за мисълта – пространството. Старата представа за пространството, като изпълнено с еднороден етер, отпада. Днес се говори за сложно пространство, „огънато“ пространство, пространство на подвижни силови полета. Ние превеждаме: „живо“ пространство, пространство, изпълнено със сила, живот и мисъл. В това пространство се извършват непрестанни превръщания и промени – една разумна, целесъобразна, творческа работа. Пространството е живот на Разумни същества.

Считайте пространството свой дом – „Дом Господен“. Човек трябва да свикне да живее в пространството – неизмеримото и безгранично пространство, и да не се страхува от него. Застане ли пред Времето и Пространството, той трябва да носи чувството, че във Времето е всякога, а в Пространството – навсякъде.

Днес науката и техниката помагат на човека да се откъсне от Земята, да не бъде прикован към нея. Днес се ражда съзнанието на един нов човек – гражданин на Всемира. Ражда се съзнанието на Космическия човек.

Животът съществува и присъствува във всяка точка. Животът може да се прояви по хиляди начини и при всички условия. Няма точка в пространството, където животът да не присъствува с всичката своя пълнота – разумност, сили, добродетели, форми. В нашия свят, при условията на Земята, той се проявява тъй, както ни е познат от органическите форми. Но в други светове, при други условия, той може да се прояви и по друг начин, и в други форми. Възможностите на живота са неограничени. Няма място, дето Бог, Великото Разумно Начало да не присъствува.

Ние вярваме в една Велика Реалност, която изпълня Всемира, която сме опитали и опитваме. Учителя я нарича „Божията Любов“. Няма по-хубаво нещо от срещата с Божията Любов! Когато човек идва на Земята, Божията Любов е, която първа го посреща – това е майката. После идва бащата – добрият и силният. После – братя, сестри, приятели. Това са все образи на Божията Любов. Най-после идва Учителят – най-съвършеният и пълен образ на Божията Любов.

Като говорим за Божията Любов, разбираме един Велик свят, живот на възвишени души.

В този ден, от света на Божията Любов Учителя ни благославя. Днес, в света на Божията Любов брат Боян ни се усмихва и ни приветства, и с него – голямо множество обични приятели. Те казват: „Ние сме с вас!“

Всички те вечно живеят в Божията Любов. Те ни подкрепят, помагат ни и пазят.

Всички блага идат от Божията Любов: житното зърно, плодовете, цветята, всяка добра дума, всяка усмивка, всяка добра постъпка. Божията Любов е обширен, необятен свят. Той ръководи и крепи живота. Ако Божията Любов е с нас, кой ще бъде против нас? От какво ще се убоим?

Вяра имайте!

Мир имайте!

Бъдете радостни!

Днес, като честваме Деня на нашия обичен Учител, ние ви поздравяваме с поздрава, който Той ни е дал:

„Няма любов като Божията Любов!“

27 юни 1967 г.

Братският съвет

София – Изгрев

Съборни дни – август 1967.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

На 20 август тази година ще се отпразнува Съборния ден с изпълнение на следния ред в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва

2. 91. псалом

3. Молитвата на Царството

4. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“

5. Евангелия:

от Матей – 6 гл., 9 -14 ст.

от Марка – 9 гл., от 33 ст. до края

от Лука – 4 гл., 1 – 14 ст.

от Йоана – 6 гл., 1 – 41 ст.

6. Песента „В начало бе Словото“

7. Молитвата на Братството

8. Беседата „Денят на доброто“, от т. „Солта“, неделни, 3.серия 1919.

9. Песента „Махар Бену“

10. Слово от Братския съвет

11. „Отче наш“

12. Тайна молитва

13. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“

14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

В 7 ч. вечерта – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет
За дните на Братската среща – август 1967.

НЕБЕСНИЯТ ХЛЯБ

Обични братя и сестри,

Съборните дни са посветени на живота на Братството.

Братството е велик всемирен живот. Сега, когато се срещаме, ние искаме да почувстваме този живот. В него е Духът на Учителя. Него искаме ние да почувстваме в нашите сърца и души, да го видим в нашите погледи и усмивки, в приветствените думи, които ще си кажем, в песните, които ще пеем, в мислите, които ще споделим.

Има една текуща мисъл – тя иде от великия Разумен свят. Тя се предава по всички населени светове. И както кръвта хранява клетките на организма, тъй и всемирната мисъл обединява всички, които мислят. Тази велика вълна подхранва хората на науката, изкуствата, мистиката, тя дава подтик на творците във всички области на живота. Тя е „Небесният хляб“. В Господнята молитва за нея е казано: „Хлябът наш насъщний дай го нам и днес.“

В една своя беседа Учителя ни е разказал малката легенда за житното зърно:

Някога, в древността, настанала голяма суша. Посевите изсъхнали, хората изгубили житото и бедствали, и щели да умрат от глад. Тогава Бог се смилил и изпратил един Ангел. Ангелът дошъл при царя на този народ и му донесъл отново житното зърно, като казал: „Сейте го, отглеждайте го, то ще ви храни, но с крина няма да го мерите и с пари няма да го продавате“.

В тази малка легенда е скрит един важен закон за вътрешния живот. Дојде във вас една малка мисъл да направите добро – направете го, без да очаквате никакви облаги, без никакви лични съображения и сметки, т.е. „не го продавайте с пари“. Оставете настрана и това, заслужава ли този човек или не, време ли е да се направи сега или не, и доколко да се направи – т.е. „не мерете Божественото с крина“.

Дојде във вас вдъхновение – изпълнете повелението на вътрешния глас. Работете, поставете на негово разположение всичко – живот, здраве, сила, богатство. Опитате ли се да ограничите Божественото, ще го изгубите. Изгубите ли го – „ще умрете от глад“.

Не ограничавайте малкия Божествен живот във вас – „житеното зрънце“. Не туряйте кран на извора – нека си тече свободно, а вие се радвайте.

Днес навред в света работят учениците на Учителя – учениците на Божествената школа. Те не принадлежат само на едно общество. Те са сред всички народи, във всички религии, общества, класи и съсловия.

Бог отвътре призовава своите работници и ги туря на работа, където иска. Те образуват онази Духовна верига в човечеството, която Учителя ръководи. Ако учениците вършат добре своята работа, много злини и бедствия за човеците ще се избегнат. Хората ще бъдат здрави, ще има плодородие, изобилие във всичко, въпросите на живота ще се разрешават благоприятно, на всички ще бъде добре.

Човек участва в целокупния живот, той не е само зрител. Той носи отговорност в него и извършва специфична работа.

Днес пак се поставя въпросът има ли живот на други небесни тела. Науката отговаря положително на този въпрос: живот има в цялата Вселена.

Какво представляват всъщност клетките на човешкия организъм? Те са проекции на безбройните светове на Всемира. Какво представляват органите на човешкото тяло? Небесните тела образуват системи, подобни на органите на човека. Както в росната капка се проектира звездното небе, тъй и в човешкия организъм се проектира Вселената. Тя е представена в човека. Много органи в него са уреди, които отбелязват космичен живот. Сърцето, което пулсира, отмерва космичен ритъм. Умът долавя съобщения от далечни светове и ги регистрира. Човек е интимно свързан с космичния живот. Той може, като изучава себе си, да изучава живота на Вселената. Човек трябва да свикне с мисълта, че е гражданин на Всемира и щом живее на Земята, живее по всички населени светове. Всемирният живот е негов живот.

В човека се засрещат силите на живота. Той е арена на борби. Борбата, която става в човека – същата борба става в обществото, в човечеството, в природата. Ако човек е свикнал да следи живота в себе си, ще знае какви сили действат в природата в даден момент и как ще се разреши тяхната среща. Човек е един чувствителен инструмент, в него се отразяват силите, които действат в Космоса.

Има много видове виждане. Обикновеното виждане е чрез отражение на светлината. Но има виждане и чрез отражение на звука, чрез отражение на радарните и други видове лъчи. Истинското виждане обаче е чрез проникване. При него познанието е непосредствено и пълно. То е виждане на Духа и Душата. За това виждане няма препятствие – нито времето, нито пространството, нито материята.

Когато Учителят говори на Ученика, Той го прониква със своя Дух и му предава своята мисъл, чувства и воля. Това всъщност е истинският говор. Той се предава на неограничено далечни разстояния. Този говор ученикът долавя. Той може да го облече в думи, може да го предаде чрез езика на един народ. Ученикът, който мисли, разговаря със своя Учител.

Човек и днес може да разговаря с Бога, както някога в Райската градина. Човек, който мисли, прилича на извор, който сам се чисти.

Всъщност чистотата е отношение към Бога.

Чистотата иде от любовта към Бога.

Човек е силен, когато е чист.

Човек е смел, когато е чист.

Човек е свободен, когато е чист.

Когато човек напусне тялото си, той присъства навсякъде.

Ако вие можете да извикате в един човек онези, които ви обичат, този човек ще ви обикне и ще бъде готов за вас на всички жертви.

В момента, в който Бог ви призове в себе си, вие живеете във всичко живо.

Човек, който не може да живее с Бога, с никого не може да живее.

Бог е силният, и ако той е с тебе, силен си и ти.

В молитвата на Данаида е казано: „Да бъде благословено името Божие“. В името Божие Слънцето изгрява, водите текат, цветята цъфтят, плодовете зреят. В името Божие човекът мисли. В името Божие идат всички блага на живота.

Разумният свят определя отношенията си към нас според нашите мисли, чувства и постъпки. Христос казва: „Който върши волята на Отца моего, делата, които аз правя, и той ще ги прави“.

Молитвата се изпълнява, когато човек е послушен на Божия глас. В това е силата на молитвата. Когато човек изпълнява Божията воля, придобива Мира – плод на Духа.

Няма по-голямо благословение от това да те посети Господ.

Това благословение пожелаваме на учениците в дните на Братската среща!

Поздрав на всички приятели!

Август 1967 г.

София – Изгрев

22 септември – Начало на Учебната година 1967/68.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

По случай започването на новата Учебна година, на 22 септември в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „Фир Фюр Фен“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Царството
4. Песента „Духът Божий“
5. Евангелия:
 - от Матей – 23 гл., 1 – 17ст.
 - от Марка – 12 гл., 28 – 34 ст.
 - от Лука – 14 гл., от 15 ст. до края
 - от Йоана – 16 гл., 20 – 28 ст.
6. Песента „Махар Бену Аба“
7. Беседата „Учителите“, от т. „Духът и плътта“, неделни 2.серия, 1914.
8. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
9. Песента „Бог е Любов“
10. Послание от Братския съвет
11. „Отче наш“
12. Песента „На Учителя покорен аз ще служа...“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

В 7 ч. вечерта ще се повтори същият ред, без беседата, а след това – братска вечеря.

Изпращаме ви *Мисли за всеки ден 1967/68 г.*

През новата учебна година ще продължи четенето в събранията на беседите и лекциите, до които се е стигнало миналата година.

Почивка (пост) един път в седмицата – от четвъртък на обяд до петък на обяд, според дадения ни от Учителя ред в миналите години.

Забележка: Изпълнението на реда по програмите на братските празници препоръчваме да става така:

1. Началните молитви и песни се изказват, като сме прави;
2. Евангелията, беседите и останалия ред изслушваме седнали;
3. При завършването с „Отче наш“ и мотото, сме пак прави, на крак.

Поздрав на всички братя и сестри!

от Братския съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет

НАЙ-ВАЖНАТА РАБОТА

Беше времето на въздушните нападения над града. Воят на сирените не замлъкваше ни денем, ни нощем. Беше един от онези печални дни – „Дни на страдания и скърби“. Градът гореше, разрушен и обезлюден. Под ниско нависналите облаци се носеха черните пушеци от пожарите. Народът бягаше с всички възможни средства. Потоци хора задръстваха пътищата. След голямото нощно нападение (на 10 януари 1944 – бел. ред.) Учителя беше застанал сред полянката сам. Към Него се приближиха неколцина братя. Лицето Му изразяваше безгранична тъга – скръб и огорчение от безумието човешко.

Страхът, страданията и ужасът бяха легнали като тежък похлупак над града. Учителя мълча дълго, вгълбен в себе си. През Него минаваха страданията на човеците. После погледна мрачното небе и рече:

„Тук вече няма условия да поддържа човек връзката си с Бога. Да излезем.“

Той го каза тихо, но ние потръпнахме от правотата и силата на думите Му. Сега ние почувствахме, кое е най-важното, най-същественото в живота – връзката с Бога.

Това е основата на Великото Учение – ключът на знанието, което Учителя ни е дал. Ученикът трябва да придобива знание и сила, за да поддържа тази свещена връзка при всичките условия.

Връзката с Бога произтича от Любовта към Бога.

След това вече човек трябва да учи и да работи. Хиляди възможности са дадени на човека, за да поддържа тази връзка.

Цялата природа, която ни заобикаля, води към Бога. Човек трябва да издирва тези пътища, да ги изучава и опитва.

Това е Пътят на ученика: общение с Бога.

Учителя ни предаде това свещено знание в своите лекции, беседи и разговори. Той даде и методите за възпитание и работа. Това е труден път, но това е път към истината, път на освобождение. И ако днес срещаме толкова форми на злото в света, това е отстъплението от този път. Хората са изгубили връзката си с Бога. Изгуби ли тази връзка, човек попада под властта на злото, на нисшите духове. Това е робството на съвремения човек. Връзката с Бога е, която предпазва човека.

Какво ще стане с агнето сред вълците, ако не е пастирът с него?

Работата на ученика, всичките му усилия са насочени към това – да поддържа връзката си с Бога. В тази работа той расте, придобива знание и сила.

В живота всичко говори. Всяка жива твар говори. И камъните говорят, стига човек да разбира този говор.

Всичко, което изучаваме като Жива природа, е съдържание на Всемирния живот. Всяко цветенце, всяка тревичка, всяко същество, било то и най-малкото, изпълнява службата си в Царството Божие, т.е. онази работа, която Бог му е възложил, и заради която го е създал. Доиде ли човек до това знание – това е истинското разбиране на природата. Естествениците не са си задавали още този въпрос: каква служба изпълнява всяко същество в живота на Цялото?

Голяма привилегия за ученика е да бъде призован да участва в работата на Бялото Братство.

Бялото Братство ръководи човечеството. То е създало културите и религиите през вековете – онези вътрешни и външни условия, през които човечеството минава.

Ученикът трябва да работи прилежно, с любов и постоянство, да се подготвя за това призвание. Ученикът трябва да бъде буден и внимателен, да се вслушва в себе си – да долавя „Тихия глас“, гласът на своя Учител.

Чистотата е необходима, за да поддържа ученикът връзката си със своя Учител.

Учителят ни е дал формулата: „Верен и истинен“. Само като призове Бога, човек може да бъде верен и истинен, защото Бог е „Верен и Истинен“.

Ученикът, който мисли, разговаря със своя Учител.

Дълго време човек трябва да мисли за своя Идеал, да мечтае за него с обич, за да стане той действителност.

Учението е път и живот.

От всяко парче мрамор статуя не става – скулпторът грижливо избира материала си.

От всеки човек ученик не може да стане – Учителят грижливо избира учениците си.

Мислите ли за Любовта – мислете за Духа.

Свързвайте Любовта с Духа, а не с материята.

Всички събития оставят следа в материята, в нейната етерна същина. Това са записи на Природата. Тук всичко е записано, като на магнитофонна лента. Удивително е, че човек има способността да разчита тези записи.

Къде живее човек, това зависи от неговото съзнание, а не от това, къде се намира по място. Следователно хората се групират по съзнание. Онези, които живеят в един свят, образуват семейство, братство, независимо от това, дали се познават външно или не. В този смисъл Братството е в цялото човечество.

Човек живее в Божията Любов – тя го храни и отглежда.

Ти живеи в Божията Любов и за нищо не се безпокой.

Не туряй препятствия на Божията Любов!

Великият космичен живот е достъпен за човека. Има вътрешни духовни пътища, по които човек може да влезе в него. Те са пътища, които Разумната природа е прокарала. За да използва тези пътища, човек дълго трябва да се подготвя. Трябва една задълбочена работа над себе си. Тук е необходимо знание, методи, път и работа. В школата на Учителя това се изучава. Това е Пътят на ученика.

С механизми човек не ще отиде далече в Космоса.

В Евангелието е описан момента, когато Христос оплаква Ерусалим – града. Като изброява какви бедствия ще го постигнат, Той казва причината: „Защото не узна времето, когато беше посетен“.

Ако човек вижда Доброто и отминава равнодушно край него,

Ако вижда красотата и не я възлюби,

Ако вижда Истината и не се интересува от нея,

Ако срещне Правдата и не се застъпи за нея –

Как ще посети Господ този Дом?

Човек живее в онова, което обича.

Радвайте се, че Слънцето изгрява.

Радвайте се, че водите текат и плодовете зреят.

Радвайте се, че добрите хора мислят.

Човек трябва тихо да се приобщава към Великия Живот.

Връзката с Бога иска учение, приложение и работа, – молитва, съзерцание и размишление.

Няма по важна работа от тази.

Любовта към Бога призовава Бога в нас.

Животът е изявление на Бога.

Радвайте се на силата на Живота. Погледнете, колко форми е създал, каква красота, разумност, любов и доброта е вложил в тях! Това е богатството на живота. Човек трябва да бъде благодарен, че участва в него.

Зачитайте малкия живот. Отдавайте правото му. С това ние зачитаме и Великия Живот.

Радвайте се на живота, защото чрез него Бог се изявява.

Връзката с Бога – в това седи великото изкуство да живееш.

Пазете радостта от живота.

Човек трябва да бъде кротък и смирен.

Под грижите на Божия Дух растем и под Неговото ръководство се развиваме.

Връзката с Бога е необходима както въздуха, както хляба.

От Бога идат животът, светлината, силата и всички блага.

Човек трябва да се моли, да мисли, да работи – тогава и от най-тежкото положение има изход.

Връзката с Бога е живот с Бога.

Погледнете плодовете! Едно е безспорно – онези, които са работили, за да приготвят този плод, са мислили за нас и са ни обичали.

Онзи, Които е създал човека, с каква любов го е създал, и колко хубави неща е вложил в него! Ще каже някой, че това не е научно твърдение. Не, това е строго научно твърдение, то почива на опит и наблюдение.

Доидем ли до съвършенството, до реалното – там противоречия няма. Всяко същество заема своето място в Големия живот, като негов елемент. Личното отпада, остава Реалността. Противоречията са в личния живот. В живота на Цялото противоречия няма.

Всяко същество може да бъде разгледано от две гледници: като индивид, който се бори за своето съществуване, и като елемент на Целокупния Живот. Това е истинското, реалното положение. Това е виждане, това е разбиране.

Човек е призван да бъде изявление на Божия живот, на Божията мисъл, на Божията сила. Работата на ученика седи в това:

Правилно да приема Божията Мисъл и правилно да я предава.

Правилно да възприема Божия живот и правилно да го предава.

В молитвата на ученика е казано: „Да върша винаги това, което на Тебе е угодно“.

В човека има една дълбока природа – неодолима, неборима. Определи се на нея, човек е силен, смел, непоколебим, верен и истинен.

Когато говорим за връзката с Бога, разбираме тази Същина – „Канара на моя живот“ я нарича Псалмопевецът.

Учете с Любов.

Работете с мир.

Имайте радостта от Божието присъствие.

Поздрав на учениците на Божествената Школа!

Септември, 1967 година

София – Изгрев

27 декември – Денят на Учителя 1967.

НАРЯД

На 27 декември т.г. се навършват 23 години от заминаването на нашия обичен Учител, и на тази дата, в 5 ч. сутринта, ще се изпълни следният ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом – песен
3. Молитвата на Царството
4. Песента „Духът Божий“
5. Евангелия:
 - от Матей – 5 гл., 38 – 48 ст.
 - от Марка – 2 гл., 18 – 28 ст.
 - от Лука – 6 гл., 20 – 49 ст.
 - от Йоана – 12 гл., 44 – 50 ст.
6. Песента „В начало бе Словото“
7. Беседата от Учителя „Часът на Любовта“, от едноименния том, съборни, 1934.
8. Песента „Венир Бенир“
9. Слово от Братския съвет
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет

ДЕНЯТ 27. ДЕКЕМВРИ

Обични братя и сестри,

Денят 27. декември е посветен на Учителя.

Този ден ние живеем със спомена за Него.

Неговият образ носим в душите си. Към Него е отправена нашата мисъл и най-хубавите ни чувства. И наистина, като прегледаме живота си, виждаме, че няма по-важно събитие от срещата ни с Учителя.

Ние си припомняме пътя, който извървахме с Него в живота, работата, учението – път на растене и разширение, път на освобождение от ограничения, заблуждения и прегразсъдъци, път на радост и светъл мир.

Този път е свещен за нас.

Какво отношение имаше Учителя към „Малките братя“, с каква любов вникваше в живота им, с каква бащинска грижа им помагаше! Той сам се наричаше „Брат на най-малките“. Ще ви приведем един малък пример от живота ни с Учителя.

Беше летен ден. Валеше проливен дъжд. На Изгрева идва селянка, боса, цялата измокрена. Влиза в къщичката на един от братята. Той я пита: „Къде така в този дъжд?“ – „Търся човека, който всичко знае.“ – „Кой те прати?“ – „Лекарите от болницата, те казаха: ние не можем да ти помогнем. Иди там, горе, търси човека, който всичко знае, само той може да ти помогне.“ Вижда братът, че лекарите са искали да се пошегуват. Жената пита: „Ти знаеш ли го къде е?“ Братът поглежда през прозорчето и вижда – на поляната под беседката седи Учителя с няколко братя и сестри. Той казва на жената: „Ела с мене“. Завежда я, жената пада на колене пред Учителя, гледа с умоляващи очи и мълчи. Учителя я пита: „Какво искаш?“ Жената казва: „Ти всичко знаеш.“ Минава време, Учителя пак пита: „Откъде си?“ – „Ти всичко знаеш.“ – „Кой те изпрати тук?“ – „Ти всичко знаеш.“

Учителя мълчи дълго, възбден в себе си, после казва: „Мъжът ти се помина преди две години. Обичаше ли те, пееше ли ти песни?“ – „Ти всичко знаеш!“ – вика жената и се облива в сълзи. – „Той и сега ти пее, и ти слушаеш неговите песни. Той и сега ти говори, и ти чуваш неговите думи. От какво има да се смущаваш?“ – „Ти всичко знаеш!“ – вика жената и плаче. След това бръква в пазвата си, изважда кърпа, развързва възел и туря на земята пред Учителя двулевова сребърна монета. После става, целува ръка на Учителя, покланя се ниско и се отдалечава, все с лице към Него. Братът я изпраща до пътя. Като се връща, Учителя му казва: „Вземи парите, виждаш, тя си плаща“.

Любовта прави чудеса тъй естествено и просто, че те остават незабелязани.

Днес ние с благодарност отваряме душите си за нашия обичен Учител, да ни посети Той със своята мисъл, да почувстваме неговото присъствие, неговия мир и неговата светла вяра в Истината и Доброто, за които Той дойде и за които свидетелствува.

Ние отправяме нашата молитва към Него – „да ни ръководи и крепи в пътя на Живота“.

С Него ние всякога сме силни.
Бъдете верни и истинни в пътя към Него.

Поздравя на всички братя и сестри!

Декември 1967 г.
София – Изгрев

1968.

Нова Година

ПОСЛАНИЕ

за Новата 1968 година

„ТОЙ ЗАПОВЯДВА И НА ДОБРИТЕ, И НА ЗЛИТЕ.“

*„Аз и Отец ми Едно сме, ала
Отец ми е по-голям от мене.“*

Йоан, 10:30-33

Словото е вечно.

Словото е едно през вековете.

Бог е говорил. Бог и сега говори на онези, които Го слушат и разбират Неговия говор.

Бог се изявява в Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добро.

Бог се изявява във всяка красива проява на живота: в изгряващото Слънце, в мечещите води, във ветреца, който полъхва, във величавите форми на планините.

Бог се изявява във всяка добра постъпка на човеците, във всяко творчество, във всеки подвиг.

Христос казва: „Отец ми работи, делата Той прави“.

Всички блага на живота са израз на Божията Любов към нас.

Всеки ден срещаме Господа. От Него черпим сила, от Него черпим вдъхновение.

В живота съществуват форми на Доброто и форми на Злото. Човек неизменно ще се срещне и с едните, и с другите.

Доброто е сила на живота с положителен знак. Злото е сила на живота с отрицателен знак. Разумният свят си служи и с доброто, и със злото.

Между доброто и злото съществува борба, а всъщност се извършва работа. Не може да се завърти колелото, ако няма два полюса – положителен и отрицателен.

Не критикувайте злото и не се борете с него, но изчаквайте да свърши то своята работа на своето време. След него ще дойде времето на доброто, когато ще можете да работите. Христос казва: „Работете, докато е ден. Защото иде нощ, когато никой не може да работи“.

Не смесвайте злото с греха. Злото и грехът не са едно и също нещо. Грехът е нечистота, замърсяване на живота. То води до болести и смърт. Злото е сила на живота, и тази сила е в Божиите ръце. Човек, който върви в пътя на злото, се противи на Разумния свят, но и като се противи, пак върши Неговата воля. Бог изпращаше Мойсея при фараона, да иска освобождението на евреите, а същевременно ожесточаваше сърцето на фараона. Злото е само в една област на живота. Един ден човек ще излезе от тази област и ще се примири със Създателя си.

Пророкът казва: „Той заповядва и на добрите, и на злите“.

Като сила, злото върши своята работа в живота на Цялото. И доброто, като сила, върши своята работа в живота на Цялото.

Спирайте погледа си върху същественото. Срещате един човек, не сте го виждали преди това. Какъв чудесен момент в живота е това! Важна е тази среща. Тя не е случайна. С нея той иска да внесе нещо ново във вас. Тук става обмяна на вечни неща – един образ, едно бегло впечатление, една постъпка, една мисъл – това са елементи, които са ви необходими тъкмо сега. Човешките души са неизчерпаема съкровищница. Какви богатства са събрани в тях през вековете! Понякога те носят послания от далечните светове на Всемира. Земята е място, където си дават среща приятели и неприятели. Заг външните форми и обикновени движения се крие дълбок живот – него трябва да откриваме и виждаме, и да разбираме. Всеки човек носи нещо хубаво, неповторимо, съществено! Благодарете за срещата си с него. Благодарете за срещите си с добрите и със злите. Защо този човек се проявява така към вас, това е тайна. При тези срещи се посяват невидими семена за хиляди години напред. Подготвят се условия за бъдещия живот – а външно като че ли нищо не е станало.

Животът е чуден и прекрасен! Бог ни се изявява по хиляди начини. Ученикът изучава Божиите проявления – това е същественото.

Всички животни и растения, всички живи същества представят разложен акорд на човека. Човешката личност се оформява в жива среда, чрез обмяна с всички същества и под ръководството на Разумния свят. Още в царството на животните срещаме онези качества, чувства, желания, инстинкти, сили – онези вътрешни двигатели, които в човешкия характер са разработени, усъвършенствани и обединени в една богата и сложна личност.

Човешкият свят е арена на борби и съревнования. В тях човек развива своите сили, дарби и способности. Обаче в тази сложна среда на непрестанни промени се явяват проблясъците на духа – Разумното Начало, което ръководи човека. Човек трябва да бъде буден за тези моменти, да ги приема с благоговение и свещен трепет.

Някои хора толкова силно утвърждават своята личност, че затъмняват Божествения ред и порядък и изгубват чувството си за него. Такива хора живеят в илюзиите на живота.

Земята е място, където личността показва своите изкуства. Тя е велик актьор, играе различни роли, заема пози, има прийоми, похвати и хитрини, които носи още от царството на животните. Личността – независимо от това, дали е единична или колективна – иска да бъде център. Тя изгражда култа към себе си – култ към „своето си“ – тъй характерен за днешния езически свят. Защото и днешният свят е езически, независимо от табелата, която носи. Личността е жадна за власт, слава, богатство, користи. Нещастие то на съвременния човек сега е в това, че прекалено силно утвърждава себе си и личността се превръща в затвор за самия него. В своето чрезмерно разрастване тя иска да вземе положението на божество, да бъде център, обект на поклонение. Това е безумието на крайния индивидуализъм!

Свободен е онзи, който се е освободил от властта на личността. Да се освободи човек – това е дълъг път на учение и работа. Труден път – докато човек премине през областта на личния живот и влезе в Големия живот. Тук се изисква беззаветна вяра, безкористие и чистота – учение и работа, докато се изгради онзи характер, онова съзнание и мироглед, които въвеждат човека в Живота на Цялото.

Само когато човек гоиде до служенето на Бога, идва освобождението от робството на личността. Христос казва: „Научете се от мене, защото съм кротък и смирен по сърце“.

Помнете: едно е важно – каквото вършите, подтикът да бъде любов към Бога. Това е пътят на Христа.

Учителя казва: „Ние започваме с най-трудната наука – любов към Бога“.

Учителя създаде Братството. Братството е школа. То е път на освобождение. Бялото Братство съществува по Божие повеление. То не принадлежи на никакъв човешки ред и порядък, и не е подчинено на такъв!

Бялото братство апелира към човешките души да се обединят и приобщат към Великия Живот, да се почувстват едно с него – независимо на каква раса, народностна, религиозна или класова общност принадлежат. Бялото Братство през вековете е било носител на идеята за Единния Живот, Идеята за Единния Бог. То и днес е носител на тази Идея.

Ако е за външни форми и организации, такива има много. Хиляди опити са правени досега. Няма защо да се повтаря миналото! Днешният езически свят, въпреки науката и техниката си, е свят на частите, а не на Цялото. И все пак, в него прониква идеята за Цялото. Това са лъчите на Слънцето, които проникват през гъстите мъгли и достигат до нас като сияние. Това сияние свидетелства, че великото Слънце на Живота е над нас!

Бялото Братство е над всяка организация – светска или духовна. То е над всякакви форми, създадени от човека.

Христос казва: „Идете и благовествайте Царството Божие“, тоест великия Всемирен живот.

Проследете историята на християнството – времената на Апостолите, възникването на църквите, борбите, които са водили, ролята, която са играли в историята, отклоненията от Христа. Днес не трябва да се повтарят грешките на миналото!

Бялото Братство е път на душите към Бога. То има благословието на Разумния свят и неговата подкрепа и закрила.

Принципите на Всемирния живот са: Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добро – основанието, върху което той е положен.

Човек, като клетка на Всемирния живот, е свързан с него с дълбоки, вътрешни, интимни връзки. От него черпи той сила.

Всяко живо същество е частица от самия тебе. Не мисли, че си изолиран от Големия живот. Човек не може да живее само за себе си. Всеки малък живот е и наш живот. И тази скромна тревичка принадлежи на същия Голям живот, на който принадлежим и ние.

Някои мислят, че трябва да се отделят от хората, да се уединят в свое някакво „съвършенство“. Това е заблуждение.

Поддържайте връзката си с великия Всемирен живот чрез всички същества. Виждайте го чрез тях. Това е Пътят на ученика на Божествената школа.

Христос ни привлича със съзнанието, което носи, със своята свята мисъл, с Правдата и Истината, за които свидетелства, със свободата и смиреността, които има. Той казва: „Както ме е Отец научил, това правя.“ „Кое то говоря, от себе си го не говоря.“ „Отец ми върши делата“.

В това е учението на Христа.

Учението на Учителя е път към Живия Бог на Любовта.

Ако Божественото учение не се прилага в обикновения живот, а се поддържа само като вяране, то нищо не ползва. Силата е в приложението. Учителя казва: „Учение, приложение и работа!“

Има хора, които предстоят пред Господа. Те са служители. Не се борете с тях, иначе ще се намерите противници на Онзи, на Когото те служат. Тогава ще опитате думите: „Не ти е лесно да риташ срещу създателя си“.

Силата на едно учение е в неговата Правда и Истина. И силата на един човек е в неговата правда и истина.

Не са ни напуснали нашите заминали близки, които обичаме и които ни обичат. Те са с нас. Тяхната обич е сила. Тя ни пази. Те ни помагат и ни съдействуват във всичко. Нужно е само едно разширение на съзнанието, на чувството, едно просветление на мисълта, за да ги намерим и да общуваме с тях, както когато бяха между нас тук, на Земята.

Бога познаваме най-първо като живот. За живота всеки има понятие. Където и да се проявява животът във Всемира, той не може да бъде много различен от този на Земята.

Работете добре, заради любовта си към Бога. Това е ключът на успеха. Да призоваваме Господа – това е свещено изкуство.

Бог е, Който мисли и работи в нас. Той е, Който твори.

През тази година Господ да бъде с вас и да ви учи!

Всичко е в любовта към Бога. В това седи великата наука – приложение и изпълнение на Божия Закон.

Тя започва отвътре навън.

Вършете всичко от любов към Бога – това е Заветът на Учителя.

Годината 1968 е година на примирение, общение и обединение на човечите – начало на Времето на Доброто.

Поздрав на всички приятели!

Декември 1967 година
София – Изгрев

Братският съвет

1968.

22 март – Първият ден на Пролетта

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Празника на Пролетта ще отпразнуваме тази година на 22 март, петък, с изпълнението на следния ред в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на Царството
4. Песента „Бог е Любов“
5. Евангелия:
от Матея – 22 гл., от 23 ст. до края

от Марка – 10 гл., от 17 до 28 ст.
от Лука – 17 гл., от 20 ст. до края
от Йоана – 3 гл., от 1 до 22 ст.

6. Песента „В начало бе Словото“

7. Беседа от Учителя: „Ръцете на Любовта“, от т. „Дреха на живота“, утринни слова, 1933. (Който няма тази беседа, да си избере друга.)

8. Тайна молитва

9. „Отче наш“

10. Песента „Изгрява Слънцето“

11. Слово от Братския съвет

12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“

13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“ (три пъти)

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред без беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

от Братския съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до приятелите
по случай Празника на Пролетта

ВЕЧНИЯТ ЖИВОТ

*„А това е живот вечен – да позная
Тебе Единаго, Истиннаго Бога
и Христа, когото си проводил.“*

Йоан, 17:3

„Когато Природата започва работата си, тогава и ние започваме нашата. Бог се проявява във видимата природа, а не тъй, както хората са си измислили всевъзможни изкуствени системи и вярвания.“

Учителя

Животът е Един, единен и неделим.

Животът прониква Всемира – няма място, където Животът да не присъства.

Всичко съществува, за да се изяви Животът.

Животът е велико благо, за което трябва винаги да благодарим.

В Живота има ритъм – приливи и отливи.

Пролетното равенство е начало на прилива на живота за нашите ширини. То е един от Празниците на Природата.

Погледнете живота – какво богатство на форми, какво разнообразие! Откъде иде всичко това? От пространството. Пространството е пълно със сила и живот. Всички светове на Всемира са населени.

Органическият живот, който познаваме, не е единствената възможна проява на живота. Животът има неограничени възможности. Мислите ли, че той спира до границите на нашите сетива? Мислите ли, че отвъд тези граници няма живот?

Отвъд границата на нашите сетива Реалността продължава и животът продължава. Органическият живот, както го познаваме, е само безкрайно малко изявление на Големия Живот.

Животът е всемирен. Той има вътрешна сила и може да се проявява при всички условия. Той има неограничена сила в себе си – могъща приспособимост и разумност да се справи с всички условия.

Животът преодолява пространството чрез проникване. Пространството е отзивчиво, то предава живота по своята вътрешна структура.

Човек не ще преодолее пространството с механизми. Той трябва да овладее законите на материята в себе си.

Природата е поставила вътрешни пътища, по които човек може да излезе от ограниченията на даден свят. Човек има едно естество, което го извежда извън времето и пространството. С него той пътува във Всемира. Скоростта на светлината не е пределната скорост. Великите духове пътуват във Вселената със скорост, много по-голяма от тази на светлината. Те използват онези естествени пътища – силовите течения, които свързват небесните тела. Те владеят законите на материята и могат да се явяват и изчезват, където искат. Един ден и човек ще има това знание и сила.

Изучавайте човешките типове и характери, и образи. Кой е онзи център, който организира и поддържа всички тези форми, всички този сложен живот? Земното човечество е проекция на Мировото Човечество. На Земята са си гали среща представители на човечества от близки и далечни светове на Вселената. Някои от тези човечества са много по-напреднали от земното.

Гениалните хора – учени, философи, поети, художници, музиканти – са представители на космични цивилизации. Те идат групово, периодически и създават онези културни вълни, които повдигат земното човечество.

Земята е била посещавана от извънпланетни жители от най-дълбока древност, посещавана е и днес. Това са Големите Братя на човечеството, които идат да му помагат.

Животът е един. Културата е една. Човечествата във Всемира общуват. Пространството е средата, чрез която се извършва това общуване, а във времето то протича.

В какво пространство живее човек? Пространството отговаря на съзнанието. Някой живее в малко пространство – затворен в личния си живот; друг живее в голямо пространство. Колкото едно съществува е по-напреднало, толкова в по-голямо пространство живее. Великите духове живеят в безпределните простори на Всемира. Човек трябва да се издигне до Големия живот, да го почувства свой живот. Разглеждайте живота като Цяло, на което и вие принадлежите. „Това е живот вечен.“

Чувствайте се гражданин на Всемира, където и когато и да живеете.

Мистикът казва: „Щом съм тук, аз съм навсякъде. Щом съм сега, аз съм всякога.“

Можете ли да си представите да е имало време, когато да не сте били? Такова време не е имало и не може да има.

Човек има вечния живот – това е простата истина.

Когато разреши един въпрос според Божията Воля, той изпитва радост, чувства разширение, свобода. Нецелуването на човека сега в това, че се противи на Божията воля. Това своенравие го отдалечава от Бога. А Бог е онази естествена защита от лошите влияния. Отдалечи ли се човек от Бога, започват страданията.

Любовта се изразява в това – да вършим Божията Воля. Христос казва: „Ако имате любов, ще упазите моите заповеди“.

Постъпвайте като Ангелите Божии. Ангелът, само като помисли за Бога, готов е на всяка жертва. Той слеза на Земята да работи не по заповед, а от любов към Бога.

Това е основанието, основата на Бялото Братство. То обединява онези души, които вършат Волята Божия.

Братството не е външна организация, макар че може да има и такава. Братството е преди всичко Идея. Като такава, то съществува в цялото човечество, във всички народи. Христос казва: „Не ви наричам вече раби, но приятели“. В какви форми ще се изрази братският живот, това е второстепенен въпрос. Идеята е важна! Тя създава формите, но не е подчинена на тях.

Божията Любов е живот. Тя трябва да се опита. Тя е „небесният хляб“. Човек трябва да покаже Царството Божие с живота си. Който се доближи до него, да опита тази Божия Любов.

Днес Царството Божие слеза вътре в човека – ражда се една нова мисъл, нови чувства, ново съзнание – изгражда се един нов мироглед. Това е път, учение и работа – това е Школа.

Новото прониква и преобразява живота отвътре.

Каквото човек е придобил в пътя на слизането си, когато се е борил за себе си, сега трябва да го посвети на Бога. С това започва неговото възлизане. Това е Пътят на Христа. За днешната епоха Учителя донесе знанието за този Път.

МИСЛИ ЗА ВЕЧНИЯ ЖИВОТ

Добрата мисъл е здравословна. Тя е като чистия въздух, като хляба, като изборната вода, като слънчевите лъчи – тя лекува.

Извикайте добрата мисъл, тя пази и огражда дома ви.

Псалмовецът казва: „Неговата Истина е щит и всеоръжие“.

*

Молитвата е сила. Обаче тя трябва да бъде подгържана от живота. Не е ли подгържана от живота, тя няма сила. Чрез молитвата човек черпи сили от духовния свят.

*

Ако една мисъл може да разшири съзнанието ви, да обогати чувството ви, тя е от Бога.

Който люби Бога, има вечния живот.

Всеки ден разговаряйте с Бога.

*

Бог е, Който изцелява. Всяко живо същество – човек, животно или растение – може да ви свърже с Бога – Извора на живота, и да ви донесе изцеление. Целебното изкуство сега в това – Връзката. Христос направи кал и помаза очите на слепия...

Връзката си с Бога поддържайте винаги. „Делата Той прави.“

*

Святият човек има смирение, но има и достойнство. Христос казва: „Слава от човеци не приемам“.

*

Дълбоко в човека има чувство за Добро, Правда, Истина. С това чувство той трябва да съобразява живота си, мислите си и постъпките си. То е мярка в човека. За него е казано: „Окото ти да бъде чисто“.

*

В човека има едно око, което вижда милиарди години напред и милиарди години назад. Когато това око се отвори, човек влиза в Големия живот – във вечния Живот.

*

Силата на човека не е толкова в знанието, колкото в добродетелите.

*

Духът е важен. По-добре външната форма да бъде скромна, да не бъде съблазън. Важно е Духът да присъства. Светът е пълен с мъртви форми: храмове, дворци, академии... Защо е всичко това, щом Божият Дух не присъства?

*

Отворете гушите си за Божията Любов – това е Живот вечен.

Божията Любов всичко прониква – следователно всичко владее.

Божията Мисъл всичко прониква – следователно всичко владее.

Божията Воля всичко прониква – следователно всичко владее.

*

Учителя казва: „Вярвайте в мене, че аз съм дошъл да ви покажа истинския Път, който води към Вечния Живот“.

Братя и сестри, сега, когато Пролетта настъпва, приежете Живота, който иде, и благодарете за него.

Поздрав на всички приятели!

Март 1968.

София – Изгрев

12 юли – Петровден 1968.

НАРЯД

5 ч. сутринта:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата „Пътят на Живота“
5. Тайна молитва за преуспяване на Делото Божие между човеците
6. Молитвата на Братството
7. Евангелия:
Матей – 13. гл., 18 – 44 ст.
Марко – 13. гл., от 33 ст. до края

Лука – 17. гл., от 20 ст. до края

Йоан – 6. гл., 44 – 52 ст.

8. Песента „Духът Божий“

9. Учителя: беседата „Плодът на Духа“, т. „Езикът на Любовта“, рилски, 1939.

10. Слово от Братския съвет

11. „И това е живот вечен – да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си проведил.“

12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Вечерта – братска вечеря

Словото от Братския съвет може да се прочете по свобода – или сутринта, или през деня, или преди вечерята.

Поздрав на всички приятели!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

Обични братя и сестри,

Петровден е посветен на паметта на Учителя. В този ден трябва да си припомним Пътя, който вървахме с Него.

В този ден трябва да си припомним примера, който Той ни остави – пример на служение и жертва.

Сега ще прекараме няколко минути в мълчание – да направим връзка с нашия обичен Учител.

Да Му благодарим за всичко, което ни е дал и ни е научил;

Да благодарим на Бога, че ни говеде при Него;

Да пожелаем дълбоко в душата си да преуснее неговото Дело; да пожелаем и ние да бъдем Негови добри работници всякога.

Учителя си замина на 27. декември 1944 г. , сряда. До последните си дни Той държа своите беседи и лекции. В неделя Той се облече да гоиде на беседа, но беше толкова изтощен, че възрастните братя, които бяха около Него, Го помолеха да не идва. И тъй, Учителя остана в стаичката си долу.

В салона се събраха учениците – изпяха песни, прочетоха беседа. Като завърши беседата, всички се събраха пред вратата на Учителя. Той каза на сестрите: „Пуснете ги да влязат“. Отвориха вратата. Братята и сестрите навлязоха в стаичката; едни насядаха по пода, други стояха прави. Учителя беше седнал на малко столче. Той гледаше любимите лица със скръбен и любящ поглед. Той знаеше, че предстои раздяла.

Макар и слаб, Той пак им говори, като ги поучаваше докрай: „Обръщайте внимание на малките неща“ – това беше темата на поучението Му. После Учителя се поунесе и приятелите тихо напуснаха стаята.

След три дни, в сряда, Учителя си замина.

До последния момент Той стоя на поста си – вършеше работата, за която Бог Го беше проведил.

Богатството, което Учителя остави – неговото слово, неговите беседи и лекции, неговите песни, упражненията – цялото това богатство принадлежи на човечеството, сегашното и бъдещото. Един ден то ще си го подири.

Не става въпрос за вярвания, нито за нов някакъв култ. Външните форми не са съществени. Важна е живата вяра, която произтича от любовта към Бога. Важен е опитът, който човек има, онова, което е преживял и опитал. Важно е Царството Божие, което е пътят на човешката душа. Важно е човек да изгради в себе си характер, основан на Божествените добродетели. Човек трябва да вижда, да се учи – да разбира и прилага в живота си това, което учи.

В своите беседи и лекции Учителя е дал знание за Пътя. Този път е живот с Бога. Всички, които търсят Бога, ще минат по този път. Това е пътят на днешната и бъдещата епоха.

Знанието, което Учителя даде в школата си, един ден ще се предава в училища и университети. То е дълбокото знание за Човека и Природата. Идват вече учениците. Те ще дойдат отвсякъде – от всички народи, раси, вери, общества. Човек търси път, посока, идеал, това е вътрешна потреба на неговата душа. Човек е преситен от безсмислие и безпътица – той ще потърси Смисъла и Пътя. Тогава ще дойде до знанието, което Учителя остави. Учителя затова дойде в тази епоха.

Докато животът е чист, той е красив и привлекателен. Влезе ли в него най-малката нечистота – грехът, лъжата, неправдата – животът губи своя смисъл.

Чистата храна е условие за здравето. Чистият въздух е условие за здравето. Чистата вода е условие за здравето. Добрите мисли и чувства са условие за здравето.

Учителят ни е дал формулата: „Бъди винаги Чист и Светъл!“ Ученикът на Божествената школа пази чистотата и истината на живота. Чистотата носи здраве, а истината – свобода.

Ние сме потопени в жива среда, която е Бог на Любовта. Когато човек е в съгласие с нея, има Вечния Живот. Условията на тази среда се менят постоянно. Човек трябва да следва тихия глас, който го ръководи отвътре, да внимава кога и за какво е време. Изучавайте Големия Живот.

Човек борави не само с петте свои сетива; те оставят материала, а този материал се обработва в много сложен апарат – не механичен, а разумен. Човешкият мозък завинаги ще остане една загадка за учените.

И тъй, ние се движим в жива и разумна среда, отзивчива на всяко наше желание, мисъл, подтик и действие. От тази среда ние черпим живот, здраве, сила, знание и всички условия.

Божествените добродетели – Любов, Мъдрост, Истина – са хлябът, с който душата се храни.

Пазете чист Божия храм!

Човек, който нарушава Божията Любов, ще бъде изхвърлен вън, във външната тъмнина. Там „ще бъде плач“ – това е безсмислието и безпътицата на съвременния човек.

Ние не живеем в механичен свят. Природата, сред която живеем, е толкова отзивчива, че отговаря на всяка наша мисъл, тя реагира на всяка наша постъпка. Природните бедствия са отговор на Разумната природа на мислите, чувствата и постъпките на човека.

Каква представа имаме днес за човека извън тялото му? Как ще се изрази Животът, ако човек няма това тяло? Органическото битие не е единствената проява на Живота. Той има неограничени възможности да се

проявява. Погледнете, какво разнообразие на форми ни заобикаля – растения, животни, птици, риби, насекоми... – Животът се е приспособил към всички условия, той се е развил в земята, във водата, във въздуха, навсякъде е създал съответните форми.

Като част от Живота, като клетки на Божествения организъм, ние носим отговорност пред Цялото. Всяко страдание, причинено на кое и да е същество, е страдание, причинено на Бога. Всяка неправда и насилие, всяко нарушение на законите на Живота, причиняват страдание на Бога. Всеки човек, който държи в себе си едно лошо състояние, измъчва Бога. Ученикът на Божествената школа се учи да зачита и пази законите на Живота – това е същественото.

Пред нас седи един Велик свят на непрестанни промени, с Него ние трябва да бъдем в съгласие. Каква будност се иска от ученика!

Евангелието е книга за Любовта. Словото на Учителя е Слово за Любовта към Бога. Любовта е великата наука на бъдещето, нея ще изучава новото човечество. Тя ще се преподава в училища, университети и академии. Човек трябва да се учи да живее. Човек трябва да се учи да мисли. Човек трябва да се учи да вижда и разбира. Знанието и Животът са неразделни.

Вие вземате един плод в ръката си; минавала ли ви е някога мисълта, че този плод е преминал през мировото пространство – от Слънцето до Земята – като светлина? Съвременната наука няма да оспори това. Като изядем този плод, в нас той се превръща в мисъл и чувство. Всъщност, това е неговото дълбоко вътрешно съдържание; като го приемем, това съдържание се разкрива за нас. Колко сложни процеси се извършват в човека! Учителя е изразил това в поетичен образ: „Този плод е едно писмо от вашия небесен Баща“.

Човек, който мисли, разговаря с Бога и Бог го учи.

Всяко живо същество говори. Изкуството е да разбираме този говор – да разчитаме това „писмо“. Човешката гуша го може, тя разбира този език. Не е само словесният език, с който разговарят съществата. Има един всемирен език на Светлината, един всемирен език на лъчите. Всяко същество е център на лъчи. Те отиват далеч в мировото пространство – така човек общува с далечните светове, с човечествата, които населяват неизброимите светове на Вселената.

Животът е Реалност; ние го опитваме и познаваме, това не може да се отрече. Животът произтича от Любовта. Любовта е плод на Духа. Божият Дух е начало на Всичко. Това е новото верую. Това е вечното верую.

Помислете само, какви са онези същества, които са създали растенията и животните – каква интелигентност, какво знание и сила имат! Това е великият Разумен свят, който ни обгръща, пази и ръководи. Имайте вяра и упование в Него!

С Него ние можем всякога да бъдем във връзка. Как? Като бъдем в съгласие с Него. В това се изразява Законът на Единството.

Иде време – ще настане глад по Земята, глад за Небесния Хляб – глад за Божието Слово.

Тогава човещите ще потърсят Учителя.

Юли 1968 г.
София – Изгрев

Братският съвет

Съборни дни – август 1968.

НАРЯД

Редът за съборните дни – 25 август:
Ставане в 5 часа.

1. „Фир Фюр Фен Тао Би Аумен“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата на Царството
5. Тайна молитва
6. Молитвата на Бялото Братство
7. Евангелия:
Матей – 17 гл., 1 – 14 ст.
Марко – 12 гл., 28 – 35 ст.
Лука – 8 гл., 16 – 26 ст.
Йоан – 10 гл., 1 – 19 ст.
Апостол Павел – Първо послание към коринтяните, 13 гл.
8. Песента „Ще се развеселя премного заради Господа“
9. Беседата „Божественият план“, от т. „Ценната гума“, утринни слова, 1935.
10. „Това е живот вечен – да познаем Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“
11. Словото от Братския съвет – да се прочете по свобода
12. Песента „Напред да ходим смело“
Вечерта в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринния ред, без беседата.

Поздрав на всички приятели!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет

Съборният ден ще се отпразнува на 25 август, неделя.

Всяка година, през последните десет дни на месец август, става Съборът на Белите Братя на Слънцето. Това е един от великите празници на Природата. Великите Братя ръководят всички природни царства.

На тази среща се дава голямо благословение – отпуска се нов кредит, дава се подем във всички области на живота:

На онези, които търсят Бога – откровение, разширение, задълбочаване;

На гладуващите и жадуващи за Правда – „Небесния Хляб“;

На онези, които искат знание – дава се светлина и простор;

На хората на изкуството – вдъхновение, подтик за творчество;

На философите – нова мисъл, виждане и разбиране;

На обществениците – нови идеи и методи за примирение на противоречията и борбите между хората;

В личния живот – подтик към съвършенство и подвизаване;
На онези, които работят – сила;
На майките – любов.

Благословието, което се дава на тази среща, се изпраща до всички, които обичат и очакват Доброто и Светлината. Всеки, доколкото е готов, приема от това благословение.

Белите Братя ни посещават и ръководят. На тях дължим всичко хубаво, което имаме. Чрез тях идат Божиите блага до нас. Светлата мисъл иде от Белите Братя. Чрез нея те ни се изявяват. Добрите чувства идат от Белите Братя. Чрез тях те ни посещават и ние ги познаваме. Силата, с която работим и творим, с която устояваме при всички условия, иде от Белите Братя.

С Белите Братя ние общуваме и от тях черпим сила и живот. Всеки подвиг се вдъхновява и подкрепя от тях.

Белите Братя познаваме и чрез благата, които ни изпращат. Плодовете, които ни изпращат, са дар от тях. Чистият въздух, водата, необятните простори са условия, които те ни създават. С Белите Братя ние се срещаме и разговаряме. Как? Чрез човеците, чрез онези, които обичаме и които ни обичат. Белите братя създават и устройват онези незабравими срещи, които сме имали и които имаме в живота.

Идеята за братство между човеците е идея на Бялото Братство. То присъства в човечеството. То го ръководи, просвещава и пази. Любовта във всеки дом черпи сила и всъхновение от Бялото Братство.

Срещата на Белите Братя на Слънцето става всяка година. Тя дава нов подем на живота. Учениците познават това благословение. Те са го опитвали много пъти. Във времето, когато Учителя беше на Земята, най-тържественният празник на Братството бяха Съборните дни – дните на братската Среща. Учителя свикваше на събор учениците, да участвуват в това свято тайнство. Той сам ръководеше събора, като вдъхновен свещеник и служител на Живия Бог на Любовта.

Братските срещи ставаха първоначално в Търново, после в София, после на Рила. На тези срещи се живееше пълния братски живот. Чувстваше се присъствието на нашите Големи Братя, чувстваше се тяхната любов и благословение. Онези, които са присъствали на този Празник на Любовта и Братството, никога няма да го забравят.

Всяко същество е лъч от Големия живот. В него то изпълнява специфична служба. Всички същества са обединени в едно велико Цяло. Образ на това Единство е Слънцето. Погледнете цветята – какво разнообразие на форми и багри, каква красота! Те имат своята служба в живота на Цялото. Още отсега те внасят в плодовете и семената необходимите елементи – това е благословието на Белите Братя.

Какви са онези същества, които са създали растенията и животните и се грижат за тях? Каква интелигентност, знание и сила имат те, и с каква любов работят! Това са Белите Братя – по плодовете им ние ги познаваме. Човек може да бъде във връзка с Белите Братя, да разбира техния език, да разговаря с тях и да ги вижда. Всъщност човек вижда не само с очите си, но и с ума, сърцето и душата си.

Човек трябва да изучава езика на живата Разумна Природа.

Пазете връзката си с Великия Живот. Изучавайте и зачитайте неговите правила и закони. Бъдете в хармония с него. Прекъсне ли човек връзката си с Големия живот, ще изгуби здравето, силата и свободата си.

Правилно отношение към Великия Живот – това значи любов към Бога.

Въпросът за Бога е най-важният, най-същественят въпрос, който стои пред човека. Който не е разрешил този въпрос, нищо не е разрешил. Човек трябва да се учи, да разработва отношенията си към Бога с любов, търпение и разбиране. Това е естественият процес на растене. В това сега Божественото учение.

Природата е изявление на Бога. Тя трябва да се изучава тя. В нея е вложена великата Любов и Мъдрост. Това е Божественото Начало в нея. Без Бога животът не може да се разбере и осмисли.

Бог говори чрез всички същества и човек трябва да разбира този говор. Бог твори и гнес, както в първите дни на творението, и човек участва в това творчество. Христос казва: „Отец ми работи и аз работя“. Върху човека Природата е работила милиони години. Тя е вложила в него големи богатства – дарби, сили, способности. Изкуството сега в това: да открива човек тези богатства, да ги извиква, да се ползва от тях. В това сега изкуството да живеем с хората – най-голямото изкуство.

Спирайте погледа си върху положителното, върху доброто в човека. Нека то да се изявява и расте.

Човек е дело Божие, макар и незавършено. Един ген то ще бъде завършено. Един ген всички човеци ще дойдат да работят за Бога, ще бъдат Негови служители.

Някои хора се намират при тежки материални условия – те са в положението на корените в почвата. Други са при по-добри условия – те са в положението на клоните. Трети са като плодовете – те носят семенцата, бъдещето. Всички те обаче са едно – един без друг не могат! Те взаимно си помагат. Един живот мече в тях.

В Големия Живот всички противоречия се примиряват.

На учениците, където и да са те по Земята, ние пожелаваме да приемат благословието, което сега иде от Слънцето.

Днес Белите Братя благославят човечеството. Досега те са го извели от хиляди мъчности и опасности – ще го изведат и от тази криза, в която се намира днес.

Дълбоко в душата си ние желаем да възтържествувам Доброто, Правдата, Мирът и Свободата. За тях ние работим и те ще дойдат! Страдания и изпитания ще има – в тях човек се закалява и расте. Но бъдещето на човечеството е светло!

Август 1968 г.

София – Изгрев

22 септември – Начало на Учебната година 1968/69.

НАРЯД

Обични братя и сестри, ще открием новата Учебна година с изпълнението на следния ред в 5 ч. сутринта:

1. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
2. Песента „В начало бе Словото“
3. Добрата молитва
4. 91. псалом (песен)
5. Молитвата на Царството
6. Евангелия:
Матей – 25 гл., 1 – 13 ст.
Марко – 4 гл., от 26 ст. до края
Лука – 12 гл., 22 – 40 ст.
Йоан – 10 гл., 1 – 18 ст.
7. Песента „Венир Бенир“
8. Беседа от Учителя: „Два метода“, т. „Ценната гума“, утринни слова, 1935.
9. Песента „Духът Божий“
10. Словото от Братския съвет да се прочете по свобода – през деня или вечерта.
11. „Отче наш“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“ (три пъти)

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 ч. – братска бечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Забележка:

Изпращаме ви *Мисли за всеки ден 1968/69 г.* През Новата учебна година в събранията ще се четат следващите беседи и лекции, до които се е стигнало миналата година.

Почивка (пост) един път в седмицата – от четвъртък на обяд до петък на обяд, според наредения от Учителя ред в миналите години.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

до учениците
по случай Празника на труда –
началото на Новата учебна 1968/69 г.

УЧИТЕЛЯ И НЕГОВОТО СЛОВО

Бялата покривка на зимата слизаше от пространството.

Снегът валеше тихо и застилаше земята – покри посевите, тревите, цветята, храстите. Сега те могат да посрещнат студовете.

Поетът Беинса Дуно създаде песен за студа: „Студен си ти, но ни предпазваш от студа“... Едва ли някой е изпявал ода на студа, освен Учителя.

Чудесна е тази покривка, и по какви чудни закони е създадена! Малките кристалчета затварят въздуха помежду си – образуват въздушна греха. Снегът, като вали, филтрира, пречиства, освежава въздуха; той донеся от пространството и хранителни вещества, обогатява почвата. Снежните кристали са центрове на сили, те образуват силови полета и магнетична греха, тя пази живота. Снегът е трансформатор на слънчевите енергии, той отразява обикновената светлина, но възприема и други, невидими лъчи. Снегът задържа влагата и я предава постепенно на почвата.

Едва ли можем да изброим всички преимущества на снежната покривка, много от нейните свойства още не познаваме, но онова, на което искаме да спрем вниманието ви, е следното.

Ето едно обикновено явление в Природата, което сме свикнали да виждаме, но то е едно необикновено явление, ако видите зад него онази Разумност, която го е създала.

Зад всички явления в Природата седи една велика Разумност – тя ги създава и ръководи. Човек трябва да си изработи виждане за нея, трябва да я изучава и познава.

Човек трябва да си изработва отношение към нея – това е Път, това е Школа.

Има епохи, когато великата Разумност взема образа на човек, живее между човеците и заедно с тях – това е времето, когато Великият Учител идва на Земята. Това е епоха, богата със събития. В нея всички сили се активизират – и Доброто, и Злото; но същественото не е в „бурята и гръмотевиците“, същественото е в Тухия глас.

Учителя носи и предава знание за Новата култура, която иде на Земята. Човечеството влиза в един по-висок свят.

Щастие е да живее човек в такава епоха.

Щастие е да влезе човек в “Царството на живата Природа“, воден за ръка от Учителя.

Учителя, в своите беседи и лекции, даде изобилно знание за културата на Любовта. Тя иде както пролетта – отвътре и отвън. Знанието, което Учителя донесе, принадлежи на цялото Човечество, сегашното и бъдещото, и то ще си го получи.

Учителят дойде за тази епоха в България – малка планинска страна с добър и трудолюбив народ; народ, минал през големи страдания, прекарал 500 години в робство.

Разумният свят от хиляди години подготвя един народ за неговата мисия. Той определя времето за това, и приготвя условията.

Учителя дойде след Освобождението. Той започна своята работа в края на миналия и началото на този век.

Учителя работи почти петдесет години и положи основите на Братството. Първите години Той пътуваше из страната с примитивните погавашни средства, а повече пешком. Той посещаваше градове и села, като изнасяше беседи. Така Той привлече и събра учениците си. Той намери духовни групи, пръснати тук и там, и ги обедини в едно Братство.

Учителя даде оригинален израз на братския живот – живот богат, разнообразен, красив, наситен с мисъл, чувство и идеи, живот разумен, съгласуван със законите на Природата. Живот, положен върху трите Божествени принципи: Любов, Мъдрост и Истина.

Учителя постепенно изведе човека от полумрака на религиозния живот навън, сред природата, на слънце. Посочи му нейната красота и разумност. Даде му знание и методи, как да се ползва от нея. Тъй, постепенно, Учителя въведе учениците си в “Царството на живата Природа“ и тя стана обична за тях, източник на здраве, сила и вдъхновение. При такава обстановка Учителя разви живота на Братството.

Учителя не пишеше, Той говореше. Той избра беседата, най-трудния вид словесно творчество. Беседата е разговор с душите, вникване в техния интимен живот. Тя изисква непосредствен контакт с човека, съвършено интуитивно прозрение и дълбоко познаване на човешката душа и нейните сили, дарби, способности и възможности. Беседата изисква дълбоко познаване и разбиране законите на живота.

Учителя трябва да отстранява от пътя на човека много препятствия – наследство от миналото: остарели представи, понятия, вярвания, всевъзможни суеверия и предразсъдъци, желаня и навици на много поколения, осветени от традицията. Тук той срещна голямо противодействие и от религиозната, и от светската власт, и изнесе една наистина епична борба.

Учителя е държал повече от пет хиляди беседи и лекции, оригинални, неповтарящи се. В тях е дадено знание за всички области на живота. Това е огромна творческа работа.

Учителя е засегнал почти всички религиозни и философски въпроси на нашето време. В тази област Той внесе нова светлина, нови разбирания, широта и свобода. Това е път на естествено растене и развитие на съзнанието, ново задълбочаване в проблемите на живота. Тук са изработва един нов мироглед, в съгласие с научната мисъл. Не става въпрос за вярвания. Словото на Учителя е живот, път, школа. Ние не разглеждаме Учителя като личност – кои са родителите Му, къде е роден и кога, това не е съществено. Ние говорим за “Учителят“ – Божественият пратеник, дошъл да посочи на човешките души пътя към Бога.

Учителя дойде да открие на човеците Любовта, да изяви Божествената Мъдрост и Истина.

Той живя при скромна обстановка, заобиколен от учениците си. Те образуваха онази естествена среда, онзи необходим екран, върху който се проектираше живота на Цялото Човечество. Тук се явяваха всички проблеми, които вълнуваха човека: борбата, противоречията, стремежите и желанята, мислите и чувствата – хилядите въпроси, които стоят пред човека. Учителя отговаряше, осветляваше, помагаше, даваше методи за работа и лекуваше.

Учителя разглежда Живота, положен върху трите Божествени принципа: Любов, Мъдрост и Истина. Той не дойде да създаде нова някаква религия, такава има, но Той създаде школа, даде знание за живота, знание, което трябва да се прилага и опитва. Затова Словото на Учителя трябва да се проучва и прилага последователно, съсредоточено, спокойно. Тъй се получава онова естествено, здраво, духовно растение. Разбира се, това е за онези, които го очакват, обичат и приемат. Тук няма място за религиозни, философски или научни спорове. Учението на Учителя е като „пшеничния хляб“, той трябва да се опита – тогава дава сила и живот. Христос казва: „Търсите Ме не защото видяхте чудеса, а защото ядохте от хляба“.

Учението на Христа и учението на Учителя е едно Учение. Учениците, където и да се намират по Земята, образуват Едно Братство, Бог е връзката между тях – един ден на тази основа човечеството ще се обедини. В този смисъл, в света съществува само едно Братство – Великото всемирно Бяло Братство, което ръководи човечеството.

Външните форми на служене са второстепенни, те не са съществени. Ту може да съществува всичкото разнообразие, то е красиво и желателно.

Важно е едно: Любов към Бога.

Важен е пътят на човешката душа към Бога.

Учителят беше непостижим педагог. Той слизаше до човека, оттам постепенно го извеждаше към по-добър и светъл живот. Той имаше съвършено чувство за време и мярка, знаеше възможностите на човека.

Учителя остави голям педагогически материал за възпитание на детето и на възрастния. Част от този материал е събран от брат Боян Боев в книгата му: „Учителят за възпитанието“.

Моралната чистота е основа на отношенията в Братството. Учителя проповядва чист живот, близо до природата и в съгласие с нея. Който обича и търси този живот, ще намери обилно знание в Неговите беседи и лекции.

Богатството, което Учителя остави, е голямо. То е отпечатано в повече от 250 тома беседи, лекции и разговори. Това богатство принадлежи на цялото човечество.

Учителя въведе първите масови излизания в Природата и летуването в планините. Тук, макар и за малко, човек се възвръща към онези прости, примитивни и здрави условия на живот, от които съвременната цивилизация го е откъснала. Животът на Братството с Учителя е описан отчасти в: „Разговорите при Седемте рилски езера“, Разговорите „Извора на доброто“, Разговорите „Изгревите на Слънцето“, „Разговорите на Ел-шагай“.

На тези летувания и екскурзии в планините се реализира общият братски живот. Задружната работа сближава, хората се опознават, култивират се нови чувства, създават се нови отношения. Тук има най-добри условия за приложение на знанието, което Учителят дава. В разговорите, които възникват естествено, непринудено, се разглеждат въпроси във връзка с пътя на Ученика. Учителя възстанови древната традиция на Бялото Братство – посрещане изгревите на Слънцето. Идеалът на ученика е да хване Първия лъч, него той желае да види.

За живота в природата Учителя даде ценни хигиенични правила и методи за приложение. Той даде ред упражнения за дишане, също и гимнастически упражнения. Те действат укрепително и здравословно.

Учителя даде също система от 28 упражнения с музика, които нарече „Паневритмия“, което ще рече движения в съгласие с Всемирния ритъм. Тези упражнения (заедно със следващите – „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“, б. ред.) се изпълняват на открито, сред природата, при изгрева на Слънцето, с музика. Те тонират човека, укрепват симпатичната нервна система, възстановяват онзи естествен, здравословен ритъм на сърцето. Хубавата природа, приятелската среда, хармоничните движения – спокойни, плавни, ритмични, жизнерадостната музика – всичко това възвръща на човека мира и радостта, приобщава го към Големия Всемирен живот. Паневритмията възвишава човека, поставя го във връзка с духовния свят, от който той черпи сили, живот и вдъхновение.

Учителя отделяше особено внимание на музиката като метод за работа и възпитание.

Музиката прави човека възприемчив към Доброто. Учителя сам свиреше на цигулка и пееше. Той беше съвършен изпълнител на песните, които даваше. Имаше нисък, дълбок тенор – изразителен глас, способен да предаде и най-тънките нюанси на чувствата и мисълта. Учителя е създал повече от сто музикални творби – песни, упражнения, художествени пиеси. Това са образци на Новата музика. Те са отпечатани в книгата: „Песни на Учителя“.

Учителя е дал значителен материал и върху философия на музиката. Той разглежда музиката не само като тоново изкуство. За Него музиката е преди всичко самият живот. Животът е построен върху музикални закони. В него има движение, ритъм, мелодия и хармония. Всяка работа Учителя започваше с песен и завършваше с песен. Обикновено се пееше общо, едностранно, но от различието на гласовете, от силата на преживяването и мисълта, създаваше се една естествена хармония.

Учителя е дал ценни хигиенични правила и методи за лекуване. Тях ученика ще намери в неговите беседи и лекции. Те засягат хигиена на тялото и душата, на ума и сърцето. Това е голям научен материал, който за в бъдеще ще се изучава и прилага.

Някои прости хигиенични привила ще дадем тук.

Учителя препоръчва вегетариански храни, учениците не употребяват месо-храна. Това не е забрана, това е въпрос на свободно решение. Свободата е основен закон в Братството – разумната свобода!

Учителя препоръчва обикновено едно ядене – умерено хранене. Той е дал простото правило: „Когато се храните, спирайте на най-сладката хапка“. Той ни научи да обичаме обикновените варени картошки, с малко сол, горещи – те са лековити, особено при простуда, температура и треска. Учениците на Бялото братство не употребяват алкохол. Чистата вода е най-хубавото питие, но не студена, а затоплена, даже гореща, особено зимно време. Най-добре е като чай. В планината ние никога не ходим без чайници.

Към водата Учителя имаше особена обич. Където и да отивахме, Той издирваше изворите – изворът се почистваше и украсяваше, с участието на всички. Създаваше се общ живот около него и това беше педагогичен метод на Учителя. Опознаването и сближаването на хората става най-добре при работа, тя обединява хората и те се чувстват обгърнати и сретни, стоплени от един общ живот.

Учителя препоръчваше да се мият краката с топла вода всяка вечер. През време на екскурзии или работа, щом се изпотите, сменяйте мокрите дрехи, не стойте с мокри дрехи.

Когато ходите в природата, избирайте за почивка южни склонове, добре огрени от Слънцето. Не почивайте на сенчести или северни, влажни места.

Изагайте гърба си на Слънцето, особено през сутрешните часове, но избягвайте да правите това през горещите обедни или следобедни часове. Не пропускайте изгряването на Слънцето. Ние не се кланяме на Слънцето, ние го обичаме.

Ученикът става рано, той гледа да хване първия лъч на изгряващото Слънце. Хубави са и часовете на зазоряването, ранните утринни часове. Те са часове за размишление и съзерцание – часове на духовна работа. Лъчите, които идат тогава, действат върху ума, сърцето и Душата. Те укрепяват нервната система.

При всяка възможност излизайте в природата – търсете чистия въздух, простора, красивата гледка. Те разширяват душата, облагородяват и повдигат човека.

Учителят препоръчва зимните екскурзии, даже повече от летните. В края на зимата и началото на пролетта в планината почва да тече праната, жизнената сила. Тя е най-изобилна преди да са се пробудили растенията.

Дишайте дълбоко, ритмично, съзнателно, с обич и мисъл.

Слънцето, храната, водата и въздухът са главните източници на силата. Към тях ученикът има правилно отношение на Любов, с разбиране и знание.

В природата ходете с будно съзнание, с внимание и мисъл. Промените на времето посрещайте спокойно – без страх. Несгодите и лишенията понасяйте търпеливо и с благодарност. Свикнете да живеете с Големия живот на природата – той е ваш живот.

Не пропускайте да отдадете внимание и на най-малката красота. Срещата с красотата обогатява душата. Ходете в природата с благодарност и свещен трепет. Пазете чистота – това е училището, в което Бог ни е поставил да учим, тук присъстват Той и Неговите служители!

Природата е изявление на Единния велик Живот, на който и ние принадлежим.

В човека виждайте доброто и хубавото – то е Божественото.

Не се занимавайте с недостатъците на хората. Те са мястото, където човек сега работи. Човек е незавършена картина – Бог работи върху нея. Един ден тя ще бъде завършена.

Добрите мисли, чувства и постъпки са основа на здравето. Обичайте хората и бъдете готови всякога да им помагате в нужда. Обичта към ближния е вторият велик закон, той произтича от първия – любов към Бога.

Това са прости правила, които всеки може да спазва и да бъде здрав и щастлив.

Пътят на ученика е чист и светъл!

„Пътят на ученика е като зазоряване!“

София, септември 1968 г.

Брат Борис

27 декември – Денят на Учителя 1968.

НАРЯД

Обични братя и сестри,
На 27 декември т.г. се навършват 24 години от заминаването на нашия
обичен Учител.

И на тази дата, в 5 ч. сутринта, ще се изпълни следният ред:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на Царството
4. Молитвата на Братството
5. Песента „Духът Божий“
6. Евангелия: Матей – 20 гл., 20 – 29 ст.
Марко – 4 гл. От 35 ст. до края
Лука – 10 гл., 1 – 17 ст.
Йоан – 12 гл., 44 – 50 ст.
7. Песента „В начало бе Словото“
8. Беседа от Учителя: „Лъчи на живота“, от едноименния том, съборни,
1937.
9. Песента „Венир Бенир“
10. Слово от Братския съвет
11. „Отче наш“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да гоише Твоето Царство на Земята,
както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат
своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите
Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният
ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички приятели!

София, декември 1968 година

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

ПОСЕЩЕНИЕ

„И като наближи, видя Града, плака за него и казваше: Да би знаел и ти, поне в този твой ден това, което служи на мира ти. Но сега вече то е скрито от очите ти. Защото ще дойдат връх тебе дни, когато твоите неприятели ще издигнат окопи около теб и ще те обсадят, и ще те стеснят отпред, и ще те разорят, и ще избият жителите ти, и няма да остане в теб камък на камък, защото ти не узна времето, когато беше посетен.“

Лука, 19:41-45

Христос говори с прискърбие за трагедията на човека – „Ти не узна времето, когато беше посетен“ – трагичната среща между малкия живот и Големия Живот. Наистина, няма по-голямо благословение от това, да те посети Господ, но няма и по-голямо нещастие от това, да не узнаеш времето, когато си бил посетен.

Има наука пророческа. Тя изучава законите на живота. В древността се е изучавала във висшите духовни школи. И днес тя пак се изучава.

Когато Учителят дойде в един народ, Той носи живот и знание за културата, която иде. Той държи ключовете за разрешаване на проблемите, които стоят пред човека. Един стар живот се ликвидира и отминава. На човека предстои да излезе от един свят и да влезе в друг, по-висок. Тогава Божият Дух слиза и осветява това време. Това е посещение.

Няма по-голямо благословение от това да посети Господ един народ. С Него идат безброй работници. Те обхващат отвътре човечеството – раждат се даровити, талантиливи, способни души, силни и самоотвержени, приготвени от векове за това време. Те са носители на културата. Това е велика духовна вълна. Тя прониква и изпълня формите на живота. Но ако този народ противодейства, ако остане равнодушен, затънал в удоволствия, погълнат всеки от грижа само за себе си, ако посрещне с насмешка и ирония новото, уверен в своето превъзходство, ще го постигне участието на „Града“.

Тъй са загивали древните култури, които не са имали сили да се възродят, да приемат Божия Дух, който слиза. Не са узнали времето, когато са били посетени.

Този закон важи и за всеки човек отделно. Господ се изявява по хиляди начини. Всичко в природата служи, за да се изяви Той. Но ако не Го узнаеш, ако не Го приемеш, върху теб ще дойде участието на „Града“.

Какво ще придобие човек, ако се бори с Господа?

В първите години от живота на Братството, когато Учителя още пътуваше из страната и държеше своите сказки, идва в Бургас. По онова време имаше там малка група приятели, от първите негови ученици. Когато Учителя идваше, те винаги се събираха на братска вечеря. Ръководител в Бургас тогава беше нашият добър брат Пеню Киров – ученик ревностен, верен, с цялата си душа предан на Делото.

Веднъж, привечер, Пеню се връща от Морската градина, където имало някакво събрание. Народът се прибрал, пък било есен – хладно, дъждовно, кал-

но. Върви Пеню сред навалищата, гледа – край него селянин, в селски грехи, бедничко, но чисто, спретнато облечен. А лицето му... лицето му озарено от вътрешна светлина, като че грее. Черти правилни, очи сини, чело открито, ясно. Приближил се Пеню до селянина, иска да го заговори:

— Къде така отиваш?

— Ходя тъй, където ме Бог изпрати.

Харесва му на Пеню отговора, тръгнал той с човека. Гледа – краката му мокри, цървулите му скъсани.

— Би ли дошъл за малко с мене?

— Защо не, ще гойда.

Вървят заедно, стигат до Пенювата къща.

— Почакай ме тук – казва Пеню и влиза вкъщи. А Пеню е приведен зет – жена му, гъркиня, от богато семейство, къщата нейна; случило се и по това време Пеню да е без работа. Жена му – сприхава, свадлива, не може да понася Пенювите приятели, повечето бедняци, не може да понася Пеню да прави благодеяния и постоянно му прави скандали. Пеню не смее да покани човек вкъщи, затова казал на селянина: „Почакай ме тук, ще гойда“.

Човекът чака. След малко Пеню излиза и носи едни обуца, макар и носени, но здрави, и едни вълнени чорапи.

— Обуй ги, да ти се стоплят краката.

Човекът обува чорапите и обувката, и тръгват заедно.

Отива Пеню на братската вечеря, а тя става в квартирата на брат Тодор Стоименов. Влиза, Учителя е вече там и приятелите почват да се събират. Разправя им Пеню случката със селянина – какъв човек е срещнал, лицето му като на светия, и че му дал обуца и чорапи. Учителя помълчал малко, после казал:

— Този човек беше Христос.

Пеню се ударил по челото:

— Христос ли?! Христа да срещна?!... И как Го приех!...

Грабнал шапката и хукнал навън. Тича по улицата, пита, разпитва, обикаля, гледа – от човека ни следа. Връща се след един час:

— Няма Го! Никъде Го няма!

Учителя казва:

— Да. Българинът е дошъл до там – да даде на Христа едни стари обуца и едни кърпени чорапи.

Христос е Път, Истина, Живот – какво ви ползва, ако не узнаете времето, когато ви е посетил?

Срещате един добър човек – Господ е в него, Господ ви посещава. Ако отгадете внимание на Доброто, ако го обикнете, ако почнете да учите, за да го придобиете – узнали сте времето, когато сте били посетени.

Ще ви припомня и за друг наш брат. Той поддържаше обширна кореспонденция с братя и сестри, беше винаги готов да послужи на всички. В писмата си той се подписваше скромно и заслужено: „Ваш верен Боян Боев“. Той имаше чисто сърце, светъл ум, силна воля, крепък дух и характер устойчив, като диамант – неизменен и при най-големите страдания и изпитания. Такива хора се срещат рядко, но те са благословение и за близки, и за далечни. На тях можете да разчитате при всички условия. Щастие е да срещнете такъв човек, щастие е да работите с него!

За брат Боян ви припомням сега, защото и днес той е с нашия обичен Учител, негов добър и предан работник. Какво ни показва Господ чрез него? Как ни се изяви?

Брат Боян имаше вяра непоколебима. Благодарността бликаше от него, като извор. Които от вас го познават и са опитали радостта на душата му, знаят неговото чисто сърце и абсолютно безкористие.

Тъй ни се изяви Господ чрез нашия обичен брат Боян. Тъй ни посети Той чрез него. И той с право се подписваше: „Ваш верен“.

Господ ни посещава и ни се изявява всеки ден. Срецаш детенце, плаче – спри се, утеши детето! Срецаш човек в нужда – в страданието му е Христос – помогни му! Тогава – узнал си времето, когато си бил посетен. Срецаш майка лъчезарна, с рожбата си – Господ е в нея. Възрадвай се заради Господа и ги благослови!

Щастие е да срещнеш един добър човек. Щастие е да срещнеш един умен човек. Щастие е да срещнеш един свят човек. Щастие е да срещнеш един любящ, един щедър човек – чрез него Господ ни посещава, Господ ни се изявява. Благодарете за всичко!

Дојде един хубав подтик в тебе – изпълни го, Господ е в него. Дојде една хубава идея – приложи я!

Господ се изявява в цялата природа. Всичко в живота служи, за да се изяви Той.

Няма по-хубаво от това – да те посети Господ и ти да Го посетиш!

Внимавайте за вътрешния свой живот – за своите мисли и чувства. Внимавайте да не огорчите Господа, защото ще ви постигне участието на „Града“.

Вярно е, че светът, в който живеем, е пълен с опасности, но вярно е и това, че в него опитваме Божията милост и благодат. Псалмопевецът казва: „Всяко дихание да слави Господа“. Цветята славят Господа с красотата си. Плодовете славят Господа със сладостта си. Човек слави Господа с делата си. В живота на Цялото всяко същество има своето място, своето предназначение и служба.

От човека излизат лъчи, невидими, но реални. Те представляват сложен комплекс, в тях участват умът, сърцето, волята и характерът, с всички онези сили, дарби, добродетели, които човек е придобил през вековете. Тези лъчи се предават от човек на човек, от близо и далеч. За тях разстоянието няма значение. Тъй хората се посещават и опознават. Това е „хлябът“, за който Христос ни говори. Тези лъчи отиват неизмеримо далеч в пространството, достигат до най-отдалечените светове и селения, и намират онези подобни и сродни на човека, за които са изпратени. Тъй човек живее своя Голям живот – посещава своите ближни.

Работете да придобиете Божията Любов и Мъдрост, за да има какво да предадете на вашите ближни. Това е истинското богатство.

Човек и днес може да живее в Царството Божие, то присъствава, то е близо – вижте къде е то и как се изявява. Когато любовта към Бога изпътва душата, човек живее в Царството Божие.

Няма по-хубаво време от това, когато Господ ви посети. Бъдете будни и внимателни – да „узнаете времето“! Няма по-хубаво време от това, да живее човек с Господа. Смисълт на живота сега в това – Той да те ръководи и учи.

Ти да отиваш към Господа, и Господ да те посещава. Това са двете течения на живота – важните и съществените.

Във великия Божествен живот има Единство. Само в живота на Цялото има Единство. Търсете него, при каквито и условия да се намирате.

Днес чествуваме паметта на нашия обичен Учител – 24 години от Неговото заминаване. Неговият образ в нас е все тъй жив и лъчезарен. Споменът за него изпълня и стопля душите ни.

Днес Учителя казва: «Търсете ме в Словото, което ви оставих. То е сила и живот. Следвайте пътя, който ви показах с живота си».

Да благодарим на Господа, че ни посети!

Братският съвет

София, декември 1968 г.

1969.

Нова Година

НАРЯД

Обични братя и сестри,

По случай посрещането на Новата 1969 година в 7 ч. вечерта ще се изпълни следната програма:

1. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата на Царството
5. Тайна молитва
6. Евангелия:
от Матей – 11 гл., от 25 ст. до края
от Марка – 10 гл., 13 – 17 ст.
от Лука – 10 гл., 16 – 23 ст.
от Йоана – 12 гл., от 44 ст. до края
7. Беседата „Новият свят“, от т. „Опорни точки на живота“, рилски, 1942.
(Който я нямат, да си изберат по дух)
8. Песента „В начало бе Словото“
9. Слово от братския съвет
10. Песента „Ще се развеселя“
11. „Отче наш“
12. „И това е живот вечен – да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога, и Христа, когото си проводил.“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря

Поздрав на всички Приятели!

Братският съвет

Забележка: За да се научат правилно братските молитви, изпращаме ви точния текст на най-употребяваните от тях.

Братята и сестрите да си ги препишат и правилно да ги научат.

ПОСЛАНИЕ

НОВАТА 1969 ГОДИНА

„Който вярва в мене, не вярва в мене, но в Тогози, Който ме е проводил. И който гледа мене, не гледа мене, но Онзи, Който ме е проводил. Аз дойдох виделина на света.“

Йоан, 12:44-46

Нова Година – тя носи Живот, Знание, Откровение.

Числото на годината показва, че човекът (6) е ограден и пазен, т.е. има „предна стража и задна стража (9). Разумният свят бди над човека и го пази. Следователно никакво зло не може да му се случи. Но и човекът е изправен пред своя Учител (1), да гържи изпит, да се провери какво е научил в Училището на природата.

Годината ще бъде плодотворна, година на изобилие – материално и духовно. Няма да бъде от гладните, но от ситите години.

Човекът ще бъде изпитан в любовта си към Бога – Великото Разумно Начало. Той ще разбере, че няма друг път, освен пътя на Христа – Пътя, който Учителя показва и за който даде знание.

През тази година всяко добро начинание ще бъде подкрепяно и насърчено, ще има успех. Злото ще бъде ограничено.

Настана вече времето на Доброто! Който мисли отсега нататък да прави зло, късно се е родил, казва Учителя. Човеците ще разберат, че в живота не са само те фактори. Има един велик Разумен свят, който ръководи живота. Човек трябва да бъде в съгласие с него, а не в борба.

За учениците от Божествената школа важи правилото, дадено от Учителя: „Без страх и без тъмнина, с обич и виделина!“ За тях се отнасят и гумите: „Наближило ви е Царството Божие“.

Царството Божие не е място. Царството Божие е живот на души, които любяат Бога и вършат Неговата Воля. Вие сте Царството Божие, казва Учителя.

Щом има временния, човек има и вечния живот.

Във всички селения на Всемира са приготвени форми, в които човек ще живее. Затова Христос казва: „В Дома на Отца моего много жилища има“. Човек не живее само в едно тяло. Човек живее в много тела едновременно и в безбройните селения на Всемира. Човек има един Голям живот и един малък живот – говорим за Големия живот на човека. Има форми съвършени, има форми първични – от човека зависи къде ще живее, от неговата любов, разумност, доброта. От него зависи да живее в „рая“ или в „ада“. В живота има една велика Правда, тя определя мястото на човека, средата, в която той ще живее.

Псалмовецът, като съзерцава Големия живот, възкликва: „Едно желае душата ми, и него винаги ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“.

Съзерцавайте Големия живот, стремете се към него, изучавайте го и бъдете в съгласие с него. Считайте Големия живот ваш живот. Той е Домът на вашия Небесен Баща.

Всъщност има само един Живот, на който всички принадлежим.

Гледайте вечер звездното небе – това са светове – неизброими жилища на Всемира.

Като изучавате човеците – образите, типове, характерите – това са проекции на човечествата, които обитават небесните тела. Големият живот на Всемира се проектира върху нашата Земя и създава това богатство и разнообразие на форми. Като изучавате формите на живота тук, от тях можем да съдим за Всемирния живот. Пред величието на Големия живот грижите и тревогите на малкия живот се разсейват. Като изучавате малкия живот, търсете да доловите в него Големия живот. Рагвайте се на живота на всяко същество, колкото и малко да е то. Бъдете носители на идеята „Един живот“. Тя е основа на Братството. Христос е изразил тази идея просто и съвършено: „Аз и Отец ми едно сме“.

В малкия живот човек се бори за своето съществуване, място, право. В Големия живот човек служи.

Като пътуваме с този прекасен космичен кораб „Земя“ – чудесно устроен, уреден, сигурен, снабден с всички удобства – с него извършваме пътешествие в Космоса. Той е един движещ се университет. Тук душата може да почувства Великия живот.

Като говори за малкия и Великия живот, Христос е дал образи, примери. Той казва: „Между родените от жена няма по-голям от Йоана Кръстителя“ – най-високото положение, до което малкият живот може да достигне. Но „най-малкият в Царството Божие е по-голям от него“ – възможностите на Големия живот са неограничени.

Единството е достойние само на Големия живот – живота на Цялото. Псалом 133 е псалом на единството – „Ето, колко е добро и колко е угодно да живеят братя в единомислие.“ Само в живота на Цялото има единство, мир, цястие. Борбите и противоречията са в малкия живот. Там духовете воюват помежду си чрез човеците. По този начин те ги обсебват и ограбват. Само с любов към Бога и с голяма вътрешна работа човек може да се освободи от тяхното влияние и робство.

Природата е работила милиони години върху човека. Тя е вложила в него сили, дарби, способности. Това е нейно богатство. Един ден тя ще го използва.

Всеки човек е ценен, всеки човек е призван да свърши една малка работа за Цялото. Всеки човек е фокус, в който се срещат космични сили. Ако се възлюбите в себе си, може да доловите техния говор. Чрез тях великият Разумен свят работи.

Във всяка работа е важен творческият момент. Той ни свързва с Творческото начало в Битието. Работата е свещено нещо. Тук всички усилия и жертви са оправдани. В творческия момент гори Божествената искра в човека – духът и душата присъстват. Призиванието на човек седи в това: да бъде огнище на творческия дух.

Мощни течения на сили свързват небесните тела. Космосът е едно Велико Цяло. За естеството на тези сили можем да съдим по формите на живота. Изучавайте ги! Заг тези сили стоят разумни същества, те работят чрез тях. Тази е основата на космичната астрология – науката за небесните сили. Тези сили изграждат организмите и оформят характерите. Целият вътрешен живот на човека се обуславя от тях. Като гледате вечер звездното небе, мислете за Големия живот – това е наш живот.

Светлината е носителка на мисълта, идеите, живота – тя е всемирният куриер.

Поздравяваме всички приятели с Новата 1969 Година – година на изобилното, радостно и щедро даряващо Слънце!

Нека тя да бъде за всички човеци година на МИРА!

А за учениците на Божествената школа – година на учение и работа!

София, декември 1968 г.

Братският съвет

22 март – празникът на Пролетта 1969.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

По случай Празника на пролетта – 22 март 1969 г., Духовната Нова година, в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом – песен
4. Молитвата на Царството
5. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
6. Евангелия: от Матей – 21 гл., 17 – 23 ст.
от Марка – 4 гл., от 35 ст. до края
от Лука – 12 гл., 4 – 13 ст.
от Йоана – 16 гл., 20 – 29 ст.
7. Беседата „Абсолютна чистота“, гържана на Петото рилско езеро, 21 авг. 1929.
8. Песента „Ще се развеселя премного“
9. Словото от Братския съвет
10. Молитвата на Братството
11. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата и словото.

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

ПРАЗНИКЪТ НА ПРОЛЕТТА

*„Да укрепнат в нас всички
Твои добродетели!“*

Здравето започва с пречистване на сърцето от лоши чувства и на ума от лоши мисли. Тогава могат да се вземат мерки да се подпомогне тялото, като се използват силите на природата. Важно е душевното състояние – радост от живота и благодарност.

Какво те ползва едно учение, ако не те научи как да живееш?

Божественото учение е учение за живота.

Последните години Учителя пожела да отидем на Мусала. Той извика брат Боян и му каза: „Можем ли да организираме едно отиване до Мусала?“

Брат Боян е възторжен. Той е като извор, който блика стремително – веднага се устремява да изпълни задачата. Игва при мене: „Учителя иска да отидем на Мусала, малка група“.

Сядаме да обмислим подготовката. Най-трудното е да се вземе разрешение за кола до Чам-Кория. Тогава колите бяха под режим – нямаше бензин, правеха се икономии и много мъчно, само за най-належащи нужди, се отпускахе кола. Казвам на брат Боян: „Отивам да вадя разрешително“.

Намерих службата – опашка. На гишето – чиновник, тъп, невзрачен, студен, като идола; той само в един случай дава разрешение – ако е за болен. Тъй му е заповядано. За всички други искания имаше само един отговор: „Не“.

Приближавам се към гишето. Следя, за какви случаи отпуща – само за болни. Мисля си: какво да правя? Мъча се с един компромис: брат Боян е болен, боли го кракът, все едно, че за него вземам колата. Но всичко това е като корав залък, обръщам го и не мога да го преглътна – не е съвсем тъп работата. Колебая се, но вече приближавам гишето и нямам избор. Казвам: „Кола до Чам-Кория, за болен“. Автоматът написва позволителното и ми го подава. Тръгвам за Изгрева, но без ентузиазъм, нещо ме потиска, чувствавам, че не е в ред работата. Пристигам горе. Брат Боян ме чака с нетърпение и тревога. Казвам му: „Взех разрешение за кола“.

Той изхвърчава към Учителя. „Учителю, взехме разрешение за кола!“. А Учителя – строг, сериозен, затворен, гледа го известно време мъчаливо, после отсича: „Аз на кола, взета с лъжа, не се качвам.“ – и затваря вратата.

Брат Боян се връща, като попарен от слана. Бавно се влачи назад, увесила глава, прилича на свещ, която доскоро весело е горяла и изведнъж вятърът я е духнал – сега гими...

Казва ми: „Учителя не иска кола, взета с лъжа“.

Сега всичките камъни дойдоха на моя гръб. Не го ли чувствах аз това? Не чувствах ли, че не е правилно – че не ни прилича такава постъпка?? Грабнах шапката и хукнах в града.

Отивам в службата. Качвам се при началника, чукам и влизам в кабинета му. Млад човек в униформа, с хубаво, светло лице седи зад бюрото. Казвам му: „Нашият Учител, г-н Дънов, иска да отиде на Мусала, ще ни тръбва кола“.

Младият, хубав човек посяга, взема от бюрото листче и написва: „ДА“. Подава ми мъчаливо листчето. Слизам долу, при „цербера“; разбира се, той не ме помни. Подавам му листчето. Той написва разрешението и ми го подава.

Сега аз хвърча към Изгрева! Влизам при брат Боян, той сега все така посърнал. Турям разрешението пред него и казвам: „Ето ти разрешение без лъжа“.

Брат Боян скача и полетява към Учителя: „Учителю, имаме разрешение без лъжа!“

Учителя се усмихва и казва: „В петък можем ли да тръгнем?“.

Други затруднения нямаше. Продоволствието за нас не беше трудно, грехи и каквото трябваше предвидихме.

Това беше последното изкачване на Учителя на Мусала. Той като че идваше да се прости с любимия връх, на който толкова пъти ни е водил и за който Той създаде песен. Тя ще се пее и в бъдеще, през вековете.

Всичкото време Учителя беше сериозен, мъчалив, съсредоточен. Той вървеше бавно и често се спираше за малко.

Учителя си вземаше сбогом с планината. Неговият поглед обхождаше прекрасните, мощни форми на скалите, спираше се на върховете, огряни от Слънцето, вдъхваше дълбоко аромата на елите и смърчовите, поспирваше се на мостчетата да погледа кристалните води на потоците.

Учителя се прощаваше с този хубав свят, който ни откри и ни научи да обичаме.

Прекарахме три дни на хижата, като всеки ден излизяхме за изгрев слънце на Мусала.

Какво отношение има човек към дадена местност, какво взема от нея и какво оставя от себе си? Тук, в скалите, има „запис“ за това наше посещение. Записани са и мислите, и чувствата, които са ни вълнували. Ясновидците на бъдещето ще разчитат един ден тези записи. Но и обикновените хора, които посещават тези места, ще усещат, че нещо хубаво излиза от скалите и върховете – едно хубаво присъствие, което събужда у тях добри чувства. И няма да знаят откъде иде всичко това, а в душата им ще трепне един нов живот – както покълва житното зърно в почвата, огряна от Слънцето.

Нищо не отминава безвъзвратно. Всичко се съхранява в живота на Цялото. Нищо не се губи в Природата! Защото животът е един и непрерывен, едно Цяло – минало, настояще и бъдеще – стига да излезе човек от ограниченията на малкия, личен живот, той ще намери в Големия живот всичко, което е обичал.

Ние ви поздравяваме с Празника на Пролетта – начало на Духовната Нова година!

Нека да бъдат отворени душите ни за Доброто и Истината.

Да разговаряме с нашите напреднали Братя – те да ни учат и ръководят в живота.

Радвайте се и благодарете – животът е велико благо, дар от Бога.

За в бъдеще предстои духовно издигане на човечеството, а не техническо. Техниката няма да направи човек щастлив, нито ще осмисли живота му.

За духовното издигане на човечеството работят учениците на Бялото Братство. Те са по цялата Земя – всред всички народи, раси и вери. Те работят като учени, художници, музиканти, поети, общественици, хора на труда, майки и бащи, братя и сестри.

Те са носители на светлата мисъл, служители на Красотата, Правдата и Истината. Това е велика армия, която воюва без кръвопролитие. Нейна е победата!

Нека да бъдем достойни ученици и работници на Учителя!
Верни и Истинни!

София, март 1969 г.

Братският съвет

ЧОВЕКЪТ, КОЙТО ЖИВЕЕШЕ С БОГА

„Да се весели Твоят Дух в моята душа!“

Между многото неща, за които има да благодарим на Учителя, трябва особено да сме благодарни за онези незабравими среци, които имахме при Него. Каква галерия от образи, характери, и то необикновени!

При Учителя идваха хора със стремеж, които търсеха път, които се подвизаваха, готови на служене и жертва. Хора с изработени характери, минали през огъня на страданията, учили в школите на древността, те продължаваха и сега своето учение.

И тъй, пред нас се разкриваше един сложен и необикновено богат живот. Как осветляваше Учителя този живот, какви примери, поучения и правила извличаше от него, това е отразено в неговите беседи, лекции и разговори. Това беше живата среда, която резонираше на Словото на Учителя и го предизвикваше.

Пред нас е човекът, който иска – и Учителя, който дава.

Между многото образи на първите ученици на Учителя изпъква образът на брат Георги Куртев.

Външно той имаше строг, аскетичен вид, но в очите му имаше една приветлива, насърчителна усмивка, която като че казваше: „Нашето щастие се покои на здрава основа, от какво има да се боите?“

Той даваше кураж на всички и сам намираще сили да се справи с всички мъчности. Но едно нещо имаше в него неотменимо – той пазеше свято връзката си с Бога. Той я поддържаше с непрестанна вътрешна и външна работа. Тази сила в него привличаше хората. От него те очакваха помощ и получаваха помощ. Да работи човек с брат Георги беше приятно. Той не заглъжаваше и не заповядваше, но даваше пример. И когато човек изпълняваше едно негово поръчение, чувстваше сила и подкрепа, и работата преуспяваше. При него човек се чувстваше включен в един голям и добър живот, и беше щастлив от това.

Да, тези невидими връзки между човеците са особено ценни и плодотворни. По тях текат токовете на всемирния Живот, по тях ние го изучаваме.

Брат Георги имаше толкова естествено държание и простичка обхода, че неговият вътрешен живот оставаше скрит, но силата се чувстваше от всички. Тя респектиреше и туряше ред и порядък около него. За него беше естествено да ръководи и организира. Нямаше нужда да го назначават или избират. Това му беше дадено от „Горе“, „свише“ – никой не можеше да му го оспори. Той сам не го изискваше или налагаше – то идваше естествено.

Такива хора изпраща Бог, когато полага основание – хора силни, устойчиви. Те са живото основание.

Много примери ни е разправял брат Георги из своя вътрешен живот, но един съвсем малък ще споделя с вас.

През войната с турците брат Георги е старши санитар във военна болница, някъде към Беломорието. Някак естествено той е поел всичката вътрешна работа в болницата и умело ръководи малкия персонал, погълнат в работа от сутрин до вечер.

Но идва отстъплението. Войските се изтеглят, но от началствата няма никой, който да даде заповед за евакуиране на болните, а те са 600 души. Турците настъпват ожесточени и избиват всички, които хванат. Тогава брат Георги, на своя глава, евакуира болните за България, и то с последните влакове.

След това го изправят пред военен съд. „Ти защо, на своя глава, без да имаш заповед, евакуираш болните?“ Брат Георги туря ръка на врата си и казва: „Аз реших тъй: по-добре една глава да падне, отколкото шестотин“.

Не можах да го осъдят. Явно е – той спаси 600 души!

Брат Георги имаше вяра и упование в Бога, и беше готов заради Него на всички жертви.

Рядко съм срещал човек с такъв богат вътрешен живот и с толкова много духовни опитности, като него. При това в него имаше скромност, но и достойнство. Всякога, когато извиквам неговия образ, аз си казвам: „Човекът, който живееше с Бога“.

Ето и днес Божиите работници идат. Те ще погемат делото му, ще продължат работата по-нататък. Те са сред всички народи и вери по Земята. Те образуват онази мощна духовна Верига, чрез която великият Разумен свят работи. Те са изпратени вече.

Те идат със светлина и сила голяма – като мощна огнена вълна. В нея светът няма да изгори, но ще се обнови и възроди.

И всички вие, добри и скромни работници на Учителя, устоявайте за Неговото дело, пазете свято неговата чистота и достойнство!

В Духа е силата, а не в множеството! Не беше ли Христос сам срещу юдеите и Рим?!

И тъй: „Не бой се, мало стаго!“.

Поздравяваме ви с Духовната Нова година!

За учениците на Божественото учение тя ще бъде ново изявление на Бога, непознато досега.

„Винаги се радвайте.

За всичко благодарете.

Духът не угасвайте.

Непрестанно се молете.“

София, март 1969 г.

Брат Борис

12 юли – Петровден 1969.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година ще отпразнуваме Рождения и Имения ден на нашия обичен Учител на 13 юли – неделя, като в 5 часа сутринта изпълним следния ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата на Братството
5. Тайна молитва
6. Песента „Духът Божий“
7. Евангелия: от Матей – 20 гл., 1 – 16 ст.
от Марка – 15 гл., 61 – 68 ст.
от Лука – 22 гл., 7 – 20 ст.
от Йоана – 12 гл., 12 – 26 ст.
8. Песента „Махар Бену Аба“
9. Беседата „Пробуждане на човешката душа“, от т. „Почуваше ги“, неделни, 1923.
10. Послание от Братския съвет
11. Песента „Бог е Любов“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да гоїде Твоемо Царство на Земята, както е горе, на небето и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Словото от Братския съвет да се прочете по свобода – сутринта, през деня или преди вечеря.

Поздрав на всички приятели!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до приятелите
по случай Петровден 1969 година

ИЗКУСТВОТО ДА ЖИВЕЕМ С БОГА

*„Досега нищо не сте искали
в мое име. Искайте, и ще ви бъде.“*

Йоан, 16:24

Има едно свещено изкуство, което се е изучавало в Духовните школи на всички времена – изкуството да живеем с Бога. Това е път, в който човек развива вложените в душата му сили, дарби и способности. В този път се изработва характер – изгражда се мироглед. В това седи истинската работа на човека. Този път не е лесен. Защото човек, като работи върху себе си, работи и върху минали поколения и изправя много техни погрешки.

Изкуството да живеем с Бога се изучава в школата на Учителя.

Животът с Бога е неизчерпаемо богатство за душата. В него тя расте, развива се, придобива знания и принася плод.

Истинското виждане е виждане на Бога.

Истинското знание е знание за Бога.

Човека, който живее с Бога, ще го познаете по делата му.

Ако в този свят, в който живеем, който Разумният свят е устроил за нас, ако в него не виждаме Бога, какво виждаме тогава? В природата ходете като в храм Божий, казва Учителя. Бог се проявява в природата, тя е Негово дело.

Виждането на Бога се изработва постепенно с растенето на човека. Това е пътят на ученика.

Любовта предшества виждането. Трябва търпение, постоянство, учене и работа, за да постигне човек онази чистота, необходима, за да вижда Бога. За това състояние пророкът казва: „И Земята ще се изпълни със знание за Господа“. Земята – това е човекът.

Бог присъства в нас, в нашите добри мисли, чувства и постъпки.

В молитвата е казано: „Нека Твоите светли духове на Обичта, Вярата и Надеждата да пребъдват в нас сега и всякога, заедно с Тебе“.

Няма по-хубаво от това – Бог да живее в човека и човек да живее в Бога.

Когато говорим за „възкресение“, разбираме родените от Бога, т.е. онези, които живеят с Бога. Раят е Школата за придобиване на това изкуство.

Всички блага идат от Бога. Ако ти в изгрева на Слънцето, в разцъфтяването на цветята, в течението на водите, в отношенията между хората виждаш присъствието на Бога, това е правилно виждане.

Човек не е затворен само в тази форма, която виждаме. Той има една духовна природа, която прониква далеч във Всемира.

Пространството винаги ще остане загадка за човека. То не е просто, еднородно, както са го представяли някога. Днес се говори за сложно пространство – „огънато“ пространство, с което искат да кажат, че напрежението в него се мени, силите се сменят, следователно мени се и съдържанието му.

Има живот това пространство. Затова мистикът говори за „живо пространство“ – пространство, изпълнено с мисъл, чувство, воля, разумност. В това пространство човек е фокус на сили. Тъй той е свързан с Големия живот и може да го изучава чрез себе си и да го познава неограничено.

Много явления в живота, с които се засрещаме всеки ден, ако и обикновени, са необяснени.

Какво нещо са органическите форми, на какъв живот те са проекция, какви идеи са вложени в тях, какви превръщания стават в живота пространство, докато дойде светлината в нашия свят и създаде тези форми? Това са въпроси, на които бъдещата наука ще даде отговор.

Гледате едно растение, да кажем гъб; каква е идеята в тази форма? Откъде се подхранва тя? Коя е причината да се яви в нашия свят? Може би гъбът е свързан с един далечен свят в Космоса и поради него съществува тук...

Човешката гуша има сетива, чрез които може да изследва тези явления, тези далечни връзки и зависимости. Това е преддверието на духовния свят, към който и съвременната наука се приближава.

Ние не живеем в затворен свят. Пътища към Космоса има, и те са естествени, природата ги е осигурила. Но тези пътища са духовни, не са физически. Човек няма да преодолее времето и пространството с физическото си тяло. Той има друга природа, друго естество, но за да се развие то, нужни са учене, работа върху себе си, време и най-важното – Учител, който да го ръководи. Тогава човек ще може да разреши тези проблеми.

Не може ограниченото да преодолее Безграничното, нито временното да обхване и овладее Вечното.

В природата съществуват сложни движения, те не могат да бъдат обхванати от обикновените, елементарни представи за движение, посока, скорост. Това са многоизмерни движения, за които човек още не може да намери думи да ги изкаже.

Невидимите светове проникват във видимите и видимите светове преминават в невидими – става взаимно проникване и превръщане, извършва се дълбокото и скрито творчество в природата.

Безброй мисли летят в пространството, от близки и далечни светове. Те идат от неизброимите светове на Всемира, където живеят любящи и разумни същества, те ги изпращат. Човешкият ум има чудната способност да долавя тези мисли.

Животът е Един, единен и неделим. Човек принадлежи на този Велик живот. Наистина, той и днес разговаря с човечествата, които населяват Всемира. Светлината не е само трептения – течение на сили. Светлината е среда, в която сме потопени. Тя ни прониква. Това е жива, родна среда. Чрез нея се предава творческият ток, идеите, мислите, чувствата. Скоростта, която ѝ приписват – 300 000 км/сек., е относителна, тя по-скоро обръква човека.

Светлината е среда, в която се проявяват Любовта и Разумността, поради тях тя е светлина. В светлината стават непрестанни промени и превръщания, в които се развива нейната дълбока вътрешна същина.

Всички същества, целият органически мир изявява съдържанието на светлината. Как се превръща светлината в мисъл, чувства и творческа воля, как преминава тя във все по-високи и по-високи октави – това се изучава във Висшите духовни школи.

В школата на Учителя е дадено знанието за Пътя – как да живее човек с Бога. Дадени са и методите за приложение на това знание. Защото ако знанието не се прилага, то не принася плод. В Евангелието от Йоана е приведен примерът, когато Христос се приближава до смоковницата – раззеленена, разшумяна – да търси плод, но не намира и казва: „Да не видиш плод до века!“. И изсъхва смоковницата. Какво струва външната пищност, ако няма плод?

Всяко учение, което не принася плод, ще изсъхне.

Всяко учение, което не учи на Любовта, ще изсъхне.

Спомням си един пример с Учителя.

Първите години от живота ни в Братството имахме комуна в Русе. Недалеч от града работехме на голямо, добре уредено стопанство, на наши братя. През есента Учителя ни дойде на гости и прекара няколко дни между нас. В един неделен ден бяхме насядали край големите маси отвън, под сянката на дърветата. Бяха дошли и много гости от града. Всички искаха да чуят нещо от Учителя. Но случи се на трапезата брат от града – учен, начетен с теософска и окултна литература. Той искаше да покаже своето знание, да направи впечатление, най-вече на Учителя. Той говореше сладкодумно – сам се опиваше от думите си и не забелязваше нетърпението на слушателите. Развиваше теории, учения, разясняваше закони, тълкуваше Писанията, цитираше автори – и не спираше. От него никои не можеше да вземе думата. Искаше на всяка цена да изтръгне похвала, одобрение от Учителя. И след някоя дълбока мисъл тържествуващо се оглеждаше наоколо. По едно време се позакашля, спря се за малко да си поеме въздух. На масата имаше панери с избрани плодове – грозде, ябълки, круши, дюли. Учителя присегна, взе от панера две големи дюли, сложи ги пред себе си и каза: „Като си толкова учен, кажи, колко тежи всяка от тези дюли?“ Братът остана с отворени уста. Такива дълбоки въпроси засегна, а Учителя такава проста задача му дава! И докато гледаше очуден, и всички бяха в очакване, Учителя каза: „Тази дюля тежи 960 грама, а тази – 760“. Тогава един брат скочи и донесе везните и грамовеите – претегли дюлите. Те тежаха точно толкова, колкото беше казал Учителя. Всички се разсмяха с облекчение и разговорът взе груга посока.

Христос казва: „Вие не сте искали досега в мое име. Искайте, и ще ви бъде“. Искайте в името на Любовта, и ще ви бъде!

Пазете се от недоволството и критиката. Който е недоволен и критикува, който е изпълнен с недоверие и омраза, яде от Дървото за познаване на Доброто и Злото – ще го изпъдят от Рая. Който е благодарен и радостен, който има Любов и мир, яде от Дървото на Живота – той живее в Рая. „Раят“ е Божествената Школа.

В живота се реализира един План на Разумния свят. Никои не е в състояние да го измени. Разумният човек се съобразява с него. Разумният държавник – също. Това, което великият Разумен свят е начертал, ще стане!

Учителя казва: „По-хубав свят от този не е имало. Миналото не може да се сравнява с настоящето. Аз виждам, пълен е светът и пространството горе с ангели. Те са оградени света. Мътните води ще изтекат. Ще дойде чистата вода. Аз виждам – злото е вързано вече. Светът ще се изчисти от злото!“.

Благодарете за всичко! Благодарете даже и за това, че имате врагове. Ако нямате врагове, не можете да растете, казва Учителя.

И Христос казва: „Любете враговете си“, т.е. разбирайте враговете си като сили, с които Разумният Свят си служи.

В живота съществува един велик закон на Правда. Не мислете, че съществата са без закрила. И най-малките същества имат защита. И ако вие ги онеправдавате, ще опитате силата на Онези, които ги пазят. Бъдете внимателни към малкия живот. Не погазвайте неговото право.

Ще знаете: човек носи отговорност не само за всяка своя постъпка, но и за всяка мисъл и чувство, които отправя. Ако вие се отнасяте грубо към своите ближни, вие тласкате хиляди хора по тоя път – вие сте отговорни! Бъдете будни и внимателни. Бъдете проводници на Доброто.

Доброто дело е най-хубавата молитва.

Имайте упование в Божия Промисъл, който бди над всички ни.

За онези, които могат да се молят, молитвата е сила. Ако гетето простре ръка към майка си, няма майката ще отблъсне тази ръка?

И тъй, имайте вяра и упование във Великия Разумен свят.

Днес в света работи Учителя, Бялото Братство и хиляди негови работници. Науката, изкуството, общественият и личният живот се развиват по онези линии, които Той е очертал. Идеите, които Учителя проектира, Неговата мисъл проникват вече живота и постепенно го преобразяват. Това може да се проследи.

Бъдете съработници на Учителя. Днес в света се подготвят работници. Те идат вече. Те са носители на новия живот и на новата мисъл. В притчата е казано, че работниците, наети в единадесетия час, получили наравно с наетите сутринта. Тази притча подсказва идеята, че животът е Един. Ако наетите последни работници са работили по-интензивно, те са се приравнили с първите.

„Жътвата е голяма, работниците са малко.

Молете са на Господаря на жътвата
да изпрати работници на нивата си.“

Днес, като чествуваме Деня на нашия обичен Учител, нека кажем гумите от молитвата:

„Благословен е Учителят ни,
Който ни води в тоя свят път“.

София, юли 1969 г.

Съборни дни – август 1969.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година Съборните дни са определени от 24 до 27 август.

Нарядът ще се изпълни в 5 ч. сутринта, със следния ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Царството
4. Молитвата на Братството
5. Песента „Духът Божий“
6. 23. псалом
7. Евангелия: от Матей – 7 гл., 1 – 13 ст.
от Марка – 9 гл., 1 – 14 ст.
от Лука – 17 гл., 17 – 25 ст.
от Йоана – 10 гл., 7 – 19 ст.
8. Песента „Бог е Любов“
9. Беседата „Вътрешната връзка“, от т. „Да им дам живот“, съборни, 1936.
10. Тайна молитва
11. Слово от Братския съвет
12. „Отче наш“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на небето и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Словото от Братския съвет да се прочете по свобода – сутринта, преди обед или преди вечеря.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
по случай Съборните дни –
24 август 1969 година

ВСЕМИРНИЯТ ЕЗИК

*„Има една велика Книга,
която съдържа всичкото знание.*

*Тя ще ви се даде, когато спазвате следното правило: като ставате сутрин,
първо благодарете на Бога за живота, който ви е дал, за милостта, с която ви е
обсипал, за хубавите мисли и чувства, които ви е изпратил.“*

Учителя

Има един Всемирен език – езикът на живота, Разумна природа. Всяка форма на живота е гума на този Език. И тъй като Учителя казва, че животът има 35 милиона форми, следователно този език има 35 милиона гуми.

Зад формите на живота седи великият Разумен свят, той ги създава. Той се изявява чрез тях. Като изучава формите на живота, човек изучава Всемирния език.

Вземете в ръката си един плод – това е гума от Всемирния език. Разгледайте неговата форма – вид, цвят, аромат. Опитайте неговия вкус. Анализирайте мислите и чувствата, които той събужда у вас. Това е говор – безмълвен, но понятен. Всяко същество разбира нещо от този говор. Веднъж Учителя подаде една хубава круша на един брат и му каза: „Това е писмо от Слънцето, можете ли да го разчетете?“ Кои не може да разчете таква писмо! Приятно е да го разчетете и да го разбирате. Това писмо изразява любовта към вас на онези същества, които са го създали.

Спрете се пред едно цветенце, вижте това карамфилче – то има израз, като човешкото лице. То свидетелства за красотата на света, от който иде. Този свят не е само по място. Както това цветенце съществува в нашия свят, то може да присъства навсякъде във Вселената, където има живот, подобен на нашия.

Цялата природа е говор. Тя е създадена чрез Словото. Него трябва да учим ние чрез нея. Малкото дете отначало не разбира думите на майка си, а тя все му говори. Отначало то само ги чувства, но постепенно, като расте, започва да се събужда в него мисълта и то започва да ги разбира. Човек трябва да изучава Всемирния език, да се учи, за да влезе в Големия живот на Природата.

В школата на Учителя се изучава Всемирния език. Човек се приготвява да го разбира и да бъде той негов живот.

Всяко същество се ползва от Всемирния език според своята интелигентност, според степенята на своето развитие.

Всемирният език се е изучавал в духовните школи на миналото, изучава се и днес. От него човек черпи знание, сила, идеи, вдъхновение за творчество. В човека сега се развиват онези органи, чрез които той може да разбира Всемирния език.

Живата Природа ни говори чрез петте сетива и ние слушаме. Но тя ни говори и чрез ума и сърцето – чрез мислите и чувствата, които ни изпраща. Те изпълнят Всемира и човечествата общуват помежду си тъй, както ние разговаряме сега. Сърцето долавя пулса на Големия живот и ние чувстваме единството си с него. Умът долавя текущата мисъл. Тя свързва човечествата в целия Космос.

Животът е един и общ. И културата е обща. Тя се предава от свят на свят. Всяко усилие, всеки успех и на най-малкото съществуване допринася за общото повдигане.

Словесният език е само малък дял от Всемирния език. Поетите отчасти разбират Всемирния език и правят опити да преведат от него. Мъдреците и учените го разбират повече. Те постигат неговото вътрешно съдържание и динамика. Посветените – Учителите и мистиците – живеят Всемирния език. За тях той е Сила и Живот.

Всемирният език разкрива богатството и пълнотата на Живота – неговата красота, сила и дълбочина. Всемирният език е език на Бога, Бог говори чрез него.

Бог е основната идея на Битието. Животът от Него излиза и в Него се възвръща. Без идеята за Бога – Великото Разумно Начало – животът няма смисъл. Без идеята за Бога човек се намира в един хаотичен свят – неорганизиран, разпокъсан – явленията и формите нямат връзка помежду си и човек не ги разбира. Идеята за Бога осветлява този свят, поставя всяко нещо на неговото място. Тогава човек започва да разбира и да преживява Великото Единство на Живота – намира своето място и се чувства едно с Него.

Великите хора на всички времена са служители на Живота – негови представители. Те са плодове на Дървото на живота. Те разкриват богатството на живота. И всички добри и любящи хора, всички майки и бащи, братя и сестри, приятели – всички те са думи на Всемирния език. Те не могат да се изгубят. И да си отидат от този свят, те пак са в човечеството и чакат своето време да се явят отново. Срещата, която в този живот сме имали с тях, ще се повтори пак в бъдеще, още по-задълбочена и обогатена. Великият Разумен свят устройва тези срещи. Той przygotowлява условията. В него трябва да имаме вяра и упование всякога. Човек е съкровищница на природата, неповторими богатства е вложила тя в него.

Научаването на Всемирния Език върви паралелно с развитието на човека, с неговия напредък. А когато в човека се пробуди интуитивното чувство, той започва да разчита великата Книга на природата.

Всяка форма на живота звучи. Тя е песен. Един от западните окультисти е направил опит и е намерил ключ да превежда дадена форма в тонове. Той записва тези тонове – получават се мелодии, песни. Като прилага този еталон – чрез който мерките се превръщат в тонове – към великите архитектурни строежи – храмове, паметници, дворци – той установява, че те излъчват музика, звучат в пространството. Това са химни. Той прави анализ на Кьолнската катедрала, на храма „Свети Петър“ в Рим, на чудната постройка Тадж Махал и др. Това са химни на Всевишния. Всяка хармонична форма звучи. Каква симфония звучи тогава в живата Природа?! Цветя, треви, храсти, гървета, скали, езера, животни – всичко звучи, всичко пее. Това е симфония! Христос казва: „Който има уши да слуша, нека слуша“.

Учителя разбираше Всемирния език. От него Той правеше преводи в своите лекции и беседи. Неговите песни са музикален превод от Всемирния език.

Който разбира Всемирния език, владее силите на Природата, служи си с тях за благо на човеците.

Ние имаме много примери от живота си с Учителя. В онези, първите времена, когато Учителя пътуваше из страната и полагаше основите на Братството, дойде в Бургас. Там имаше кръжок от предани ученици – усърдни в учението, жадни за знание и подвизаване. Беше срещу Нова година. Приятелите се радваха, че ще посрещнат празника заедно с Учителя. Вечерята беше определена да стане в квартирата на брат Тодор Стоименов. Той гържеше две стаи в дома на богатия грък Апостолидис, търговец и лихвар.

Приготвиха вечерята, главно плодове. Какво нямаше на тази богата братска вечеря! Ябълки, круши, грозде, маслини, лимони, фурми, мандарини, портокали, смокини – всичко най-хубаво. Сестрите бяха изпекли големи, хубави хлябове. Всичко беше добро – и свещите осветяваха празничната трапеза. Гостите бяха насядали, и Учителя с тях. Каза се молитва и вечерята започна. Изведнъж в къщата се разнесе плач – вик на отчаяние и мъка. Приятелите се спогледаха. Брат Стоименов поясни: „Детето на хазяите е болно, на смъртно легло. Днес имаше лекарски консулт, лекарите не дават надежда. Сега майката плаче“.

В това време на вратата застанаха Апостолидис и жена му, облени в сълзи: „Учителю, помогни на детенцето ни, едничка рожба ни е!“

Учителя помълча малко, после им каза: „Идете при леглото на детето“.

След това изважда чиста бяла кърпичка и я дава на брат Пеню Киров, като казва: „Иди покрий лицето на детето“. Същевременно изпраща пет сестри в съседната на детето стая, на молитва. Вечерята продължава, продължават и разговорите също. Наближава 12 часа. Учителя взема от масата портокал, дава го на брат Пеню и му казва: „Занеси го на детето“. Пеню взема портокала и го занася. От двете страни на леглото на детето майката и бащата плачат. Около леглото – най-скъпи и хубави играчки. Пеню повдига кърпичката – детенцето отваря очи. Подава му портокала – детенцето протяга ръчички и взема плода. Дават му и други играчки. То ги взема и се усмихва. Майката и бащата гледат и не вярват на очите си. Сега те пак плачат, но това са сълзи от радост.

На другия ден Апостолидис казва на Учителя – както Матей лихварят каза на Христа: „Когото съм оцетил, ще му въздам четворкратно!“ Така и направля. Детето оздравява, порасва и става хубав човек, и поема работата на баща си.

Братя и сестри, днес ние празнуваме Съборните дни. Те са дни на среща с Учителя. През тези дни учениците получават Неговото благословение и упътване за работа през годината.

През тази година основната идея, за която всички работим, е МИРЪТ. Днес учениците на Бялото Братство работят за Мира. Външните различия между човеците не са съществени – религиозни, расови, народностни, класови – това не са съществени неща! Те постепенно се смекчават и отпадат.

Мирът е закон на Разумния живот.

Днес човеците повече от всякога са готови да заживеят като братя. Те чувстват вече Големия общ живот. Много връзки съществуват между

народите. Много общи идеи, интереси и стремежи ги свързват – науката, изкуството, техниката свързаха хората от всички континенти.

Днес човекът е по-свободен, по-смел и самоуверен, по-благороден и готов да помогне на своя ближен. Той разчита на закрилата на Големия живот. Постепенно се създават условия – и външни, и вътрешни, и в съзнанието на човешките – да се чувстват граждани на нашата прекрасна синя планета Земя, която ни е приютила, която ни носи в пространството и ние правим това удивително пътуване в Космоса. На езика на най-древните народи тя носи името АН-ХИРА – „Дом на МИРА“.

Ние вярваме, желаем и се молим да възтържествуват Мирът и Братството между човешките!

София, август 1969 г.

Братският съвет

22 септември – Начало на Учебната година 1969/70.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година ще отпразнуваме есенното равноденствие – началото на новата Учебна година на 21 септември, неделя, като в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „Благословен Господ Бог наш“
2. Добрата молитва
3. Песента „Духът Божий“
4. Молитвата на Братството
5. 91. псалом
6. Евангелия:
 - от Матея – 4 гл., 1 – 11 ст.
 - от Марка – 4 гл., 1 – 12 ст.
 - от Лука – 20 гл., 9 – 19 ст.
 - от Йоана – 14 гл., 1 – 13 ст.
7. Беседа от Учителя: „Служене на Бога“, от т. „Ликвидация на века“, утринни слова, 1937.
8. Песента „Вехади“
9. Слово от Братския съвет
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да гоїде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата.

Словото от Братския съвет да се изпълни по свобода – сутринта или преди вечеря.

Забележка: Изпращаме ви *Мисли за всеки ден 1969/70 г.*

През новата учебна година в събранията ще се четат следващите беседи и лекции, до които се е стигнало миналата година.

Почивка (пост) – един ден през седмицата – от четвъртък на обед до петък на обед, според гадения от Учителя ред в миналите години.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до учениците,
по случай началото на Учебната година 1969/70.

„ДОМЪТ ГОСПОДЕН“

*„И ще живея в Дома Господен
на дълги дни.“*

Псалом 23.

Съществува една Божествена школа, в която човек живее и се учи. Поятът е нарекъл тази Школа „Домът Господен“.

За да постъпи човек в тази Школа, трябва в сърцето му да покълне Доброто – да трепне той, да го почувствува свое, родно, да го възлюби, да му даде място в себе си, за да расте и да се развива.

Както расте и се развива Доброто в човека, тъй расте и самият човек.

Този момент в духовния път се нарича Новораждане.

Обстановката, в която сега живее човек – това са временни условия, това не е още неговият истински свят. Истинският свят на човека е родината на душата му. Оттам тя черпи сокове. Този свят подхранва неговия ум, сърце и воля. Това е Големият живот, на който човек принадлежи. Това е светът, в който всъщност човек живее.

Големият живот – това е Вечният Живот. Човек трябва да си изработи виждане за Големия живот – да го преживява, да го чувства свой живот. Тогава ще излезе от противоречията на малкия личен живот.

В Големия живот е всичкото богатство – дълбина и широта на разбирането – вечният простор и свобода на душата.

Срещнеш добър, праведен човек – кажи си: „Това е мой живот.“

Срещнеш грешника, окаляния човек – кажи си: „Това е мой живот.“

Срещнеш невежия – кажи си: „Това е мой живот.“

Срещнеш учения – кажи си: „Това е мой живот.“

Слушаеш велик музикант – кажи си: „Това е мой живот.“

Срещнеш поет, художник – кажи си: „Това е мой живот.“

Рагвайте се на плодовете на Дървото на Живота, където и да зреят те. Рагвайте се, че и вие принадлежите на това същото Дърво на Живота.

Всяка проява на живота – всяко растение, животно или човек – е среща с Големия живот. Рагвайте се на тях – това е ваш живот!

В годините, когато живеяхме с Учителя и слушахме Неговото Слово, виждахме Го всеки ден и разговаряхме с Него – тогава бяхме като невръстни деца при майка си; тя се грижеше за нас. Когато Учителя ни напусна, ние вече бяхме отраснали. Ние Го познавахме в Неговата светлина и сила, в Неговата доброта и милост. В този смисъл, ние и сега живеем с нашия обичен Учител, както в онези, първите години. И сега „седим при нозете Му“ и се учим. Даже бих казал – сега ние сме по-близо до Него и Го познаваме по-реално, отколкото тогава. – „Господ на Светлината, на всичката пълнота и благодат“. Ученикът познава Учителя си, както детето – майка си. Той познава Неговата мисъл. Той различава и знае какво може да каже Учителят и какво не може да каже.

Ученикът познава онази неповторима Божествена искра, която грее в Учителя. В това отношение ученикът има съвършено различаване.

Пътят на ученика е път на знание, опит и приложение.

Невидимият, Разумният свят е щедър и преизобилен. Той дарува човека с неизброими блага – външни и вътрешни. Работата е там, че човек не може да ги използва напълно, не може да ги опази.

Има обаче един закон, по който човек може да ги опази. Този закон е благодарността. Като благодарни, човек се отваря и приема Божиите блага – това е неговият отговор, с който показва, че оценява тези блага. Благодарността огражда човека и го предпазва да не бъде обран. В 91. псалом този закон е изразен така:

„Понеже положи в Мене любовта си,
затова ще го избавя,
ще го туря в безопасност,
защото позна Името ми.“

„Понеже позна името ми“ – това е благодарността.

Човек беше в Рая с Бога, и Бог го учеше, но напусна Рая поради недоволството и непослушанието. С недоволството си човек привлича лоши течения, които го демагнетизират и обезсилват. Отрицателните мисли обезсилват човека. Това обезсилване е от нисши същества. Те ограбват човека. Дръжте отрицателната мисъл вън от себе си.

В молитвата е казано: „Вдъхвай в нас с присъствието си чистите си мисли“. Бог присъства в човека с добрите мисли, чувства и постъпки.

Съществуват закони на живота. Те са важни. Ученикът ги изучава, познава и пази. В Евангелието е казано: „Ако някой иска да ти вземе връхната греха, дай му и ризата си. И ако те принуди да идеш с него една миля, иди две“. Христос тъй разрешава кармичния закон – ако имаш да даваш на някого, давай и не се оплаквай. Същият закон е и по отношение на враговете. Враговете – това са онези, на които дължим. „Любете враговете си“ – т.е. издължете се.

Този закон има и друга страна. Ако нямаш врагове, не можеш да растеш, казва Учителя. Защото враговете са онези, които ни турят на изпит. Кой друг ще те постави на изпитание, ако не враговете ти? За Йова какво каза дяволът в Съвета на Бога? „Я ми го дай, да го изпитам аз“. И като му взе всичко, и здравето му взе – само на живота му не посегна. Но Йов издържа.

Ученикът трябва да издържа на всички изпитания. „Враговете“ привидно с врагове. От гледището на Големия живот те изпълняват една важна служба. Разбиране трябва! „За всичко благодарете!“

Живеем във век на големи технически постижения. Човек създаде чудна техника и машини. Всъщност, той копира природата. Неговите летателни апарати имитират формите на птиците и рибите. Сложните електронни уредби имитират устройството на човешкия мозък. Съвременната техника ни улеснява да си обясним много явления и в самия човек. Човек предава и приема мисли, чувства, състояния, и то не само от Земята, но и от най-далечните светове на Всемира. Щом една апаратура може да извърши това, човешкият мозък има много по-съвършено устройство и много по-големи възможности. Науката разшири съзнанието на човека. Той се чувства вече гражданин на Всемира. Науката разшири и обогати неговия мироглед. Пос-

ветените, мъгреците, учените всякога са общували помежду си, независимо дали се срещат лице с лице, или не.

В условията на Земята животът се проявява в органическите форми, тъй, както го познаваме; но той има други, неизброими възможности да се прояви и извън тези условия. Работата е там, че малцина познават живота извън тези органически форми. За в бъдеще човек ще навлезе и в други светове, които сега не вижда и не познава. Там той ще намери отговор на много въпроси, които го вълнуват. Той ще живее в тези светове съзнателно и ще ги изучава. За това се приготвява човек в тази Божествена школа.

Човешкият мозък може да се уподоби на съвършена електронна уредба. В него постъпват сведения от външния свят и от далечните светове на Космоса. В него се извършват милиони операции, и то мигновено. Един съвременен физик прави сравнение: „Ако днес би се устроила електронна уредба, която да поеме функциите на мозъка, тя няма да може да се събере и в 20-етажно здание. И пак не ще може да изпълнява всички функции, които мозъкът изпълнява. А Природата е поставила мозъка в една кутия, само няколко сантиметра дълга и широка!“.

Човек живее в един уреден свят, разумно устроен, където действат силите и законите на Природата – свят, населен със същества, в които разумността и интелигентността се проявяват в различни степени. Всяко същество представлява редица разрешени задачи от учениците на Божественото училище. С каквито и явления да се засрещне човек, каквито и задачи да разрешава, той е под грижата и ръководството на Великия Разумен свят.

Човек е ученик. Условията, в които е поставен, са съгласувани според програмата на Школата.

Величествени и грандиозни форми и явления ни обкръжават. Какви движения и промени стават около нас! Във всичко това човек трябва да прозре разумността на великия Всемирен живот.

В природата няма по-хубаво нещо от изгрева на Слънцето. Всеки, който се засрещне с изгрева, не може да не го възлюби. Божественото учение огрява човешкото съзнание – както изгрева на Слънцето. За тази епоха Учителя донесе Божественото учение, което е пътят на човечеството в бъдеще. Всеки, който се запознае с Новия живот – с новите идеи, с новата мисъл, ще го възлюби тъй, както всеки, който се срещне с изгрева на Слънцето.

Време е вече човек да се срещне с мисълта на Учителя.

Дошло е време човек да прозре зад явленията и формите на природата единния Божествен живот, на който и той принадлежи.

Виждането не е само физическо явление. То е въпрос на съзнанието. Човек вижда не само с очите си, но и с ума, и със сърцето си, и с душата си. Следователно възможностите за неговото виждане са неограничени.

На учениците от Божествената школа по цялата Земя пожелаваме през тази година Божият Дух – Учителят, да ги „води и крепи в пътя на живота“!

София, септември 1969 г.

27 декември – Денят на Учителя 1969.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

На 27 декември в 5 ч. сутринта ще изпълним следния ред по случай 25 години от заминаването на нашия обичен Учител:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91. Псалом
4. Молитва на Царството
5. Песента „Духът Божий“
6. Евангелия:
 - от Матей – 12 гл., 18 – 22 ст.
 - от Марка – 10 гл., 17 – 32 ст.
 - от Лука – 1 гл., от 67 ст. до края
 - от Йоана – 6 гл., 53 – 68 ст.
7. Песента „Махар Бену Аба“
8. Беседата „Пробуждане на човешката душа“ от т. „Поучаваше ги“, неделни, 1923.
9. Песента „Красив е животът на нашата душа“
10. Слово от Братския съвет
11. „Отче наш“
12. „И това е живот вечен – да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проходил.“ (3 пъти)
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Словото от Братския съвет да се прочете по свобода – сутринта, на обяд или преди вечерята.

Вечерта в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата.

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

ЖИВОТ ВЕЧЕН

„Бог е Бог на живите.“

„Ти имаш думи на живот вечен.“

Човешката гуша има Вечния живот.

Животът не се изчерпва с тези форми, които познаваме. Човек ще развие постепенно нови сетива, с които ще може да разкрие нови форми на живота и да навлезе в други светове, където ще живее съзнателно и ще ги изучава. Сега той си приготвя органи за това. Разумният свят постепенно въвежда човека в Големия, всемирен живот.

Безсмъртието не се отнася до тялото. То е достояние на човешката гуша. Безсмъртието не се доказва. То се живее и опитва.

Учителя привежда пример, как двамата от старите братя, след като са си заминали, са го посетили. Те се поминали в София, а Учителя е бил в това време във Варна и не е бил известен за тяхното заминаване. Идват при него две момичета, селянки. Едното – по тип, характер, маниери, говор – приличало на единия брат, а другото – на другия. Те поговорили с Учителя и си отишли. Учителя познал братята и в тези форми, тъй му се представили те.

Къде ще търсите заминалите? Как ще ги намерите в безкрайния невидим свят?

Всеки заминал си има своя специфична искра, тон, ритъм, своя дължина на вълната. По нея можете да го намерите и извикате – ако го обичате. Тогава можете да го откриете и във вашата мисъл, и във вашите чувства.

Човек не е свикнал още да анализира своите мисли и чувства, да вниква в тях и да ги изучава. Това са светове! Какви същества обитават в тях? В мислите и чувствата се проектира Мировият живот. Какво поле за изследване е това!

Тези светове не са по-малко сложни от света, в който живеем.

Мисълта се движи със скорост, много по-голяма от тази на светлината. Следователно човек има възможност да изучава Мировия живот. Но най-първо той трябва да намери своя обичен заминал в сърцето си, в ума си и в душата си, тогава ще може да го намери и отвън. „Вън“ и „вътре“ – това е един свят.

Когато човек замине за другия свят, той може да посещава своите близки и да разговаря с тях не само с думи, има говор без думи. Когато човек живее в духовния свят, той може да се проявява чрез всичко – чрез живата и мъртва природа. Заминалите могат да се проявяват чрез хората, чрез животните и растенията – цялата природа е на тяхно разположение. Те могат да се изявяват чрез светлината, облаците, ветровете, водите, скалите; те могат да се изявяват в тон, багра, звук, в едно специфично за тях съчетание. Тъй те могат да напомнят за себе си, стига човек да бъде буден и чутък, да ги голови и различава, и да отговори на техния зов. В този смисъл, всички явления в природата са изпълнени с един скрит живот, в който невидимият свят се изявява. Обаче любовта е ключът за този свят.

Тя отваря всички врати. Който има този ключ, има достъп навсякъде. Този е смисълът на стиха: „В Дома на Отца моего много жилища има“.

Любовта е ключът за Вечния живот – любовта към Бога.

Голяма сила и смелост се изисква, за да се срещне човек с Вечния живот. Той трябва да се издигне над малкия, личен живот, да се отрече от него, за да влезе в Големия, вечния живот. За този момент се отнасят думите на Христа: „Който иска да опази живота си, ще го изгуби. И който иска да изгуби живота си заради мене, ще го опази“.

Една Божествена идея е облечена в грехата на живота. Идеята е безсмъртна – грехата е временна.

Виждането е според свършенството на окоето, широтата на съзнанието, силата на духа. Човек трябва да различава живота от грехата, в която той е облечен.

Безсмъртието е качество на Големия живот. Човек трябва да влезе в него. За да влезе обаче, изисква се работа, учене. Това е път, това е школа. Животът се дава, за да учи човек. Христос казва: „Аз дойдох да им дам живот, и да ме познаят“.

За нашето пребиваване на Земята – в училището на природата, Разумният свят плаща. Следователно от Него зависи колко време ще ни държи тук.

Истинската наука е науката за вечния Живот. Той трябва да се издирва и изучава в преходните явления. Човек трябва да си изработи органи, виждане за него. Като търси Вечния Живот, човек расте.

В Школата ученикът се приготвя да влезе във Вечния Живот; като учи, той расте в познанието си за него. Учителят дава знанието постепенно, съответно с възможностите на ученика и с обстановката. Той дава и методите за неговото приложение. Тъй ученикът навлиза постепенно в Големия Живот и той става негов живот. Този път не е за всички. Този път е за онези, в които се е събудил дълбок копнеж към Вечния Живот.

Някой пита: кой е Учителя, кой е Бейнса Дуно? – Онзи, който ни учи да живеем, да мислим, да виждаме, да разбираме. Това е школа.

Не става въпрос за статични вявания и догми, но за път. В този път ученикът си изработва органи, да живее в духовния свят, да го изучава и разбира.

За света, от който иде Учителя, можем да съдим по Неговото слово, но можем да съдим и от песните, които Той създаде. В песните на Учителя звучи светлата радост и благодарност за живота. В една от песните срещаме: „Обвита е Земята с топла греха“ – благодарност има тук. Луната е лишена от такава греха и няма живот, какъвто има на Земята, няма тази живителна мекота, топлина и влага, при които животът на Земята се проявява.

За живота във Всемира можем да съдим по живота на Земята. Има светове, в които животът е много по-свършен от нашия. Животът на Земята е безкрайно малка проекция на Мировия живот. Безкрайно малка, но тук всичко присъства. Дръжте в съзнанието си идеята: Животът е Един. Разбира се, трябва да се правят преводи.

Всичко, което се случува с Христа, може да се случува и на човека. Затова е наречен „Син Человечески“. Но и силите, които действат чрез Христа, могат да се проявят и чрез човека. Христос казва: „Аз съм Пътят“ – животът на Христа, животът на Учителя, животът на ученика е Един живот.

Великите хора, които посещават Земята, са детайли на Големия Живот. Те принадлежат на Него. Само така могат те да бъдат разбрани. За всяка епоха Учителят трябва да дойде и да донесе учението за Вечния Живот. Когато Божественото учение се дава на хората, това е изключителна епоха, „златен век“. Да живее човек в такава епоха е привилегия – благословение.

Идването на Учителя се предшества от едно явление предупредително, подготвително. В Евангелието то е дадено в образа на Йоан Предтеча: „Глас на едного, който вика в пустинята: Прави правите Неговите пътеки“. За днешната епоха явлението „Йоан Предтеча“ е колективно. То беше представено от големите мислители, моралисти, пророци, хуманисти – будната съвест на човечеството. Те направиха равностойност на епохата, на изминатия път, преценка на ценностите. За днешната епоха това беше гласът на Толстой – той направи моралния баланс на епохата; гласът на Шпенглер – той направи историческия баланс на културата в книгата си „Залезът на Запада“. Той предвиди и бъдещата култура и ролята на славянството. От сто години се чува техният глас – Достоевски, Короленко, Хюго, хуманистите на Запада, които издигнаха глас за правата и свободите на човека. Те предупредиха и подготвиха човечеството за Новото Слово, което иде. Те предвидяха и образа на новия човек – човекът на Любовта.

Хората не се вслушаха в техния глас – дойдоха войните, революциите, гоненията, страданията. Това явление не е отминало още – „Гласът на съвестта“ и днес се издига. И ако хората не се вслушат, ще опитат думите на Христа: „Мислите ли, че онези 18 души, които уби Силоамската кула, бяха най-грешните в Израил? Не, казвам ви, но всички вие ще загинете като тях, ако не се покаете“.

Вечният живот е живот на Царството Божие. В него човек трябва да влезе. Но той трябва да се подготви да се срещне с него.

Вечният Живот се придобива в пътя на съвършенството. Той е Път към съвършенство. А съвършенството седи в това: Единство с Великия Всемирен живот.

Божията Любов ние познаваме от живота, който Той ни е дарувал. С какво трябва да отговори човек? С любов към Бога.

„И това е живот вечен – да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“

Това е Пътят, който Учителя ни показва и който ни завежда.

София, декември 1969 г.

Братският съвет

1970.

Нова година

ПОСЛАНИЕ

до приятелите послучай Новата 1970 година

1970

Числата на годината показват силите, които работят.

Годината започва с единицата – Бога, и свършва с Бога – 0. Бог казва: „Аз съм Алфа и Омега – първият и последният, Начало и Край на нещата“. Това показва: Бог държи съдбините на човечеството. Настава вече Царството на Доброто. В една от песните на Учителя е казано: „Слънцето грее за добрите хора по света“.

Пътят на Доброто – това е бъдещето на човечеството.

Който очаква доброто и го познава, вижда вече признаците му във външния и вътрешния живот.

Като говорим за вътрешния живот, разбираме света на мисълта и чувствата. Човек трябва да свикне да следи мислите и чувствата, които минават през неговия ум и неговото сърце. Те не са само негови – един велик Разумен свят се изявява чрез тях. Тук човек може да долови първите признаци на доброто, което влиза вече в света.

Животът е велико течение. Той се изявява в безброй форми и всяка има своето предназначение и служба в Живота на Цялото. Животът и Разумността са неделими. Те са едно – където е животът, там е и Разумността.

1970 – числата са строги.

Тук е знакът на Слънцето, това значи: светлината ще възтържествува в света. Разумността ще възтържествува в света. Доброто ще възтържествува в света. Любовта ще възтържествува в света.

Обърнете внимание, че почти незабелязано се смекчиха и останаха в миналото изострените национални борби, тежките шовинистични чувства, враждата, религиозният фанатизъм и непримиримост се разсеяха като дим. Класовата ненавист се стопи. Кастовите различия се смекчиха, загубиха онова значение, което имаха в миналото.

В света се носи нов, пролетен полъх – топло течение. Клончетата на дърветата омекват, пъпките наегряват, зелени листенца се показват, първите цветя цъфтят – има едно примирение между човеците, готовност за гружба, приятелство, общуване. Не е било време тъй свободно и широко да са общували човеците, както днес, и с такава готовност да са споделяли онова, което са постигнали. Вижте, с каква охота днес хората от всички народи и раси се срещат в спорта, в изкуството, в науката, как героично се борят и съревновават. Каква обмяна става във всички области на живота! В съзнанието на човеците се подготвя и изгрява обединението на народите. Ражда се идеята „Едно човечество“.

Днес учениците на Божествената школа пеят песента: „Слънцето грее за добрите хора по света“. Това е бъдещето на човечеството! Тази песен има сила. Това е мантра – свещена песен. И ние виждаме: науката хвърля мост

между народите и расите – моретата и океаните, пустините и планините не са вече пречка да общуват народите. Днес човечеството повече от всякога е готово за общ живот. И не само това – то вече го живее. Това не зависи от системите на управление. Те не са съществени. Човек има възможност да следи живота на планетата, чувства го свой живот, участва в събитията по цялата Земя. Общи интереси свързват човечеството, то живее своя голям и пълен живот.

Доброто влиза в живота. Невидима ръка сее „доброто семе на нивата“. Е, разбира се, ще се явят и „плевелите“, но за тях е казано: „Оставете ги до деня на жътвата.“ Не се занимавайте със злото. Злото преминава с гръм. Дрънкането на оръжие е празен шум. В един от разговорите Учителя казва: „Който мисли отсега нататък да прави зло, късно се е родил“. Доброто иде в света!

Науката откри и небесния простор за човеците. Днес имаме космонавти – хора, които посетиха Космоса. Космосът не е вече тъй далечен, непознат и страшен, както беше в миналото. Съзнанието на човека се разшири, ми-рогледът му – също.

Забележително е това, че човек постепенно се подобрява. Наблюдавайте децата – едно ново човечество се ражда. Днес децата са по-интелигентни, впечатлителни, любознателни, по-даровити, те идат с определени, изработени характери. Учителя казва: „Децата, които се раждат, са деца на бъдещата епоха“.

В личния живот също стават съществени промени – в него се чувства подвижност, свобода в отношенията, мекота, широта, нови хубави чувства свързват човеците – общи интереси, вкусове и нужди ги обединяват. В отношенията им има повече дружелюбност и готовност да си помагат. Човек не е вече затворен само в личния си живот, както костенурка в корубата си. Доброто никне както житото на нивата, и няма сила, която да спре този процес.

В притчите е даден пример за един млад човек, който пита Христа: „Учителю благи, що да сторя, за да наследя живот вечен?“ Христос му отговаря: „Продай и раздай всичко, и ела ме последвай“, т.е. ела да се учиш, да придобиваш знание за разумния, за вечния живот.

Човек трябва да се учи как да живее – това е най-висшата наука. Човек трябва да си изработи отношение към храната, към водата, към въздуха и светлината – това са отдели от науката за здравето. Човек трябва да си изработи отношение към своите ближни и към цялата природа. Човек трябва да си изработи отношение и към времето и пространството. Освен това, съществува хигиена на ума и на сърцето. Това са светове, които трябва да се познават и изучават. Човек трябва да зачита и пази законите им, за да бъде здрав и щастлив.

Учителя донесе това знание за живота. Той го даде в многобройни беседи и лекции, в продължение на близо петдесет години. Досега не се е давало Словото на Живота в толкова изобилие, с такава широта и сила. Само това вече е предвестник, че настъпва Ерата на Доброто.

Днес за Доброто работят всички – „вярващи“ и „безверници“. Външните форми на изповядване – религиозни или атеистични, не са съществени. Важен е животът, творчеството, добрата мисъл и добрите чувства. Това е капиталът на човека.

Учениците пеят песента: „Слънцето грее за добрите хора по света“. Великият Разумен свят, който ръководи човечеството, дава и съответните условия. Той освободи човека и животните от тежкия труд. Днес има по-голямо плодородие, по-голямо изобилие. Много болести, бич в миналото, изчезнаха. Смекчи се нищетата. Създават се постепенно по-добри условия, за да бъде човек здрав и щастлив. Цялата Природа участва в този процес.

Обърнете внимание, че днес цветята имат по-живи краски и по-фин аромат. Небето има по-дълбок, топъл син цвят. Едно духовно присъствие се чувства в природата. Човек го долови и възлюби Природата. Никога досега човеците не са общували с природата тъй, както днес.

Доброто взема вече ръководството в света. За учениците на Божествената школа Учителя е дал правилото: Доброто насърчавайте, злото ограничавайте. Днес учениците на Божествената школа работят в света.

Много явления са предвестници на Новото, което иде. Създадоха се световни организации и обединения – светски и религиозни – за общо подпомагане и благо на човеците. Днес имаме Общество на обединените народи, яви се и международният език есперанто, който носи идеята „Едно човечество“. Това са признаци, това са полчиби за Новото, което иде в света.

Накъдето и да се обърне човек днес, ще чуе гласа на Доброто.

Виждете малкото цветенце в пукнатината на скалата – каменоломчето. Цветчетата му са чисти, ясни, усмихнати, като личицата на деца. С каква радост се стреми то към светлината! Учителя, като минава край него, се спира и се вслушва. Той чува тихия шепот – молитвата на малкото цветенце, и я превежда на нашия език:

„Господи, само Тебе обичам.

Тебе очаквам всеки ден.

Тебе посрецам и за Тебе живея.

Радостта ми е да Те виждам!“

Учителя ни въвежда в дълбокия вътрешен живот на Природата:

Виждате един извор, аз го наричам това любов. Някое разумно същество е направило този извор. Виждате Слънцето да изгрява – това е любов. Някое същество издига това светило. Това е Любовта, която седи зад Слънцето. Виждате дървото, което расте и принася плод – Любовта е там. Тя кара дървото да расте и плода – да зрее. Ето, това е виждане.

Животът, при всичкото си многообразие, е Един и чрез него Бог се изявява.

Всяка гуша има свой път пред Бога. Това е важно. В това седи учението и работата. Човек е толкова ценен като гуша пред Бога, че всичките му недостатъци, слабости, погрешки са нищо пред Божието лице.

Гледайте на човека като гуша, която Бог обича, за която се жертва, върху която работи. Не се спирайте на недостатъците му. Върху тях сега се работи. С време Бог ще изправи всичко.

Днес човешкият ум се повдига на по-високо стъпало: жената е поставена по-добре. Тя е по-свободна. Има достъп във всички области на живота – участва в пълното творчество на човечеството. Днес изостаналите народи са подпомагани от големите, силни и богати народи. Обществото на обединените нации брани човека, неговата свобода и права. Днес се издига глас: „Никакво насилие!“ Това са полчиби на времето. Те трябва да се разбират правилно.

Доброто иде вече в света!

Има нещо свещено в това, което наричаме „наше време“. То има своето специфично, особено съдържание. Наистина, то отминава, но не безвъзвратно. Един ден то пак ще застане пред нас като едно ново бъдеще.

Напътствие за учениците на Божествената школа за 1970 година:

Няма по-хубаво нещо от Истината. Истина във всичко – в слово, обхода, движение, поза, глас, мярка, тон, поглед – всичко в човека трябва да бъде изработено в съгласие и според изискванията на Истината. Ученикът в своя път трябва да се освободи от желанието да се харесва на хората, да търси тяхното одобрение. Тогава може да се заеме със своята истинска работа.

Истината е идеалът на ученика.

Това е задачата на учениците през тази година.

Помнете: „Пред вратата на Божествената школа стои ангел с огнен меч. Лъжата и лицемерието не могат да пристъпят прага на Школата.“ Които се канят да внесат лъжата, да си вземат бележка.

Теософите създадоха неверен образ за „Учител“ и „ученик“. Те не можаха да изнесат истинската Идея. Ние познаваме Учителя непосредствено. Ние сме отхранени с неговото Слово. Познаваме неговия дух и Сила, и нямаме нужда от тях да ни казват какво е Учител и как работи той.

Будни бъдете и работете.

Доброто иде вече в света.

Учениците пеят свещената песен на Учителя: „Слънцето грее за добрите хора в света“.

София, декември 1969 г.

Братският съвет

22 март – Първият ден на Пролетта 1970.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Послучай 22 март – Духовната нова година и Празника на Пролетта
В 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „Фир-Фюр-Фен“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Духа („Господи, да гоїде Твоят благ Дух...“)
4. Молитвата на Братството
5. Песента „Бог е Любовь“
6. Евангелия:
 - от Матей – 21 гл., от 33 стих до края
 - от Марка – 4 гл., 1 – 24 ст.
 - от Лука – 12 гл., 22 – 41 ст.
 - от Йоана – 3 гл., 1 – 22 ст.
7. Песента „Благост“
8. Беседата „Житното зърно“, т. „Ето човекът“, неделни 1. серия, 1914.
9. „Химн на Великата душа“
10. Слово за Духовната нова година
11. „Отче наш“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да гоїде Твоео Царство на Земята, както е горе, на Небето и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любовь!“
14. Песента „На Учителя покорен“
15. Гимнастически упражнения
16. Песента „Ето, пристига чудната пролет“

Вечерта в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и Словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до учениците послучай празника на Пролетта 1970 г.

ПЕСНИ И ТАНЦИ НА СЛЪНЦЕТО

„Пейте и възпявайте на Господа с душата си, с ума си, със сърцето си. Животът ви да бъде химн на Господа.“

*

„Твоето Слънце изгрява всяка заран, като младенец, и тича в пътя, който си му начертал, като ни донся и раздава Твоите благословения, които си ни отредил. То в Твоето име оживотворява всичката Земя с нейната природа – въздига и донся облаците, напоява лицето ѝ с дъжд и влага, изважда всеки стрък изпод черната ѝ обвивка, украсява полските цветя с всичката им хубост, която отначало си им дал. Развеселява всички животни и човека, когото си направил по образ и подобие свое.“

Учителя

Слънцето е емблема на Бялото Братство.

Слънцето е избор на живота.

Учителя започна делото си с изгревите на Слънцето. Псалмопевецът казва: „На ранина Те очаквам, Господи“.

Учителят освети утринните часове за размишление, съзерцание и молитва. Той препоръчва, да се излиза сутрин рано на открито, сред природата. Така Той привлече онези, които обичаха и търсеха този живот, и положи основите на Братството. По-късно Той даде ред упражнения и песни в съгласие с този вътрешен стремеж.

ПАНЕВРИТМИЯТА – това са песни и танци на Слънцето. Те носят неговия живот, красота и сила. Те подкрепят дълбокия вътрешен копнеж на душата към този живот.

Движенията са естествени. В тях се чувства ритъма наВсемирния живот. Паневритмията е метод, чрез който човек може да съгласува своя малък живот с Големия живот на природата и да бъде здрав, щастлив и радостен. Румънският професор Попеску в статията си „Хигиена на труда“ препоръчва: „Добре е сутрин да се правят леки гимнастически упражнения. Ако се правят на открито, по-добре, и ако са придружени с музика, още по-добре. Не е ли това Паневритмията?“

Паневритмията се упражнява на открито, на някоя хубава поляна или в планината, на някой планински връх. Слънцето вече е изгряло, въздухът е затоплен, от върховете слиза ароматен ветреца. Изпълнява се в кръг, по двама, в средата свири малък оркестор – цигулки, китари, акордеон или друг някой инструмент. Когато Учителя беше с нас, играеше в кръга. Мелодиите са живи, първично чисти, като водите на планински избор. Движенията са плавни, ритмични, естествени, свободни. Разбира се, не е въпросът само до външните движението и музика. Тук е важна мисълта, съсредоточението, вътрешното състояние. Човек трябва да възлюби този живот, да протегне ръце към него, както детето към майка си.

Човек е свързан със Слънцето. От него той получава всичко. Небесната механика казва, че енергиите, които получаваме от Космоса, минават

през Слънцето, после през Луната и тогава идват на Земята, т.е. минават през ред трансформатори. От огромната енергия, която Слънцето излъчва, Земята получава едва една два-и-половина-милиардна част. И тази енергия поддържа живота на планетата и ни, създава неговите форми. Всъщност формите на живота разкриват вътрешното съдържание на светлината. Като изучаваме тях, можем да изучаваме живота на Слънцето. Някои оспорват, че има живот на Слънцето. Щом има на Земята, има и на Слънцето – нали Земята е произлязла от Слънцето?

Веднъж запитаха Учителя: „Вие откъде сте?“ Той отговори просто: „От Слънцето“.

Учителя откри на учениците Слънцето и даде знание и методи как да се ползват от неговите сили. Това е наука. Паневритмията е един от методите, които Той е дал. Това са песни и танци на Слънцето.

Спомняме си как започна създаването на Паневритмията, като че случайно. Учителя не обичаше да чертае предварително планове. Той работеше естествено, просто, но не пропускаше момента на вдъхновението – вслушваше се във вътрешния подтик.

В онази пролетна вечер Учителя и няколко братя и сестри бяха на поляната край боровите и разговаряха. Ставаше въпрос за народните хора и песни. Някои от присъстващите показаха стъпки на народни хора и танци. Учителя изпя малка мелодия и каза: „С какви движения ще изразите тази мелодия?“ Направиха опит да намерят стъпки и движения, но не бяха сполучливи. Тогава Учителя показа стъпки и движения – плавни, естествени, ритмични. Те отговаряха на мелодията. Така се роди първото движение на Паневритмията, като че случайно, но то послужи като подтик. Учителя хвана идеята, оттегли се в стаята си и започна да работи. Упражненията се раждаха едно след друго. Творческият огън се разпалваше и усиляваше. Той тъй се увлече в работата, че нощем до късно можеше да се чуе цигулката му в неговата стаячка. На сутринта Той опитваше с учениците новите упражнения. Те заучаваха мелодиите, стъпките, движенията – Учителя поправяше, уточняваше, разработваше. Той беше съсредоточен, вдъхновен – лицето му беше като пламък.

С каква любов работеше Учителя, и с какво увлечение! Той пак отиваше горе и дълго време търсеше с цигулката си да долови и предаде мелодиите на Паневритмията, движенията, стъпките, ритъма. Така един възвишен свят слезе при нас и ни се изяви. Учителя го облече във форми, даде му израз чрез музика и движения. Той вложи съдържание в тях – живота на онзи свят, от който ги сне, в който Той живееше.

Зад явленията на живота седи един възвишен Разумен свят. С него трябва да търсим връзка всякога. Но човек е упорит в своя скептицизъм, не иска да види зад ябълката ръката, която му я подава, която я е създала, направила я е привлекателна, придала ѝ е вкус, сладост, хранителност, аромат, целобност.

Малкото цветенце също е говор на великия Разумен свят, който ни обича. Ние сме оградени от Любовта. Тя е, която ни храни и пази. Тя се грижи за всичките ни нужди. Обичта прониква всичко. За нея няма препятствия. Всичко има нужда от обич, даже и вещите, с които си служим.

От цялата Вселена иде към нас живот – животът на милиарди слънца и планети. Човек приема този живот и отговаря за него. Да, човек разго-

варя с Всемира. Животът е един и знанието е всемирно. То се предава през неизмеримото пространство по видими и невидими пътища.

Преди години на Изгрева дойде немски професор хореограф. Той пътуваше по света и изучаваше танците на народите. Някои журналисти, които го придружаваха, му споменаха малко иронично: „Има едни там горе, край гората, които играят сутрин...“. Професорът пожела да ги види. Довеждат го на Изгрева. Неделя, свежа пролетна утрин. Ябълките нацъфтели, а наоколо са и борове. Витоша, още в снегове, блести, огряна от Слънцето. На Изгрева е празнично, чисто, светло. Във въздуха се носи гъх на цъфнали ябълки и бор. На поляната играят 200-300 души. Професорът е учуден, той за първи път се среща с живота на Братството. Записва някои от упражненията на своята стенография, следи с интерес стъпките, ритъма, движенията. Този език той разбира. След Паневритмията представят го на Учителя. Разговарят. Професорът му казва: „Обиколил съм света, изучавал съм танците на народите – по-прости и по-съвършени движения от вашите не съм намерил“.

Песните и танците на Учителя са израз на един висш живот, който Той направи достъпен за нас. Много песни създаде Учителя за Слънцето. Те са изградени в книгата „Песни на Учителя“. Той създаде „Маршът на Светлите Сили“, които пристъпят със своя победен ритъм. В песента „Грее, грее Светлината“ е прдаген ритъма на Светлината, която работи и обновява живота. Тези песни, изпълнени правилно ритмично и мелодично, носят здраве, възвишават човека. За „Химни на Слънцето“ Учителя казва: „С тази песен посрещайте изгряващото Слънце. Тя е молитва при изгрев – химн на всички слънца“.

Цялото творчество на Учителя е слънчево – и неговото Слово, и неговите песни и танци. То е израз на светлината на онзи свят, от който Той иде.

Малцина знаят, че Учителя е създал повече от 120 песни – едно голямо музикално творчество с изключителна красота, дълбочина и сила. То събужда силите на душата, подкрепя я в трудния път на Земята, напомня ѝ за нейната далечна Родина и ѝ посочва пътя към нея.

София, март, 1970 г.

12 юли – Петровден 1970.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година ще отпразнуваме Рождения и Имения ден на нашия обичен Учител, като в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом – песен
4. Молитвата на Братството
5. 23. псалом
6. Евангелия:
 - от Матей – 26 гл., 6 – 14 ст.
 - от Марка – 8 гл., от 34 ст. до края
 - от Лука – 2 гл., 28 – 41 ст.
 - от Йоана – 6 гл., 26 – 41 ст.
7. Песента „Махар Бену Аба“
8. Беседата „Даде ми се всяка власт“, от т. „Красотата на душата“, утринни слова, 1938.
9. Песента „Бог е Любов“
10. Словото от Братския съвет
11. „Отче наш“
12. „Химнът на великата Душа“
13. Песента „На Учителя покорен“
14. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
15. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Вечерта в 7 часа – братска вечеря, в която ще се изпълни утринният ред, без словото и беседата.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до приятелите
по случай Рождения и Имения ден на нашия обичен Учител – Петровден,
12 юли 1970 г.

ЖИВИЯТ ХЛЯБ

*„Аз съм хлябът на живота, който дойде при мене,
няма да огладнее, и който вярва в мене, няма да ожаднее.“
„Аз съм живият хляб, слязъл от небето.“*

Йоан, 6:51

В живота има неща съществени и неща несъществени.

Има смисъл да се занимава човек със съществените неща. Идеите „Учител“, „ученик“, „братство“ са основни идеи на съзнателния живот. Между тях съществува дълбока връзка. Ученикът работи върху тях с любов и когато ги постига, расте.

Когато казваме „Учител“, разбираме Божествения Дух, който ни ръководи и учи.

Когато казваме „ученик“, разбираме душите, пратени на Земята, в училището на живота.

Когато казваме „Братство“, разбираме душите, в които съзнателният живот е започнал.

В Братството тече Великият Живот. Той се изразява във вътрешна пълнота, красота, сила и свобода. Давид го нарича „Дома Господен“, а Христос – „Дом, съграден върху канара“.

Братството е жив организъм. Павел казва: „А вие, като живи камъни, зидете се на дом духовен“.

Братството е път – мистичен, вътрешен живот. То няма нищо общо с човешките организации. Дълбоки вътрешни закони управляват Братството. Те са важни! Външните форми всякога могат да бъдат създадени според условията. Братството е преди всичко живот. Има ли го този живот – има Братство.

Учителя избра България за своето дело – една благословена страна, добре огрявана от Слънцето, красива, с планини, поля и реки, обилно оросявана и плодородна. Населена е с добър, трудолюбив и волев народ. За тая епоха Учителя тук положи основите на своето Дело.

Братството е „Божественото дете“, което прави вече своите първи стъпки. Когато детето прохожда, и то самото, и близките му се радват. Детето трябва да се учи да ходи самостоятелно – без никакви подпорки и улеснения, без ничия помощ. „А детето растеше здраво и радостно, то отвътре укрепваше.“

Не се безпокойте, щом имаме Божието благословение, нямаме нужда да търсим друго. „А детето растеше и укрепваше в благодат.“

Епохата, в която живеем, е изключително важна. Започва Новият ден – ден на работа и творчество. Човечеството се пробужда. Следователно сега е нужно знанието за живота. И Учителя донесе това знание.

Учението на Бялото Братство е всемирно, то принадлежи на човечеството, а не само на българите. И ако българите не приемат това учение, други народи ще го приемат. Важното е, че „Житното зърно“ е посято, то расте и укрепва.

Ние трябва да благодарим на Учителя, че ни научи да обичаме Слънцето, да посрещаме изгревите, да се радваме на живота и да благодарим.

Сутрин, като става, ученикът казва: „Господи, Тебе посрещам най-напред, Твоята мисъл приемам“. Според своя вътрешен живот, ученикът може да се свърже с Разумния свят и да поддържа връзката си с него.

От човека излизат лъчи – това са неговите мисли, чувства и състояния. Те отиват далече. Това е онзи „флуид“, който ни привлича или отблъсква. Затова е необходимо хората да общуват.

Един Велик Разумен свят се грижи за живота. Всички същества са под неговото ръководство и закрила – растения, животни, човек. Сами те са живият говор на този Велик свят. Този език ученикът изучава. В живота има много начини за хранене – растенията се хранят по един начин, животните – по друг, човекът – по друг. Но има и още много видове храна и хранене. Мислите са храна за ума, чувствата – за сърцето, а светлината, която носи Божията мисъл, е храна за душата. Христос казва на учениците си при кладенеца на Йакова: „Аз имам храна, която вие не знаете“.

Божията Любов иде към нас от всички видими и невидими светове, от всички същества. Безброй лъчи създават онази жива среда, в която сме потопени. Те си взаимодействат, интерферират. Те внасят в нас Божия живот.

Школата е път. Този път иде от Вечността и продължава във Вечността. Той нито започва, нито свършва на Земята.

За Великия Разумен свят човечеството е още дете невръстно. Той се отнася към него с всичката бащинска снисходителност.

Ученикът поддържа връзката си с Бога чрез постоянна вътрешна работа. Всяка мисъл, чувство и постъпка трябва да бъдат изработени според Божественото учение. Не е необходимо човек да изтъква себе си. Нека Бог се проявява без никакви ограничения. Бог е силният. Човек, като намери своето място и своята служба в Големия живот – силен е с Бога.

Ученикът се вдъхновява от една Идея – Любов към Бога. Това е Божията сила в него. На нея е основано Братството.

Светът на ученика е обширен, необятен. Земята е твърде малка, за да може да го ограничи.

И днес Христос работи в света.

Бог е Творческият Дух – Дух на Мир и Благодат. Той е, който повдига човечеството, Той го води и пази.

Има Господар на живота. Има Господар на планетата! Няма по-голямо безумие от това да се бори някой против Него!

Всеки добър, разумен човек, всеки творец, в която и област на живота да работи, може да каже като Христа: „Аз съм Живият хляб, слязъл от Небето“. В него Христос живее.

„Работете не за храна, която се разваля, но за храна, която трае в живот вечен, която Син човечески ще ви даде“.

Днес Христос работи в света с множеството свои ангели. Христос изцелява и сега, както в миналото. Той е център на лъчи, които носят живота – поддържат здравето, ограждат и пазят човека, изгонват лошите духове.

Той храни човечеството – едно житно зрънце ражда сто.

Той освежава и опреснява живота.

Човечеството е жив организъм, в който работят положителните и отрицателните сили. Разумният свят използва себичността, алчността, но и работоспособността на злото, за да свърши и то една работа за Него.

Бог е допуснал злото, но в края на краищата ще го превърне в добро. Това е пътят на вярата. Вярата е сила!

Знанието също е сила. То дава широта на погледа и дълбочина на разбирането.

Светлата мисъл създава красивите форми на живота. Гениалните хора, вдъхновените творци във всички области – учени, поети, певци, строители – със своята работа призовават напредналите същества от далечните светове на Всемира да посетят Земята. В своето творческо усилие те им дават условия да се проявят. Тъй човечествата общуват. Те имат голям общ живот, за който нито времето, нито пространството са препятствия.

Всяко действие, в което се влага идея, мисъл, има магическа сила. Може да е малко по обем, но то дава големи отражения. Веднъж, в Мърчаево, при Извора на доброто, брат Боян вижда, че Учителя се навежда, взема камъните, останали от работниците, и ги хвърля в дола. Брат Боян се присъединява към тази работа. Като изчистват мястото, Учителя казва: „Помогнахме на българския народ“. А тогава бяха най-опасните исторически моменти, когато България беше обявила война на целия свят.

Идея трябва да има във всяко действие. Силата е в идеята. Постъпка, свързана с мисъл, проникната от една идея, има магическо действие. Тя е включена в работата на Разумния свят. Той стои зад нея, в Него е силата.

Ученикът чрез малките постъпки участва в Големия Живот

Съвременната физика ни улеснява да разберем някои страни на духовния живот. Душите пътуват в Космоса. На Земята идват души от далечните светове на Вселената. Те носят със себе си културата на тези светове. Душите преодоляват пространството, като се смаляват. Разбира се, за това има знание, закони, ръководство. Съвременната физика е дошла в своите изследвания до тъй наречените елементарни частици, и до атомното ядро, което според нея е източник на неограничени енергии. Откъде идат тези енергии? Използваме този пример и казваме: атомното ядро е именно онзи „космичен кораб“, онази „каляска“, с която душите пътуват. Не става дума за обема, а за интензивността на съзнанието и силата. Душите могат да се смаляват и увеличават неограничено. В атомното ядро могат да пътуват много души заедно. Според една теория на Айнщайн, когато скоростта на едно тяло надминава скоростта на светлината, то почва да расте, да се увеличава. Това е духовен закон, закон за материализиране и дематериализиране.

Напредналите духове, които познават законите и владеят силите, могат да си създават тяло при всяка обстановка, да се явяват и пак да изчезват. От това гледище могат да се изучават формите на живота и кои стоят зад тези форми, чия интелигентност изразяват те. Тук за естествените науки се откриват нови области.

Скоростта, с която се движат душите, е много по-голяма от скоростта на светлината. Души от една верига могат да пътуват заедно – те идат групово в дадена епоха и създават културата.

Светът, в който живеем, е станал с участието на същества от далечни светове, под ръководството на Великия Разумен свят – Божественият Център, който твори, създава формите и ръководи живота. Човек е елемент на Големия живот – представител на сили. Той може само с присъствието си да ви помогне да разрешите една своя задача, да внесе едно ново разби-

ране във вас, една нова мисъл. Затова общуването с хората е необходимо, общуването с Любов.

Днес силите се сменят. Учителя се изразява така: злото става слуга на Доброто.

И злото е призвано да свърши една работа за Господа. С това то ще излезе постепенно от тъмнината и робството, и ще се освободи.

Ученикът има виждане за Доброто и опит. Той участва в него.

Доброто влиза вече в света. Любовта прониква душите – посещава човеците. В това се изразява Божията милост и благодат.

Запитаха веднъж Учителя: „Учителю, ще се срещнем ли пак?“ Учителя отговори: „В Любовта раздяла няма“.

Днес Учителя ще намерим в неговото Слово, в неговите песни и разговори, в живия пример, който ни остави.

„Няма раздяла“!

Спомням си, с каква любов работеше Учителя, и с каква радост! Тази любов и тази радост присъстват в неговото творчество.

„Аз съм живият хляб, слязъл от Небето.“

Ученикът следва Пътя на своя Учител.

Днес неговият образ е пред нас. Той присъства чист, свят, радостен и светъл – „пълнен с благодат и Истина“. В неговото лице виждаме Божието присъствие. Няма по-хубаво от това, човек да разговаря с Господа, да живее с него. „Това е Живот Вечен.“

„Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.“ – тоест ако не живея аз във вас, нямате живот в себе си.

И Христос добавя: „Аз и Отец ми ще дойдем и жилище ще направим във вас, и ще ви се излява“.

Великото изкуство седи в това: да откриваме Бога в човека.

София, юли 1970 г.

Съборни дни – август 1970

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет
По случай Съборните дни, 23-29 август, 1970 г.

ОБРАЗНИЯТ ЕЗИК НА ПРИРОДАТА

*„В Начало бе Словото,
и Словото бе у Бога,
и Словото бе Бог“.*

Йоан, 1:1

Формите на живота: растения, животни, човеци – това е Език на живата разумна Природа. Това е говор – един велик Разумен свят говори чрез тях. Като изучава този език, човек расте, придобива знание, изработва си виждане.

Съвременната наука е дошла до единството на живота и до последователността в развитието на органическия мир, но тя не разглежда органическите форми като език на един разумен свят, който се изявява чрез тях.

Духовните хора имат друго виждане – те долавят скрития живот в тези форми, разчитат този жив език. Добре е човек да знае преводите, които те правят.

Какво внасят цветята в нашия свят? Какво струи от тях?

Цветята са говор. Погледнете тази розичка или това карамфилче. Те имат израз. Вижете формите, живите краски, вдъхнете аромата, вгълбете се в себе си, анализирайте този сложен комплекс и ще почувствате Разумния свят, който стои зад тях. Чрез тези форми той ни говори.

Наблюдавали ли сте как зрее един плод, как се налива гроздето със сок и житото с хляб? Какви сложни процеси стават! Тук има ръководство – един невидим Разумен свят отговаря на нашите нужди, изисквания, вкус. С колко любов и грижи сме заобиколени! Чрез цветята и плодовете човек се свързва с този свят.

Любовта създаде световите и вложи живот в тях.

Във Всемира има едно велико Единство. Където и да насочи погледа си, човек се среща с великия Разумен свят. Той работи за нас с любов. Любовете обгръща времето и пространството, обединява всички светове в едно велико Цяло.

Вселената не е мъртва. Тя е жива – един велик Разумен свят я устройва.

Няма по-хубаво нещо от това, човек да изучава образния език на Природата. Какви чудеса разкрива той пред нас, каква мъдрост! Живите организми представляват разрешени задачи на разумни същества, които се учат във висшите духовни школи.

Странни са тези форми на живота. Може би далечни човечества се проектират чрез тези форми в нашия свят. Тук те споделят своя опит, онова, което са постигнали. Великият единен Живот пулсира във всички тях – една мисъл, една любов ги обединява. Тя е като кръвта в живия организъм, която го храни, изгражда и пази.

Тази малка птичка, грациозна и подвижна, е черното косче с жълтата човка, голям певец и артист, и какъв чист и невинен поглед има! Кой гледа през тези очи? Навсякъде се срещаме с безкрайното разнообразие, красота и богатство на живота.

Бъдещето е на Новия човек – ученикът на Божествената школа. Той първа ще изучава езика на Природата. Великият Разумен свят говори на този всемирен език. Словесният език, с който си служим, е само дял от него. Словото подразбира съзнателен живот – ясни, определени понятия, мисли и чувства.

Изкуството на Словото е най-трудното, но неговото въздействие е най-гълбоко и трайно. Като работи върху себе си, човек работи и върху неговото усъвършенстване. Словесният език, с който той си служи, съответства на негово развитие. Изкуството на Словото човек трябва да изучава от големите майстори, класиците. Те са оставили образци на това изкуство.

Езикът на живата Природа е богат, разнообразен, красив, музикален. Тя си служи с форми, движения, багри, ухания, музика. Тя прави сложни и чудни съчетания, построени по един съвършен начин. Чрез образния език великият Разумен свят представя своите идеи, мисли, чувства. Човек съзнателно или несъзнателно ги възприема. Тъй той расте и се развива.

От всички същества човекът е поставен при най-благоприятните условия да се учи в училището на живата Природа. Човек е ученик.

Всичко около нас е говор, всичко ни говори. Учителя казва: „Цветята са говор на ангелите. Животните са говор на архангелите“. Като говорим така, разбираме онзи велик Разумен Център, който ги създава, организира, пази, усъвършенства ги и работи чрез тях. В този творчески процес участва и човекът, Творческият Дух работи в него.

Човек е живо Слово на Божествения Език – съкровищницата на Природата. Какво е вложила тя в него през милионите години!

Всяка форма звучи в пространството. Тя е дума на този всемирен език. Ученикът на Божествената Школа изучава образния език на Природата. Разбира се, тук е нужно ръководство – Учител.

Школата на Учителя подготвя ученика да разбира образния език, да разчита великата жива Книга, разтворена пред него. Чрез него ученикът общува с Разумния свят – разбира неговия език, поддържа жива връзка с него. Ученикът на Божествената школа изучава животните и растенията като език на Разумния свят.

Образният език на Природата е всемирен език. Той е един във всички светове. Като го изучава, човек влиза във връзка с човечествата във Всемира.

Съществува жива връзка между световите. Земята е място, където са си дали среща човечествата. Те говорят на този образен език.

Великият Разумен свят се изявява по много начини. Човек трябва да си изработи виждане за него, трябва да има реална среща с него.

Разумният Свят устройва живота му: подготвя условията му, направлява стъпките му, бди над него и го пази.

Посветените на всички времена – пророци, мистици, учени, поети – са си служили с образния език. Четете големите и малките пророци – техните видения и сънища са образци от този свят, при това там са направени някои преводи и тълкувания.

Притчите са образци на този език. В тях е скрито знание и мъдрост. Когато един посветен дойде, той разчита образния език и извлича знанието, скрито в него.

Народните приказки са също образци на този жив език. Повечето от тях са извлечени от древните окултни школи. В приказките посветените са скривали знанието – тъй са го запазвали. В онези времена, когато писмеността не е била популярна, знанието се е предавало чрез образи, приказки и легенди. Тъй то се е съхранявало. Когато ги е предавал, народът е притурял нещо свое, обогатявайки ги със своя опит, влагал е свои мечти и идеали. Тъй те са станали народни умотворения. Народните приказки са повече за възрастни, отколкото за деца.

Учителя създаде много легенди и приказки. Той владееше в съвършенство образния език на живата Природа.

Невидимият свят се изявява и чрез „мъртвата“ природа. Явленията тук не са само механични. Някои от тях са изпълнени със съдържание – едно невидимо присъствие се чувства в тях – един Разумен свят ги направлява и говори чрез тях. Който може да чете, ще разбере какво иска той да му каже.

Преди години Учителя беше на Сините камъни, в Сливенския балкан, с група приятели, при буиния извор Куш бунар. Сутринта, като се миеше, Той посочи на запад при облачета и каза: „Днес ще имам гости, трима души“. И наистина, същата вечер пристигнаха от София трима възрастни братя, тръгнаха инкогнито, никой да не ги знае.

Друг път, при една екскурзия, ние имахме всички възможни пречки – и в транспорта, и от времето. От вечерта заваля гъжг. Тежки облаци надвиснаха ниско над земята – студено, кално, неприветливо. Някои от приятелите се отказаха да тръгнат в такова време. Беше уговорено да се тръгне в три часа сутринта, още в тъмно, за да се стигне за изгрев на върха – Петров връх.

Братът, който щеше да придружава Учителя, въпреки гъжда се яви навреме. Учителя е готов – чака го. А гъжг вали – из ведро. Учителя казва на брата: „Погледни на изток, не се ли вижда нещо?“ Братът поглежда – нищо не се вижда. Учителя казва: „Почакай малко“ и влиза в стаята си. Блясва мълния. Гръм разтърсва къщата. Учителя се показва от вратата и казва: „Я погледни пак на изток“. Братът казва: „Нищо не се вижда“. Учителя пак влиза в стаята си. Три мълнии, една след друга, и гръм разтърсват земята. Учителя излиза и казва: „Я погледни пак“. Поглежда братът – на изток се прояснява малко. Учителя казва: „Тръгваме“. Докато излязат от града гъжгът спира. Докато стигнат върха, на изток се прояснява. Много приятели са излезли, въпреки гъжда. Облаците се оттеглят на запад. Посрещат изгрева, направят утринна молитва и гимнастически упражнения. Учителя посочва на брата две бели облачета и между тях едно тъмно: „Белите братя арестуваха пакостливите духове и ги отвеждат.“ Целият ден беше хубав. Братята и сестрите прекараха при пълна хармония и радост. Нямаше повече пречки и противодействия.

Невидимият свят говори чрез всички явления. Ако човек е внимателен в своя личен живот, ще има много опитности, ще има реална среща с Разумния свят, ще го опита. Това е въпрос на опит.

Учението на Бялото братство е всемирно. То е учение на братство и приятелство между хората. Животът на Братството почива на добрата мисъл, добрите чувства, добрата обхода.

В молитвата е казано: „Вдъхвай в нас с присъствието си чистите си мисли“.

С молитва ние призоваваме Божието присъствие. То е същественото! Както ароматът на цветята ги пази от вредители, тъй молитвата пази човека от лоши влияния.

Молитвата е ограждане – зов към Великия Разумен свят. На този зов той веднага отговаря.

Животът на Всемирното Бяло Братство е реален, той трябва да се опита, както хляба. Той дава сили и живот. Бог е основната идея на този живот.

Учителя съчетава красотата на братския живот с красотата на Природата. Те са едно.

Учителя донесе новата мисъл, новите идеи, новия морал, новия мироглед. Това е пътят на бъдещото човечество.

В една от своите беседи Той казва: „Аз имам едно правило, ще го кажа на онези, които имат уши: да служи човек на Духа,

да се учи от Любовта,
да изпълнява Волята Божия.“

Като изучава образния език на Живата природа, ученикът се среща с Божията мисъл, която е основа на всяко битие.

Човек и днес може да се разговаря с Бога, както Адам в Райската градина.

Учениците на Всемирната Школа разбират образния език и си служат с него. Те общуват чрез него:

Животът е един.

Знанието е едно.

Любовта е една.

Образният език е език на Големия живот. Един велик Разумен живот се излива чрез него. Пулса на този живот ученикът винаги трябва да чувства.

На учениците на Божествената Школа, където и да се намират по Земята, ние пожелаваме да поддържат жива връзка помежду си – със светла мисъл и добри чувства!

Да четат живата Книга на Природата!

Да участват във Великия всемирен Живот!

Тази среща е непреривна, вечна – както самият Живот.

София, август, 1970 г.

22 септември – начало на Учебната година 1970/71

НАРЯД

Обични братя и сестри,

По случай 22 септември, началото на Новата учебна година, в 5. ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „Фир Фюр Фен“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата „Пътят на Живота“
5. Евангелия:
Матей – 9 гл., 9 – 16
Марко – 3 гл., 1 – 7 ст.
Лука – 7 гл., от 36 ст. до края
Йоан – 15 гл., 10 – 18 ст.
6. Песента „Махар Бену Аба“
7. Беседа от Учителя: „Добрите плодове“, т. „Красотата на душата“, утринни слова, 1938.
8. Песента „Мога да кажа“
9. Слово от Братския съвет
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да гойде Твоего Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички приятели!

София, септември 1970 г.

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет
по случай Есенното равноденствие –
началото на Учебната година

ОБХОДА НА ЛЮБОВТА

*„Бъдете съвършени, както е
съвършен Отец ваш небесни.“*

Матей, 5:48

Отношенията в Бялото Братство са отношения на Любовта. Те разкриват нейната светлина, сила, красота и свобода. Христос ни е оставил прекрасни образци на тези отношения – отношения на разбиране, милост и благодост.

Книжниците и фарисеите постоянно Го дебнат, изкушават Го и следят ще пренебрегне ли Той закона, древния закон, за да Го съдят. Но Христос утвърждава Любовта, Той никога не се съгласява и нито веднъж не подкрепя тяхната критика, отрицание и осъждение.

— Защо Твоите ученици ядат с немити ръце?

— Защо Твоите ученици в съботен ден късат класове?

— Защо Твоите ученици не постят, както Йоановите и фарисеите?

Те и Него следят, дали ще изцели някой болен в съботен ден. А Христос ги пита:

— Позволено ли е някой да прави добро в съботен ден?

Завеждат при Него в храма една блудница и казват:

— За такива Мойсей е казал да ги убиваме с камъни. Ти какво ще кажеш?

Христос мълчи и наведен, пише с пръст на земята. Те пак повтарят:

— Ти какво ще кажеш?

Христос повдига глава:

— Който от вас е безгрешен, пръв да хвърли камък.

И те, избличени от съвестта си, един по един си отиват. Като се обръща към блудницата, Христос я пита:

— Никой ли не те осъди?

— Никой, Господи!

— Нито аз те осъждам. Иди и не съгрешавай повече.

Такава е Божията милост и благодост.

Мога да ви приведа и притчата за блудния син. По-малкият син на един човек, след като изяжда и изпива с приятели своя дял от наследството, опитва нищетата, презрението, неблагодарността и се връща при баща си. Бащата го прегръща радостен: „Турете пръстен на ръката му! Заколете храненото теле! Да ядем и да се веселим, защото този мой син загубен бе, и намери се!“ Това е отношението на бащата – любовта на бащата.

И други примери ни е оставил Христос.

Той е поканен от учениците си в дома на Симона, фарисеят. Идва жена, присяда край нозете му, измива ги и ги облива със слзи, отваря съд с драгоценно миро нард, полива нозете му и ги изтрива с косите си. Къщата

се изпълва с аромата му. Мислено учениците му се възмуцават от това и искат да я изгонят, но Христос им казва: „Оставете я, заради погребението ми го прави“. Това е отношение на Любовта – разбиране на Любовта.

А каква е мисълта на фарисея, който е също критичен: „Ако знаеше Учителят коя е тази жена, която го пипа, не би ѝ позволил“. Христос долавя мисълта му и му казва:

„Симоне, ще те запitam едно нещо.(...) Аз дойдох в дома ти, ти вода да измия нозете си не ми даде. А тази жена, откакто е дошла, със сълзи полива нозете ми и с косите си ги изтрива. Затова, заради голямата ѝ любов, прощавам ѝ се многото грехове“.

Това е отношение на Любовта – среща с Любовта, среща с Милостта Божия.

Учителя остави много примери за отношенията на Любовта. Ще ви приведа един.

В първите години имаше в Братството един чичо Петко. В неговия дом в София живееше Учителя. През лятото Учителя отиде с група приятели на Сините камъни в Сливенския Балкан.

В това време случило се беше, че чичо Петко извършва един малък грях и всички узнали за това. Не беше кой знае какво, но „статичният“ морал беше възмутен. Възрастните братя свикват съвет, поставят на съд чичо Петко и го осъждат – изключват го от Братството. А на Учителя решават да предложат, да напусне дома на „блудния син“ и да му намерят друго жилище.

Чичо Петко е гърбавичък, малък, непредставителен, и без това унижен – това решение съвсем го унищожава.

Съветът на братята изпраща трима души делегати при Учителя, да му изложат случая, да му кажат решението си и да искат съгласието му да напусне дома на чичо Петко. Единият от групата е богат, разполага с много средства, той финансира пътуването на групата; другият е редактор на списание, издател на окултна литература, присъства за кураж; третият е гимназиален учител по история, с голям дар-слово, подготвил е дълга, убедителна, аргументирана реч. Пътуват инкогнито, никой да не ги знае. Пристигат.

Приема ги Учителя, но е строг, сериозен, мълчалив.

Ученият брат започва – излага всичко дълго, стилно, убедително. Учителя все повече мръщи чело. Свършва братът, очаква Учителя да одобри решението на съвета. Но Учителя мълчи, чак неловко става и стеснително на всички. Изведнъж Той гневно се обръща към говорилния брат и му казва само една дума: „Осра се!“ И след малко добавя: „И понеже си позволихте да коригирте Божественото, ето какво ще ви се случи: единият от вас ще си замине тази година, другият ще изгуби богатството си, а третият ще прекара самотни старини.“ И Учителя се оттегля.

Братята, делегацията, остават като ударени от гръм. Те се прибират и си отиват още същата вечер.

Ние сме свидетели как думите на Учителя се изпълниха точно...

Същата година става съборът в Търново. От цяла България идват братя и сестри – радостни, чисти, с грейнали лица. В реда на събора беше предвидено да се отива на малки групи в горницата, за да се молят. Групите

си образуваха сами приятелите, обаче никой не искаше в групата си чичо Петко. Никой не го поканва. А той, колкото скромен, стеснителен, толкова и измъчван от угризения, ходи отчаян и съкрушен. Това изолиране от приятелите го убива.

Почти се изредиха групите, тази задача беше приключена. Чичо Петко минава покрай вилата и в този момент Учителя излиза от нея и му казва: „Петко, ела да излезем горе дъма, да се помолим“. Братът остава като втрещен. Учителя го взема под ръка, излизат горе, правят си молитвата. И ето – от горе слиза един възроден Петко! Слиза усмихнат, просветнал, от очите му текат сълзи от радост. Слиза заедно с Учителя! Нов човек е той! Целува ръка на Учителя и си отива. Всички гледат и мълчат. Един човек е възкръснал пред очите им....

Това е обходата на Любовта.

София, септември 1970 г.

27 декември – Денят на Учителя, 1970

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до приятелите
по случай годишнината от заминаването на нашия обичен Учител

ЕДИНСТВОТО

„Аз и Отец ми Едно сме.“

Йоан, 10:30

Единството е основен закон на живота.

Зад всички форми в органическия мир – растения, животни, сега великият Единен Живот. Той ги създава, чрез тях Той се изявява. Всички те са сили и качества на Единния Живот. Като изучаваме растенията и животните от това гледище, можем да видим тяхното място и служба в Единния Живот.

Като гоидем до религиозния мироглед, Единството се изразява в идеята за Единия Бог, в противоположност на езическия мироглед на множествеността, на многото богове.

В дълбока древност Израил е бил избран да бъде носител на идеята за Единството. Ако проследим историята на еврейския народ, ще видим през какви борби и противоречия е трябвало да мине той, докато превъзмогне езическия начин на мислене и живот, докато се издигне до идеята за Единия Бог, докато се яви Христос – възплъщение на тази идея.

Съвременната наука също поддържа идеята за единството. Тя я изразява тъй: единство в устройството на Вселената.

В царството на растенията и животните виждаме безброй форми – всички те са изявление на силата и богатството на великия Единен Живот. По тях ние можем да го изучаваме. Органическият мир трябва да се изучава от гледна точка на Единството. Всяко същество е специфичен елемент на Големия живот, необходим за Цялото. Каквито и връзки и отношения да съществуват между съществата, всички те са израз на закона за Единството.

Науката за Единството на живота е необятна. Тя предстои да се изучава в бъдеще.

Законите и силите, които действат в живота, са всемирни и съгласувани, следователно идат от Един Център.

Човек трябва да се приобщи към великото Единство, да го чувства, да го вижда и разбира, да го обича и живее. Учителя нарича това „живот за Цялото“.

Идеята за единството е основна идея в учението на Бялото Братство. Животът е Един – едно Цяло в неизброимите свои проявления. Ние не създаваме форми, които да водят борба помежду си. Ние търсим живота на единството, на него служим.

Братството се охранява от строгите закони на Единството. То не е оставено на произвола. Малкото цветенце наистина е слабо и нежно, но какво достойнство има в него! В живота на Цялото то е служител на красотата.

Ученикът на Божествената школа има начини и методи да общува с великия Единен живот. Проникнат от тази идея, той изработва отношени-ята си към всички същества. В този необявен свят той живее и се учи.

Като дойдем до съзнателния живот, до онази дълбока вътрешна работа, където ученикът изработва своя мироглед и характер, задачата сега е в това: да се приобщи към великия Единен живот и да бъде едно с него. В това сега висшият морал.

Ученикът на Божествената школа живее единството. Христос е носител на идеята за Единството. Той изразява това просто и естествено: „Аз и Отец ми Едно сме“. Думите на Христа се отнасят и до всеки човек.

В основата на съзнателния живот е вложена идеята за единството. Тя определя правилните отношения на всички същества. Всеки, който нарушава законите на Единството, който е в борба с него, като утвърждава себе си, всеки, който се отделя от живота на Цялото, той се бори с Бога – какво може да очаква? Всеки, който се отделя от Цялото, ще отпадне. „Всяко дърво, което Отец ми не е насадил, ще се изкорени“. Единството е в основа-тата на висшия морал. Да изпълняваш задълженията си към Великия Единен живот – в това сега висшият морал. От тази идея ученикът изхожда в своите отношения, мисли, чувства и постъпки.

Да живееш в Единството значи да виждаш Бога, да разговаряш с Него, Той да те учи.

Мирът иде от Единството. Който има мира, има всичко.

Като се приобщава към Великия Единен Живот, човек живее в Царство-то Божие. Царството Божие е живот в Единството.

Човек е център на лъчи. Това са сили, които действат чрез него. Хрис-тос казва: „Аз съм живият хляб“. Всеки човек, в когото живее Христос, върши Неговите дела. Христос и днес работи чрез хиляди хора – болни из-целява, гладни храни, мъртви възкресява – стига човек да има очи да вижда. Виждане трябва!

Животът е свят, защото Бог присъства в него.

Не е достатъчен само умът, за да познаем Бога. Трябва да дойде и сър-цето, със своята топлина и радост, да се отвори и душата, със своите тайнствени сетива и чувства да въведе човека във Всемирния живот, да дойде и Духът, със своето присъствие да освети всичко.

Човек е фокус, където се събират силите на Всемира. И какви чудеса стават в този фокус!

Един невидим Разумен свят ни обкръжава. Той подготвя условията ни, той направлява стъпките ни – Той ни пази. Когато човек е в съгласие с Него, всичко му съдейства.

Учениците на Божествената школа са носители на свещената идея за Единството.

Тя иде днес в света!

Тя ще примири и обедини човечеството и то ще живее в благословената Земя като едно голямо семейство.

Това е бъдещето!

София, декември 1970 г.

За 1970 г. липсват нарядите за Съборните дни и 27 декември.

1971.

Нова Година

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до приятелите по случай Новата 1971 година

ЖИВОТО ПРОСТРАНСТВО

Проблемът за пространството заема едно от първите места в съвременната наука. С него се занимават физиката, астрономията, математиката, философията, психологията и религията.

Виждаме една звезда. Този лъч е пътувал хиляди години със скоростта на светлината. Представяте ли си какво пространство е изминал? При това този лъч не е линеен. Тази вълна е сферична; това е сфера с радиус хиляди светлинни години. Какво разреждане на енергията! И при все това тя действа на нашата ретина и ние виждаме звездата.

Това разреждане на енергията става до безкрайност. Когато стигне един краен предел, енергията преминава в духовна, в психическа, т.е. в мисъл и чувство. Следователно пространството е изпълнено със сили – физически и духовни. Те се срещат, взаимно се проникват, интерферират, привличат се или се отблъскват.

Пространството е изпълнено с живот. Всички форми на живота – кристали, растения, животни, човеци и безброй други форми, които не познаваме – образуват пространството.

Пространството е живо – живо и отзивчиво.

В беседата „Освободеният роб“, гържана през 1933 година, Учителя казва: „Има едно чувство, което съм опитал – не зная как става, но колкото пъти съм опитвал това чувство, става това, което съм почувствал. Много пъти съм бивал някъде, времето се заоблачи, очаква се гръжд; казвам: „Хубаво ще бъде да почака времето“ – и облакът се отклонява. Друг път – задава се буря, казвам: „Да ще да престане бурята...“ – и бурята престава. Сам се чудя как става това и си казвам: „Чудна работа!“ Друг път – зад мене върви кола, казвам си: „Да би искал коларят да ме покани“ – настига ме колата и коларят казва: „Качи се!“ Глажен съм, минавам край гостилницата, казвам си: „Да ще този гостилничар да ме нахрани“ – излиза гостилничарят и казва: „Заповядай!“. Каквото помисля – става. Не зная как става, но помисля го – и то стане. Сега и се чудя, казвам: „Колко малко направих!“ Аз не зная как става да се изпълняват тези мои пожелания, казвам си: сами стават тези неща – и просто, и невероятно. Не бяха съвпадения, защото много пъти се извършваха: помисля го – и то стане. Онзи, Който ни люби, Който ни обича, е много внимателен към нашите желания. Когато и ние Го обичаме, Той е много внимателен, че каквото помисляме, става. Писанието казва: „Преди да сме поускали, Бог ще направи за нас това, което е необходимо“... Едва си помислил нещо, и то става. Казвам: на всички ви трябва едно чувство на благодарност за онова, което Природата ви е дала“.

Ние имаме следния пример с Учителя. Първите години от живота на Братството, когато съборите ставаха още в старопрестолния град Търново,

една група братя бяхме отишли по-рано, с Учителя, да подготвим местата и вилите за посрещане на гостите – хиляда души. Много неща трябваше да се направят – места за палатките да се почистят, алеите и пътеките да се направят, маси и пейки за общите обеда, вилите да се турят в ред, продукти да се закупят. Няколко дни преди събора бяхме готови. Събрали около Учителя, направихме преглед на всичко, когато изведнъж братът, който стопанисваше имението, се удари по челото: „Учителю! Покривът на вилата тече, забравили сме да го поправам. А вътре всичко е боядисано и почистено... Какво ще стане, ако завали един гъжд?!“. Учителя се обърна към приятелите: „Има ли някой, който да знае да нарежда керемиди? Всички мълчаха. По-възрастните братя бяха повечето чиновници, не бяха дошли още майсторите от селата. Тогава ние, няколко младежи, казахме: „Учителю, ние ще наредим керемидите“. Учителя каза: „Хубаво“. Качихме се на покрива и работата тръгна; поставихме макара и въже за вдигане и слагане. Вдигнахме старите керемиди, натрупахме ги на купчини по покрива, свалихме старата кал, с която бяха залепени – тя трябваше да се размекне и обърка, и наново да се подаде пак горе. Помощници имаше много и работата вървеше добре. Бяхме вече до половината на покрива, когато от запад се загадоха тежки облаци – задуха вятър, засвятка, загърмя, затреця – идваше буря!

Учителя беше в беседката пред вилата с група приятели. Всички излязоха, а ние горе се смутихме – вилата беше разпокрита! Учителя попита: „Колко време ще ви бъде нужно да завършите?“ Отговорихме: „Два часа“. Учителя отиде зад вилата, застана с лице срещу бурята и стоя така малко време. Облакът се отклони на север и се изля в проливен гъжд нататък. Ние продължихме работата си с още по-голяма енергия. Вече привършихме, оставаше последният ред – канаците, когато от запад пак се загадоха облаци – притъмня, загърмя и ливна гъжд из ведро. Но ние вече бяхме готови. Наистина, докато изчистим и приберем инструментите, гъждът ни изкъпа хубаво, но слязохме като победители – щастливи и радостни, че бяхме свършили работата си докрай.

Долу ни посрещнаха братята и сестрите с оваци. Учителя каза: „Направете им чай, да се напият и да легнат да си починат“. А навън все валеше топъл летен гъжд.

Когато човек върши Волята Божия, изпитва една тиха радост. Тя осветява пътя му и смекчава условията му. Тогава – наблюдавайте – всичко му съдейства: и хората, и Природата, това е признакът.

Вслушайте се в себе си, какво Бог иска да направите за Него, и бъдете винаги готови да изпълните Неговата Воля.

Едно от най-красивите явления в живота е срещата на душите. Какво богатство на преживявания, каква красота! Душите разцъфтяват, показват най-хубавото от себе си. Тук се ражда радостта.

Но и друго едно явление е чудно и загадъчно – раздялата. Тук са дълбоките преживявания и трагедии, които разтърсват човека. Човек опитва скръбта. Скръбта свързва душите още по-силно. Скръбта облагородява. Който я разбира, благодари за нея. Учителя е изразил тази идея в песента „Скръб и радост са едно“.

Зад всички промени седи Единният вечен Живот – него търсете.

Има едно тайно знание в човека – знание на душата. Това знание иде от Божествените добродетели, вложени в нея. Внимавайте животът ви отвън да бъде прост, естествен, чист, без крайности и увлечения – живот в Ис-

мината. Вътрешно обаче да бъде богат, изобилен, добър и красив. Животът ви да бъде служение.

На всяко същество гледайте като на частица от вашия живот, необходима за вашата мисъл и чувство. Мирогледът се изгражда от безброй „клетки“, както един организъм. Това са същества, които ни заобикалят – растения, животни, човеци, духове. Всичко е в движение – вън и вътре в нас. Тук се тъче деликатна и сложна тъкан – характерът на човека. Задачата е тази: в това сложно движение да намерите Вечния живот.

Човек постепенно навлиза в науката за Всемирния живот. Това е духовният свят.

Невидими нишки ни свързват с цялото Битие. Във всички форми на живота има нещо наше, родно, заради което ги обичаме. С облаците пътуват същества. Те създават формите, светлините, движенията. Затова и облаците правят различно впечатление – някои са приветливи, а други – злоеци.

Ученикът е силен с Бога, силен с Господа и Неговите ангели. В това седи неговото достойнство – в тяхното присъствие, в тяхното приятелство и помощ. Неговата сила е сила Божия.

Тялото не затваря душата. Нейните възможности са неограничени. Тя може да премине и да живее в друго тяло. Случва се понякога човека още приживе да го изпратят в друго тяло, а неговото – вече износено, грохнало – да предоставят на някой от родовите духове, той да го издържи докрай. Тъй че, отвън формата остава, но това не е гаранция, че същото същество живее в нея. Хората и не подозират, че понякога етикетът е същият, а съдържанието – друго. Човек трябва да вижда и зад формите. Вие не знаете кое жилище ще ви се даде, затова не съдете хората – може би точно този, когото осъждате, ще бъде вашият дом. Човек може още приживе да отиде да живее в друго тяло – зависи от неговия вътрешен живот къде ще го изпратят, какво жилище ще му дадат; ако е живял добър живот, ще го изпратят в добро семейство, при добри хора, ще му дадат здраво тяло, силно, одарено със способности. От човека зависи какво жилище ще си приготви.

Между световите в Космоса съществува връзка, става обмяна – физическа и духовна.

Един живот, една мисъл тече във Вселената. Тя иде от Един Източник.

Великата Божия Любов изпълня Всемира. Тя създава формите на живота, подготвя условията.

Ученикът на Божествената школа изучава Всемирния живот – това е учение, работа, творчество.

Ние пожелаваме на учениците на Божествената школа, където и да се намират по Земята, да имат тихата радост да чувстват Божието присъствие.

Числото на годината 1971 казва:

„Аз съм Алфа и Омега – Първият и Последният – Начало и Край на нещата.“

Бог охранява човека. Псалмопевецът казва: „Господ ми е предна стража и задна стража“.

Поздрав на всички приятели!

София, декември 1970 г.

1971.

21 март – Първият ден на Пролетта

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година ще отпразнуваме Първия ден на Пролетта – Духовната нова година, като на 21 март, неделя, в 5 ч. сутринта се изпълни следният ред:

1. Песента „Изгрява Слънцето“
2. Песента „В начало бе Словото“
3. Добрата молитва
4. Молитвата на Царството
5. Евангелия:
Матей – 7 гл., от 15 ст. до края
Марко – 6 гл., от 36 ст. до края
Лука – 5 гл., 1 – 11 ст.
Йоан – 12 гл., 12 – 18 ст.
6. Песента „Духът Божий“
7. Молитвата на Братството
8. Тайна молитва
9. „Аум“
10. Беседата „Ще се превърне в радост“, от т. „Пътят на ученика“, съборни, 1927.
11. „Химн на Великата Душа“
12. Словото от Братския съвет
13. „Отче наш“
14. Мото: „Господи, Боже наш, да гойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
15. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“
16. Песента „Ето, пристига чудната пролет“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до приятелите
по случай Празника на Пролетта
22 март 1971 година

СЛЪНЦЕТО

„Изгрява Слънцето,
праща светлина,
носи радост за живота тя.
Сила жива, изворна, течуца.“

Учителя изпя този малък химн на Слънцето. Едва ли ще се намери по-простичък и по-съвършен химн на Слънцето.

От дълбока древност човек е пял химни на Слънцето. То го е вдъхновявало, то го е сгръвало, то е осветявало пътя му.

Човек се е обръщал към Слънцето с вяра и надежда, с любов и радост. Той е разкривал душата си пред Слънцето и е очаквал неговата помощ.

Древните египтяни са представляли слънчевите лъчи като ръце, които дават.

Учителя започна Делото си с изгревите на Слънцето.

„Изгрев“ – това е Идея. Той не зависи от време и място.

„Изгрев“ – това е емблема на Новия живот, който иде!

„Изгрев“ изгрява в душите на човеците днес. Той не може да бъде възпрепятстван от никоя сила!

„Изгревът“ ще възтържествува!

Животът иде от Слънцето. Животът изявява неговата дълбока вътрешна същина.

Съвременната наука отделя централно място на Слънцето. По цялата Земя са пръснати слънчеви обсерватории, те изучават само Слънцето. Тук работят учени – астрономи, физици, математици, биолози. Техните съвършени инструменти са насочени постоянно към Слънцето. Слънчевата дейност се следи и изучава във връзка с живота на Земята. Животът на Земята зависи от Слънцето.

Слънцето има свой живот, свой ритъм. В него се извършват непрестанни промени. Съвременната наука може да ни каже много за Слънцето. Тя е определила неговия обем, маса, плътност и разстоянието му до Земята – 150 милиона километра.

Слънцето има зонално устройство – около централното ядро могат да се различат няколко пояса. Ядрото не се вижда и за него малко се знае, но то е източник на огромна енергия. На слънчевата повърхност могат да се наблюдават слънчеви петна и протуберанси даже с просто око.

Първите години, когато се устройваше Изгревът, Учителя нареди да се правят наблюдения на Слънцето. За тази цел беше обзаведена малка обсерватория. Наблюденията водеше брат Георги Радев. Той водеше дневник и съобщаваше по-важните явления на Учителя.

Слънцето е най-близката до нас звезда. От него можем да имаме представа и за далечните звезди. Някои от тях са хиляди пъти по-големи от него, но са толкова отдалечени, че и през най-големите телескопи се виждат като точки.

Какви превръщения преминава слънчевата енергия, докато стигне до Земята! Учителя казва, че слънчевата енергия преминава през седем трансформатора. Ако не минава през тях, тя ще унищожи живота. На Земята растенията първи приемат слънчевата енергия и я превръщат в храна – скорбяла, целулоза, захари, мазнини и пр. Те използват част от нея, а другата складират. Те са по-близо до Извора. Енергията тук е по-чиста, следователно растителната храна е най-здравословна. Тревопасните, които приемат енергията от растенията, са „втора ръка“, енергията у тях е по-далеч от Извора – не е тъй чиста, следователно месната храна не е тъй хигиенична. Като дойдем до хищниците, които се хранят с тревопасните – трето превръщане на енергията, тя е вече изчерпана и нечиста. Едва ли някой би имал охота да яде куче или вълк.

Който иска да бъде здрав, да пие вода от Извора.

Превръщенията на слънчевата енергия продължават, те разкриват все по-дълбоката и по-дълбока същина на Слънцето.

Търсете Слънцето във всичко. Човек трябва да изучава Слънцето, да го познава – да живее с него.

Учителя ни въведе в науката за Слънцето. Той даде методи как да се ползваме от него.

Слънцето заема най-голям дял в Божественото учение. Помислете само, през какви превръщения е минала слънчевата енергия, докато застане пред нас като един зрял плод – ябълка, круша или хубав грозд! През какви превръщения е минала слънчевата енергия, докато се яви пред нас като една мисъл!

Всяко творчество се подхранва от Слънцето. През какви превръщения е преминала слънчевата енергия, за да се яви пред нас като една симфония на Бетовен или като един „Мойсей“ на Микеланжело, или като „Тайната вечеря“ на Леонардо да Винчи! Като изучава превръщенията на светлината, човек може да проследи как физическата енергия преминава в психическа.

Човек има дарбата да разговаря със Слънцето. Той постепенно си изработва виждане за него. Така навлиза в един необятен свят. Това е вътрешната и външна работа на ученика на Божествената школа.

Днес ние започваме Духовната Нова година с нашата светла, жизнерадостна Паневритмия. Не чувствате ли в нея Слънчевия живот? Това е зов към Слънцето. Това е радост от живота и светлината! Тъй човек изразява благодарността си и любовта си към Бога.

Често ни питат: „Има ли живот на Слънцето?“ Има, разбира се! Животът на Земята разкрива съдържанието на слънчевия живот. Човек, който е свързан със Слънцето, е здрав, жизнерадостен, добър, където мине, носи благословение. Има такива хора по цялата Земя.

Погледнете вечер небето – прекрасното съзвездие Орион или чудната звезда Сириус – това е Слънцето. А в милувката на майката не чувствувате ли Слънцето? Ето така става срещата на човека със Слънцето, срещата на човека с Бога.

Пригответе се да посрещнете Изгряващото Слънце!

Нека то да ви съпътства, да осветява пътя ви, да ви дарува здраве, сила и живот!

София, март 1971 г.

12 юли – Петровден, 1971.

НАРЯД

Обични братя и сестри,
Тази година Денят на Учителя – Петровден
ще се отпразнува на 11 юли, неделя, като в 5 ч. сутринта ще се изпълни
следният ред:

1. Песента „Махар Бену Аба“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Духа
4. Молитвата на Царството
5. Евангелия:
от Матейя – 25 гл., от 31 ст. до края
от Марка – 12 гл., 1 – 12 ст.
от Лука – 9 гл., от 57 ст. до края
от Йоана – 8 гл., от 21 ст. до края
6. Песента „Духът Божий“
7. Молитвата на Братството
8. Тайна молитва
9. Песента „Бог е Любов“
10. Беседата „Пред новата епоха“, от т. „Петимата братя“, неделни,
1923.
11. Песента „На Учителя покорен“
12. Словото от Братския съвет
13. „Отче наш“
14. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята,
както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат
своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие.“
15. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите
Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният
ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до приятелите
по случай Петровден – Денят на Учителя

СИН ЧЕЛОВЕЧЕСКИ

Стихове за размишление: „Аз съм виделината на света, който ме следва, няма да ходи в тъмнина, но ще има Виделината на Живота.“

Йоан, 8:12

„И рече им Исус: Още малко време виделината е с вас.

Ходете, докле имате виделината, да не ви настигне тъмнината. Който ходи в тъмнина, не знае къде отива.“

„Докле имате виделината, вярвайте във виделината, за да сте синове на виделината.“

„А когато дойде Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще ви припомни всичко, което съм ви говорил.“

Йоан, от 12. и 14 гл.

„Лисиците имат легла, и птиците небесни – гнезда, а Син Человечески няма къде глава да подслони.“ ...

Матей, 8:20

Кой е този Син Человечески?

Днес колко хора са готови да приемат Христа?

Има един съвършен живот. В него ученикът влиза с благоговение и свещен трепет. За този живот човек трябва да се приготвява. Тук формите са съвършени и отношенията са съвършени. Животът на Царството Божие трябва да се опитва. В молитвата е казано: „Храни душите ни с небесния си хляб“.

Като казваме „Син Человечески“, разбираме Христа, който се изявява в живота.

Органическите форми са жилища, в които са затворени души, да се учат. През всяко същество струи великият Всемирен живот. Следователно всяко същество може да ни свърже с него. Човекът, който е на най-високото място в Училището на живота, се е удостоил да се нарече „син Божий“.

Учителя казва: „Ние сме синове Божи – единственото име, с което наричам моите последователи“.

Великият Разумен Свят говори чрез цялата Природа. Ако за растенията и животните се грижи една Невидима ръка, колко повече – за човека!

Животът е Един – смятай всеки малък живот твой живот. Животът се изявява чрез хиляди форми, но той е един. Човек е свързан с него, следователно има Вечния живот.

Наблюдавайте как се развива едно растение, как зрее един плод, какви чудеса извършва светлината, какво ни показва тя от себе си, как ни се изявява! Заг формите работи една Невидима ръка, тя ги създава, тя се грижи за тях – един велик Художник работи с вдъхновение и любов. Ето с кого ученикът трябва да влезе във връзка.

Кой е този Син Человечески? Христос ни остави образа „Син Человечески“.

Ученикът на Божествената школа се учи, подготвява, изработва в себе си онези качества, които го приобщават към този съвършен Човек.

Учителя казва в беседата „Слушай, сине Мой“: „Всички светове, които виждаме, са все населени с човешки същества – все от хората от човешката раса. Човешката раса е навсякъде по материалните светове“. (неделна, 14 януари 1934) Великият Разумен свят може да те изпрати в който от тях иска – има „жилища много“.

Човек е надарен със способността да общува с Големия живот. Още е въпрос, дали той живее само в една форма и дали само на едно място в даден момент.

Възможностите на човешката гуша са неограничени. Освен обикновените, прости пет сетива, човек има и свръхсетива, обаче за да се ползва от тях съзнателно, изисква се гълга работа върху себе си, под ръководството на Учителя. Това е задачата на Школата.

Човешкият мозък е съвършен инструмент на гушата. Природата е работила милиарди години, докато приготви материята, от която той е направен, и докато го вмести в толкова малко място.

Пази живота чист! Докато е чист, животът има смисъл. Влезе ли в него нечистотата, животът губи смисъл, става празен и безсъгържателен. Като застанеш пред извора, вгледай се в неговите чисти води. Изворот е образ, той ще остане в тебе и ще ти дава импулс – подтик към чистотата. Носи в гушата си образа на чистия планински извор, за да бъдеш здрав.

Човек има един личен живот, живот за себе си, границите му се определят от петте сетива. Човек има още един, по-широк кръг на живот, който включва и неговите близки. Този живот е по-богат, отношенията са по-сложни, в него се развиват обществените чувства. Човек има и един Голям, космичен живот – тук няма граници, в него той се чувства едно с Големия всемирен живот. Христос го нарича „Живот на Царството Божие“, а Учителя го нарича – „Живот за Цялото“. Тук се раждат мисълта и дълбокото всепроникващо чувство. Тук работи творческата воля. Само когато човек дойде да живее в Големия всемирен живот, той е свободен.

„Син човечески“ е навсякъде – и във времето и пространството, и извън времето и пространството.

В беседата „Слушай, сине Мой“ Учителя казва: „Няма сила в света, каквато и да е, която да ограничи живота. Животът е над студа, над топлината, над светлината – над всичко е той и не се ограничава от нищо. Формите на живота обаче са в зависимост от външните условия.“

Един невидим свят устройва видимия. Ние живеем в един уреден свят. Той не е резултат на случая и на качества на елементите. Тук работят разумни, интелигентни същества. Изкуство е човек да поддържа връзка с тях – те да го учат.

Светът, в който живеем, има материя, има и закони. Законите – това е духовният свят. Той подразбира: мисъл, разумност, сила.

Душата има органи, чрез които общува с великия Разумен свят – в това общуване седи вътрешната работа на ученика.

Кой е този Син Човечески?

София, юли 1971 г.

Съборни дни – август 1971.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година съборните дни ще се отпразнуват на 22 август – неделя, като в 5 ч. сутринта се изпълни следният ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата на Царството
5. Евангелия:
Матей – 24 гл., от 36 ст. до края
Марко – 12 гл., 28 – 34 ст.
Лука – 6 гл., 20 – 38 ст.
Йоан – 16 гл., цялата
6. Песента „Махар Бену Аба“
7. Беседата „Божията Воля“, от т. „Все, що е писано“, неделя, 1917.
8. Песента „Той иде“
9. Посланието от Братския съвет
10. „Благата песен“ („Ти съзнавай, ти люби“)
11. „Отче наш“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да гоїде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, където има условия, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите
по случай Съборните дни – 22 август 1971 г.

ПЪТЯТ НА ВЯРАТА

*„Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той
стана глава на ъгъла“.*

Марко, 12:10

*„Вземете щита на вярата ... и меча на духа,
който е Словото Божие“.*

Павел, Ефесяни, 6:16,17

Вярата е сила на душата – сила на разумното сърце. Сърцето е, което подкрепя ума – то го храни със своите сокове.

Има едно велико изкуство на всички времена – това е молитвата. Изкуството да се моли човек трябва да придобива и развива. Това изкуство започва с две добродетели – кротостта и смиренieto.

Много време трябва човек да работи с молитвата, докато го доведе тя при Бога – да почне да Го вижда, да разговаря с Него, и Бог да го води за ръка из Райската градина, и да го учи.

Чрез молитвата човек придобива сила. Тогава се изпълняват думите на Христа: „Каквото попросите в мое име, ще ви бъде“.

Ученикът на Божествената Школа работи с молитвата – така той поддържа връзката с Учителя.

Всеки, който има живата вяра, знае, че където и да се намира, Бог ще му помогне – и в ада да слезе, Бог ще го намери и изведе.

Човек трябва да чувства, че го обгръща един Велик любящ свят, който го пази. Този свят устройва пътя му и му дава условия – от него той черпи сила и живот.

Не разправяйте на хората в какво вярвате – нека вярата ви бъде ваш живот.

Погледнете една птичка – вижте как е устроена, какъв е нейният живот, как се храни, как отглежда малките си, колко сложни и трудни задачи изпълнява тя. Няма ли да почувствате онази любяща и мъдра Ръка, която закриля всяко същество и се грижи за него? Човекът трябва да изработи към всички същества същите отношения.

Всички, които са приели Словото, чрез тях Бог работи – в тях е силата.

С Бога трябва да започнем – да изучаваме Неговия живот, да го приемем в себе си, да се храним с него. В молитвата е казано: „Храни душите ни с небесния си хляб“.

Бог е смисълът на живота.

Бог изпълня живота със съдържание.

Животът има смисъл, само когато Бог присъства. Смисълът на живота седи в това – да чувстваш Бога, да Го виждаш, да живееш с Него.

Всички души, които имат едно чувство за Бога, образуват „Дома Господен“. Те са по цялата Земя – във всички народи, във всички светове на Всемира. Те образуват едно велико Братство – едно велико Семейство.

Давид, като е съзерцавал този чуден живот, възкликва: „Едно желае душата ми и него всякога ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“.

Познавайте Господа с всяка вдишка, с всяка глътка вода, с всяка ханка хляб. Виждайте Го във всяка тревичка и цветенце, във всеки плод – виждайте Го във всяка форма на живота. Обхождайте се с всяко живо същество тъй, както Бог се обхожда – Него търсете във всичко.

Любовта към Бога – това е златният ключ, той отваря всички врати. Този завет ни остави Учителя: Любов към Бога. Помнете го и никога не го забравяйте!

Съборните Дни – срещата ни с нашите напреднали Братя продължава през цялата година. Ние се учим от тях, за да влезем във Великия Божествен живот, на който всъщност принадлежим.

Едно е важно – да вършим Неговата Воля, да изпълняваме Неговите заповеди и повеления. Това е път на учене и работа – това е живата връзка между нас.

Поздравя на всички приятели!

София, август, 1971 г.

22 септември – Начало на Учебната година 1971/72.

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до учениците
по случай началото на Учебната 1971/72 година

*„Господ и Бог на великата жертва“.
Ръката, която ти дава чаша вода, когато си
жаден, е Божията ръка.
Ръката, която ти дава късче хляб, когато си
гладен, е Божията ръка.*

Учителя

Имахме брат, предан на Делото, усърден, ревностен, верен и истинен. Той имаше сърце чисто, безкористно, изобилно като планински извор. На младини бил атеист, скептик, материалист, на верующите гледал със снизхождение и насмешка – наивни хора.

През време на войната той служи на южния фронт. Като стана проби-вът, остава в обкръжението, но като не иска да остане пленник, избягва в планината и се скрива в една пещера, където прекарва няколко дни. Често отвън чува говор и стъпки, но все на неприятели. Привършва всичко за ядене, гладува ден, два, три – гладът го мъчи...

Един ден, като седи и мисли върху положението си, спомня си за вярващите хора. Тогава в него става силна реакция. Той се изправя, вдига ръце и се провиква: „Господи, Боже, гладен съм! Ако Ти съществуваши, дай ми уверение в това, изпрати ми хляб!“

След малко чува шум, поглежда: една голяма костена жаба (костенурка)

мласка с главата си към него цял войнишки хляб... Братът пада на колене, прегръща хляба, целува го и извиква с висок глас: „Вярвам, Господи!!“ Сълзи обливат лицето му... От този миг той стъпи в пътя на вярата, чувстваше Бога и Неговото присъствие навсякъде, виждаше Го и разговаряше с Него.

Той беше един от ревностните служители на Делото до края на живота си.

Да намериш Бога и да Го възлюбиш – това е смисълът на живота.

В света има една Божествена школа. Учениците на тази Школа са по цялата Земя, сред всички народи. Това е школата на Бялото Братство. Нейната работа не може да бъде смутена и възпрепятствана от никого и от нищо. Бялото Братство е господар на планетата. То ръководи човечеството.

Ученикът, който стъпва в Пътя, трябва да изработи в себе си ред качества: кротост, смирение, послушание, прилежание; тогава той расте естествено, правилно.

Учителя е изложил знанието за Пътя в своите беседи и лекции. Този материал трябва да се изучава внимателно, задълбочено, последователно. Знанието е като хляб, то дава сили. Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от Небето.“

Словото трябва да се изучава постоянно, последователно – тъй, както е давано на Учителя. Преди да изнесе една нова идея или една нова мисъл, Учителя дълго подготвя условията, разчиства пътя, премахва препятствията – тогава я изнася. Затова беседите и лекциите трябва да се изучават, както са дадени, а не в резюмета.

Като изучава Словото, ученикът поддържа връзка с Учителя.

Ученикът работи с внимание и любов. Той е художник, ваятел, поет, музикант – в неговата работа има вдъхновение, ритъм, мелодия и хармония.

Няма по-хубава работа от работата на ученика. Това е онази дълбока вътрешна работа над себе си, която се извършва в мълчание. В тази работа ученикът общува с учениците в целия свят. За мисълта няма препятствие.

Любовта към Бога обединява всички ученици.

Условията, които се дават на един народ, до голяма степен зависят от учениците. Те са връзката между великия Разумен свят и хората.

Пожелаваме на учениците и тази година да вършат тихо и със смирение своята благословена работа.

София, септември, 1971 г.

27 декември – Денят на Учителя 1971.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година, по случай Празника на Учителя – 27 декември, в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата на Братството
5. Тайна молитва
6. Песента „Махар Бену Аба“
7. Евангелия:
Матей – 17 гл., от 14 ст. до края
Марко – 13 гл., 14 – 27 ст.
Лука – 18 гл., 9 – 14 ст.
Ап. Павел – Първо послание към Коринтяните, 13 гл., 1 – 8 ст.
8. Песента „Духът Божий“
9. Беседата „На зазоряване“, от т. „Опорни точки на живота“, рилски, 1942.
10. Песента „Бог е Любов“
11. Словото от Братския съвет
12. „Отче наш“
13. „И това е живот вечен – да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си провонил!“ (три пъти)
14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“ (три пъти)
15. Песента „На Учителя“

Вечерта, в 6 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите
по случай Празника на Учителя – 27 декември 1971 г.

ЙОАН ПРЕДТЕЧА

„Ако е някой в Христа, той е създание ново.“

Павел, 2.Коринтяни, 5: 17

„Имаше човек, проведен от Бога, името му Йоан.
Той дойде в свидетелство, да свидетелствува
заради виделината, за да повярват всички чрез него.
Не бе той виделината, но да свидетелствува за виделината...
Той беше истинната виделина, която осветлява всекиго човека,
що иде на света. В света бе и светът чрез Него стана, и светът
Го не позна. В своите си дойде, и своите Му Го не приеха.
А които Го приеха, даде им власт да бъдат чада Божи, сиреч
тези, които вярват в Неговото име. Които не от кръв, нито от
похот плътска, нито от похот мъжка, но от Бога се родиха.“
(Йоан, 1:6 – 13 ст.)

На тези гуми Учителя сложи мелодия и създаде чудната песен „Имаше човек“.

„И Словото стана плът, и всели се между нас, и видяхме славата Негова, слава както на единароднаго от Отца, пълен с благодат и истина. Йоан свидетелствуваше за Него, и извика, та казваше: „Този е, за когото ви рекох, който иде след мене, преден ми биде, защото от мене по-напред бе, и всички ние от неговата плънота приехме благодат за благодат.“ (14 ст.)

„И попитаха го юдеите: Ти що казваш за себе си? – Аз съм глас на едного, който вика в пустинята: Оправете прътищата Господни. Аз кръщавам с вода, но в сред вас стои един, когото вие не знаете; Той е, който иде след мене, който преден ми биде, комуто не съм достоен да развържа ремъка на обувките Му.“ (22 – 27 ст.)

Явлението „Йоан Кръстител“ предшества Христа – подготвя Неговото идване. За онова време Йоан беше едноличен, но за днешната епоха Йоан Предтеча е мощна духовна вълна. Тя предшества идването на Христа и подготвя Неговия път.

Дойде Толстой и направи баланс – подложи на критика обществения морал, гържавата, църквата, науката, изкуството.

Дойде Владимир Соловьев – мистик, философ, поет. В своята дисертация „Кризата в западноевропейската философия“ той направи преглед на философските учения на Запада – те не отговарят на съществените въпроси на живота.

Виктор Хюго също спада към тази духовна вълна „Йоан Предтеча“. В „Клетниците“ той дава два образа на благородство и жертва – епископ Мариел и Жан Валжан. В тях се долавя сиянието на новия живот, който иде.

Владимир Короленко – в славянския свят той издига глас в защита на слабите и онеправданите.

Достоевски спада също към това явление. Той търси образа на новия човек – човекът на Любовта. Но този образ е толкова странен и необикновен, че го нарича „Идиом“.

Бернхард Келерман, в Германия, като търси образа на новия човек, нарича го „Глупец“ – толкова изглежда той наивен пред практичните хора.

Норвежката писателка Селма Лагерльоф в легендата за Йоста Берлинг дава този образ в лицето на разпояния поп, отхвърления от обществото благороден човек.

Също, норвежкият писател Гунар Гунарсон, като търси да представи образа на новия човек, нарича го „Презреният“.

Човекът на Любовта е още странен, необикновен и несъвършен. Той не е приет.

Доиде Учителя – Той даде пълния и съвършен образ на новия човек – човекът на Любовта, Синът Божий.

В живота влиза нещо ново – отварят се дверите на велик, необятен свят – светът на Любовта. Учителя казва: „От ученика се иска ум светъл, душа обширна, дух мощен“. Това е Пътят. Това е знание как да живее човек. То иска учене, приложение – работа. Не става въпрос за вярвания. Новото учение е Школа – знание опитано и проверено.

Учителя ни остави „Ключовете на Царството“ – който иска, ще се възползва и ще влезе във великия, необятен свят на Царството Божие.

Това е Пътят – учене, приложение, работа!

Това е Пътят на ученика.

Това е Заветът на Любовта, който Учителя ни остави.

Да следваме Неговия Път!

Поздрав на всички братя и сестри!

София, декември 1971 г.

За 1971 г. липсва наряд за 22 септември.

1972.

Нова Година

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Вечерта срещу Новата 1972 година, където има условия,
ще се състои братска вечеря, на която ще се изпълни следният ред:

1. Песента „Духът Божий“

2. Добрата молитва

3. 91. Псалом (песен)

4. Молитвата на Братството

5. Евангелия: от Матей – 5 гл., 1 – 16 ст.

от Марка – 8 гл., 1 – 8 ст.

от Лука – 10 гл., 1 – 9 ст.

от Йоана – 15 гл., 26 – 27 ст.

6. Беседата „Умен, добър и силен“, от т. „Езикът на Любовта“, рилски,
1939.

7. Песента „Ще се развеселя“

8. Словото от Братския съвет

9. Молитвата на Царството

10. „Отче наш“

11. Песента „На Учителя“

12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята,
както е горе, на Небето,

и всички народи, които Ти си призовал,

да заемат своето място в Царството Ти

и да Ти служат с радост и веселие.“

13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите
Братя в Божията Любов!“

Поздрав на всички братя и сестри!

. Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите
по случай Новата 1972 година

„ЗА ОНЕЗИ, КОИТО ГО ЛЮБЯТ“

*„Око не е видяло и ухо не е чуло
онова, което Бог е приготвил
за онези, които Го любят.“*

Павел, 1. Коринтяни, 2:9

Бог е Любов. Като станеш сутрин, помоли се да те благослови Господ и тогава започни работата си за деня. Това изискват кротостта и смирението.

Всеки от нас е силен и може да върши Божията Воля. Не се подценявайте. Когато Бог е с човека, той всичко може да направи. Но без Бога нищо не се постига. Когато Бог е с нас, умовете ни ще бъдат изпълнени с велики идеи и нищо няма да ни обезсърчава.

Животът е едно велико Цяло. Не се отделяйте от Бога – не се противопоставяйте на великия Живот, бъдете едно с него.

Когато дойдеш да живееш с Господа, ти живееш във всичко – ти имаш Вечния живот.

Няма по-хубаво от това името ти да бъде написано на Божията длан. И когато Господ те повика и ти възложи една работа, ти кажи: „Ето ме, Господи!“ Готовност, любов и радост трябва да изпълват сърцето ти.

Човешкото тяло е „домът“, който Бог ни е дал. То е създадено от всички човечества във Вселената. В древните писания е употребена думата „кал“. Тя има друг смисъл.

В съзнанието на човека – в неговия ум и сърце, се проектира Космичният живот. Той минава през човешките умове и сърца. Човек първа има да изучава какво нещо са мислите и чувствата, откъде идат те и какво носят. Чрез тях нашите далечни братя говорят.

Животът е Един. Космичният Живот представлява едно велико Цяло. Материята също е изтъкана от лъчи, които идат от Космоса. Тук са складирани силите на природата, следователно в нея е скрито знанието на космичния живот. Това не е мъртва материя. Тя има своя живот, в нея стават непрестанни промени – отбелязва се всичко, което става.

Животът е Един. Човечествата общуват. Тази връзка се поддържа по безброй много начини. Това е наука, тя трябва да се изучава.

Животът е дар от Бога, за да ни се изяви Той – да Го познаем.

Една година живот – това е голям кредит – колко блага и какви условия ни се отпускат! Само Милостта Божия може да направи това!

Тази година ще бъде плодородна, изобилна – година на Божиите благословения. Отворете сърцата си, да ги приемете!

Бъдете скромни работници на Божията нива.

Честита Новата 1972 година!

Поздрав на всички братя и сестри!

София, декември 1971.

22 март – Празникът на Пролетта 1972.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Празникът на Пролетта ще се отпразнува, като в 5 ч. сутринта се изпълни следният ред:

1. „Химн на великата Душа“
2. Песента „Фир Фюр Фен“
3. Добрата молитва
4. Молитвата на Царството
5. Молитвата на Духа Божий („Господи, Боже наш, да гойде Твоят благ Дух...“)
6. Евангелия:
Матей – 16 гл., от 24 ст. до края
Марко – 4 гл., 1 – 9 ст.
Лука – 6 гл., 20 – 38 ст.
Йоан – 10 гл., 31 – 39 ст.
7. Молитвата на Братството
8. Тайна молитва
9. Песента „Благост, благост“
10. Беседата „Той иде“, от т. „Заветът на Любовта“, 1. т., 1944.
11. Песента „Той иде“
12. Словото от Братския съвет
13. „Отче наш“
14. Мото: „Господи, Боже наш, да гойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
15. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“
16. Песента „Ето, пристига чудната пролет“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите,
по случай Празника на Пролетта – 22 март 1972 г.

ЗАКОНЪТ НА ПРАВДАТА

„Ето, полагам в Сион основание – камък избран и драгоценен, крайъгълен, основание твърдо. Който вярва в него, няма да се посрами. Ще туря съдбата правило и Правдата – мерило.“

Исайя, 28:15 – 17.

Правдата е закон на Всемирния живот. Законите на Всемирния живот не могат да се нарушават. И да се нарушат временно, те пак се възстановяват.

Нашата малка Земя принадлежи на Всемирния живот, следователно тя е школа, където този Живот се изучава.

Днес човеците спорят има ли Бог или няма. Учителя казва: „Само в Млечния път има повече от сто милиона слънца. Когато живеете във всички тях и ги изучите, само тогава ще имате право да се произнасяте по това има ли Бог или не“.

Съвременната наука допуска, че и на други небесни тела има живот, подобен на нашия. Въпросът е можем ли да имаме връзка с него. В това направление днес се работи, правят се големи усилия да се преодолее пространството, времето, материята. Това даде голям тласък на всички науки.

Животът се проектира във форми. Разглеждали ли сте внимателно човешкото лице, неговите размери, обем, израз? Разглеждали ли сте главата, нейните размери, повърхнини? Разглеждали ли сте тялото, ръцете, органите? Тези форми изразяват нещо сложно, но определено. Опитайте се да направите анализ на тези линии и повърхнини. Това е жива математика. Това е език – един далечен свят се разкрива чрез тях. Тези форми са изработени с участие на човечествата, които живеят по всички незнайни светове. Космичният живот се проектира чрез тях. Тук идваме до едно качество на Всемирния живот: за него няма препятствия, нито времето, нито пространството, нито материята могат да го ограничат. Следователно всяко живо същество, всяка форма на живота е създадена с участието на Големия всемирен живот.

Ражда се един човек – това е тайнство; но това е момент, когато едно същество от далечен свят посещава Земята. Това е пътуване от едно небесно тяло до друго. Това са живи пътища – видими и невидими. Тук има наука! Тя е сложна и голяма, предстои да се изучава, а човекът е още едва в началото.

Умира човек – това е пак пътуване в Космоса. Той отива в друг населен свят, където му е приготвено място. Христос е изразил тази истина просто: „В Дома на Отца моего много жилища има“. За душата всички светове са достъпни. Природата е оставила отворени пътища, по които душите общуват. Природата е поставила на разположение на човека сили, дарби, способности, добродетели – чрез тях той поддържа връзката си с Космичния живот. Те трябва да се развиват и усъвършенстват. И това е

наука. Човек трябва да работи върху себе си постоянно, под ръководството на Учителя, за да дойде до положението да поддържа тази връзка. В това отношение човечествата си помагат, между тях съществуват видими и невидими връзки. Механизмите, с които си служат, са копия на органите на човека, чиито възможности са ограничени.

В малкия личен живот е проектиран Всемирният живот. Христос е изразил това образно: „Отец ми е по-голям от мене“. Човек ще мине през страдания, докато се роди Христос в него. Страданията са огън, който ще го пречисти. Един ден той ще разбере какво нещо са страданията. Учителя казва: „Ще дойде ден, когато човек ще благославя страданията“.

Когато Бог благослови един народ, Той изпраща да се родят в него много добри, гениални, талантиливи, даровити хора. Те носят благословението. Ражда се един свят човек, един поет, философ, учен – те носят нови идеи, нова мисъл, ново знание и изкуство. Това е истинската култура, която иде. В нея вземат участие човечествата от Всемира.

Човечествата общуват. Човек трябва да си изработи виждане за това. Виждате едно цветенце – каква форма има то, какъв цвят, какъв аромат! Откъде се появява всичко това? Всяко творчество, било то и най-малкото, се подхранва от Великия всемирен живот. От това гледище човек трябва да си изработи отношение към всички живи същества. Тук действат законите на един Велик разумен свят – видими и невидими. Растенията, животните, човекът са все елементи на моя велик Живот. Ако ги разгледаме като едно цяло, те представляват разложен акорд на самия човек. От това гледище всички форми на живот намират своето място, добиват своето значение, изпълняват своята служба – тогава и връзките между тях се разкриват.

Човешката душа притежава онези сетива и свръхсетива, онези дарби и способности, чрез които възприема Всемирния живот. У човека постепенно се развива чувството, че Земята е негов дом, че Слънцето е негов дом, че Всемирът е негов дом! Става едно разширение на съзнанието – човек влиза в „Дома Господен“, в Божествената Школа.

Школата на Бялото Братство, школата на Учителя е една. Тя не е само едно малко общество някъде, в някоя страна. Школата на Учителя е в човечеството, затова е казано: „Син човечески работи сега в цялото човечество“ и човек може да Го открие, да Го вижда, да Го познава.

Човек върви със свое време. Човек върви със свое пространство. Времето и пространството са живи, те не са мъртви математически величини.

Празникът на Пролетта е празник на Всемирното Бяло Братство.

Нека Божието благословение дойде до нас и през тази година по онези пътища, които Бог е оставил, чрез неизброимите Негови служители, които ни посещават, ръководят, бдят над нас и ни пазят.

А ние да бъдем будни, внимателни, любящи, за да приемем тези благословения и да ги използваме, да чувстваме като наш великия Всемирен живот.

Веднъж Учителя посочи светлините на града и рече: „Виждате ли всичко това? Помен няма да остане от него. Ще остане само едно чисто сърце и един светъл ум.“

Поздрав на всички братя и сестри!

ПОСЛАНИЕ

от брат Борис
послучай Празника на Пролетта 1972 г.

„Всеки, който се е опитал да живее само за себе си, е свършивал катастрофално.

Всички страдания в света произтичат от това, че хората искат да живеят само за себе си.

Всеки народ, който търси правото само за себе си, греши. Когато всички народи се кооперират, те вървят в Божествения ред на нещата.

Всички народи трябва да се обединят и да заживеят братски помежду си.

Има едно Отечество, за което трябва да се живее. Човек е дошъл на Земята да стане гражданин на Божието Царство, на което всички царства и държави са клончета.“

Учителя

Молете се за обединението на Европа!

Честита Пролет!

Велика Пролет идва за човечеството с велики дела, велики мисли, велики чувства, велики идеали, велики стремежи.

Тя идва с Любовта! Тя идва с Единството! Тя идва с Разумността!

Днес светлите Сили работят за разрешаването на един велик въпрос: да се изведе човечеството из хаоса, в който се намира. Да тръгне по пътя на братството, на единството, на Любовта.

Да се сложи край на омразата, на разединението, на егоизма!

В течение на стотици и хиляди години от Европа главно произтичаха подтиците за големите световни конфликти, за братоубийствените войни – за дележа на света.

Все още Европа е ядката на света, главата на човечеството, от която трябва да дойде разумният подтик, както досега е идвал подтикът на безумието, на разединението, на разрушението.

Затова Учителя казва да се молим – да работим за обединението на Европа.

За да пресъхне изворът на злото.

За да тръгне цялото човечество по пътя към обединението.

За да дойдат мирът, любовта, свободата.

Съдбоносни дни, съдбоносни часове, съдбоносни мигове за човечеството! ...

Накъде ще натежат възните?

Всяка човешка личност, всяка човешка мисъл, всяко човешко желание имат значение тук. Може би именно ти си – твоята мисъл, твоята воля – които ще дадат превес на едната или на другата страна – на доброто или на злото...

Когато светлите Небесни сили работят за разрешаването на един велик въпрос, отнасящ се до съдбата на човечеството, никое човешко съзнание не е без значение. Ние, хората, не можем да оставаме безучастни, не може,

не трябва да очакваме всичко наготово! Нашите мисли, нашите желания, нашите стремежи са фактори в живота, в света.

Всяка пробудена човешка душа трябва да вземе участие, да присъедини своите сили – да стане проводник на Божествените идеи и сили, които идват да обновят света.

Да се обедини Европа!

Дръжте тази мисъл в съзнанието си!

Тук е ключът към новото – към доброто, към мира, към свободата, към общото добруване.

Да се приближат, да си подадат ръка враждуващите досега крайности.

Да се направят необходимите жертви, отстъпки – и от двете страни, без което е абсолютно невъзможно истинско, трайно и плодотворно разбиране.

Да изчезнат насилието, разделението, подозрението, робството, подготовката и възможността за нови войни.

За да заживеем всички в едно общо, велико и свято Отечество – Новата Земя, обединената Земя, възкръсналата за нов живот Земя!

Това, което се иска, това, което се желае, това, за което се мисли – става!

Мислете за обединението на Европа!

За да гоиде то естествено и свободно, по пътя на съзнанието, по пътя на доброто, а не под натиска и пред заплахата на една страшна катастрофа.

Защото само то ще разреши правилно и окончателно всички неразрешими досега въпроси и противоречия между европейските народи.

Всяко пробудено съзнание да даде своя принос!

И тогава, навред в света, ще прозвучи „Маршът на Светлите сили“!

Честита Велика Пролет!

Брат Борис

София март, 1972 г.

12 юли – Петровден 1972.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Денят на Учителя, Петровден, ще се отпразнува на 12 юли 1972 г.

Посланието е изпратено от Учителя до приятелите през 1917 година, когато Той е бил интерниран от цар Фердинанд във Варна.

Молитвата е работа, тя трябва да се извършва с благоговение и обич.

В 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „Духът Божий“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Братството
4. Тайна молитва
5. „Аум“
6. Евангелия:
Матей – 25 гл., 31 – 40 ст.
Марко – 4 гл., 21 – 34 ст.
Лука – 17 гл., от 20 ст. до края
Йоан – 14 гл., 1 – 13 ст.
7. Песента „Бог е Любов“
8. Беседата „За слава Божия“, от т. „Устойчиви величини“, утринни слова, 1936.
9. Послание от Учителя до всички приятели, дадено през 1917 г.
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призвал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“
12. Песента „На Учителя“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

София, юли 1972 г.

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Учителя
до всички приятели

Изворите трябва да извират, реките – да текат, тревите – да растат, а човек – да мисли и разсъждава, и да върши волята на своя Небесен Баща. Неговата Любов да му бъде закон; Волята Божия, Царството Божие, Славата Божия – цел в него самия.

Много листа ще окапят, много черупки ще се смъкнат, докато гушата достигне своето съвършенство.

Господ да ви води и упътва със своя Дух – да ви показва вътре във вас що е доброто и правото пред Него Самия.

Аз ви предадох едно Учение на Христа – Учение на живота, не на буквата; Учение не на сектантство, а Учение на Мъдрост и Любов, което може да обнови целокупния живот.

Господ, за Когото ви говоря, е жив в цялата Природа, действа във всички същества. Той говори вътре във всяка душа, във всяко сърце.

Аз ви говоря за Него, с Когото всякога съм в общение – познавам гласа Му, гържа Учението Му, върша волята Му и служа на Духът Му, и радостта ми е в Неговото Живо Слово.

Какво благо би било за хората, ако разбираха Неговия език и се мислеха, че са братя, а не врагове – да споделят своите скърби и своите радости!

Близко е часът, ще прозвучи Небесният глас. Имайте мир и търпение, всичко Добро ще уреди Бог – ще възкреси, ще оживи. Ще бъде едно стадо, един Пастир на живота.

Благословието на Христовия Баща от Горе да почине върху всички, които призовават Неговото Име на всяко място и време.

Варна, 20 август 1917 година

Подпис на Учителя

(Изпраща се за Петровден 1972 г.)

Съборни дни – август 1972.

НАРЯД

Обични братя и сестри,
Съборният ден ще се отпразнува на 20 август 1972 г. – неделя.
По този случай в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Царството
4. Тайна молитва
5. Молитвата на Братството
6. Евангелия:
Матей – 23 гл., цялата
Марко – 13 гл., от 24 ст. до края
Лука – 9 гл., 18 – 27 ст.
Йоан – 3 гл., 11 – 21 ст.
(Евангелията са дадени за размисление през Съборния ден.)
7. Песента „Той иде“
8. Беседата „Три важни неща“, от т. „Вечно подмладяване“, неделни, 20. серия „Сила и живот“, 1943.
9. „Благата песен“ („Ти съзнавай, ти люби...“)
10. Посланието от Братския съвет
11. „Отче наш“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения
Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата и посланието.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите,
по случай Съборния ден – 20 август, 1972 година

ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Всяка година става среща на Бялото Братство на Слънцето. Тя се проектира и тук, на Земята и носи благословение на всички. Това са святи и светли дни за всички нас.

Облечете празничните си дрехи и призовете Господа.

Божиите работници са навсякъде по Земята.

Когато Бог призове някого и го натовари да извърши една работа за Него, това е голяма привилегия.

Пътувахме из Родопите – в най-глухите и диви дебри, сред вековни гори. Беше по времето, когато зрееха горските ягоди. Слънцето беше нагряло горите и ароматът на ягодите се смесваше с мириса на елите.

В най-затънтените гори срещнахме момченце, селянче. То гържеше в ръката си китка ягоди и свенливо ни ги подаде.

— Какво правиш тук?

— Живеем с моя старец.

— А какво прави твоят старец?

— Сече гърва и се моли на Господа Бога.

— Има ли наблизо вода? Изжаднали сме.

— Момчето се оживи: „Има вода, има!“.

Заварихме старец с аскетичен вид. От цялата му фигура лъхаше чистота, достойнство и смирение.

— Имате ли вода за пиене?

— Синко, тичай да донесеш прясна вода за гостите!

Момчето грабна стомничката и бъркелчето. Пожелахме да видим изворчето.

Водата извираше от здрава скала и даваше начало на поточе. Наоколо – росна градина от мъхове, треви, цветя – направена от ангели.

Има такива кътчета в природата.

А каква вода! Няма по-хубава вода от водата на Родопите.

Беше обед и бяхме изжаднали. Старецът беше приготвил нещо – на малка софрчка, постлана с чиста кърпичка, беше сложена прясна погача. В шарената паница – буца сирене, а в малка гървена гаванка – шарена сол.

Старецът благослови трапезата, разчупи питата.

Хранехме се мълчаливо.

Гледам стареца и си мисля за гумите на момчето: „Сече гърва и се моли на Господа Бога.“

— За какво се молиш толкова много?

Старецът мълча дълго, после ме погледна в очите и каза просто:

— За грешните хора.

Лицето му беше озарено от вътрешна светлина. Чудно, наистина, къде е изпратил Господ своите служители...

Една добродетел струва повече, отколкото всяка наука и изкуство. Странни закони свързват човеците. Понякога един човек трябва да страда, за да благуват хиляди хора.

Страданието е работа. Благодарни, че си определен да я свършиш.

Ако можеш да почувстваш живота на всеки човек свой живот, близило ти е Царството Божие. Братството е на тази основа.

В живота има свещени неща – човек трябва да си изработи отношение най-първо към тях.

Бялото Братство е, което пази човечеството – самото негово присъствие го огражда. То създава и добрите условия, за да учи човек.

Нашата среща тук е проекция на голямата Среща на Бялото Братство на Слънцето. Оттам иде дълбокият вътрешен стремеж в човека за работа и учене. Учениците са връзката,

През тях минават силите.

Мисълта на Учителя ще достигне човеците. Вярно е – има борба, има противодействия, мъчнотии, изпитания, но те са за укрепване на учениците. Учителя ги отминаваше и вършеше работата си. Но, когато Му досаждаха, вземаше цигулката си и започваше да свири и да пее:

„Ние знаем, че във всичките бури на живота победата е наша.

Нас нищо не може да ни победи, защото Истината е с нас.

Ние не се боим и не се страхуваме – смело вървим напред
в първите редици!“

Думите на тази песничка записахме, а мелодията? Някой талантлив музикант ще я долови и нея. Тя не е загубена.

Братството е един, велик Живот. По-голям от него е Царството Божие.

По-голям от Царството Божие е животът на Божията Любов.

Какво се иска от човека, за да живее в тези Велики светове? –

Любов към Бога.

София, август, 1972 г.

22 септември – начало на Учебната година 1972/73

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Началото на новата Учебна 1972/73. година ще се отпразнува на 22. септември, като в 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „Ще се развеселя“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Царството
4. Молитвата на Духа („Господи, да гойде Твоят благ Дух...“)
5. Евангелия:
 - Матей – 25 гл., 1 – 13 ст.
 - Марко – 11 гл., 11 – 26 ст.
 - Лука – 12 гл., 1 – 12 ст.
 - Йоан – 15 гл., 1 – 9 ст.
6. Молитвата на Братството
7. Беседата „Възприемане на Словото“, от т. „Устойчиви величини“, утринни слова, 1936.
8. Песента „Бог е Любов“
9. Посланието от Братския съвет
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да гойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 ч. – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и посланието.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до учениците
по случай новата Учебна година – 22 септември 1972.

ОЧАКВАНЕ

„На ранина Те очаквам, Господи.“

Псалом 5:3

Очакването не е пасивно състояние. Дълго трябва да е работил човек и да се е приготвял, докато дойде очакването.

Очакването е учение и работа с обич. Когато човек очаква Възлюбения си, в него гори Свещеният огън. Христос е дал образа на „Петте разумни девици“, на които светилниците са били пълни – работили са, учили са, преди да дойдат до очакването. Това е Пътят, това е Школата.

„Чакай Господа!“ Няма по-хубаво от това да те посети Господ. Човек живее и учи – подготвя дома си – да го посети Господ. Това е важният, свещеният момент, за който човек се приготвява.

Чистотата е първото условие да те посети Господ. Ученикът трябва да я постигне с учение и работа. Ако има нещо, което не се търпи в Бялото Братство, това е нечистотата и лъжата.

Чистотата и истината са едно. Какви образи е дал Учителя, за да възновява учениците: изгревите на Слънцето, първият лъч, чистият планински извор, плодното гръбче, житното зърно. И Христос казва: „Вижте криновете в полето, казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава беше облечен като един от тях“.

Този красив и топъл свят, който Бог е създал за нас – това е нашата Школа. С каква обич е създаден той! И какви интелигентни, свършени същества се грижат за него, и с каква обич!

„За всичко благодарете!“

Ходете със свещен трепет в този свят. Пазете неговия ред и порядък. Отдавайте правото и на най-малкото същество, което срещате.

Животът е Един – той принадлежи на Бога.

Всяко същество, всеки човек е център на лъчи. Той приема и предава. Колкото е по-свършен, толкова по-далеч достига неговото силово поле – мисли и чувства, състояние. Те могат да достигнат и до най-отдалечените светове на Вселената. Човечествата в Космоса не са изолирани, те са свързани с живи връзки. Те общуват. Животът се прелива от свят в свят.

Вижте какви същества срещаме в нашия свят, откъде идат те? Какъв е онзи Център, който ги организира и поддържа? Какво внася той чрез тях?

Това е език, това е говор – далечни човечества разговарят с нас чрез растенията, животните, човеците. Това са думи на Всемирния език. На нашата малка Земя са си дали среща безброй много човечества!

Животът във Всемира е Един. Този свят, в който живеем, е създаден, за да се учим. Какви добри условия са ни дадени! Да благодарим и да учим с радост! Учителя казва: „Този свят е предметно учение за учениците“. Ученикът на Божествената школа е мъдър и внимателен – той търси вечните неща. Търсете вечните неща, ползвайте се от временните.

Изкуството да живеем е най-голямото изкуство. То се изучава през ця-

лата Вечност. Човек расте и се развива в този свят, хиляди същества му помагат – те всички са елементи на Всемирния живот. Човек също е един неповторим елемент на Божествения живот.

Помнете: Бог ни е дал многократно онова, от което имаме нужда. Той бди над нас и ни пази. Неговите служители са навсякъде.

Слънцето грее, дървовете ваят, плодовете зреят, и човешкото съзнание расте и се развива, тоест онова, което Бог е вложил в човека. Когато Бог посети човека, Той се радва на неговите успехи и го благославя.

Ученикът казва: „На ранина Те очаквам, Господи“. Спомнете си притчата за петте разумни девизи: светилниците им бяха пълни, тоест те са учили, работили са – те очакват Господа, готови са да Го посрещнат.

Онези от вас, които са били по време на Учителя, ще си спомнят с каква любов работеше Той, с каква радост даваше една песен, една формула, правило, упражнение. С каква съсредоточеност, внимание, задълбочаване изработваше една беседа. Как се радваше най-първо Той на всичко, което създаваше! Това дело е създадено с обич и който се опита да го руши, ще бъде наказан. Ако е за идоли, мъртви форми и церемонии, светът е пълен с такива. В Братството има живот, има Дух, има свобода, има обич! Не мислете, че можете да наложите на Божествения живот ограничения и да Го оковате в закони и форми.

Има явления шумни, многолюдни. В Евангелието е даден образа на смоковницата – раззеленена, разшумена, но неплодна. Христос потърси плод от нея и не намери – прокле я и тя изсъхна. Всяко явление, което не принася плод, ще изсъхне.

Ученикът казва: „На ранина Те очаквам, Господи“.

Ще знаете едно: онези, които ни обичат, независимо от това дали са на този или на онзи свят, са винаги с нас, готови са да ни помогнат. Те са сила Божия. Онези, които ни обичат, са изпратени от Бога – чрез тях Той се изявява.

Бог не е Бог на мъртвите, а е Бог на живите. Всяка добродетел в човека говори за Божието присъствие. Тогава ще познаете къде Бог присъства. По цялата Земя, сред всички народи присъства „Народът Божий“. За него е казано: „Вие сте солта на Земята“. Това се отнася до учениците.

Изкуството да живеем е най-голямото изкуство. Художникът разполага със седем цвята, а какви чудеса прави, какви картини създава! Музикантът разполага със седем тона на гамата, а каква музика създава! Изкуството на словото е още по-голямо, то борава с много хиляди думи. Поетът, литераторът, философът, ученият с колко хиляди думи боравят! Мощно изкуство е то. Неговото въздействие върху човека е още по-дълбоко. А като дойдеш до изкуството да живееш, с колко елементи борава човек? С безброй много. То е голямо и мощно изкуство.

Как да живеем – това се изучава в Божествената школа, и то през цялата вечност. При това, то изисква ръководството на Учител. Знанието за вечния живот се изучава в Божествената школа – Школата на Учителя. Учителя е навсякъде, където присъства Любовта.

Братството е училище. Учителя създаде Школа, а не религия. Братството е велик свят, велик живот.

Някои отдават голямо значение на формите, церемониите, обрядите. Те ще направят опит да ограничат Учението, но хората на Духа няма да до-

пуснат това. Силата е в Духа!

Братството е по цял свят – всред всички народи. Учениците се отличават по това: те се готвят и очакват Господа. „На ранина Те очаквам, Господи.“

Поздравяваме всички, които очакват Господа!

Пожелаваме им, като ученици да разрешават добре задачите си, да бъдат верни и истинни, устойчиви и силни в Пътя! Да помнят, че са ученици на Всемирното Бяло Братство, глава на което е Учителя. То има само Един Център. В това Братство ученикът с живота си определя своето място и служба. Той не очаква външно назначение.

Новата Учебна година започва. Какви изпитания и благословения носи тя за учениците? Ново знание, нова мисъл, нови условия – те са изявление на Божията Любов към нас.

Като стане сутрин, ученикът казва най-кратката си молитва:

„Господи, благодаря Ти за всичко,
което си ми дал и си ме научил!“

ПОЗДРАВ НА УЧЕНИЦИТЕ!

„На ранина Те очаквам, Господи!“

София, септември 1972 г.

27 декември – Денят на Учителя 1972.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Годишнината от заминаването на нашия обичен Учител – 27 декември 1972 г. ще се отпразнува, като в 5 ч. сутринта се изпълни следният ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата „Пътят на Живота“
5. Евангелия:
от Матейя – 22 гл., 1 – 14 ст.
от Марка – 12 гл., 1 – 11 ст.
от Лука – 17 гл., от 20 ст. до края
от Йоана – 14 гл., от 15 ст. до края
6. Молитвата на Братството
7. Тайна молитва
8. Песента „Махар Бену Аба“
9. Беседата „Синове на светлината“, от т. „Делата Божи“ , неделни, 1930.
10. Песента „Бог е Любов“
11. Словото на Братския съвет
12. Песента „Благост, благост...“
13. „Отче наш“
14. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
15. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни сутрешния ред, без беседата и Словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до приятелите
по случай Деня на Учителя, 27 декември 1972 г.

„ЖАЛ МИ Е ЗА НАРОДА“

Стихове за размисление:

*„Гръст смазана няма да настъпи и
замъждяло кандило няма да угаси.“*

Матей, 12:20

„Милост искам, а не жертва.“

Матей, 9:13

„Жал ми е за народа.“

Марко, 8:2

Милостта е изявление на Любовта. В нея има мекота, топлота, нежност и съчувствие. Това е градина, в която цъфтят най-хубавите цветя. Милостта е съкровище на смирените.

В блаженствата е казано:

„Блажени кротките, защото те ще наследят Земята.

Блажени нажалените, защото те ще се утешат.

Блажени милостивите, защото те помилвани ще бъдат.“

Кротостта и смирението са първите качества, които ученикът придобива. С тях започва неговият път. Учителят ни показва този път и с примера на своя живот.

В писанието е казано: „ Милост искам, а не жертва.“

Истинското знание стои пред милостта смирено и възхитено.

Братството съществува. То е като кандилце, което свети вкъщи и създава уют. Светлинката му, ако и слаба, е приятна и желателна. Тя напомня за Слънцето и крепи надеждата. Вярно, сега е нощ, време за почивка, но ще гоиде денят, времето за работа.

Сега житното зърно е посято на нивата – то си расте, ще излезе на слънце, тогава ще започне истинската работа.

Братският живот съществува – той не може да бъде угасен, не може да се изгуби. Той е скрит в човешките сърца – най-сигурното място, и когато се създадат за него и най-малките условия, той се явява.

„ Чистите по сърце ще видят Бога“ , т.е. онези, които имат милост и благост в сърцата си. Милостта стопля човеците.

Наблюдавайте какво става днес в света: сега се събужда глад за Слово – човек има нужда и търси знанието как да живее. Това знание Учителя даде в своите беседи и лекции. Учението на Учителя въвежда в живота на Царството Божие. Това е пътят на човечеството.

С много примери, притчи, легенди и приказки Учителя търсеше да изясни живота на Царството Божие. Той говореше на ума – даваше знание и светлина. Но Той говореше и на сърцето – учеше ни как да придобием

чистото сърце, в което милостта живее. Сърцето знае Истината изведнъж и непосредствено. То няма нужда от доказателства. На ума трябва да докажателства, трябва му и време.

Ученикът на Божествената Школа е един светъл център, където душите, като се срещнат, чувстват живота на Царството Божие.

Условия за работа ученикът всякога има. Ако външните условия не са благоприятни, той ще търси да създаде вътрешни условия. Тук няма нужда от ръководство. Всеки ще търси онова, вътрешното ръководство на Духа и ще бъде свободен.

Братството не сега във външните форми, не се изразява в масови и шумни прояви. Важно е всеки да пази братските чувства в сърцето си.

Ние живеем в чудесен свят, какво богатство на форми, движения и блага! Този свят – това е нашето училище, за него трябва винаги да благодарим.

Много примери ни е привеждал Учителя и много приказки е създавал, за да изясни някои въпроси.

В онези тревожни времена, към края на Втората световна война, когато българите бяха обявили война на целия свят, приятелите се обръщаха към Учителя загрижени и го питаха: „Учителю, какво ще ни кажете за бъдещето?“. Тогава Учителя разправи една приказка – последната приказка, която Той ни разправи.

Живял в планината свят човек, при него идвали хора отвсякъде за съвет, за изцеление, да изповядат погрешките си – да се помоли за тях, защото молитвата му се чувала. Идвали при него всякакви хора, и бедни, и богати. Една разбойническа банда се научила за това и почнала да причаква и залавя богатите хора, и да ги обира. Така работата на разбойниците вървяла добре. Те даже започнали да забогатяват. Веднаж главатарят казал на разбойниците: „Ще отида да послушам този свят човек, толкова време живеем около него, а не го знаем какво проповядва.“ И отишъл. Слушал ден, два, три; най-сетне отишъл при святия човек и му казал: „Чух твоите проповеди. Искам да отида в света да опитам твоето учение, право ли е. Но на кого да оставя бандата? Нямам доверие на никого, освен на тебе. Ако се съгласиш да ръководиш бандата, докато се върна?...“ Святият човек казал: „Хубаво“. Отишъл главатарят в света да прилага учението, а светията се предрешил като главатаря, те и без това си приличали като братя, и застанал пред разбойниците. Първата заповед, която издал, била следната: „Досега ние хващаме само богатите хора, от сега нататък ще хващаме и бедните“. Тази заповед не била много по угодата на разбойниците, защото се увеличавала работата им без полза. Но нямало какво да правят, думата на главатаря била закон. Започнали да хващат и бедни, и богати.

Първият, когото хванали, бил богат човек. Довеждат го при главатаря. „Ти как забогатя, с правда или с неправда?“ Направили разследване, оказало се, че е забогатял с неправда. „Вземете му всичкото богатство, набийте го хубаво и го пуснете.“ А на човека казал: „Иди си сега и гледай да забогатееш пак, но с правда, иначе, като те хванем, ще ядеш бой.“

Вторият, когото хванали, бил пак богат човек. „Ти как забогатя, с правда или с неправда?“ Оказало се, че е забогатял с правда. Главатарят заповядал: „Вземете всичкото му богатство!“. А на човека казал: „Иди си в света, и гледай да забогатееш пак, но с правда.“ Третият, когото хванали,

бил беден човек. „Ти защо не си забогатял?“ – „Трудих се, работих, но все не ми върви.“ Главатарят казал: „Набийте го хубаво и го пуснете“. А на човека казал: „Гледай да забогатееш, и то с правда, инак, ако те хванем, лошо ще паатиш!“ Пуснали човека.

Върнал се главатарят, дошъл при святия човек и му казал: „Проверих учението ти. Право е. Досега не сме били човеци – сега ще станем човеци. Ще разпусна бандата и ще дойда при теб да се уча.“ – „Хубаво“, рекъл святият човек.

И тъй: сега българите минават през същото положение – разбойници ще ги управляват, а светия ще им бъде главатар.

Трябва да разберете, че и разбойници могат да направят една добрина, когато Бог им заповяда.

Има Господар на този свят и Неговата воля ще се изпълни!

Има Един Господар на живота, и човек трябва да бъде готов да му служи, да върши Неговата воля – и когато те призове, кажи: „Ето ме, Господи!“.

Бог е решил да спаси човечеството.

Бъдещето е светло. Иде една Велика култура, тя е за всички народи.

Продължението на Господнята молитва, което Учителя даде, носи същата идея: „И всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие.“

Това движение сред всички народи – търсене на Господа, ще се засилва все повече. Учениците на Божествената Школа са първите работници за Новата Култура. Работници ще дойдат от всички народи и ще подхванат Делото.

Иде вече Новата Култура!

София, декември 1972 г.

1973.

Нова Година

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет да братята и сестрите
по случай Новата 1973 година

Формула, гадена от Учителя:

„В Божия план е аз да раста в Добродетелта.

В Божия план е аз да възраствам в Божията Правда.

В Божия план е аз да живея в Божията Истина.

В Божия план е аз да цъфтя в Божията Мъдрост.

В Божия план е аз да узрея в Божията Любов.

Следователно аз съм в Пътя на Истината и на Божествения живот.

Туй право никой не може да ми отнеме.

То е мое собствено право.

Дето е Господ, там съм и аз.“

НОВАТА ГОДИНА

Човек пътува в пространството 365 дни – обикаля около Слънцето на този чудесен „космически кораб“, наречен Земя.

А какво иде към Земята през тези дни? Какво приема тя от пространството? Какви идеи, мисли, чувства идат от човечествата във Всемира към нас?

Човек не разговаря само с гуми. Човек може да разговаря и без гуми. Много видове говор има в природата: светлината, багрите, звуците, ароматите, движенията, гумите, мисълта – всичко това е говор!

Има какво да изучава човек.

В живота влиза нещо Ново. Човек трябва да го посрещне, да го приветства – да го приеме, както майката приема детенцето.

Новото е, което подхранва всяко творчество. То отваря очите на човека, разширява съзнанието му, разкрива пред него чудесния свят, в който живее.

Има за какво да благодари човек!

В света съществува едно велико Братство. Ние го наричаме Братството на Помирителите. То примирява и обединява хората на живата вяра. За тях е казано: „Блажени миротворците, защото те Синове Божи и ще се нарекат“.

1973 – числата показват какви сили работят през тази година. Това са строги числа. Тази година не е година за забавления, а година за сериозна, задълбочена, творческа работа. Това е година на Правдата. Добре е човек да бъде в съгласие със законите на Правдата.

Годината ще бъде плодородна, но не разточителна, и каквото се роди, ще бъде здраво и хубаво. Валежите ще бъдат умерени, но редовни и навремени.

В личния живот ще има добри условия за работа над себе си. Ако човек не противодейства на Божественото, То ще влезне в него и ще го повдигне. Но ако противодейства, ще изгуби добрите условия.

Човек има едно свято право: да живее с Господа. Като живее с Господа, човек мисли, чувства и твори.

Пази священото право, което имаш – да живееш с Господа!

Пази ревниво священото право, което ти е дадено – да живееш с Бога, и никога не отстъпвай от това право!

Тази година пожелаваме на всички братя и сестри да живеят с Бога – Той да ги учи и ръководи във всичко!

София, декември 1972 г.

22 март – Празникът на Пролетта 1973.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Празникът на Пролетта – 22 март 1973 година ще се отпразнува, като в 5 ч. сутринта се изпълни следният ред:

1. Песента „Изгрява Слънцето“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Духа („Господи, да дойде Твоят благ Дух...“)
4. Евангелия: от Матей – 5 гл., от 38 ст. до края
от Марка – 4 гл., 10 – 28 ст.
от Лука – 6 гл., 20 – 38 ст.
от Йоана – 10 гл., 1 – 18 ст.
5. Молитвата на Царството
6. Тайна молитва
7. Песента „Грее, грее светлината...“
8. Беседата „Закони на дишането“, от т. „Божествен и човешки свят“, рилски, 1940.
9. Песента „Блага дума на устата“
10. Послание от Братския съвет
11. „Отче наш“
12. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“
14. Песента „Ето, пристига чудната пролет“

Гимнастически упражнения

„Химн на Великата Душа“

Вечерта, в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и посланието.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет
до братята и сестрите

ПЪРВИЯТ ВЕЛИК ЗАКОН

Празникът на Пролетта е празник на Слънцето. Много радост и веселие има в него. От този ден ние посрещаме първия лъч на изгряващото Слънце, от този ден играем Паневритмията. Това е празник на Братството.

Човек е изпратен на Земята да извърши една малка работа за Бога. Човек е носител на една идея. Той има мисия, която трябва да изпълни.

Ние проповядваме едно велико Учение – Любов към Бога.

Ние проповядваме братство между човеците и мир между народите.

Ние проповядваме милост към животните.

Животът е един, в каквито и форми да се проявява.

Животът е всемирен, няма място във Вселената, където той да не присъства.

Животът има безброй много начини, по които може да се прояви. Какво знае човек със своите скромни пет сетива? Те му разкриват една безкрайно малка част от Битието. Но той има и други сетива. Те ще се пробуждат едно след друго, ще се развиват и усъвършенстват, и ще му разкриват нови и нови светове.

Човек принадлежи на великия Всемирен живот и има всички сетива и чувства, за да го познава. Светлината създава формите на Живота. Чрез тях тя ни разкрива живота на Слънцето, показва ни какви същества има там, какво внимание и обич имат те към нас. Какво говорят плодовете, цветята, животните? Светлината носи всички блага на живота. Навсякъде, където присъства Любовта, присъства и Животът. Любовта иде към нас от всички слънца. Тя ни разкрива великия Всемирен живот.

*

Ние сме едно велико братство на Любовта.

Ние, които живяхме с Учителя, познаваме живота на Братството, както Той ни го откри. Този живот никои не може да ни отнеме. Никои не може да върне времето и да ни лиши от живота, който живяхме с Учителя.

Животът на Братството е наш живот – ние отстояваме за него.

Бъдете смели и решителни – такива иска Учителя своите ученици!

*

Всичко съществува, за да се прояви Бог. Грешката на човека сега е това: като мисли за Бога, мисли, че е въвн от Него. Всички форми са създадени от Любовта. В Божията Любов ще намерите онези, които обичате и които ви обичат.

Божествената школа е основана на Любовта.

*

Насилието почива върху страха. А правилото на ученика гласи: „Без страх и без тъмнина. С обич и виделина“.

Образът на ученика е гаден от Учителя в неговото Слово. Това е Новият човек – „Син Человечески“. Ние има тепърва да го изучаваме.

Днес Синове Божии слизат на Земята.

*

Любов към Бога – това е великото Учение на Живота.

Днес хората се борят с идеята за Бога. Но те не са се замислили, какво нещо е един плод, който държат в ръката си, една ябълка например. С каква любов и разбиране е направена тя! Онези, които са я създали, са имали пред вид нашите нужди, нашите изисквания – форма, цвят, вкус, аромат, имали са отношение към нас. И вижте с каква обич са работили те! Чудното е, че човек не вижда ръката, която му подава един плод. Това е слепота.

Има в Евангелието една малка притча за житото и плевелите. Посял стопанинът на нивата си жито. Но поникнали с житото и плевели. Служителите му питат: „Господарю, нали посяхме само чисто жито, откъде се взеха тези плевели?“ – „Лукавият е минал след нас и ги е посял.“ – „Да отидем ли да ги оплевим?“ – „Недейте ги плеви, да не би да повредите и житото. Но оставете ги до деня на жетвата, тогава ще бъдат отделени плевелите от зърното.“

В притчите идеите са дадени в образи, но те са скрити и не всеки може да ги разбере. Тези примери карат човека да мисли. Те са прости, но в тях се чувства скритият смисъл. Христос си служи с притчи; Учителя също си служи с притчи, с приказки. С какво старание и грижа търси Той начин да ни изясни Истината!

Сега е пролет. Земята приема енергии от Слънцето. Използвайте ги разумно, по методите, които знаете, за да укрепите здравето си.

Бъдете радостни и благодарни.

Пейте песни на Господа!

Знанието как да живеем е голямо знание. То трябва да се изучава с търпение и постоянство. Знанието как да живеем е дадено в беседите и лекциите на Учителя. От нас се иска да учим и да прилагаме.

Бъдете благодарни за условията, които имаме днес. Те са най-добрите условия.

Бъдете радостни, смели и без страх!

Щом Слънцето грее, няма за какво да се боим.

ЛЮБОВ КЪМ БОГА – ТОВА Е ПЪРВИЯТ ВЕЛИК ЗАКОН!

Поздрав на всички братя и сестри!

София, март 1973 г.

12 юли – Петровден 1973.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Петровден – Денят на Учителя ще се отпразнува на 12 юли 1973 г., като в 5 ч. сутринта се изпълни следният ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата на Царството
5. Тайна молитва
6. „Аум“
7. Молитвата на Братството
8. Евангелия:
 - от Матей – 23 гл., от 34 ст. до края
 - от Марка – 14 гл., 17 – 23 ст.
 - от Лука – 6 гл., 20 – 38 ст.
 - от Йоана – 10 гл., от 22 ст. до края
9. Песента „Махар Бену Аба“
10. Беседата „Възходящият път“, от т. „Ценната гума“, утринни слова, 1935.
11. Песента „Ти съзнавай, ти люби“
12. Словото от Братския съвет
13. „Отче наш“
14. Мото: „Господи, Боже наш, да гоїде Твоего Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
15. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният наряд, без беседата и словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите
по случай Деня на Учителя – Петровден 1973 г.

ЖИВОТ ЗА ЦЯЛОТО

„Аз и Отец ми Едно сме.“

Йоан, 10:30

Обични братя и сестри,

Днес, по случай Деня на Учителя, добре е да си припомним някои правила, които Той ни е дал.

Ние живеем в един уреден свят, създаден и ръководен от разумни, интелигентни същества. Като изучава този свят, човек придобива знания, расте и се развива. Учителя даде едно учение за Живота. Той създаде братството, за да се опита и приложи това учение.

Ние започваме науката за Живота със Слънцето. Ученикът работи дълго време, докато си създаде правилно отношение към Слънцето, да го разбира и обича. Учителя започна с изгревите на Слънцето. Човек не може да забрави ранните утринни часове, когато на изток руменее, светлините се преливат една в друга – подготвя се Изгревът. Правилото за ученика гласи: „Улови първия лъч на изгряващото Слънце“. Тук има идея, има идеал. Ние посрещаме Слънцето не защото му се кланяме, а защото го обичаме.

Учителя даде обилно знание как да се ползваме от енергиите на Слънцето. Това знание днес се оценява и приема, то постепенно прониква в живота.

Учителя ни въведе в Царството на Природата, разкри ни нейната вътрешна красота, научи ни да я обичаме и разбираме. Природата е език на Великия Разумен свят, той чрез нея говори. Като я изучава, човек започва да разбира този език.

Като гоидем до дишането, ние препоръчваме чистия въздух, а не дима от цигарата. Да дишаш пушек, това значи да коригираш Природата – тя е създала човека да диша въздух, а не дим. Ще знаете едно нещо: никоой не може да коригира Природата безнаказано.

По същата причина ние пием чиста вода, а не алкохол. Където и да отидем, ние търсим изворите и обичаме да пием вода от главата им, където е най-чиста.

По отношение на храненето, ние се придържаме към растителна храна и от всичко най-вече предпочитаме плодовете. Те са идеалната храна. Това са хигиенични правила, които съвременният човек започва да оценява и възприема.

Утринните гимнастики – Учителя пръв тури началото им. Той създаде система от упражнения, с музика, които нарече „Паневритмия“. Чрез тях човек може да влезе в съгласие с ритъма на Големия живот. Който познава онези чисти, слънчеви мелодии, простите и свършени движения на Паневритмията, той е опитал тяхното благотворно и обновително въздействие.

Животът е Един във всички свои прояви, заради него трябва да уважаваме всички същества и да им отдаваме тяхното право. Един живот тече във всички човеци, затова ние ги наричаме братя. Братството е живот

на Целокупното Човечество. Всъщност има само ЕДИН ЖИВОТ. Народите трябва да живеят в мир. Те са едно голямо Семейство. Те трябва да се обединят и да си помагат. Тази идея вече работи в човечеството.

Знанието е едно. Учените от всички области на науката и от всички народи си сътрудничат, споделят своите знания. В миналото знанието е било скрито, то се е пазело в светилищата, било е достъпно само за посветени. Христос възразява на това: „Не се запалва свещ, за да се тури под шиник, но на светилника, да свети на всички“.

Всяко творчество, всяко изкуство се подхранва от Един Център. Това е Творческия Дух. Законът за Единството е всемирен.

Учителя ни въведе в живота на Братството постепенно. Той ни разкри неговата дълбочина, красота и сила. Новото учение е Път. Тук е дадено знанието как да се приобщи човек към Големия живот и да бъде едно с него.

Братството е носител на идеята за Единството. Тази идея Учителя изрази тъй: „Живот за Цялото“.

Следователно Братството не е никаква секта; то не е част от нещо. Братството е израз на идеята за Единния живот.

За тази епоха Братството беше създадено в България. То е самобитно, оригинално духовно движение, възникнало и развило се тук.

Бялото Братство, където и да се е явявало, е носител на идеята за Единството през вековете. Братството е светло явление, то води човечеството напред, примирява и обединява човеците. Хората на Братството са отлични работници в стопанствата, като чиновници, или на служби. Те са трудолюбиви, честни, съзнателни, добросъвестни, те са един здрав обществен елемент.

Братството прави чест на българския народ и той му дължи почит и уважение.

Учителя даде едно учение за Живота, учение проверено и опитано. Животът е една велика Наука, тя трябва да се изучава и прилага с любов. Тогава човек се чувства здрав, радостен и щастлив, приобщен към Големия всемирен Живот.

И тъй, новата идея, която Учителя донесе, е ЖИВОТ ЗА ЦЯЛОТО.

София, юли, 1973 г.

Съборни дни 19 – 25 август 1973.

НАРЯД

Обични братя и сестри,

Тази година Съборните дни ще се проведат от 19 до 25 август включително, като на 19-ти ще се изпълни общ наряд в 5 часа сутринта, при следния ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Духа („Господи, да дойде Твоят благ Дух...“)
4. Молитвата на Братството
5. Тайна молитва
6. „Аум“
7. Евангелия:
 - от Матей – 5 гл., 38 – 55 ст.
 - от Марка – 10 гл., 42 – 45 ст.
 - от Лука – 9 гл., от 57 ст. до края
 - от Йоана – 10 гл., 7 – 18 ст.
8. Песента „Духът Божий“
9. Беседата „Напразно ме почитат“, от т. „Петимата братя“, неделни, 1923.
10. Песента „Грее, грее светлината“
11. Словото от Братския съвет
12. „Отче наш“
13. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие!“
14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“
16. Песента „Напред да ходим смело“

Гимнастически упражнения

Вечерта в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

През останалите съборни дни ще се проведе наряд по свобода.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет до братята и сестрите

СИН ЧЕЛОВЕЧЕСКИ

*„И дойде един книжник, и Му рече: „Учителю, ще вървя след Тебе, където и да идеш.“
А Исус му рече: „Лисиците имат леговища, и птиците небесни – гнезда, а Син Человечески няма къде глава да подслони.“*

Матей, 8:19

Има три свещени правила за ученика – за размишление и приложение:

Когато сърцето ти е стегнато, че не можеш да схванеш и поместиш свободата на другите; когато умът ти е стеснен и когато волята ти се превърне в своеволие, че спира своята дейтелност в Доброто, тогава, казва Учителя:

— Угължи радиуса на сърцето си – да обхване и недостатъците на хората, и продължавай свещения път към Бога на Любовта и при най-големите несгоди;

— Угължи радиуса на ума си – мисли, че всичко така трябва да бъде, за да се изяви Бог в цялото разнообразие. Него намирай във всичко, и продължавай великия път на ума към Истината и през най-големите противоречия;

— Удвой радиуса на волята, и приеми волята като дар от Бога, и я посвети в служение Нему. Тъй продължавай мощния път на Волята за проява на Божията Благост и през най-голямото зло.

Божията мисъл изпълня пространството. Тя е „Небесният хляб“. Ученикът следи тази мисъл – живее с нея, прекарва я през сърцето си и така обогатена, изпраща я по-нататък. Частица от него отива с нея. Така човек участва в Големия Всемирен Живот. Че животът е Един, това е неоспоримо, стига да има човек очи да вижда.

Учителя казва: „Този свят, като дело на Божиите ръце, е съвършен“.

Търсете Вечния Живот – там работи Бог и ангелите Негови. И вие, като скромни служители, приобщавайте се към тях и бъдете едно с тях.

Може ли човек да разговаря с Бога? Може. Затова Бог му е дал ум, сърце и воля. Но наг тях трябва да се работи. Те трябва да се усъвършенстват. Това е задача на съзнателния живот – задача на Школата. Тук са дадени знанието и методите за работа.

Изучавайте формите на Живота. Те всички представляват изложение на космичния Човек. Чрез тях ние можем да го изучаваме, да добием представа за него.

Животът е необозрим в своето разнообразие. Всеки свят се проектира във формите тук, на Земята. Разгледайте едно растение от това гледище – направете анализ, преведете на наш език всички негови качества и ще получите картината на един чудесен свят – далечен и все пак сроден нам. Тук се иска аналитичен ум, любящо сърце и обширна душа.

Човешката гуша разбира езика на формите. Тя може да разчита тази космична писменост. Един учен откъде черпи вдъхновение? Откъде идат в него тези идеи, хрумвания, мисли? Той чете от голямата Книга на Природата, както детето от своя буквар. А когато дойдем до Големите Братя – един мистик, той слуша, вижда и живее. Той е в по-горен клас. В това сега истинската работа и учение. Ученикът винаги помни това.

Като изучават древните култури, съвременните учени идват до предположението, че човечеството и друг път е достигало до „атомната ера“ и е преживявало кризата, която тя носи. В Космоса има светове, които са надживели атомната криза и са я преминали благополучно. След това вече почва един възходящ път, иде една висока култура. Земното човечество днес преживява тази криза. И то ще я надживее. Границите между народите ще паднат – ще остане едно човечество, един закон, едно право.

Ученикът се моли така:

*Господи, дай благословието си на моите братя,
както даваш и на мен.*

Аз ще Ти служа, както ме учиш.

Ще прилагам Любовта, както е Твоята Воля.

Божиите възможности са неограничени. Когато иска, Бог може да те превърне в едно цветенце и да те тури някъде в планината, да си почиваш, да се радваш на Неговия живот. Затова – уважавайте всички форми на Живота, вие не знаете кой живее в тях.

На страданията гледайте като на работа. Който и да страда, където и да страда – това е работа за Цялото, защото животът е Един. Ученикът има това съзнание.

Ученикът не се покланя на форми. Не създава места за поклонение. Това е идолопоклонство – ограниченост. Христос казва: „Иде време и сега е, когато истинските поклонници няма да се кланят нито на тази планина, нито в Ерусалим, но ще служат Господу в Дух и Истина.“

„Ще служат в Дух и Истина“ – тогава учениците са свободни и не-уязвими. Те вършат работата си при каквито и условия да се намират. Те работят с великия Разумен свят и под неговото ръководство, и имат радостта, че са негови служители.

В Господнята молитва е казано: „Научи ни да правим Твоята Воля, да осветяваме Твоего Име и да Те славословим винаги“. Това учете всякога. Наистина, Животът е Велика Школа!

Помнете трите правила. Мислете върху тях. Използвайте всеки случай да ги прилагате.

Благословието на Учителя да бъде над всички нас!

София, август 1973.

22 септември – Началото на новата Учебна година 1973/74.

НАРЯД

В 5 ч. сутринта ще се изпълни следният ред:

1. Песента „В начало бе Словото“
2. Добрата молитва
3. 91 псалом
4. Молитва на Братството
5. Евангелия:
Матей – 5 гл. , цялата
Марко – 3 гл. , от 28 стих до края
Лука – 2 гл. , от 71 ст. до края
Йоан – 6 гл. , 44 – 51 ст.
6. Песента „Махар Бену Аба“
7. Учителя: беседата „Духът на Господа“, от т. „Пътят на ученика“, съборни, 1927.
8. Песента „Духът Божий“
9. Словото на Братския съвет
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие.“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Гимнастически упражнения

Вечерта, в 7 часа – братска вечеря, на която ще се изпълни утринният ред, без беседата и словото.

Поздрав на всички братя и сестри!

Братският съвет

ПОСЛАНИЕ

от Братския съвет
до братята и сестрите

УЧЕНИКЪТ

*„А ти, кога се молиш,
влез в скришната си стаичка.“*

Матей, 6:6

Тези думи се отнасят до ученика.

Работата на ученика е: дълбока вътрешна работа. В нея сега неговото служение пред Бога. Като учи и работи, човек се приготвя да бъде служител на Онзи, Който го е пратил на Земята и му е дал всички условия.

Тези дни минавах през треви. Гледам – по грехите ми полезнали някакви семена. Опитах се да ги изчистя – държат се здраво. Взех лупата да ги разгледам – мънички такива, лецовидни, към тях дръжчица с кукичка, с нея се закачват. Гледам – всичко обмислено, целесъобразно, всичко предвидено. Някой е мислил над тази форма и я е създал.

Една обикновена машина не става от само себе си, инженери са я измислили и майстори са я направили. Ако застанем пред една постройка и аз започна да ви убеждавам, че тя е станала поради свойствата на материалите, че и случаят е играл известна роля, и условията ... – колкото и да са осторумни моите теории, няма да бъдат убедителни. Един прост факт помита всички теории: човекът, творецът – той е главният фактор.

Същото е и в Природата. На всяка крачка се срещаме с една велика Разумност, удивителна по своята интелигентност. Във всичкото това многообразие има единство, съгласуваност. Това показва, че тази Разумност има Един Център.

Същата разумност срещаме и в самия човек. Благодарение на Нея той има наука, изкуство, личен и обществен живот.

Разгледайте едно цветенце, как е реагирало то на условията, как се е приспособило към тях. Навсякъде срещаме разумност, целесъобразност, единство.

Като изучаваме Природата, всъщност изучаваме великата Разумност. В това усилие да я постигнем, да я познаем, има растеж. Затова човекът се нарича Мислящият. Правото да мисли е свещено негово право и той трябва да го пази свято. Като мисли, човек расте и се развива. Затова науката за живота започва със самия човек. От тази Разумност иде в него подтикът да учи.

Наблюдавайте цветенцето глухарче, навсякъде го има. Семенцата му са снабдени с парашут. Най-лекият ветреца ги вдига и ги отнася надалеч – всичко е съобразено с условията. Какви сложни задачи са разрешени в тази скромна форма! Изучавайте Природата от това гледище. Всички живи същества – растения, животни – представляват решени задачи, зададени на разумни същества. Разумността е универсална, тя е навсякъде.

Разгледайте зеления лист – каква сложна химическа лаборатория представлява той! Какви чудни вещества се приготвяват тук – храни, багри, аромати, всевъзможни защитни средства! Човек е взаимствал много от Природата. С това той доказва, че е способен ученик.

Някои се страхуват да мислят. Човек може и да не мисли, той не е задължен за това, но ще има много ограничен живот. Мисълта – това са крилете на човека. Те могат да го издигнат до висините, да го доведат до далечни светове. Мисълта е виждане.

Едно цветенце – това е музикален акорд. Разложи го – ще получиш мелодия. Разложи го по-нататък – ще получиш мисъл, чувство. Разложи го по-нататък – ще се явят образи, движение – пред теб ще се разкрие цял един свят. Тъй човек може да посещава далечните светове на Всемира. Такива възможности стоят пред него. Но – ти трябва да обичаш това цветенце, за да ти се разкрие то. Любовта е ключът. Тя отваря вратите. Само тя може да те въведе в един свят, да ти го открие, за да го познаваш и да живееш в него

Разумността произтича от Любовта.

Трябва да любиш, за да можеш да учиш.

Това е Пътят на ученика.

Защото Земята е училище, а човекът е ученик.

Учителят даде едно знание, което е за сегашното и за бъдещото човечество.

Пожелаваме на учениците през тази година разширение на съзнанието, свобода и простор на мисълта!

„Пътят на ученика е като зазоряване.“

Поздрав на всички братя и сестри!

София, септември 1973 г.

27 декември – Денят на Учителя 1973.

ПИСМО

до братята и сестрите

СЛОВOTO

Стихове за размишление:

1. „В начало бе Словото, и Словото бе у Бога, и Словото бе Бог.“ (Йоан)
2. „Който има Словото, той е Син Божий.“ (Учителя)
3. „Храни душите ни с небесния си хляб.“ (Учителя)
4. „Нека твоите светли духове на обичта, вярата и надеждата да пребъдват в нас сега и всякога, заедно с Тебе.“ (Учителя)
5. „Ако си Син Божий, кажи на тези камъни да станат хлябове. – Не само с хляб ще бъдеш сит, но с всяко Слово, което излиза от Божиите уста.“ (Матей)

Словото е Разумното Начало, което ни ръководи.

„Да възлюбиш Господа Бога твоего.“ (Първото правило)

Учението на Христа и учението на Учителя е едно Учение.

Молитвата е най-хубавото задължение, което човек има. Тя го пази и закриля. Словото държи злото далеч. Чрез молитвата човек приема Божието благословение и го предава. Молитвата е най-висшето изкуство. Който владее това изкуство, може да постигне всичко. В молитвата е силата. Който притежава изкуството на молитвата, има сила – зад него е великият Разумен свят.

Учителя ни показва живота на братството. Той го показва във всичката негова красота, докато беше още тук, на Земята. Той ни го показва със Слово, с пример, с музика, с движение, следователно неговото учение е опитано и проверено. Братският живот ще издържи при всички условия и на всички изпитания.

Човек, като душа, е толкова ценен на Бога, че Той не гледа на неговите недостатъци и слабости. Той знае, че тук има да се работи, картината не е още завършена.

Веднъж при Учителя дойдоха група възрастни сестри. Те бяха възбудени и гневни. Почнаха да критикуват и одумват други братя и сестри. Учителя ги слуша дълго, беше мъчалив и сериозен. Накрая отсече строго: „Стига сте ги критикували! Който Бог ми е пратил, с тях ще работя.“

Трябва да познавате човека; човек е добър и честен, но е слаб, не искай от него повече, отколкото може да носи. Всеки човек ще свърши своята работа. Какъвто и да е, той е необходим елемент в живота на Цялото.

Никой не може да лиши човека от творческия дух, от творческата инициатива. При всички условия човек ще намери начин да се прояви особено, оригинално. Творчеството е основна потреба на човека. Човек устройва живота си според разбиранията и вкуса си. Да лишиш човека от творческата инициатива – това значи да го лишиш от свещеното негово право. Твор-

чеството – това е основният подтик в живота – Бог е, Който се проявява в цялата жива природа. Някой иска доказателство за Бога. Какво по-хубаво доказателство от самия живот? Ние познаваме Бога чрез живота, който ни е дал. Разумността съпътства живота – от нея произтича мисълта; на тази основа е изградена науката.

Веднъж наблюдавах как една малка птичка устройваше гнездото си. Кълвачът беше изгълбал дупката грубо, трябва да е дирил храна в омекналата гървесина. Сега малката птичка нагаждаше дупката за своите нужди. Най-първо тя почна да намалява отвора – носеше глина в човчицата си, залепяше я на отвора и я набиваше с главичката си. Тя работи около половин ден, докато дупчицата се оформи кръгла и толкова голяма, колкото тя да минава. Самата глина, като изсъхна, стана яка като камък, може би беше смесена със слюнка. След това почна вътрешната уредба: птичката изчисти дупката и я застла с меки тревички и пух. Гнездото беше готово! Това ѝ взе почти три дни. Но с каква радост, с какъв ентузиазъм работеше! От време на време ще се спре, ще изпее една песничка... Удивително, каква воля имаше това малко сърчице, голямо колкото грахово зърно! И тук се засрецах с мировото Творчество. Ето, това е ценното в живота – Божествената искра във всяко същество! Заради нея трябва да го обичаме и да зачитаме неговото право. В природата няма произвол. Човек и не подозира какви строги закони охраняват правата на всяко същество. В Евангелието е казано: „Колко по-горе стои човек от овцата. А на вас и космите на главата ви са всичките преброени“. И после: „Не се ли продават две врабчетата за един асарий? И нито едно от тях не пада без волята на Отца ми“. В Божествения живот съществува абсолютен ред и порядък, и абсолютна правда. Човек е свикнал да живее по един начин и мисли, че по друг не може. А то има хиляди начини, по които може да се живее. Във Вселената има милиарди светове, някои са в подготвителен стадий. Материята дълго време се приготвява, за да гойде животът в нея. В тази работа участва целият Космос. Разумният свят работи върху материята. Човекът, който мисли и чувства, е включен в тази работа. Космичните лъчи видоизменяят материята, създават химическите елементи, внасят в нея чудни и непознати нам свойства. Животът е един. Ние сме свързани с всички човечества, общуваме с тях, получаваме мисъл и изпращаме мисъл. Човек участва в Големия всемирен Живот. Той трябва да го изучава с благоговение и да зачита неговите правила и закони.

Това е велика наука. Тя се изучава във висшите духовни школи. Ние трябва да знаем какви хора са живели преди нас, как са мислили, как са работили, какви способности и дарби са имали, за да можем да отгадаем как ще се развие животът в бъдеще; защото същите хора продължават да работят. Това са сили на гаден народ; човек трябва да познава пътя, който един народ е извървял, за да прозре бъдещето му.

Когато човек отиде в невидимия свят, Господ може да го изпрати където иска в небесните свои светове. Затова Христос казва: „В дома на Отца моего много жилища има“.

Някои от нашите приятели са смутени: „Взеха ни салона, къде ще се събираме?“. Вярно е, че ни лишиха от един салон, направен от човешки ръце, той беше за нас условие, удобство, улеснение. Но кой може да ни лиши от салона, който Бог ни е дал? И какъв чудесен е той! Просторен, светъл,

какво движение и красота има в него – ритъм, музика и хармония! В него Слънцето, Луната и звездите се движат, планини, облаци, гори и цветя – всичко, съчетано в съвършено съзвучие! Но и самите хора, които ни заобикалят, нашите братя и сестри – какво неоценимо богатство са те! Има за какво да благодарим! Вярно е, има радости, има и страдания. Но всяко страдание, през което човек минава, това е неговият дял от работата за Големия космичен Живот. Една душа е толкова ценна за Бога, че Той не гледа на нейните слабости и недостатъци, той само я обича, а тя расте, огряна от Неговата Любов. Възможностите на човешката душа са неограничени.

Веднъж разговаряхме с група приятели, имаше и външни хора; един от тях запита старшия брат: „Вие говорите все за нови идеи, кажете ми една мисъл, която никои не ми е казал досега“. Братът се усмихна и рече: „Ще ви кажа. Вие гледате вечер звездите. Това са слънца; те са толкова далече от нас, че и през най-силните телескопи се виждат като точки. И ако ние знаем нещо за тях, то е от нашето Слънце – звездите са подобни на него. В нашата галактика, Млечния път, има сто милиона слънца; около всяко от тях се движат планети; някои от тях имат условия, подобни на земните, и следователно – живот, подобен на нашия. Допуснете сега, че човек може да живее едновременно във всичките тези сто милиона светове. ... Ето една мисъл, която не е минавала през ума ви.“

На нашата чешмичка на Изгрева бяха написани думите: „*Храни се добре! Мисли добре! Работи добре!*“ Тази формула беше дадена от Учителя. Ако тази чешмичка се намира в тези сто милиона светове, може ли да бъде разрушена?! Може ли да се загуби?! Идеите са вечни – обстановката се мени. Ние търсим вечния Живот. Възможностите на човешката душа са неограничени, както са неограничени Времето и Пространството. Пред този велик Живот нас не ни интересуват дворци, салони и земи. Те не са най-същественото. Те не могат да ни задоволят при този всемирен салон, който имаме.

При един разговор запитаха Учителя: „Коя е най-важната глава от Евангелието на Йоана?“. Учителя отговори без колебание: „Шестата глава. Четете я внимателно и размишлявайте върху нея“.

Това е задачата на учениците за 1974 година. През 1974 година човечеството ще направи още една крачка напред към Мира и Братството!

Това е Божественият план, и той ще се изпълни. Със самото си присъствие учениците поддържат тази идея. За това са пратени на Земята.

За Новата 1974 година пожелавам Мир на всички народи! А на учениците през тази година пожелаваме Словото да бъде с тях! То да ги учи. То да подготвя условията им. То да направлява стъпките им.

Бъдете смели и решителни, „без страх и без тъмнина“!
Поздрав!

Брат Борис
Декември 1973 г.

За 1973 г. липсва наряд за 27 декември.

1974.

22 март – Празникът на Пролетта

ПОСЛАНИЕ

До братята и сестрите послучай
Духовната нова година – 22 март

ЕДИНСТВОТО

*„Ето колко е добро и колко е угодно
Да живеят братя в единомислие!“*

Псалом 133:1

Единството съществува, то не се създава от човеци. То е качество на живота на Бялото Братство. Ученикът изучава този живот и се приобщава към него.

Едно време, когато теософите подготвяха световен конгрес (за обединение) на религиите, някои приятели се бяха въодушевили от това; съобщават на Учителя и му предлагат и Братството да изпрати делегати на конгреса. Те очакваха Учителя да ги насърчи и да помогне, но Той рече просто: „Това, което те искат да направят, съществува. То е реалност“.

Бялото Братство обединява всички човеци, които имат жива вяра в Бога. Това не се постига с външни решения, а с дълбока вътрешна работа. Когато човек изработи в себе си онези духовни качества и добродетели, Единството идва от само себе си – то е постигнато вече. Ученикът познава живота на Бялото Братство и се приобщава към него. Той изучава този живот и подкрепя всяка инициатива, която изхожда от него. – Единството е постигнато.

Помислете само, какъв живот е една година! Една година да мислиш всеки ден за Господа! Каква привилегия е това, и какво благословение!

При Бялото Братство човек сам трябва да отиде, това е смисълът на вътрешната работа на ученика.

Бялото Братство обединява всички хора, които имат стремеж да вършат Божията Воля, независимо от това към коя религия, раса или народ принадлежат.

По случай Празника на Пролетта ще се прочете беседата „Братя в единомислие“, от т. „Пътят на ученика“ (съборни, 1927). Това томче ще се изучава през цялата година. Трябва да се чете бавно, съсредоточено, с внимание и размишление. В духовната работа не се бърза. В нея има единство, ритъм и хармония. В нея трябва да се почувства Живота на Цялото.

Пожелаваме на всички ученици да изучават живота на Бялото Братство и да го придобиват с учение, търпение и постоянство!

Пътят на ученика е като зазоряване.

Поздрав!

Брат Борис

12 юли – Петровден 1974.

ПОСЛАНИЕ

Юни отмина. След това е юли. Тук е Денят на Учителя.

Споменът за Учителя е връзка между нас. Учителя разгаде себе си в Словото, затова той е с нас, както и тогава. Словото трябва да се изучава. Какво чудесна работа стои пред учениците! Да го откриват, да го познават в себе си и вън от себе си.

Тази година изучаваме „Пътят на ученика“, следователно беседата, която ще се прочете на Петровден, ще бъде от това томче. Да се изучава „Пътят на ученика“ е благословение! Това е дар от Учителя. Да благодарим за всичко!

Малкият наряд за Петровден ще си го направите сами, по дух. Турете мисълта в сърцето си, призовете Учителя, вижте как ще постъпите – тогава ще имаме една мисъл и едно чувство – не по буква, а по Дух. Научете се да работите по Дух; формите, обрядите, церемониите не са съществени. Когато учениците вършат своята работа, всички въпроси на живота се разрешават добре, правилно.

Животът на Братството е голям, Всемирен живот, той не е само тук, на Земята. Ученикът изучава него.

Поздравяваме ви с нашия хубав, скромн Празник – Денят на Учителя!

Поздрав!

Брат Борис

София, юли 1974 г.

22 септември – Начало на новата Учебна година 1974/75

НАРЯД

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на ученика („Господи на светлината...“)
4. Евангелия:
Матей – 21 гл., от 1 до 15 ст.
Марко – 2 гл., от 13 ст. до края
Лука – 5 гл., от 27 ст. до края
Йоан – 13 гл., от 31 ст. до края
5. Песента „Духът Божий“
6. Беседата „Дойде глас“, от т. „Пътят на ученика“, съборни, 1927.
7. Слово от брат Борис: „Учител и Ученик“
8. „Отче наш“
9. „Да се прослави Бог...“

Вечерта, където има условия – братска вечеря.

ПОСЛАНИЕ

УЧИТЕЛ И УЧЕНИК

„Аз и Отец ми ЕДНО сме.“

Учител и ученик – това е най-високото отношение, което съществува. То е по-високо от отношенията с баща, майка, брат, приятел.

Образът на ученика слиза постепенно, той се приближава постепенно до човешкото съзнание. В Стария завет идеята за ученика още я няма. Само отделни неговии черти се явяват в образите на пророците, патриарсите, съдиите, царете, посветените на Израил. Едва при Христа образът на ученика се очертава по-ясно. Христос не е бил съгласен с есеите в това, че са държали скрито знанието. Той им възразява: „Не се запалва свещ, за да се тури под шиник, но да се тури на светилника, да свети на всички“.

За тази епоха Учителя откри Школата и даде знанието за Пътя на ученика. Той създаде Братството като среда, в която да се опита Словото. Братството съществува при всички условия, то седи над всякакви противоречия и борби. В днешната епоха учениците трябва да присъстват, те приемат Божията мисъл и я предават. Божията мисъл е „небесният хляб“. От работата на учениците зависи творчеството – учениците трябва да се молят, да работят, за да може поетът да напише стихотворението си, художникът да нарисува картината си, певецът да изпее песента си, ученият да придобива знание, философът да мисли, праведният да се подвизава. Учениците трябва да работят, за да гойдат добрите условия за всички. Бог държи всички условия в ръцете си, но ученикът трябва да ги поиска. Казано е: „Ще ме призове и ще го послушам.“ Това е работата на ученика.

Бог осмисля и запълва живота на човека, никой не може да заеме Неговото място. Където е Божият Дух, там е животът.

Това, което става днес, е необходимо. Всяко същество има служба в Големия Живот. И охлювът, който гризе зеления лист, има служба. Всяко същество е един малък творец в своята област, и човек повече от всичко има нужда да се прояви. Творчеството е проява на Божия Дух. Всяко същество има необходимост от жизнено пространство, от светлина, въздух, вода, простор, от среда. Пространството е изпълнено с живот, мисли и чувства летят във всички посоки. Животът е един и човечествата са едно във Всемира. Във всички форми на живота се проявява един велик, Разумен свят, те са език, на който и чрез който този свят говори. Словесният език е само частен случай на Всемирния език.

Мисълта винаги достига онзи, до когото е изпратена. Тя не може да бъде възпрепятствана. Тя твори и създава формите на Живота. Мисълта е мировият вестител, тя обединява всички човечества във Всемира, тя е връзката между тях. Всички човечества имат представители на Земята между нас, в нашия свят. Иначе как ще се обяснят безбройните органически форми – растения, животни, човеци? Това са проекции на космичния живот.

Човек има скрити дарби и способности, сили, които му отварят пътя към Космоса. Пътят към Космоса е духовен, силите на душата преодоляват времето и пространството. С механизми не може да се отиде далеч. Има

тайни на материята, които човек не е още открил. Трябва да се намери вътрешната връзка между явленията. Съществуват чудни взаимоотношения – някъде във Всемира живее човечество, а тук, на Земята – зрее плод. Този плод говори за онова човечество. Тук цъфти едно цветенце, а някъде във Всемира има един свят – цветенцето е проекция на този свят. Животът преодолява пространството и достига до нас. Възможностите на Живота са безгранични. Всяко същество притежава от великото Знание толкова, колкото му е необходимо. Формите на Живота са израз на Божията Любов. Като изучава тях, човек разговаря с Бога, изучава Неговия език.

Ученикът се чувства едно с Големия всемирнен Живот, неговите прояви той счита за свой живот. Това е ЕДИН живот. Човечествата във всички светове са ЕДНО човечество.

Наскоро имах една хубава среща – момиченце от далечна страна пътува, проповядва Единството. То има малко приложно изкуство, изработва малки художествени предмети и ги предлага. В тях е вложена идеята, на която служи. То не говори, то работи. На малките оризови зрънца е написано: „Един Бог“, „Едно човечество“, „Един Живот“. Вижда се – човечеството вече е готово да се обедини. Божията мисъл иде от Горе до всички. Кой ще я приеме? Учениците! Тя трябва да се приеме с благоговение и благодарност. Божията мисъл е, която ни храни, тя е „хлябът наш насъщний“.

Пожелавам на учениците през тази година да почувстват Единството на Живота и неговите неограничени възможности. Няма по-хубаво от това да бъдеш ученик на великата Божествена школа – да се учиш, да мислиш, да живееш, да работиш. Пожелавам ви тази година дълбока вътрешна работа, като ученици!

София, септември 1974 г.

Брат Борис

27 декември – Денят на Учителя 1974.

НАРЯД

1. Добрата молитва
2. 91 псалом
3. Молитвата на Царството
4. Песента „Духът Божий“
5. Евангелия:
Матей – 28 гл., от 16 ст. до края
Марко – 12 гл., 1 – 12 ст.
Лука – 17 гл., от 20 ст. до края
Йоан – 14 гл., 1 – 14 ст.
6. Беседа от Учителя: „Свещеният час“, от т. „Пътят на ученика“, съборни, 1927.
7. Послание от брат Борис
- 8 „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

ПОСЛАНИЕ

(липсва 1. страница)

...Днес човечеството идва до едно ново отношение към природата, към Разумния свят, който стои зад нея. Наблюдавайте какво става в света – нови идеи идат, нова мисъл, създават се нови отношения между народите и между човеците. Днес за човечеството може да се каже: „Наближило ви е Царството Божие“. Едно човечество, една правда за всички, един живот, сътрудничество и взаимопомощ – тези явления се обединяват в едно, можем да го наречем „Йоан Предтеча“. Подготвят се условията за живота на ученика, знанието за който донесе Учителя.

Светлината създаде органическия живот, той разкрива нейната дълбока вътрешна същина. Светлината на Слънцето и на звездите е една и съща. Следователно живот има в цялата Вселена. Има милиони земи като нашата и следователно – живот, подобен на нашия. Човек е гражданин на Всемира. Той може да посети която и да е планета, което и да е човечество, но пътищата към Всемира са духовни. Има състояния на материята и нейни закони, които човек още не познава. Това е наука на бъдещето. Човек може да отиде до който и да е населен свят, но трябва да мине през Слънцето, да се облече в неговата светлина и с нея да отиде. Човек може да отиде и до звездите, облечен в слънчевата греха. Органическия живот познаваме, но има още безброй форми на живота, които не познаваме.

Животът е чист, свят и прекрасен. Такъв трябва да го пазим – „Събуй обущата си!“. Трябва ново отношение към разумната Природа.

Нека радостта да съпътства живота ни! Каквото правите за Учителя, правете го с радост. От Учителя ще се научим да работим с радост и благодарност. Това ви пожелавам за Новата година!

София, декември 1974 г.

Брат Борис

За 1974 г. липсват нарядите за 22 март и 12 юли; наряд и послание за Съборните дни.

1975.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91 псалом
3. Молитва на Царството
4. Тайна молитва
5. Евангелия:
Матей – 7 гл., 13 – 27 ст.
Марко – 4 гл., 1 – 23 ст.
Лука – 12 гл., 22 – 40 ст.
Йоан – 10 гл., 1 – 18 ст.
6. Беседата „Ще се превърне в радост“, от т. „Пътят на ученика“, съборни, 1927
7. „Отче наш“
8. Послание от брат Борис: „Камъкът“
9. Песента „Духът Божий“
10. Свободни песни по случай пролетта
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

ПОСЛАНИЕ

По случай 22 март 1975 год.

КАМЪКЪТ

*„Ето, положих в Сион
камък избран и драгоценен.“
Исайя, 28:16,17*

Превеждам: Положих в Бялото Братство учението на Живота.

В символичния, образен език на свещените книги Божественото учение е наречено „Камък избран и драгоценен“. Върху тази основа ученикът гради. Щастие за човека е да встъпи в Пътя, да изучава основите на живота. Самият този стремеж извиква вниманието на Разумния свят и той взема ученика под своите грижи и покровителство. Ученикът, който е издържал изпита си, придобива знанието за Пътя, това е Съвършеният човек. Какви силни думи и красиви образи е намерил Йоан, за да опише Новия човек!

„И отведе ме духом на една гора голяма и висока, и показа ми Града, големия, святия Ерусалим, който слизаше от небето, от Бога, имаше Слава-

та Божия, и светлостта Негова беше подобна на драгоценен камък, както камък Яспис (диамант), прозрачен като кристал, и градът от чисто злато, подобен на чисто стъкло. И основанията на стените градски бяха украсени с всякакви драгоценни камъни: Яспис, Сапфир, Халкедон, Смарагд, Сардоникс, Сардий, Хризолит, Вирил, Топаз, Хризопрас, Иакинт, Аметист, и дванадесетте порти бяха дванадесет бисера. И храм не видях в него, защото храм негов е Господ Бог Вседържител и Агнето. И градът нямаше нужда от слънце, нито от луна, да светят, защото Славата Божия го осветяваше, и светилото негово е Агнето“ (Откровение Йоаново, 21:10-23). „Блажени, които изпълняват Неговите заповеди, за да имат власт над Дървото на живота и да влязат през портите на града.“ Едва ли може да се намери по-съвършен и правдив образ на ученика!

„Защото ето камъка, когото тури пред Исуса, връх единия този камък имаше седем очи. Аз ще начертая начертанието му, говори Господ Саваот.“ Седем очи – какво е това виждане?! – „Не сте ли прочели вие нито това писание: „Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: от Господа бе това и чудно е в очите ни.““ (Марко, 12: 10).

„Така говори Господ Йехова: Ето полагам в Сион основание, камък. Камък избран и драгоценен, краеъгълен, основание твърдо, който вярва в него, няма да се посрами. И ще туря съдбата правило и правдата мерило!“ (Исайя, 28:16,17) Какви силни, поетични образи е намерил Пророкът за Божественото учение!

„Пожелайте като новородени младенци чистото словесно мляко, с него да пораснете, понеже вкусихте, че Господ е благ; при Когото идвайте като при камък жив, от човеците отхвърлен, а от Бога избран и драгоценен. И вие, като живи камене, зидате се на нов дом духовен, на свещенство свято, да принесете жертви духовни, благоприятни Богу, чрез Исуса Христа.“ (Първо Петрово послание, 2:2-6). Камъкът е тук образ на сила и устойчивост.

Пророкът вижда в образи и в картини. Той е и поет, може да изкаже нещата: „...и чух глас голям от небето, който казваше: “ Ето скинията Божия с човеците, и ще се засели с тях и те ще бъдат люди Негови, и сам Бог ще бъде с тях, техен Бог...“ . Ново човечество иде!

Ученикът е извървял вече пътя – какво проникновение и разбиране има той! Пророкът е намерил най-хубавите образи, за да изрази идеята за ученика. Новият човек, ученикът, постепенно заема своето място в Големия живот – той е вече сила на Божествения живот и принадлежи на него. Христовият дух обединява учениците, в Него е единството.

В един разговор Учителя казва: „ Оставете своите обикновени тревоги и безпокойства, не ги внасяйте в къщата! “ – т.е. в своя вътрешен живот. Това значи: „Събуй обущата си, защото местото, на което стоиш, е свято!“. Всички религии на миналото са пригодени за човеците – всички форми, церемонии, обряди, вярвания; има обаче едно учение – на Бялото Братство, чисто и свято! „То е камък избран и драгоценен.“ С какво снизхождение гледат Белите Братя на човеците! Не отправят към тях никакъв упрек, не упражняват никакво насилие, те гледат отгоре със съчувствие, съветват ни, но никога не упражняват насилие върху нашата воля. В Небето зачитат свободата и правата и на най-малкото същество. Това е великото!

Мислите и чувствата градят, и ако те не са устойчиви, клетките на мялото се разпадат и тогава идват болестите. За да изрази тази якост,

тази стабилност и чистота, пророкът е взел образа на скъпоценния камък. Устойчиви мисли, устойчиви чувства усвоявайте в себе си – каквото върши човек, каквото мисли, да бъде като камък избран и драгоценен. Сега е важно да се възстановят тези отношения с Разумният свят и да се поддържат. – „Ето, положих камък в Сион!“ Това е учението на Бялото Братство. Тук са работили силите на Господа, те са положили този камък.

В Откровението е казано: „Даде ми се бяло камъче и на него – име ново написано“. Когато завърши пътя, ученикът получава ново име според онази основна добродетел, която е развил.

Истинската радост иде от вътрешната работа и постижения.

За нашия светъл празник – Духовната Нова Година, с която започва Пролетта, пожелавам ви да бъдете „Камък избран и драгоценен.“

София, март 1975 г.

Брат Борис

27 декември – Денят на Учителя 1975.

ПОСЛАНИЕ

Посланието е до цялото човечество.

Днес, заедно с всички честни хора по Земята, ние издигаме глас и казваме:

Едно Човечество!

Едно Отечество!

Един Закон!

Народите трябва да се обединят и да живеят в мир и братство!

Учителя за това работи`, и ние за това работим.

Поздрав!

Брат Борис

София, декември 1975 г.

За 1975 г. липсват наряди и послания за 12 юли, Съборните дни, 22 септември и наряд за 27 декември.

1976.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

5 ч. сутринта:

1. Песента „Изгрява Слънцето“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Духа („Господи, да дойде Твоят благ Дух...“)
4. Молитвата „Плодовете на Духа“ („Господи на обичта, Боже на Любовта...“)
5. Тайна молитва
6. Ще се прочете 17. глава от Евангелието на Йоана. (Тази година, освен беседите, ще се проучват и Евангелията.)
7. Беседата „Високият идеал“, общ клас, 1923.
8. Песента „Духът Божий“
9. Писмото от брат Борис
10. „Отче наш“
11. Мото: „Господи, Боже наш, да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе, на Небето, и всички народи, които Ти си призвал, да заемат своето място в Царството Ти и да Ти служат с радост и веселие.“
12. „Да се прослави Бог ...“
13. „Химн на Великата душа“

Нарядът е работа! Няма да се бърза. Да се чете внимателно, съсредоточено.

През годината ще се изпращат добри мисли и чувства на всички братя и сестри. Никаква критика! Никакво осъждане!

Радостта на идващата Пролет да осветява душите ви!

ПОСЛАНИЕ

Послучай Празника на Пролетта – Духовната Нова Година, 22 март 1976.

ДОМ, ПОСТРОЕН НА КАНАРА

*„И видях престол на Небето,
и на него имаше Някой сигнал.“*

Откровение на Йоана

Преди време попаднах в общество на учени, професори, хора на изкуството, хора прогресивни, повече с научен, атеистичен мироглед. Сам хазяинът беше известен професор педагог. Аз се чувствах добре в тяхната среда, прикрит зад моя скромничък занаят, който всъщност е приложно изкуство, тъй и в него аз бях професор, даже нещо повече – майстор. Следях с интерес разговора, умело насочван от хазяина, тъй че интересът не отслабваше. Неочаквано той се обърна към мен с думите: “Вие нали сте от Бялото

Братство?“ С това наруши моето уединение и всички насочиха погледите си към мене. Професорът продължи: „Бях на световен конгрес на педагозите в Швейцария. Между другите представиха ме и на професор Феруер, световно известен педагог. Като научи, че съм от България, хвана сърдечно ръцете ми и запита: „Какво ще ми кажете за Бялото Братство и господин Дънов? Пиша книга за Него.“ Аз останах смутен и засрамен, не знаех нищо за Бялото Братство. Сега моля Ви, ако моите гости нямат нищо против, кажете ни нещо за господин Дънов и за Бялото Братство.“ От някъде се чува насърчителни гласове.

Да се говори пред такава аудитория не е лесно, но аз се спрях за момент; изпитах към тях съчувствие, станаха ми мили и въпреки титлите, които носеха, изглеждаха ми като деца. Помълчах малко и после с простишки гуми започнах да говоря за Учителя и за Учението на Бялото Братство, тъй както ние го живеем. Но чувствах, че трябва да започна с Великия, Незнайния, или „Свещеното Начало“, както Го нарича Учителя.

Продължих:

Ще ми позволите да ви приведа един стих от Евангелието: „Царството Божие не е в слово, но в сила.“ Значи Царството Божие не е в приказване, но в приложение. Учението на Бялото Братство е преди всичко живот.

На друго място пророкът-поет казва: „И видях престол на небето, и на него имаше Някой седнал.“

Пророкът казва „Някой“ – неопределено; Великият, Незнайният не може да се определи. Така е по-добре.

Това са встъпителни гуми, използвам религиозния език, защото не съм намерил още новия език, на който трябва да говоря.

И тъй, ние живеем в един уреден свят, сред една могъща природа, богата и разнообразна. Учителя я нарича Живата разумна Природа.

Тук животът се изявява в безброй много форми. Този свят е предмет на науката, философията, изкуствата и религията, и сам човекът принадлежи на този свят. Следователно като изучава себе си, човек може да познава и този свят.

Условията да се появи животът на Земята са се подготвяли стотици милиони години. Първите ери са ери на огъня, на катаклизмите. Подготвя се появата на сушата. Тази епоха в геологията се нарича Архайкум. Химическите елементи не са били още обособени. По-късно се явява твърдата почва, водата и атмосферата. В началото те не са имали този състав, както днес. След продължителна подготовка от милиарди години, явява се животът в най-нисшите си форми. Геолозите наричат тази епоха Палеозойкум. Почва процес на развитие и усъвършенстване, естествен за живота. Явяват се по-висши организми, започва ерата на земноводните и тя е траяла милиони години, това е мезозойкума – средната ера. Земноводните са изчезнали бързо. Някои геолози считат, че това се дължи на радиоактивен облак в космоса, през който са минали Слънцето и Земята. Едновременно с това се явили топлокръвните бозайници, по-пригодени към новите условия. Животът продължава да се изразява в нови, неизброими форми. Условия и живот вървят паралелно – тук има целесъобразност, разумност, логичност. Това не са механични процеси. Появява се човекът – начало на съзнателния живот. Онова, Разумното, което беше скрито до сега, Незнайното, почва да се проявява. Науката за човека е голяма и сложна. Вие, като учени и педагози, най-добре знаете това.

Сега ще изнеса някои основни положения и правила от учението на Учителя.

Храненето – един от най-важните въпроси. В Братството се поддържа най-строг вегетариански режим – никакъв алкохол, никакво пушене. Простичка, скромна, растителна храна. Правило: винаги оставай малко гладен, това е здравословно. Чиста вода, чист въздух, движение на открито, полезен творчески труд – това се препоръчва. Учителя насърчаваше всички да се учат, да работят и в изкуството, според способностите си, да учат и един занаят, за да бъдат свободни.

Животът сред Природата е естествен за нас. Тя е нашата любима обстановка, сред която живеем. Учителя ни въведе в нея постепенно. Той ни научи да я обичаме, да не се страхуваме от промените и стихииите, закали ни да издържаме на сняг, на студ, на гъжд, на ветрове и бури. Ние сме се справили при всички мъчносии в природата. В това отношение имаме голям опит.

Учителя ни даде някои прости правила, които да спазваме:

Когато ходим или работим и се изпотим, да не седим с мокра риза, веднага да я сменяме.

Студена вода не пием – винаги гореща или чай.

Изворите, където отидем, издирваме и почистваме.

Движим се спокойно, без да спортуваме, правим малки почивки, обикновено на южни, припечни склонове.

Радостта от живота се изразява с песни, разговори, добрите чувства, мисли и постъпки са основата на братския живот. В природата братският живот намира най-добри условия да се изяви в своята пълнота и красота. Във всеки човек живеят хубави подтици и чувства, те трябва да се насърчават.

Слънцето обичаме най-много от всичко!

Науката за Слънцето е голяма. В своите беседи и лекции Учителя е дал много знания за Слънцето, кога и как да се ползваме от неговите сили.

Слънцето посрещаме всяка сутрин, обикновено на открито, от някое хубаво място, което наричаме “Изгрев”. Тук се молим, размишляваме, правим гимнастически упражнения. Понякога Учителя държи кратка беседа.

Музиката съпътства братския живот навсякъде. Учителя отдаваше голямо значение на музиката, тя беше важен педагогически метод в Неговата школа. Сам Учителя пееше хубаво и свиреше на цигулка. Той създаде повече от сто песни. Някои от тях ще станат образци на новата музика.

Учителя създаде 28 гимнастически упражнения с музика, които Той нарече “Паневритмия”- в хармония със световния ритъм. Те тонират човека и укрепват здравето му. Те се играят сутрин, общо, по двама, в кръг, на някоя хубава поляна сред природата. Движенията са плавни, спокойни, в такт с музиката. В средата на кръга свири малък оркестър. Красивата обстановка, участието на близки и любими хора дават възможност да се почувства братския живот и единството с Природата. Тук педагозите биха могли да научат много нещо от Учителя.

Дишането е особено важно. Учителя даде цяла наука за дишането и много упражнения. Ние винаги търсим чистия горски и планински въздух. Дишането укрепва здравето.

Излизането в планината стана традиция за нас. Учителя пръв даде подтик за общи екскурзии. В онова време туризмът не беше популярен и нашите общи излети предизвикваха насмешки. Ние излизахме на малки или

големи групи, понякога 200-300-500 души, че и повече. Тук общият братски живот намираше пълен и красив израз.

Балканът, Рила, Родопите и особено Витоша станаха любими места на братството. Ние отивахме във всяко време и бяхме доволни и щастливи. На Витоша имаше любимо място, където излизахме почти всяка седмица. Учителя го нарече Ел-Шагай. Тук открихме избор, направихме чешма, оградихме част от поляната с висок зид от камъни да ни пази от студените ветрове. Оградихме и огнище с камъни, стана уютно като дом. Огънят в планината е важно нещо – и да се сгрееш, и вода да стоплиш, и супичка от картофи да направиш. Занимавам ви с тия подробности, за да почувствате живота около Учителя. Виждате, учението на Учителя не е религия и следователно Братството не е “Верска общност“, а школа, в която човек се учи как да живее.

През лятото – юли, август – Братството излиза в Рила, при Седемте езера, на палатки. Тук се организира общ братски живот. Това са опити, които дадоха отлични резултати. Учителя насърчаваше всички да учат, наука или изкуство, но да учат и един занаят, за да са свободни.

Учителя е държал повече от пет хиляди беседи и лекции, неповтарящи се. Това е огромно творчество и ако трябва да се проучи и оцени то, това трябва да се направи от специалисти, не от любители.

В Учението на Учителя има научен материал. Той трябва да се проучи от учени.

В Учението на Учителя има философия, тя трябва да се проучи от философи.

Учителя е дал голям педагогически материал, той трябва да се проучи от педагози.

Учителя е дал музика, повече от сто песни и художествени произведения, дал е материал и върху философия на музиката – той трябва да се проучи от музиколози.

Учителя е дал гимнастически упражнения и танци, те трябва да се проучат от хореографи.

И когато всички тези специалисти се съберат и обединят своите изследвания, тогава могат да се произнесат за учението на Учителя.

Ако това не стане сега, то ще стане в бъдеще. Този е научният подход – обективното проучване на едно велико Учение за живота, оригинално, самобитно, което има световно значение и прави чест на българския народ. Един ден то ще намери своето признание, както Богомилството, което беше гонено на своето време и едва сега се оценява.

Ново човечество иде на Земята: нови идеи, нова мисъл. Човек отправя поглед към Всемира с вярата, че в това звездно небе има безброй населени светове, подобни на нашия, и следователно човечеството не е само в Космоса. В човека се явява ново съзнание и той се чувства гражданин на Всемира.

Получих аплодисменти. Сам хазяинът стисна ръцете ми и сърдечно благодари. И все пак един глас се обади: “Като че остана много нещо, което вие не казахте“. Отговорих: Разбира се, може ли да се каже всичко!

„И видях престол на небето, и на него имаше Някой сигнал.“

Брат Борис

София, март 1976 година

12 юли, Петровден

НАРЯД

За Петровден 1976 г., 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. Псалом
3. Молитвата на Царството
4. Тайна молитва
5. Молитвата на Братството
6. Евангелия:
Матей – 10 гл., от 32 ст. до края
Марко – 6 гл., 1 – 11 ст.
Лука – 22 гл., 7 – 23 ст.
Йоан – 17 гл. Цялата
7. Песента „Духът Божий“
8. Беседата „Свещеният огън“, от едноименния том, съборни, 1926.
9. „Отче наш“
10. Послание от Брат Борис: „Последната Пасха“
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

През годината ще се проучват беседите „Пътят на ученика“.

ПОСЛАНИЕ

До братята и сестрите
послучай Деня на Учителя, Петровден, 12 юли 1976 г.

ПОСЛЕДНАТА ПАСХА

*„Много хубави неща от Отца моего
ви показах, за кое от тях искате
да ме убиете с камъни?“*

Христос

Обични братя и сестри,

Ще споделя с вас някои спомени от последните ни години с Учителя. Като последни години можем да считаме 1942, 1943 и 1944.

Учителя живя през бурна епоха: балкански войни, световни войни, революции, и при това непрестанно гонение, при неговото деликатно здраве, чудо е, че живя 80 години. Последните години той отслабна, хранеше се малко, нямаше апетит, но своите беседи и лекции гържа до последните дни.

През тези години Учителя предприе екскурзии до онези места в планините, където бяхме живели с Него, където ни беше предал своите беседи, лекции и разговори, и където ни показа братския живот. При последните екскурзии Той беше сериозен, мълчалив, тъжен, имаше уморен вид. Не искаше големи и шумни групи и обикновено сам посочваше кои да го придружават. При това забелязах, че вървеше с усилие, особено при стръмнините – явно затрудняваше го сърцето. Затова често даваше по една минута почивка накрак.

През 1942 година, още през месец юни, Учителя повиква брат Боян и му казва: „Може ли да отидем до Езерата?“. И му посочва кои да покани, братя и сестри – бяхме 9-10 души. Използвахме влака до Дупница, оттам някакъв рейс ни докара до Сапарева баня. Оттам поехме пътеките през Паничище, хижа Скакавица и – Езерата. Слънцето беше още високо, когато пристигнахме. Мислехме да се настаним в нашата кухня, но там беше лежал добитък, беше нечисто, а на нас не ни се чистеше, и ние решихме да се обзаведем на открито. Избрахме една полянка между клековете, опънахме на Учителя палатка, а на нас – едно платно наведено, и отпред накладохме огъня – приятно, романтично, хубаво. Първият ден и нощта минаха добре – топла лятна нощ. Сутринта излязохме на Молитвения връх. Посрещнахме изгрева, направихме молитва, Учителя гържа кратка беседа. Той се освежи, почна си, яви му се апетит; сестрите наотвиха нещо вкусно, ние се радвахме. След обед обаче времето внезапно се промени – духна западният вятър, затъркаляха се тъмни облаци, засвятка, загърмя, затреця и се изсипа градушка, лед покри земята. Зърната наегряха като орехи. Страхувахме се дали ще изгържи платното. Изведнъж градушката спря, облациите отминаха, Слънцето пак грейна. Но ние не можехме да останем на открито, ледът беше до глезен. Наложихме да очистим кухнята и там създадохме удобства, уют, огънят лумна, чайниците завряха – всички се почувствахме добре. Учителя се усмихна: не ви се чистеше, но ви накараха да почистите.

Всяка сутрин излязохме на Молитвения връх, посрещнахме изгрева, правехме молитва и размисление, Учителя гържеше кратка беседа. Животът протече в нашия любим стил – живот на братя.

Минаха пет-шест дни, Учителя казва: „Времето е хубаво, добре е да поостанем още малко“. Сестрите се обаждат: „Учителю, свършваме хляба“. Учителя погледна към братята. Казвам: „Аз ще слезна до София и ще донеса хляб и каквото е необходимо“. Учителя каза простичко: „Хубаво“. Метнах раницата, спуснах се през Говедарци, Магжаре, Самоков – рейса за София, още по пладне бях там. До вечерта набавих всичко. На сутринта с първия влак – до Дупница, от там наех велосипед до Сапарева баня, оттам нагоре – Паничище, Скакавица и към 2 ч. след обед бях на Езерата. Всички останаха очудени. Сега имахме продукти за още пет-шест дни. Учителя отпочина, ободри се, яви се апетит – всички се радвахме.

Това беше последното посещение на Учителя на Езерата, аз тъй чувствах. Той си вземаше сбогом с любимите места... Какво благословение остави Учителя тук! И какво богатство даде Той за сегашното и за бъдещото човечество!

Минаха два месеца. Учителя казва на брат Боян: „Може ли да отидем до Мусала?“. Брат Боян само това и чакаше. Събрахме се и обмислихме как да организираме екскурзията. Трудно беше да вземем кола до Чамкория. Все пак и този въпрос се уреди. Колата ни докара до река Царска Бистрица. Поехме пътеката край реката, посрещна ни свежият дъх на гората, песента на потока, във въздуха се носеше роса от водопадите. Вървахме бавно, Учителя ходеше се усилие, трудно, особено на стръмнините, и често даваше една минута почивка накрак. Където пътеката пресича рекичката, направихме голяма почивка и обед. На тази екскурзия бяха поканени само братя. Продължихме. Планината беше безлюдна, хижите празни. Пристигнахме рано на хижата, Слънцето беше високо, нямаше хора. Пазачът ни се зарадва. Раз-

положихме се удобно. През нощта тръгнахме към 3 ч., за да бъдем за изгрева на върха. Учителя смени ризата, и ние също – беше студено. Направихме утринната си молитва, уловихме Първия лъч. Слънцето затопли, поседнахме на тревата; имахме хубав разговор за вечните истини в нашия път. Пазачът от наблюдателницата излезе, покани ни, но ние останахме отвън – гледката беше величествена и родна. Прекарахме няколко часа на върха, после слязохме до малкото езерце Окоето, както го беше нарекъл Учителя. Това място той обичаше, тук прекарахме целия ден. Той повече почиваше. Учителя създаде песен за Мусала, Той влагаше идея във възлизането до върха. Мен не ме напускаше чувството, че Учителя си вземаше сбогом с любимия ни връх.

Тъй прекарахме трите дни, които си бяхме определили. В Чамкория колата ни чакаше. Това беше втората екскурзия през 1942 г. която Учителя предприе.

През 1943 г. Учителя пожела да отидем на Черни връх и Големия Резен. Сега бяха поканени и братя, и сестри. За Учителя наехме кола и макар че пътят не беше добър, тя ни изкара до паметника на скиора. Оттам, по пътеката, възлязохме до върха. Пазачът и майка му ни приеха много добре, отстъпиха стаята си на Учителя, грижеха се за всичко. Всяка сутрин излизашме на една хубава поляна между Черни връх и Големия Резен. „Това е най-хубавото място на Витоша“, казваше Учителя. Тук посрещаме изгрева, правехме първите шест упражнения, разговаряхме, Учителя държеше кратка беседа, но повече си почиваше. За обед се връщаме на наблюдателницата. Прекарахме на Черни връх 3-4 дни, след това слязохме на хижа „Алеко“, там имаше само един пазач. Заехме хижата, от София дойдоха още братя и сестри, групата се увеличи. Удивително, каква хармония се създаде! Тя се изрази и в песните, рядко сме пели тъй хубаво! Учителя беше доволен. И самата обстановка беше приятна – печката бумти, чувствахме се около Учителя като едно семейство.

Учителя пожела да останем още няколко дни. Сестрите казват: „Нямаме хляб, да изпратим някой брат да донесе“ – и поглеждат към мен. Учителя казва: „Няма да пращаме, хлябът сам ще дойде“. След 1-2 часа идва от наблюдателницата на върха Гошо и носи два големи хляба – майка му, баба Мария, ги омесила и изпекла на върха, за Учителя. При това, дойдоха от София братя и сестри, и те донесоха храна.

Учителя тъй си взе сбогом и с Черни връх. След това се оттегли в Мърчаево.

През 1944 г., месец август, Учителя с приятелите излезе на хижа Брокс (Острица) от Мърчаево. Групата беше голяма – 50 или 60 души, имаше приятели и от провинцията. Планината – чиста, безлюдна, хижата – празна, само един пазач. Заехме хижата. Всяка сутрин излизашме с Учителя на връх Острец, посрещаме изгрева. Сутрините бяха студени, но Слънцето скоро затопляше. На връхчето прекарвахме почти целия ден. Учителя беше изморен, малко говореше, повече почиваше. Като дойде време да се връщаме, Той ми казва: „Да останем още няколко дни, че вече няма да дойдем“. Нещо тревожно трепна в мен, но аз го отстраних, като си казах: то се отнася за тази година само.

Останахме. Отидохме на хижа Еделвайс, която е наблизо. И там – само един пазач. Тук прекарахме незабравими дни. Сутрин излизашме на голяма поляна сред горите – треви, цветя, въздух с дъх на бор...Учителя държеше

беседа, хранехме се заедно – бяха съборни дни. Такова хубаво духовно присъствие имаше! Това бяха последните съборни дни. Но виждаше се, колко изморен беше Учителя. Той чувстваше, че пътят е вече извървян, работата му – завършена, идат други условия, други хора, друго време. Но нивата е посята, Словото е дадено и то чака своето време.

Богомилите имаха един обет: „Словото на живота пазим!“.

Така Учителя завърши своето прощаване с нашите любими планини.

Веднъж на Изгрева Той каза: „За вашия личен живот един косъм от брадата си не давам, но за Делото всичко е приготвено“.

Учителя си замина на 27 декември 1944 г., сряда, в 6 ч. сутринта, заобиколен от своите ученици. Между тях имаше и лекари, те се грижеха и искаха да определят от какво боледува Учителя; бяха склонни да приемат, че е пневмония. Аз повиках един специалист, д-р Тодоров, лекар на финансовите служители. Учителя се остави да го прегледа, което той направи грижливо, внимателно и като свърши, обърна се към нашите лекари и каза: „Аз не зная, какво мислят колегите, но г-н Дънов страда от сърце“. Това ние, които придружавахме Учителя на екскурзиите, знаехме.

Не мога да си обясня, защо нашите академици, философи, в своето издание „История на философската мисъл в България“, в трети том, пръснаха тази злонамерена и тенденциозна лъжа, при това вносна, донесена от вън, за заминаването на Учителя. Те са философи, но учението не разбират, не са ученици. Ще гойдат в бъдеще други хора, с други разбирания, те ще отгадат правото на Учителя, ще оценят неговото Дело, което е Дело Божие.

София, юли 1976 година

Брат Борис

Съборни дни – август 1976.

НАРЯД

за съборния ден 28 август 1976 г.
неделя, 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91 псалом
3. Молитвата на ученика („Господи на Светлината...“)
4. Молитвата на Братството
5. Тайна молитва
6. Евангелия:
 - Матей – 11 гл., 1 – 15 ст.
 - Марко – 1 гл., 1 – 15 ст.
 - Лука – 7 гл., 11 – 23 ст.
 - Йоан – 3 гл., от 16 ст. до края
7. Песента „Духът Божий“
8. Беседата „Аз съм онзи човек“, от т. „Да възлюбим Господа“, неделни, 1916.
9. Песента „Имаше човек“
10. Послание от брат Борис: „Новият човек“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

СЪБОРНО ПОСЛАНИЕ

28 – 29 август 1976

НОВИЯТ ЧОВЕК

*„Аз виждам вече появата на един нов човек,
едва доловим още. Като малки искрици е
разпръснат той между много и много хора.
Сега той е само една усмивка у някого, или
един поглед бегъл, мигновен, или една-ед -
ничка дума, или едно малко движение, една
постъпка между хилядите – но тя принадле
жи на Новия живот, който сега се ражда.“*

Учителя

Първите признаци на Новия човек трябва да търсим в творчеството. Творците са, които са насочили антените си към Всемира, те долавят Новото, което иде, те търсят начин чрез своето изкуство да му дадат израз.

Толстой в своите писания, особено в приказките си, търси моралния образ на новия човек. Виктор Юго в романа си „Клетниците“ дава някои черти от образа на новия човек в образа на епископ Мириел, който приема Жан Валжан в дома си, а той откарква сребърния светилник, и когато полицията го хваща и довежда при епископа, отец Мириел казва: „Не го е откраднал. Аз му подарих и двата свещника, но той е забравил единия. Дайте му и него!“ Това е постъпка на новия човек. Тази красива постъпка възражда Жан Валжан.

Немският писател Бернхард Келерман (1879-1951) пише романа си „Глупец“, чийто главен герой Грау – образ на новия човек – е толкова странен и необикновен, че хората го наричат глупец.

Достоевски в романа си „Идиот“ прокарва същата идея. Неговият герой княз Мишкин – новият човек – е толкова непонятен, че го наричат идиот; за обикновения човек той е болезнено проявление. В другия му роман, „Братя Карамазови“, са дадени два образа – старецът Зосима и Альоша Карамазов – чрез които Достоевски се опитва да представи човека на любовта.

Александър Куприн в своите разкази също долавя някои черти на новия човек, особено в разказа „Гранатовата гривна“, където представя пълното безкористие и любов на новия човек.

И други автори са разработвали идеята за човека на любовта. Тази идея вече слиза на Земята, това са първите, които я долавят. Идеите слизат от един висок свят.

Норвежката писателка Селма Лагерльоф в своите „Легенди за Йоста Берлинг“ постига някои черти на Новия човек. Той е разпопен поп, мнозина го презират, но и много го обичат. Контрастът между новия и стария човек е голям, но се чувства силата и жизнеността на новия човек – бъдещето на човечеството.

Датската писателка Карин Михаелис пише „Книга за любовта“, в която, макар и своеобразно, тя представя човека на любовта.

Друг от северните писатели – Гунар Гунарсон написа повестта „Презреният“; героят е син на пастор, но със своя разпътен живот е спечелил

презрението на всички, само баща му го обича, и това го спасява. Такава е силата на любовта.

Това са прояви на новия човек – все още странен и неразбран, отрочан от обикновените хора. Всички тези образи са все още несъвършени, те са само предвестници на новото, което иде. Всички тези явления може да ги наречем „Иоан Прегтеча“ – те показват, че е дошло времето да се появи новият човек. В Евангелието е казано: „Прави правете Неговите пътеки“.

Учителя е, който даде пълния и съвършен образ на новия човек. Той го нарече Ученик на Божествената школа. В своето слово той даде знанието за пътя на новия човек – Пътят на ученика. Един ден човечеството ще потърси това знание.

МИСЛИ НА УЧЕНИКА

Ако светлината на звездите иде до нас, колко повече мисълта. Тя се движи хиляди пъти по-бързо от светлината. Безброй човечества живеят във Всемира, те не са изолирани, те общуват.

*

Гениалните хора, които се раждат на Земята, идват от световите в Космоса, те носят тяхната култура.

*

Вътрешният, нравственият закон сега по-горе от човешките закони.

*

Изкуството разкрива пред нас невидимия свят и го прави видим.

*

Не огорчавай малкия живот, той е частица от великия Живот.

*

Има една художествена правда, човек има за нея чувство – тя трябва да се пази свято. Чувството за Истината – това е вътрешна мярка, един вътрешен закон на живота, който трябва да се пази.

*

Пространството е сложно силово поле. Какви сили се засрещат в него, какви съзнания, мисли, чувства, идеи! Ние го наричаме „живо пространство“.

*

Светът без Бога е в тъмнина. Бог е, който осветява този свят. Той е Слънцето.

*

Пътят на ученика започва със смиреността. В него е радостта да живееш с Бога. Знанието как да живеем с Бога се изучава в школата на Учителя.

*

Учението на Учителя е учение за Новия човек – човекът на любовта.

*

За в бъдеще всички народи ще се обединят, ще бъде едно човечество. Иде Божият народ, който е едно велико семейство – братя и сестри, които имат Един Баща.

*

Животът е свят, животът е един, животът принадлежи на Бога. Това е вечният живот.

*

Ако човек не вижда Бога в живота, какво вижда тогава!

ЗАВЕТЪТ НА УЧИТЕЛЯ

В последните дни на Учителя се наложи да дежуря нощем при него. Беше му твърде усилно, беше много изтощен; движеше се, ставаше, пак полягваше, от време на време казваше някоя дума или произнасяше някоя фраза – виждаше се, беше му много усилно.

Изведнъж той стана, отърси болестта и умората, изправи се мощен и силен, величествен – и с ясен, силен глас рече:

„Едно е важно! Само едно е важно! Любов към Бога! Любов към Бога! Любов към Бога!

Това е всичко. Това е всичко. ... Това е всичко!“

Тези думи са заветът, който Учителя ни остави, не само на нас – на цялото човечество, сегашното и бъдещото.

София, август 1976 г.

Брат Борис

22 септември – Начало на Учебната година 1976/77.

НАРЯД

който ще се проведе в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Тайна молитва за преуспяване Делото на Учителя
5. Молитвата на ученика („Господи на светлината...“)
6. Евангелия:
 - от Матей – 28 гл., 1 – 20 ст.
 - от Марка – 12 гл., 18 – 31 ст.
 - от Лука – 14 гл., 14 – 35 ст.
 - от Йоана – 10 гл., 27 – 38 ст.
7. Молитвата на Братството
8. Беседа от Учителя
9. Песента „Духът Божий“
10. Послание от брат Борис
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог...“

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
по случай 22 септември – Началото на учебната година

ПЪТЯТ НА СИНОВЕТЕ БОЖИИ

Мото за размисление:

„Бъдете свършени, както е свършен Отец ваш небесни.“
Матей, 5:48

„А които Го приеха, даде им власт да бъдат чада Божии.“
Йоан, 1:12

„Аз в тях и Ти в мене, Отче, да бъдем едно.“

„Научете се от Мене, защото съм кротък и смирен по сърце.“

Матей, 11:29

Учителят започна Школата с три теми: Кротостта, Смирението и Мълчанието.

Когато човек придобие знание, сила, власт, богатство, той е склонен да ги използва за себе си, счита ги свои. В това седи неговата погрешка. Оттук и двата пътя: пътят на свръхчовеците и пътят на Синовете Божии. Ученикът на Божествената Школа търси свършенството, за да бъде в съгласие и единство с Божествения живот, а не за себе си.

Пътят на свръхчовеците е път на крайния индивидуализъм. Цялата западна култура е в този път. Идеалът е „силният човек“ – Ницше даде крайния образ на този път – Заратустра – свръхчовекът. Безспорно, в пътя на свръхчовеците човек развива дарбите, способностите, силите, вложени в него, но доведени до крайност. Крайният индивидуализъм води до безумие, до самоунищожение.

Ученикът на Божествената школа върви в пътя на свършенството, но той смирено се приобщава към Великия всемирен Живот, не се противопоставя на него, не се бори с него.

Докато пътят на свръхчовеците е път на борби – борба на всички против всички, пътят на Синовете Божии е път на единство и хармония с живота на Цялото. В художествената литература само за пример ще приведа някои представители на крайния индивидуализъм: Байрон, Ницше, Стефан Цвайг, Джек Лондон и други, много други още. В музиката: Вагнер и съвременните модернисти.

В политическия живот в този път са всички владетели, диктатори, „непобедими“, които желаят да завладеят света. Пример на щастливо изключение е чешкият председател Томаш Масарик – държавник, учен и мъдрец.

Учените, които работят за своя слава, вървят в този път. И все пак, и между тях има щастливи изключения, и те не са малко.

Тези борби гнес в света – войни, революции, са рожба на крайния индивидуализъм. Силата, властта, богатството, славата опияняват съвременния човек, той е в пътя на крайния индивидуализъм. Този път води към погубел.

Обаче в пътя на човечеството е имало винаги светли образи – светли образи на жертва и самоотричане. Има ги и днес.

Явяват се духовни школи, които ръководят човека. Те са отговор на онзи дълбок порив на човешката душа да служи, да се пожертва, да се върне при Бога, да се проникне от Неговата мисъл, да бъде в съгласие и единство с Него.

Най-светлият образ в този път е Христос.

„Не дойдох своята воля да сторя, но волята на Отца, който ме е про-водил.“ Това е образ на кротостта и смирението. Четете Евангелието, за да се проникнете от Христовия Дух. Той е Пътят.

Ако проследите историята на човечеството, и други образи осветяват неговия път от най-дълбока гревност до сега: Орфей, Питагор, Платон и безброй още знайни и незнайни светлини върху пътя.

Това са духовните, окултни школи, които водят човека към Бога.

Пътят на Синовете Божи е път на мир, братство, път на милост, съчувствие и жертва.

За нашата епоха най-светлия образ в пътя на Синовете Божи е гадете Учителят.

Той гадете и знанието за този път – откри Школата, гадете знанието за онази вътрешна дълбока работа, в която ученикът се освобождава от робството на личния живот – това е Освобождението. Учителя откри Школата с трите лекции: за Кротостта, Смирението, Жертвата – качества, с които ученикът започва Пътя. В продължение на 22 години Учителя предаде знанието за Пътя. Следователно Братството е Школа, а не вярване, не е религия, не е някаква „Верска общност“. Това е път, чрез който ученикът се приобщава и обединява с Великия всемирен Живот. Идеята за свръхчовека крие в себе си едно фатално противоречие. Животът е един, не може да има два живота – личен и общ.

Множествеността в природата, многобройните форми на живота – то е привидно. Заг тази множественост седи Единият Живот, на който принадлежи всяко същество, на който принадлежим и ние.

Естествено, в пътя на свръхчовеците има постижения, развиват се индивидуалните дарби, способности, сили, но доведени до крайност. Когато индивидът, с всичкото свое богатство, се противопоставя на Цялото, с това той нарушава единството, което е основната идея на живота. Затова пътят на крайния индивидуализъм завършва със самоунищожение, с безумие. От индивидуализма човек трябва да премине в другия път – Пътят на Синовете Божи. И в човечеството днес се забелязват признаци на един нов живот – животът на обединение, братство, взаимопомощ, в него е спасението.

За пътя на Синовете Божи има знание, тук трябва да се извърши голяма вътрешна работа, да се ликвидират погрешките на миналото, да се създаде един нов мироглед, да се изгради един характер.

За тази работа трябва да се извикат силите на душата, ума, сърцето, волята; трябва Учител – това е път на пълно обединение, на пълно единство, път труден и сложен; за това трябва Школа. Тук се извършва превъзпитанието на човека; новата светлина в него му разкрива живота по нов начин; той си изработва нови отношения към човека и природата. Животът на Цялото се пробужда, ученикът чувства неговия велик пулс. Разбиране и освобождение има в това – да гледаш и на малкия живот като на свой живот, да виждаш мястото му в Големия живот – това е разбиране.

Пред човека се разкрива безкрайното небе, всемирът му се усмихва – това е неговата Родина. Сега човек ще опита Радостта от живота с Бога! Мира от Живота с Бога! Свободата от Живота с Бога!

Единство – новият морал е изграден върху тази идея. В него не става въпрос за лично съвършенство, но за изпълнение на Волята Божия. Това изпълнение осмисля и изпълня живота, от него иде Мирът.

Учителя казва: „Мирът Божий превъзхожда всяко знание“.

В пътя на ученика Любовта е силата, която го движи. Затова Любовта е основна идея на беседите и лекциите на Учителя.

Пожелавам през тази година вдъхновена работа на учениците – най-красивата работа!

„Пътят на ученика е като на зазоряване.“

София, септември 1976 година

Брат Борис

27 декември – Денят на Учителя 1976.

НАРЯД

който ще се изпълни в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. Псалом
3. Молитвата на Братството
4. Молитвата на ученика
5. Беседата „Да им дам живот“, от едноименния том, сборни, 1936.
6. Песента „Духът Божий“
7. Послание от брат Борис
8. „Отче наш“
9. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
по случай деня на Учителя – 27 декември 1976 г.

БЯЛОТО БРАТСТВО

Когато ангелите пеят, за нас Слънцето греє. Когато престанат ангелите да пеят и си почиват, за нас настава тъмнина. Започнеш ли да пееш в душата си, ще дойде светлината. Пеенето вътре в душата е празник на светлината.

Учителя

Защото и да ходим по плът, по плът не войнствуваме. Защото оръжията на нашето войнствование не са плътски, но с Бога са силни да разоряват твърдини. Понеже съсипваме помисления и всяко възвишение, което се издига против познанието Божие, и пленяваме разума да се покланя на Христа.

Второ, Коринтяни, 10:3-6

Ние сме храм на живия Бог, както е рекъл: Ще се заселя между тях, ще ходя между тях, и ще Тим бъда Бог и те ще ми бъдат люде.

Второ, Коринтяни, 6:16

Когато Соломон построи божия храм и завърши всичката му украса, нареди в храма да пеят хоровете непрестанно; те се сменяха един след друг, тъй че се издигаше хваление към Бога денонощно. Докато се спазваше това, на Соломона всичко му вървеше, във всичко имаше успех: и във войни, и в приятелство със силните царе, и с Египет се сроди, имаше почит и уважение от всички. Богатствата мечаха към него, корабите му се връщаха благополучно, от далечната офирска земя идеха злато и скъпи камъни. От далечните страни идеха аромати, скъпи кожи, роби и робини. Отвсякъде мечаха блага към него. Но когато Израел отстъпи от този закон, всичко му тръгна назад, докато дойде халдейското робство.

Тук работи един велик закон, който важи за всички времена, за всички народи, важи и за отделния човек. Този закон работи и сега. Апостол Павел казва: „Не знаете ли, че сте храм Божий и Дух Божий живее във вас?“ Човек е храм на живия Бог. Как трябва да започне деня? С хваление към Бога! Как трябва да работи през деня? С хваление към Бога! Как трябва да завърши деня? С хваление към Бога! Животът ви трябва да бъде молитва и хваление на Бога. Това е вашето служение! От човека трябва да се издига хваление към Бога – хваление, благодарност и радост. Човек трябва да вижда и разбира Божия порядък, да бъде в съгласие с него, да се радва и да благодари. Това ни е учил Учителя през всичките години. Това трябва да пазим и днес, и всякога. Да разбираме условията, които Бог ни е дал.

Учителя дава правилото за ученика: Каквото правиш, заради Бога го прави! Това е закон на Бялото Братство. Това да бъде естественият подтик в нас – за Бога да живеем.

В Бялото Братство има школа, в нея ученикът се учи да мисли – изучава великата Всемирна наука. Защото мисълта е, която свързва всички човечества в Космоса. И докато човек мисли, той е гражданин на Всемира. Бялото Братство е всемирно. Мисълта е космическо виждане!

Мислиш – значи виждаш. Виждаш в миналото – виждаш в настоящето – виждаш в бъдещето. Всъщност в реалния живот има само едно време. Учителя го нарича „вечното настояще“.

Човечествата във Всемира не са изолирани. Мисълта ги свързва и обединява, между тях съществува жива връзка; между тях става обмяна, преливане на всичко, което са постигнали. Всъщност всички човечества имат един Голям общ живот. В Космоса има човечества, много по-напреднали от нашето. Когато на Земята се роди един гениален човек, той е представител на едно напреднало човечество в Космоса. Той носи неговата култура и знание. Дали е той философ, учен, художник, музикант, поет, общественик – все по някакъв начин ще предаде културата, която носи и с това ще помогне и на земното човечество. Човечествата във Всемира си помагат, те са обединени в едно велико Братство.

Бялото Братство ръководи човечеството.

Бялото Братство е господар на планетата!

Бялото Братство устройва пътя на човека и му дава условията.

Каква идея има човек за Бога? Каквато е идеята му за Бога, такава е и познанието му за природата и за него самия. И доколкото познава Бога, доколко познава природата в себе си. Човек принадлежи на Единния велик живот, но за да бъде едно с него, трябва да бъде в пълна хармония с него, затова е казано: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесен“.

Христос казва: „Кажете на братята ми да дойдат в Галилея, там ще ме видят“. „Галилея“ – това е планината – духовният свят. Духовният свят – това е живот на души. Човек трябва да има техния живот, за да бъде в духовния свят. Според живота си човек приготвява и условията си. Душите, с които е свързан, представляват условията, при които живее.

Сега става спор, има ли невидим свят, реален ли е той, или не. Какво е невидимият свят? Идеите, мислите, чувствата, силите, дарбите и способностите на човека – това е невидимият свят. Реален ли е този свят? Реален е! Сетивният свят представлява безкрайно малко сечение на реалния свят.

Говорим за време и пространство, но днес става въпрос за живот извън времето и пространството. А това е идейният, духовният свят. Той образ няма, но образи създава. Идеите са едновременно навсякъде. Например можете ли да си представите, че идеята равноностранен триъгълник може някъде да не съществува? Тя е навсякъде, независимо от това дали е изявена или не. Когато вземе образ, когато се изяви, идеята се ограничава, слиза в материалния свят, но тя съществува навсякъде и всякога.

Музиката е език на Бялото Братство. Словото е език на Бялото Братство. Това е „небесният хляб“.

Човек е храм на живия Бог. И рече Бог: „Ще се заселя между тях, ще ходя и ще им бъда Бог, и те ще ми бъдат люде“.

Бялото Братство е всемирно, вечно, то е навсякъде и през всички времена.

Бялото Братство е господар на планетата. Много завоеватели са се опитвали да я завладеят – не са успели и не могат да успеят. Планетата си има господар! Човек трябва да познава този Господар, да върши Неговата воля, да Го славослови, да отправя химни към Него непрестанно. Тогава този Господар ще му се изявява, ще устройва живота му, ще му показва лицето си.

Затова ученикът се моли така:

Господи, бъди винаги с нас.

Учи ни на Твоите пътища.

Закрилай ни според Твоята милост.

Упази ни за Твоето дело.

Божият Мир да бъде над всички ни!

Брат Борис

София, декември 1976.

1977.

Нова Година

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

„Който има уши да слуша, нека слуша.“

1. 103 псалом, 1-5 стих. Размишление върху него.
2. Отправяне мисълта ни към Учителя и възвишените същества, които ръководят Братството, да бъдат винаги с нас, да ни ръководят и помагат.
3. Песента „Духът Божий“
4. Добрата молитва
5. Молитвата на Братството
6. Тайна молитва: Да даде Бог благоприятни условия за преуспяване Делото на Учителя; да се даде свобода за работа на Божиите работници.
7. Песента „Аум“
8. Евангелия:
 - Матей – 25 гл., 1 – 10 ст.
 - Марко – 14 гл., 1 – 9 ст.
 - Лука – 22 гл., 8 – 20 ст.
 - Йоан – 12 гл., 1-3 ст.
9. Беседата „Който има уши да слуша, нека слуша.“, неделни, 1941. (Ще ви се изпрати)
10. „Отче наш“
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Да ни се изяви Бог през тази година така, както Той благоволява.
И ние да сме неговии работници винаги!

Поздрав на всички приятели!

Брат Борис

22 март – Празникът на Пролетта 1977.

НАРЯД

5 ч. сутринта:

1. Песента „Изгрява Слънцето“
2. Песента „Фир Фюр Фен“
3. Добрата молитва
4. 91. псалом
5. Молитвата Плодовете на Духа („Господи на обичта...“)
6. Евангелия:
Матей – 26 гл., 6 – 13 ст.
Марко – 14 гл., 3 – 9 ст.
Лука – 15 гл., 11 – 24 ст.
Йоан – 12 гл., 1 – 8 ст.
7. Беседа от Учителя: „Правилно растене на гушата“, сборна, Търново, 1921.
8. Песента „Духът Божий“
9. Послание от брат Борис: „Чистото сърце“
10. Песента „Бог е Любов“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог...“

Нарядът ще се проведе в 5 ч. сутринта. Няма да се бърза, ще се чете внимателно, съсредоточено, ще се размишлява. Четците предварително да прочетат четивата си.

Това е служба пред Господа.

Помнете с каква любов ни е давал Словото Учителя!

Което правите за Делото, е свещенодействие.

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
по случай 22 март – духовната Нова година

ЧИСТОТО СЪРЦЕ

„Чистите по сърце ще видят Бога.“

„Сърце, чисто като кристал.“

Малката молитва:

Господи, Боже мой,

Направи ме да видя Твоето Лице.

Развесели ме заради Името си.

Благослови ме заради Милостта си.

Освети ме заради Духа си.

Въздигни ме заради Словото си.

Помогни ми заради обещанието си.

*Ръководи ме заради Истината си.
Укрепи ме заради Правдата си.
И бъди благословен, Господи, Всякога,
Защото си благ и истинен към всички!*

Тази Малка молитва от Учителя ще си я препишете собственоръчно и ще я заучите.

Ще се казва през цялата година, сутрин и вечер, пък и във всяко време на деня.

Бог работи и създава този свят заради нас, неговите деца, да растем и да се учим. Знаете ли колко струва на Природата една зелена тревичка, едно цъфнало клонче? В тях Бог присъства.

Във всяка работа, била тя и най-обикновената, и най-малката, има един творчески момент – той е важният, той е същественният.

Никога не отбягвайте работата. Бъдете благодарни, че можете да работите.

Всеки човек трябва да има една любима работа, едно малко поле, където да се проявява, едно малко творчество трябва да гори в него. Може да е най-обикновена работа, но в нея има един Божествен, творчески момент – в него са силата и смисълът.

Ние не морализираме хората, ала на безумието противопоставяме разумността, на злото – доброто, на омразата – Любовта, и спокойно ходим в нашия път на живота.

Човек принадлежи на няколко живота едновременно. Живели сме много пъти на Земята – в различни култури, сред различни народи. Не е било време, когато да не сме живели. Историята на човечеството е и наша история.

Как иде Новото? То няма да се яви във форми, които да влязат в борба със старите форми. Няма да има борба – Новото иде със самия живот, то се приема по свобода, с любов и радост. То не се налага отвън със сила. То само създава своите форми.

Разглеждайте всяко същество, всяко явление като частен случай от Големия живот, а той е навсякъде. Откъде иде всичкото това многообразие, кой център го ръководи? Сега цъфтят кокиченцата и клончетата на дръвчетата се разлистват – кой е онзи Център, който организира малкия живот и го пази? Тук има ръководство, има разумност, има целесъобразност. Всяко същество има онова мъничко знание, което му е необходимо. В него присъства Божият Дух, Той го учи.

Мисълта – това са крилата на духа, с тях човек може да пътува навсякъде във Всемира, да посети далечни слънца и планети, да види светове и човечества, и да общува с тях. С мисълта си човек може да отиде в един миг където си иска. Той може да постигне в пространството една картина, която отдавна е отминала, едно събитие, което отдавна е станало, и да го види отново. Това хората наричат „спомен“...

Мисълта иде към нас от Всемира. Какви светове има там? Какви човечества живеят? Какви мисли и какви чувства отправят те към нас? Чрез мисълта Великият всемирнен Живот се изявява. На този Живот ние принадлежим. Животът е един и ние сме щастливи, че принадлежим на него. По тази връзка ние можем да знаем всичко, каквото поускаме. По тази връзка

човек има вечния живот. На крилете на мисълта човек може да отиде до най-далечните светове на Вселената. Мисълта е, която свързва човечествата и ги обединява в един велик Живот. Следователно има едно Човечество, едно Отечество, един Живот.

Това е учението за Единния Бог.

Човек предстои пред Бога, следователно той се отчита за всичко, което мисли и върши.

Ако светлината на звездите иде до нас, колко повече мисълта! Тя иде от безброй човечества във Всемира, чийто живот е един. Разглеждайте всяко същество – какво място заема то в живота на Цялото. Тогава може да го изучавате и да го разберете.

Силата е в нравствения закон. Той е Божият закон. Той седи над всякакви човешки закони. Него като изпълним, изпълняваме и тях.

Добрата мисъл е като слънчевия лъч – стопля, осветлява, изцелява. А като дойдем до добрите чувства, те са като хляба – хранят, дават сила. Човек трябва да ходи с радост и благодарност в себе си.

Изкуството има задачата чрез видимото да те накара да видиш невидимото.

Към живота имайте свещено чувство. Пазете живота! Не огорчавайте растенията – те са чувствителни към нашите мисли, чувства и постъпки. Те черпят от човека, но и човек черпи от тях. Всеки живот е ценен поради това, че Бог присъства в него. Зачитайте малкия живот като своя, приемайте го като искра от Големия живот. Имайте почит и уважение към всяко същество.

Хората още не са свикнали да се радват на една хубава мисъл, както се радват на едно цвете, на един плод, на един извор, на едно хубаво лице. Хубавата мисъл иде от един висок свят. Освен с мисълта, човек разполага и с други сили, чрез които прави връзка с този свят.

Щастие е да гледате звездното небе – Орион, Плеядите, Близнаците, Голямата мечка, Касиопея... Звездното небе говори! Какви гласове идат до нас от него! Ами нашите мисли и чувства – това е този говор. Човек трябва да изучава езика на великия Разумен свят. Той е тъй реален, красив, образен – език, пълен със съдържание.

Учителя казва: „Няма да остане човек на Земята, който да не види Господа.“

Поздравяваме ви с Пролетта – с настъпващия нов живот! Той не се е проявявал досега, за пръв път иде той и носи непознати блага. Каква радост и благодарност трябва да изпитва човек за Божиите блага, които слизат над него! Каква привилегия ни е дадена – да участваме във Великия всемирнен Живот, да го виждаме, опитваме и изучаваме!

„Винаги се радвайте.
За всичко благодарете.
Духът не угасвайте.
Непрестанно се молете.“

Братски поздрав за Новата Духовна година!

Брат Борис

София, март 1977 година

12 юли – Петровден 1977.

НАРЯД

Молитвата започва в 5 ч. сутринта:

1. Песента „Имаше човек, проводен от Бога“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата „Пътят на Живота“
5. Евангелия:
Матей – 5 гл., 1 – 16 ст.
Марко – 9 гл., 1 – 13 ст.
Лука – 11 гл., от 20 ст. до края
Йоан – 16 гл., 7 – 16 ст.
6. Беседа от Учителя: „Отвори очите ни“, от т. „Поучаваше ги“, неделни, 1923.
7. Песента „Духът Божий“
8. Послание от брат Борис: „Утешителят“
9. „Отче наш“
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
по случай Петровден, денят на Учителя
12 юлий 1977 г.

УТЕШИТЕЛЯТ

*„А когато дойде Утешителят,
когото аз ще ви проворя от Отца,
Духът на Истината, който от Отца
изходи, Той ще свидетелствува за мен.“*

Йоан, 15:26

Божият Дух слеза днес над човечеството. От Него иде този подтик към творчество. Това е Утешителят – Духът Святий.

Художникът рисува, поетът пише, философът мисли, певецът пее, скулпторът създава образи – всички те творят, това е тяхното служение пред Бога. Бог се изявява чрез тях.

Човек може да знае какво носи Божият Дух за дадено време – трябва да познава творчеството. Във всички области на живота Божият дух се изявява в творчеството. Нови идеи идват, нови мисли, чувства, подтици за работа – в тях се изявява Божият Дух. Благодарение на Него човек вижда, мисли, разбира, работи. Тази вълна засяга не само вярващите, а всички, които творят. Но все пак учениците са, които стават причина, за да слезе

Божият Дух – те Го призовават, те Го измолват. „Изпроводи ни Духа си!“
Човек трябва да поиска – тогава Бог дава

Наблюдавайте какво става днес в света, какви идеи движат човечеството, какви инициативи възникват. Тази готовност за взаимопомощ, това примирение на верите, това приятелство между народите, обединението им, тази грижа за природата, това търсене на Големия общ живот, този вътрешен стремеж към съвършенство и знание – това се дължи на Божия Дух, който слеза. Той е, който носи новата култура. Гледайте на всяко творчество като на свое дело! Трябва разбиране за това, трябва виждане на онези връзки, които съществуват в живота. Живее някъде скромен човечец, работи, мисли, моли се – незнаен човек е. А далече някъде един поет пише, един художник рисува, един скулптор дяла камъка. Този простичък човек е условие за тях – онзи творец твори благодарение на него, на незнайния, на невидимия; той е както почвата за растението.

Когато Божият Дух слеза, Любовта се увеличава, Знанието се увеличава, Силата се увеличава.

Когато Божият Дух слеза, Той постепенно прониква съзнанието на човека и той става способен да Го вижда и да Го разбира, да Го приема и да върши Неговата воля. В молитвата е казано: „Изпроводи ни Духа си, да ни ръководи и крепи в пътя на Живота“.

Велики Същества предават Божия Дух, Той минава през тях. Това са Ангелските йерархии, през които Божият Дух минава, докато посети човеците.

Следват Ангелските йерархии:

1. Серафими – Братя на Любовта. Те са, които приемат божествените мисли и идеи и ги предават по-нататък. Те образуват главата на Космичния човек. Затова в Кабалата ги наричат *Духове на Божия венец*. Те управляват главата на земния човек.

2. Херувими – Братя на Хармонията и Мъдростта. Те представляват гърдите на Космичния човек. Затова в земния живот те управляват гърдите и белите дробове. Като диша, човек се свързва с Херувимите. Като дишате, ще мислите за Херувимите, за тяхната мъдрост и сила – защото мъдростта се придобива чрез дишане.

3. Престоли – Братя на Истината и Волята. Те представляват сърцето на Космичния човек. Чрез сърцето си човек се свързва с Божествения Разум. Учителя го нарича *Разумното сърце*.

4. Господства – Братя на Интелигентността и Радостта. Те са представители на колективната Интелигентност, която се проявява в Природата. Те са границата между света на принципите, който се представя от трите главни йерархии, и света на силите и законите, които действат в Космоса. Те представляват диафрагмата на Космичния човек. Затова в земния човек те управляват диафрагмата и слънчевия възел.

5. Сили – Братя на Движението и Растенето. Те ръководят всички сили в Природата и дават подтик на всяко движение и растение. Те работят в стомаха на Космичния човек, затова в земния човек управляват стомаха и жлъчката. Те са същества на благородството. Когато човек е в хармония с тях, той става по-добър, по-благороден, готов за всяка жертва.

6. Власти – Духове на Формата. Братя на обикновените форми и изкуствата. Те дават живот и кръв на всяка идея от висшите светове, като я обличат във форма. В Космичния човек те представляват черния гроб и

жлъчката.

Българите представяват черния гроб в общочовешкия организъм, който е една от формите на проява на Космичния човек. Следователно може да се каже, че Властите се явяват като Духове и Ръководители на българите. Когато се разстрои черният гроб на човека, това показва, че между Божествените Власти и човека има някаква дисхармония. Жлъчката се възстановява, когато се възстанови хармонията между Божествените Власти и човека. Те се наричат още Същества на Доброто. Когато се поболят черният гроб и жлъчката, това показва, че човек е нарушил законите на Доброто. За да се нормализира жлъчката в човека, трябва да се увеличи доброто. Когато жлъчката е в нормално състояние, доброто и любовта се увеличават и човек влиза в хармония с Божествените Власти. Те се наричат още Елохими.

7. Началства – Духове на Времето, Братя на времето, състоянието и такта. Те представляват галака на Космичния човек. Чрез галака човек се свързва с Началствата. Наричат ги още Братя на Правдата и победата в света. Разстройството на галака показва, че правдата е нарушена и човек е в дисхармония с Началствата.

8. Архангели – Братя на Огъня и топлината. В Космичния човек те са свързани с бъбреците, затова в земния човек управляват бъбреците. Те се наричат още същества на Божествената Слава. Който не слави Бога, не се въодушевява от великото и красивото в природата, не може да влезе в полето на Архангелите. Той ще страда от разстройство на бъбреците.

9. Ангели – Духове на Живота. Те са носители на живота и растенето. Те приготвяват живота, който се проявява във физическия свят. Понеже са свързани с раждането, всеки човек, за да бъде във връзка с Ангелите, трябва да ражда. Който не може да роди една светла мисъл, едно благородно чувство, не може да бъде във връзка с Ангелите, ще прекъсва връзката си с тях, носителите на живота, и неговият живот ще се намалява.

Велики същества предават Божия Дух. Той трябва да мине през тях, за да слезе до човеците. Той е техният живот. Това са Ангелските йерархии. Това са Велики светове...

Поздравяваме ви с нашия свят Празник – Денят на Учителя!
Нека Божият Дух ви посети, Той да ви учи, ръководи и пази!

Брат Борис

Съборни дни 21 – 25 август 1977.

НАРЯД

5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Песента „Бог е Любов“
5. Молитвата „Плодовете на Духа“
6. Евангелия:
 - Матей – 6 гл., 6 – 23 ст.
 - Марко – 11 гл., 1 – 24 ст.
 - Лука – 1 гл., 39 – 55 ст.
 - Йоан – 6 гл., 48 – 58 ст.
7. Беседа от Учителя: „Пред новата епоха“, от т. „Петимата братя“, неделни, 1923.
8. Песента „Ще се развеселя“
9. Молитвата на Братството
10. Тайна молитва за преуспяване Делото Божие между човеците
11. „Аум“
12. Послание от брат Борис: „Изяви ми се“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря, където има условия

Нарядът да се изпълнява бавно, съсредоточено, с мисъл и разбиране.

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
по случай Съборните дни 21 – 25 август 1977 г.

„ИЗЯВИ МИ СЕ“

*„Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш,
както на Тебе е угодно.“*

Ученикът винаги трябва да чете беседите на Учителя, за да придобие знание как да живее, за да се учи и да мисли. Съзнанието му трябва да се разширява, погледът му да се задълбочава. Това е вътрешно растение. То става постоянно, непреривно и носи тихата вътрешна радост.

Заг малкия живот седи Великият всемирн Живот. Той се изявява чрез малкия живот.

Органическите форми са говор, език на Великия всемирн Живот. Ученикът изучава и разбира този говор. Така той постепенно навлиза във великия Живот, вижда Бога и Ангелите, и разговаря с тях. Така постепенно той

разбира, че това е неговият живот – ограниченията отпадат и освобождението идва

Сутрин и вечер ще се казва „Молитвата на Данаила“: „*Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови...*“

През цялата година ще се казва и „Малката молитва“ („*Господи, Боже мой, направи ме да виждам Твоето Лице...*“)

София, август 1977 г.

Брат Борис

22 септември – Начало на учебната година 1977/78.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Размишление върху: „Пътят на ученика“; „Да укрепнат в нас всички Твои добродетели.“
 2. Добрата молитва
 3. 91. псалом
 4. Молитвата на Царството
 5. Песента „Махар Бену Аба“
 6. Евангелия:
Матей – 15 гл., 32 – 28 ст.
Марко – 6 гл., 31 – 44 ст.
Лука – 12 гл., 31 – 38 ст.
Йоан – 15 гл., 1 – 27 ст.
 7. Беседата от Учителя: „Късият път“, от т. „Разумният живот“, Упътвания, дадени на учениците през септември 1924 г.
 8. Песента „Духът Божий“
 9. Послание от брат Борис: „Множение“
 10. „Оче наш“
 11. „Да се прослави Бог...“
- Братска вечеря – където има условия

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите послучай 22 септември –
начало на новата Учебна-трудова година

От 22 септември започва нашият годишен наряд. В него се посочва работата, която учениците трябва да извършват през годината: размишление и съзерцание върху разни теми, четене на Библията и Евангелието, четене и проучване на беседи и лекции от Учителя, изпълнение на задачи, общи за всички. Всеки ученик си поставя и лични задачи за вътрешна и друга работа: придобиване и развиване на една добродетел, преодоляване на един недъг, овладяване на добри навици и качества, и др.

В това послание е засегнат един от трудните за разбиране въпроси от Евангелието, върху който може да се мисли.

МНОЖЕНИЕ

*„Търсите ме, не защото видяхте чудеса,
а защото ядохте от хляба и се наситихте.“*

Йоан, 6:26

Христос извърши много чудеса – изцели болни, възкреси мъртви, отвори очите на слепи, нахрани 5 000 души мъже с пет хляба и две риби. „Взе петте хляба и двете риби, погледна на небето, благослови и като преломи, даде хляба на учениците, а те – на народа. И ядоха всички, и наситиха се; и вдигнаха от укрехите дванадесет коша пълни.“

Човекът на логичната мисъл пита: „Откъде се взе този хляб?!“

Явлението множество срещаме на всяка крачка в природата. Благодарение на него животът се разгъва и изявява в своята пълнота и богатство, и отново се намалява и прибира в едно малко семенце. Явлението множество е най-обикновеното и най-необикновеното в природата.

Посявате едно житено зърно и получавате сто. Посаждаме една ябълчна семка – получавате хиляда. Едно такова качество има материята – да се умножава.

Само Синовете Божии имат власт и сила да предизвикат това явление множество. Материята е също тъй загадъчна и тайнствена, както духът. Много чудеса на живота ни окръжават, много от тях ние приемаме като обикновени явления, а те всъщност са чудеса, не могат да се обяснят с обикновената логична мисъл.

Множението е качество на материята. То може да се прояви по волята на Синовете Божии. Тук се намираме на границата на два свята. Как става преминаването от един свят в друг? Как става трансформирането на силите на материята – това е чудо! И материята е вечна и безгранична, както духът, и може да се увеличава и намалява до безкрайност.

Множението говори за единството в природата. То се явява естествено или може да бъде предизвикано по волята на Синовете Божии. „И нахрани пет хиляди мъже с пет хляба и две риби, и вдигнаха дванадесет коша укрехи.“ Обикновената логика е смутена от този пример, тя го отрича.

Христос казва: „Търсите ме не защото видяхте чудеса, а защото ядохте от хляба.“ Хлябът е символ на Словото. Това е Божественото, което човек проявява. То е същественото.

Пожелаваме на братята и сестрите Господ да ни посети тази година, да се нахраним с хляба – Словото. Това е благословието на Учителя за нас, учениците.

София, септември 1977 г.

От Братството в София

27 декември – Денят на Учителя, 1977.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Молитвата „Плодовете на Духа“
5. Тайна молитва за преуспяване Делото на Учителя
6. Евангелия:
Матей – 5 гл., 1 – 16 ст.
Марко – 3 гл., 13 – 35 ст.
Лука – 7 гл., 11 – 22 ст.
Йоан – 12 гл., 1 – 19 ст.
7. Беседа от Учителя: „Да им дам живот“, от едноименния том, съборни, 1936.
8. Песента „Духът Божий“
9. Послание от брат Борис: „Богомилското учение“
10. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря, където има условия

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
по случай годишната на Учителя – 27 декември 1977 г.

БОГОМИЛСКОТО УЧЕНИЕ

„Но пристъпихте до гората Сион и до града на Бога Живаго, небесният Йерусалим, и до безчетни ангели. При тържеството и църквата на първородните, които са написани на небеса, и при Бога, съдникът на всички, и при духовете на праведните, които са стигнали до съвършенството. И при Исуса, Ходатаят на Новия завет, и при кръвта на поръсването, която говори по-добре от Авеловата.“

Послание към евреите, 12:22-24

Основател на богомилското учение е Боян Магът. Поп Богомил е разпространител.

Цар Симеон може да е имал много синове и дъщери, но главни са трима. Иван – най-големият, който е трябвало да наследя престола, но който се е отказал поради засилващото се византийско влияние чрез духовенството и боярите; той се е оттеглил в планините като отшелник и е известен като свети Иван Рилски.

Петър, вторият син на Симеона, който е наследил престола и е станал цар, царувал е дълго време в мир, но е бил под византийско влияние и макар привидно свободна, България е била почти в робство под Византия.

Третият син на цар Симеон, наречен Боян Магът заради неговата ученост, е основател на богомилското учение.

Византия чрез църквата, духовенството и болярите се е домогвала до властта. Боян Магът чрез богомилството се е борил против тази зависимост. Проповядвал е учението на Христа, приложено в живота – Богомилството, което преди всичко е братство на хора, които имат вяра и любов към Бога. Социалното течение по-късно възниква в него. Поп Богомил е разпространител на богомилството. Негов основател е Боян Магът.

Според установената традиция на онова време синовете на царете и болярите са могли да следват прочутата тогава Магнаурска школа в Цариград, която и Симеон е завършил. Тук са се изучавали древните цивилизации, даже отдавна изчезналите култури на шумерите, на акадите, на Вавилон, Персия, Египет, на древна Елада и Рим, изучавало се е църковното християнство с всичките му догми и канони, и йерархии. Това е бил висш религиозен и научен университет.

Естествено, че когато са имали възможност, учениците са посещавали светите места, където Христос се е родил и живял. И какво са намерили там? Следи от старите християнски общини, както са описани в „Деянията на апостолите“, срещнали са се с вярващи и отшелници, разговаряли са с тях.

Боян Магът, впечатлителен и умен, не ще да е минал по тези места безучастен. В него се е родила идеята за ново човешко общество, основано наистина на Христовото учение, за нови хора, за нови отношения между хората. Тъй се е родило Богомилството. Тук той се е срещнал и с фарисеите, и със садукеите, но и с есеите. Техните общини и братства са били разположени около Мъртво море. Те са били не само стопанства, но и школи, където се е преподавало наука, писменост, изкуства. С тези впечатления се връща в България Боян Магът и намира тук народ беден, унижен, поробен. И той вижда спасението само в учението на Христа, приложено в живота. Така се ражда Богомилството. Христовото учение е било вече разпространено между народа още от времето на апостолите, особено между добрите и кротки траки и славяни. Тук богомилството е намерило добра почва и се разпространява бързо. Тъй започва една духовна култура, която повдига българския народ.

Тук ще ви приведем една глава от книгата на брат Боян Боев „Мисията на богомилството във връзка с мисията на славянството“. Една тема и на нашето време, макар че от основаването на богомилството минаха хиляда години. Именно: главата „Идеи и живот на богомилите.“

ИДЕИ И ЖИВОТ НА БОГОМИЛИТЕ

Има големи недоразумения върху богомилството. Едно от тях е схващането, че то представлява павликянството и манихейството, пренесени в България.

Някои казват, че богомилите пренесли в България дуализма на някои източни схващания. Обаче това не е вярно, понеже богомилите считали злото като второстепенно и слабо, което ще бъде победено от доброто начало (както изобщо се схваща в християнството). Когато богомилският ръковод

гител Жирар в Италия бил извикан на разпит от архиепископа, той заявил, че не яде месо, и че признава Бога, Който е създал всичко и чрез Когото всичко съществува. От това виждаме, че тук няма никакъв дуализъм. И два века по-късно албигойците отговарят по същия начин: че Бог е създал и крепи всичко.

Ако някой мисли да си състави понятие за богомилското учение по апокрифните книги, които били разпространени тогава в България, много би се излъгал, понеже повечето от тях са преведени от гръцки и само някои от тях са съставени от богомили. В гръцката литература те са проникнали от индийската и арабската книжнина. И професор Мурко в своята „История на югославянската литература“ казва, че апокрифните паметници не са от богомилски произход. На същото мнение са Досев и Киселков.

Богомилството не е секта, но е едно мощно движение за внасяне на нова струя в човешката култура. И Венгеров, като констатира, че богомилството не е секта, продължава: „То е бразда, образувана от южнославянския живот. В епохата на арианството сектите са били повече от 150. Защо се удало именно на богомилството да се разпространи в Западна Европа и да поведе подир себе си най-будната част от западно-европейското население?“ Това показва, че богомилството има в себе си жизнени сили и творчески, плодотворни идеи.

Богомилите издигнаха лозунги, някои от които чак сега се подемат, и много от тях още не са приложени, а ще се приложат в бъдеще. Богомилството е най-ценното, което българският народ е дал на човечеството. Богомилите са проповядвали общочовешко братство, били са против войните, против всяко насилие, против смъртното наказание и робството. Тия идеи още не са приложени.

И наистина, новите изследвания на богомилството хвърлят и по-голяма светлина върху него и ни го разкриват в съвсем нов вид.

Ето някои нови книги по този въпрос: „Манихейските писания“ и „Умствената еволюция на Св.Августин“ от Проспер Алфарик и особено книгата „Магите и посветените“ от Морис Магр (Париж, 1930г).

В своя предговор Морис Магр с трогателни думи излага побудите, които са го накарали да напише тая книга. Той констатира голямата неправда, която е била извършена спрямо албигойците и която и досега не е поправена, и тя пълни сърцето му с мъка: скромни хора, които са живели в 13-ти век в Южна Франция и които имали за практическо правило бедността и за идеал любовта към своите ближни, били убивани до последния и тържествуващата клевета заличила имената им и даже спомена за тях. И тая клевета била толкова активна и ловка, че потомците на тия хора са в пълно невежество за благородната история на своите бащи, и когато искат да я изучават, предават им я по такъв начин, че те се червят от едно тъй славно минало. И Морис Магр пише тая книга, за да може с нея да хвърли един лъч върху живота на тия, които са умрели за един висок идеал.

Морис Магр, опирайки се на най-новите изследвания върху богомилството, го представя в съвсем друг вид. Ето какво какво казва той по този въпрос: „Почти всички автори, които са изучавали албигойството, са твърдели с голям авторитет – което говори за тяхното невежество, – че албигойците са били или манихейска, или католическа ерес, каквито християнската религия даде много. Те са се лъгали.“

Това какво нещо е богомилството? Великата Божествена наука лежи в основата му. По-новите изследвания доказват това.

Горните нови книги съдържат нови документи, нови данни за същността и значението на богомилството (и албигойството). От тях ясно се вижда, как богомилите са притежавали висшето знание на Великата Божествена наука, че те са били едно окултно братство. Богомилското движение е било основано и ръководено от посветени. Те са знаели както всички окултни истини, така и учението за прераждането. Ето какво пише Морис Магър в гореспоменатия си труд по това: „Според албигойците възвръщането на човечеството към Божественото се извършва чрез последователни прераждания, при което нашите мисли, чувства и дела в един живот определят бързината на нашето развитие; колкото те са от по-нисш характер, толкова повече човек се забавя в своето развитие. Чрез самоотричане, чрез любовта, чрез закона на служенето човек се освобождава от колелото на преражданията и влиза в живота на свободата“. И немският историк Дьолингер, и други потвърждават, че богомилите са знаели и проповядвали за прераждането като закон на човешката еволюция. Понеже богомилството е било окултно движение, те са изхождали при своята дейност от знанието на великата Божествена наука.

Има запазени някои документи, от които се вижда, че богомилите са владели по-дълбоко знание. Това е загатване за окултния характер на богомилското движение. Например народът вярвал, че богомилите могат да влияят на ветровете, на времето, на природата. Значи народът е долавял, че богомилите владеят висше знание и им е приписвал свръхчовешки сили.

После се знае, че самите богомили казвали, че в тяхното общество е запазена способността да се правят тъй наречените „чудеса“, което е обещано от Христа на повярвалите. Това е пак само едно загатване за онова висше знание, което те притежавали.

Луитпранд, пратеник на император Отон, изпратен от последния в Цариград, казва, че най-малкият син на Симеона – Боян – минава сред народа за маг, вълшебник. Тук под думата „вълшебник“ се разбира лице, владеещо по-дълбоки сили и закони.

Защо Боян се нарича именно „маг“? Народът, който не е посветен, с този израз искал само да загатне на свой език, че Боян Магът притежавал свръхчовешко знание и мощ. Малцина историци са се спирали на това, защо Боян носи това име. После, трябва да се обърне внимание, че той живее тъкмо във времето на основаването на богомилското движение.

Според новите изследвания Главният основател и ръководител на богомилското движение е бил Боян Магът, а поп Богомил и другите са били разпространители и проповедници на богомилството.

По-после един от видните ръководители е бил Василий, след него е бил Петър. След него е бил Тихик, а Никита е бил след Тихика. Никита е действал неотразимо със своето присъствие и със своето слово. Той бил един от съвършените. Като посветен, той имал големи познания и е един от тях, които са много допринесли за разпространението на богомилството в Италия, Франция и пр. Морис Магър казва, че българският мистик Никита, истински посветен и велик разпространител на богомилството във Франция, пропътувал много пъти Южна Франция и хвърлил семената на новите идеи в готовите души. Той в 1167 г. отива от Балканския полуостров в Ломбардия

и оттам, заедно с Марко, богомил от Ломбардия, отиват във Франция, дето е присъствал в Сен-Феликс-де-Караман (Тулузко графство) на събор, в който е държал реч. Неговото присъствие навсякъде е правило дълбоко впечатление. Знае се, че при едно свое пътуване от Франция отишъл в Сицилия.

Морис Магр разправя програтелната история на албигойката Есклармонда. От тая история се вижда какво голямо влияние упражнявал Никита.

След като избили по-голямата част от албигойците, част от тях останали в най-южната френска област, близо до Пиринейските планини. Там се прочула албигойката Есклармонда. Още като била дванайсетгодишна, тя видяла българина Никита, който минал през ония места. Тя е нямала случай да го чуе. Той само хвърлил поглед на нея и като я съгледал, направил един магически знак с ръка. Дали той познал в мъчаливото дете тая, която ще го разбере и ще защити Истината? Есклармонда е трябвало да живее с тоя поглед на пратеника Никита. Но преди да стане апостолка, организаторка и гушата на албигойството, тя минала през едно дълго мъченичество. Баща ѝ я дал на граф Джордан, груб военен, който се смее на новия мистицизъм. Това бил за нея периодът на мъченичеството. След смъртта му тя почва апостолството си, което е траяло трийсет години. Тя пътувала, излагала новите идеи, станала учената Есклармонда. Нейният замък Монсежюр станал убежище на всички албигойци, прокудени от другите области. Но бил обявен нов кръстоносен поход против Монсежюр, който бил опожарен и населението избито.

Към богомилите принадлежали хора от разни класи – както от народа, тъй и благородни в Италия и Франция, които притежавали образование и умствена култура. Когато във френски богомилски семейства се случвали някои способни младежи, пращали ги в Парижкия университет. Споменава се за разни книги, писани от богомили, но всичко, писано от тях, било изгорено от инквизицията.

За подготвяне на децата още от малки в новия дух и за подпомагане, за събуждане на всички техни заложби и на Божественото в тях, те имали детски училища. Във всички страни, дето е имало богомилски общества, е имало такива училища.

Важно е, че богомилите, подобно на движението на Всемирното Братство в България днес, са обръщали особено внимание на музиката. Те са имали песни за възрастни и деца. Последните били изучавани от децата в техните училища. Богомилите са поставяли покрай пътищата и в горите книги, за разпространението на идеите. Това говори за онзи ярък огън на идеализма, който изпълвал гушите им!

Богомилите са владеели и медицината. И това, разбира се, е ясно, понеже окултизмът издига сградата на окултната медицина, която изучава анатомията и физиологията на човешкия организъм във връзка с по-дълбоките сили и закони както в човека, тъй и в природата. Във Франция албигоецът Вилхелм Гарен бил затворен от хората на рицаря Вилхелм Матфред, който страдал от парализа. Албигоецът му казал, че ако бъде освободен, ще го освободи от болестта му. И наистина, той го излекувал, и тогаз рицарят станал последовател на албигойството.

Богомилите се делили на три кръга: свършени, вярващи и слушатели. Вярващите се приемали в кръга на свършените след издържането на много изпити. Понеже животът на свършените бил много опростен, то броят

им бил ограничен. А пък броят на вярващите бил голям. Вярващите могли да се женят, да притежават частни богатства, да ходят на война, да се хранят с каквото искат и пр. Те не са минавали през посвещение.

Какво трябва да се разбира под думата „свършени“, за които се говори в историята на богомилството? Богомилите, като огнище на великата Божествена наука, са притежавали ония дълбоки знания, които са необходими за една съзнателна, планомерна, разумна дейност в живота. Свършените богомили са притежавали едно знание, познато на първите християни. Свършените са били по-подготвени да навлязат в тая велика Божествена наука. Под „свършени“ в българския богомилски език се разбира това, което в окултната терминология се изразява с думата „посветен“. Свършените са били във връзка с великите гени на човечеството и са работили в контакт с тях.

Писателят Сакони казва, че в цяла Европа към 1250 година е имало 4000 свършени, мъже и жени. Тоя брой намалял след кръстоносните походи срещу албигойците и чрез изгарянията от италианската и френската инквизиции. В 1241 г. само в Ломбардия е имало около 2000 хиляди души свършени. Споменава се, че в град Верона те са били около 150 души.

Във време на гоненията актът за приемане в кръга на свършените ставал при най-голяма тайна, през нощта. Гледали са да не узнае това някой от противниците.

Свършените били наричани още „Божии приятели“, „добри хора“, „утешените“. Католиците се страхували от тях повече, отколкото от представителите на всички други идейни движения. Привилегията, която имали, далеч не ги карала да прекарват дните си в тишина и спокойствие. Тяхното съзнание ги подбуждало към трудни задачи и към най-голямо опростяване на живота. Те пътували от място на място, за да ръководят събранията на братствата, за да проповядват и поучават, да насърчават вярващите. Те искали да подражават на апостолите Христови в лишенията и страданията, при неуморна работа за разпространение на идеите.

Те не притежавали никакъв имот. Живеели в общежития. Предавали на братското общежитие всички си имот. Всички тия имоти образували общо притежание. Към братското общежитие се прибавяли и подаръците, и приносите, които те получавали от вярващите или от тия, които излекували. Според средновековния писател Перезгринус Просцианус едно основно положение на богомилите било да не притежават нищо за себе си, а за общежитието. Те искали да се върнат към живота на първите християни.

Животът на свършените е бил живот свят и чист, живот на пълно самоотричане за човечеството. В известни времена те прекарвали в пост. Ето какво те казвали за себе си:

„Ние водим живот суров и скитнически. Тичаме от град на град, подобно на овце пред вълци. Страгаме от преследвания, както апостолите и мъчениците. Животът ни е прекаран във въздържание, молитва и работа непрестанна. Но всичко това е лесно, защото ние не сме вече от тоя свят.“

При пътуване те носели със себе си една торба с Новия завет, който не ги напуцал никога. Те имали специален знак и специална дума за познаване един друг. Домовете, в които живеели свършени, носели тайни знаци, които само окомто на един богомил можело да разпознае.

Имало и жени свършени. Те не са пътували, както братята, а живее-

ли или сами, или повече в общо жилище и се занимавали с ръчна работа, с възпитанието на девици или с бедните и болните. Съвършените се ползвали с голямо уважение от вярващите в братството и от населението, сред което живеели. Благоговението на вярващите към съвършените било безгранично. Богомилите се наричали един друг братя и сестри.

Животът на съвършените бил скромен и строг. Те удовлетворявали само най-съществените си потребности. Когато някой от тях пристигнал в някой замък или село, то всеки бързал да го приеме, да му послужи и да му даде нужните средства за съществуване: един донасял хляб, друг – зеленчуци, плодове. Най-богатите барони се считали щастливи да им отслужават на трапезата. Те им давали коне, гоставяли им охрана при пътуването и правели дарения за техните обществени. Във време на опасност те ги скривали и ги предизвестявали за приближаването на неприятеля, и сами се излагали на опасност, за да ги заведат до някое безопасно място.

С уважение хората следвали техните съвети и упътвания. Те упражнявали едно влияние, което благородните, както и хората от народа, с готовност приемали. Благословието им имало голяма цена за тях, които го приемали. Когато вярващият срещал някого от съвършените, той го прегръщал и искал да бъде благословен. Жените поздравявали, като навеждали глава и туряли ръце на гърди. При влизане и излизане от една къща съвършените благославяли обитателите. Същото почитание се отдавало и на жените-съвършени. Хората търсели тяхното благословение, както и на мъжете-съвършени.

Венгеров казва: „Големият брой на съвършените ни дава право да твърдим, че най-добрите сили на българското население са приемали богомилите и че в южнославянските земи всички, които са били малко по-събудени, са ставали богомили.“

Съвършените са представлявали въплъщение на висок нравствен идеал. Те са изключвали от своя живот всяко насилие. Те са считали за грях да убиват, ето защо са изключвали от своя живот всяко участие във война. Те са били против смъртното наказание. Това, което Толстой и духоборите сега говорят, те са го проповядвали още тогава. Те не носели оръжие със себе си и не си служели с такова. Те отхвърляли клетвата. Не заемали съдебна и военна служба. Понеже били и против убиването на животни, били пълни вегетарианци. Хранели се с растителни произведения, плодове и зеленчуци. Също така не употребявали и спиртни напитки. Не ходели по кръчмите.

Немският император Хенрих III повикал арестувани богомили и в негово присъствие епископът, който принадлежал към свитата му, спорил с тях. И най-много ги изненадало, че богомилите не ядели месо и не убивали животни. Богомилите казали, че на един християнин е забранено да убива животни. За да ги турят на изпит, епископът им заповядал да убият в тяхно присъствие кокошка. Понеже отказали, те били обявени за еретици и императорът заповядал да бъдат обесени.

Често убиването на животни служело на противниците като средство за удостоверяване, дали лицето принадлежи към богомилското движение. Според Стефан дьо Борбон католическите войници във време на кръстоносните походи против албигойците си служели с този метод: на подозрителните предлагали да убият кокошка или друго животно и при отказ познавали, че са албигойци. И инквизицията си служела в някои случаи с това средство.

Богомилите винаги казвали истината. Един богомил бил по-скоро готов да умре, отколкото да каже лъжа.

И най-големите противници са изтъквали в своите съчинения чистотата и строгостта на техните нрави. Те са се стараели да реализират според силите си съвършения тип човек. Хората, които въпреки хилядите опасности се държат о своите идеи, които с радост отиват в пламъците, имат висок идеал.

Един писател върху богомилите казва: „Това, което правеше най-голямо впечатление на хората от всички класи, беше строгостта на техните нрави, чистотата и честността на техния живот. И духовниците гаже признавали, че не знаят що да мислят за тия хора, които не лъжат, нито се кълнат.“ Казахме, че богомилите били наричани още и „катари“. Терминът „катари“ тъй подхожда за тях – произлиза от *катарзис* – изчистване, чистота!

Богомилите не правели нищо без молитва, без да поускат благословението на Бога. Външността им била проста и скромна.

Вярващите водели един живот активен, на трудолюбие. Те считали работата като единствено средство за задоволяване собствените нужди и нуждите на обществото.

Богомилите проявявали голямо милосърдие към бедните, към нещастните, към затворниците, към заточените. Това било изтъквано и от противниците им. Това, което привличало най-много вниманието върху тях, бил техният чист и прост живот и техните добродетели. Мнозина, като виждали радостта, с която отивали на кладата, се обявявали при изгарянията им за техни последователи.

Съвършените живеели целомъдрен живот. Има записан следния интересен случай. В Реймс имало в 1170 г. тайно албигойско братство. Един духовник при разходка се срещнал с една девойка и като започнал да ѝ говори непочтено, тя го отблъснала и казала, че завинаги ще остане целомъдрена, за да може да расте душата ѝ. По тези ѝ думи той познал, че тя трябва да е албигойка, и я арестувал като заподозряна в ерес. Почнали да я разпитват и в своето добродушие тя казала да повикат жената, от която взела първите уроци по учението и която била способна да обори всички аргументи против. Арестували и оная жена. И всички били очудени от нейния кураж и от способността на защитата ѝ. И след това те били затворени отделно. Другата имала условия да избяга от затвора, а младата мома била заведена на кладата, без да пролее нито капка съза. Тъпата била трогната от радостта, с която умираше в пламъците и вместо да я кълнат, я сравнявали с християнските мъченици. Богомилите се стремели на опит да приложат своите идеи чрез уреждане на обществия, в които прилагали великото учение за Любовта, Мъдростта и Истината.

Мисията на богомилското окултно братство е била да подготви народа за новата култура и затова виждаме как в богомилското общество или задруга вее онзи дух, който ще бъде основната характерна черта на новата култура, на новата раса. Богомилството е работило в България в она дук, който е живял в славянството, понеже тоя дух определя значението на славянството в общочовешката култура.

Каква ще бъде новата култура? Кои ще бъдат основните елементи? Въз основа на познанието за законите на развитието и изучаването на тенден-

циите, които се долавят днес в разните области на живота, можем да кажем, че основни елементи на новата култура са: братство и свобода. И ние виждаме, че тъкмо този дух прониква живота на богомилското обществено движение. Богомилите са умели да организират оня хармоничен обществен живот, в основата на който са лежали самоотричането, жертвата, братството, любовта и свободата! Ние виждаме в живота на богомилското обществено движение израз на висш нравствен идеал и техният живот се приближава до живота на първите християни. Богомилите обичали да живеят в задруги (обществения), и всеки внасял в задругата своя имот. Тия, които не са били в задругата, внасяли в задругата това, което им е останало след задоволяване на същите им нужди и потребности. В обществения всички работели за всички. По-между си живели братски и в тяхната среда нямало бедни. Така е винаги в едно общество, дето царува духът на взаимопомощта. Не е имало случаи в историята, дето в едно общество или обществено движение да владее духът на взаимопомощта и да няма там благоденствие.

В епохите на преследванията богомилите в разните страни правели събранията си в замъци, в колиби, планини, гори, полета, долини, пещери, а там, дето е имало по-голяма свобода, имали специални събори за събранията, както например в южна Франция в епохите на затишие.

При най-големите преследвания във Франция, както и в България и другите страни, събранията били нощни. В 1284 година Еймерик Баро и Понс Фогасие обикаляли околностите на Тулуза и ръководели нощните събрания. През деня свършените се криели в горите или пещерите, отдето излизали нощно време, за да проповядват на верните. Младежи дежурели при вратите на събранията, и при най-малък знак за опасност богомилите се оттегляли, ръководени от предани водачи. Тайната, с която трябвало да се обгръща движението, го правела по-привлекателно и удвоявала силата на устойчивостта им.

Спомням си един разговор с Учителя за богомилството. Повод за този разговор даде сънят на една сестра. Сънувала тя, че Учителят носи едно гетенце, повито в пелени, негово гетенце, на пелените – написани цифри. В съня ѝ се казва, че това гетенце било свършено, имало само един малък недостатък в едното око. Сестрата запомнила цифрите. Като разправя съня на Учителя, казва му и цифрите. Той събира цифрите и казва, че това е годината на създаване на богомилското учение. Учителят каза по повод недостатъка: „Какъв е бил този недостатък? Богомилите обявиха война на злото. Те трябваше да се стремят към доброто... Много говореха за злото, много го критикуваха. Човек не може да се бори със злото. Той трябва да се стреми към доброто, него да призовава. Само доброто може да се справи със злото“. Като мина малко време, Учителя продължи: „Основателят на богомилското учение е Боян Магът – като даде да се разбере, че той е бил Боян Магът. – Някога ще ви говоря върху богомилството. Сега те не се наричат богомили, а ученици на Всемирното Бяло Братство“.

Ако вникнете в Евангелието, ще видите че Христос не е критикувал, нито е осъждал никого, колкото и да са го предизвиквали. Фарисеите упрекуват учениците на Христа: „Защо твоите ученици късат класове в съботен ден? Нарушават закона! Защо твоите ученици ядат хляб с немисти ръце?“

Защо и ти лекуваш в съботен ден?“. Като четете Евангелието – а трябва да го четете, – ще видите как е отговорил Христос на фарисеите.

Един от фарисеите поканва Христа на вечеря; идва една жена с алабастров съд, пълен със скъпо миро нард, счупва съда и помазва главата и нозете на Исуса, и ги отрива с косите си. Фарисеят негодува, критикува мислено: „Ако този беше пророк, щеше да знае коя е тази, която го пипа“. Христос долови мисълта му и му отговори: „Симоне, ще те попитам нещо. Един човек имаше двама длъжници. Единият му дължеше десет пеняза, а другият – сто. Като не можаха да платят, прости им дълговете. Как мислиш ти, кой ще изпита по-голяма благодарност? “ Фарисеят отговори: „Естествено, онзи, на когото е простено повече“. „Право си отсъдил – казва Христос. – Аз дойдох в дома ти, и ти вода да измия нозете си не ми даде, а тази жена, откак съм влязъл, не е престанала да полива нозете ми с миро и да ги изтрива с косите си, затова прощавам ѝ се многото ѝ грехове.“

Фарисеят пак критикува и се пита в себе си: „Какъв е този, който може да прощава грехове?“...

Христос вижда доброто, положителното, него насърчава – не упреква, не съди, не критикува.

Ето красив, Божествен пример!

Богомилското учение щеше да се развие другояче и други резултати щеше да има, ако не беше повело тази борба със злото.

Христос казва: „Мир ви оставям, моя мир ви давам!“

Мирът Христов да бъде над всички нас! Амин !

Брат Борис

София, декември 1977 година

1978.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Обични братя и сестри,
по случай Празника на Пролетта – Денят на Пролетното равенство, началото на духовната Нова година, ще се изпълни следния ред, в 5 ч. сутринта:

1. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
2. Песента „Имаше човек, проводен от Бога“
3. Добрата молитва
4. 91. псалом
5. Евангелия:
Матей – 21 гл., от 33 ст. до края
Марко – 4 гл., 1 – 21 ст.
Лука – 12 гл., 22 – 41 ст.
Йоан – 3 гл., 1 – 22 ст.
6. Беседа и послание от Учителя: „Денят на равенството“
6. „Химн на великата душа“
7. „Отче наш“
8. „Да се прослави Бог...“
9. Паневритмията

Братска вечеря – където има условия.

София, февруари 1978 г.

ПОСЛАНИЕ

ДЕНЯТ НА РАВНОДЕЕНСТВИЕТО

Девети март е символичен ден. Символите придобиват значение, само когато се изпълняват и се разбере вътрешния им смисъл. Ако се каже просто „девети март“ или „равноденствие“, няма смисъл.

Преданието казва, че 9-ти март е денят, когато човекът е бил създаден, т.е. роден. Този ден бил петък. Тогава имало равноденствие.

Равноденствието на човека е възлизането на Слънцето от юг към север. Югът е надолу, а Северът – нагоре. От времето на Христа човек е почнал да еволюира, т.е. да се качва нагоре, към Бога.

Ако можете да означавате 9-ти март в смисъл, че днес се раждат, т.е. скритите във вас Божествени сили да започнат нова еволюция, да еволюирате към Бога, това е равноденствие, или минаване от едно състояние на Битието в друго.

Равноденствието всякога трябва да внася в човешката гуша най-хубави мисли и желания. От този ден скритите в земята семена почват да никнат, да растат, да цъфтят и след това се явява тяхното благоухание. Същият закон е и по отношение на човека. Човек без Божественото е като гола земя. За такъв човек се казва, че е студен, мрачен, лишен от всякаква красота. Но дойде ли Божественият Дух, т.е. скритите сили в човека започват да се изявяват, всички семена, треви и цветя започват да никнат, растат и цъфтят, да се обличат в различни цветове. Така човек става красив. Човекът не може да бъде красив, докато Божественото Слънце не изрее в него; както Слънцето иде от Северното към Южното полушарие, т.е. от единия полюс на Битието към другия. Север означава истинността, а още и смъртта; Юг означава добродетелта и живота.

Докато не умре, човекът не може да живее. Това е закон. Животът започва със смъртта. Това е противоречие, но е факт, който се проявява в самата природа. Всяко семе, всяка форма, в която са облечени нещата, трябва да умре.

Девети март има и друг смисъл. Човек трябва да се научи на онзи велик закон на самопожертвование, да се освободи от ненужните неща в този свят, които спъват неговото развитие.

(Из беседа на Учителя, държана на 9/22 март 1920 г., в 8 ч. вечерта, в дома на П. Гумеров, София)

12 юли – Петровден 1978.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Мълчание една минута. Песента „Духът Божий“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата на Царството
5. Евангелия:
Матей – 25 гл., 1 – 13 ст.
Марко – 14 гл., 1 – 9 ст.
Лука – 8 гл., 4 – 8 ст.
Йоан – 4 гл., 1 – 37 ст. *„И това е живот вечен – да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“*
6. Беседа от Учителя: „Затова се родих“ (9. серия, 1. т.)
7. „Отче наш“
8. Послание от брат Борис: „Сила и живот“
9. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря – където има условия

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
послужай Петровген – 12 юли 1978 г.

СИЛА И ЖИВОТ

Днес вече се говори за Космична Разумност. Ние казваме: „Космичен живот“. Те са неразделни. Няма място в Космоса, където животът да не присъства. В нашия свят космичният живот е проектиран в органичните форми. Учените днес не могат да обяснят произхода на органичните форми. Дарвиновата теория разглежда условията като фактор и това е неоспоримо, но условията не обясняват произхода на самите форми. Едно плодно дръвче, една тревичка, едно цвете, една птичка, един човек – откъде се ръководят тези форми и защо се явяват в този вид? Ние казваме: всяка форма на Земята представя проекция на живота на един далечен свят във Всемира. Естествено, че и там може да има човечество, подобно на нашето, че и самият живот там не ще бъде много различен от нашия. Животът прониква Всемира.

Ние познаваме светлината като връзка между световите и следователно между човечествата. Всъщност какво е виждането на една звезда? Тя е слънце, подобно на нашето. Какво представлява тази вълна, която нашето око долавя като лъч? Всъщност това е сфера, сферична вълна, която се разгъва в пространството със скорост триста хиляди километра в секунда. Каква ще бъде тази сфера, след като светлината се е движила хиляди години? Какво разширение на енергията ще стане? Ние не можем да имаме представа за това. Но при такова разреждане физическата енергия преминава в психическа – разкрива се нейната по-дълбока вътрешна същина. Следователно мислите, които приемаме, се подхранват от Космическия живот. Но разреждането продължава, и то отива до безкрайност, и превръщанията на енергията се извършват – силата се превръща в мисъл, в чувство, в добро, разкрива се нейната все по-дълбока същина. Това не е едностранно движение, каквото познаваме в триизмерния свят, а сложно, многоизмерно движение. Може би само нашето въображение може да ни даде представа за него. Такова сложно явление е „виждането“.

И тъй, ние принадлежим на Единния Живот, ние сме част от него и едно с него. Сега вече друкое познаваме космичния живот и други отношения имаме към него.

При една дълбочена вътрешна работа Всемирът ни се разкрива в необозримото свое разнообразие и красота. Така ние намираме и себе си. Всъщност това „себе“ отпада при разширение на съзнанието. Това значи, че трябва да работим, за да бъдем едно с Големия всемирен живот. Тогава може да се каже, че сме жители на Всемира и можем да посетим далечните светове в Космоса и да общуваме с човечествата там.

Това е смисълът и значението на вътрешната работа на ученика, това е задачата на Школата. Учителят даде голямо знание и методи за работа, и какъв език намери Той, прост и ясен, за да го предаде! Слово, музика, поезия, движение, упражнения – цялата природа включи в това „Слово“. Това знание е предадено в беседите, лекциите, разговорите, песните и молитвите. Това знание е богатство на бъдещото човечество и то един ден ще го подири.

София, юни, 1978 г.

Брат Борис

22 септември – начало на новата Учебна година 1978/79.

НАРЯД

който ще се изпълни в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на Царството
4. Евангелия:
Матей – 21 гл., 21 – 32 ст.
Марко – 13 гл., 9 – 26 ст.
Лука – 10 гл., 25 – 37 ст.
Йоан – 1 гл., 19 – 34 ст.
5. Беседа от Учителя: „Пътят на ученика“, съборни, 1927. (Може да се прочете на два пъти – сутринта и вечерта.)
6. Песента „Махар Бену Аба“
7. Послание от брат Борис: „Тези трите“
8. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
9. Молитвата на Братството
10. Песните „Напред да ходим смело“ и „Братство, единство“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря, където има условия. (Разговори върху повдигнати теми)

ПОСЛАНИЕ

по случай началото
на трудовата нова Учебна година

„ТЕЗИ ТРИТЕ“

*„Сега остават тези трите: вяра,
надежда и любов, ала най-голяма
от всички е Любовта.“*

Първо, Коринтяни, 13:13

Личността е фикция – привидност.

С пътя на ученика започва освобождението на човека от личния живот и приобщаването му към Големия всемирен Живот, който ние наричаме Божествен живот.

Преди да започне тази голяма вътрешна работа, има предварителни стадии на съзнание, които Учителя определя така: старозаветни хора, новозаветни, праведни и ученици. Върху тези видове съзнание Учителя дава пояснение в беседите „Пътят на ученика“.

Съзнанието на ученика е повратната точка, от която започва възлизането на човешката душа към Бога.

Христос е тази повратна точка. Христос е в нас. Ние, учениците на Бялото братство, следваме пътя на Христа. Учителя в своите беседи, лекции, разговори и песни даде знание за пътя на ученика. Това знание трябва да се проучва и прилага с любов. Така то дава резултати.

Ученикът стъпва в пътя с кротост и смирение, учи с прилежание, търпение и постоянство. Дълго време трябва да се работи, докато се излезе от личното съзнание и се роди новото съзнание. Затова казваме: личността е фикция – привидна реалност.

Много задачи стоят пред ученика. Някои от тях са много трудни и изискват време и големи усилия. Ученикът минава през големи страдания и скърби, но в тях той укрепва, събуждат се Божествените сили в него, те го подкрепят.

За да върви ученикът в пътя, необходим е Учител – вътрешна връзка с Бога.

Школи е имало всякога – и в древността, и сега. Как са бивали приемани учениците в школата на Питагор? Новият ученик е бил подлаган на изпитания: учениците са го хулели, обиждали, презирали, подигравали, и ако той издържи тези изпитания, приемали са го в школата.

В школата на Учителя не е така, ученикът е приеман с почит и уважение.

Пътят на ученика – това е придобиване на ново съзнание, ново виждане, ново отношение към Бога. Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме“ и веднага добавя: „Ала Отец ми е по-голям от мене“. Това е най-важният момент в Пътя. Това е моментът на Любовта.

Има много школи за придобиване на съвършенство, но разликата между тях се състои в следното: това съвършенство, тези дарби, сили и способности, които постига ученикът, на какво ще ги посвети – на себе си ли, или в служене на Бога. Тук именно се очертават двата пътя: пътят на свръхчовеците и пътят на синовете Божи.

Пътят на Христа и пътят на Учителя – това е път на общение и обединение с Бога. „Аз и Отец ми едно сме.“ Това е пътят на Любовта. „Най-голяма от всички е любовта.“

Няма точка във Всемира, където Животът да не присъства. Животът във Вселената е един! В каквато и форма да се явява, животът е един. Днес науката не отрича, че има и други светове, подобни на нашия, и следователно и други човечества. Днес пред нас стои въпросът: общуваме ли ние с тези човечества, можем ли да установим връзка с тях? Съвременната техника доказва, че може да се установи и външна връзка, но аз искам да обърна вниманието ви към онези естествени връзки, които Природата е оставила и от които ние се ползваме. Науката не е обяснила още голямото разнообразие на органическите форми. Обаче имайте пред вид, че Животът е един и че животът на Земята е проекция на Мировия живот. Следователно човечествата, които живеят в неизброимите светове на Всемира, се проектират в органическите форми на Земята. Вие ядете един плод, една круша например, и не подозирате, че тя е проекция на живота на едно далечно човечество. Нейният вкус, аромат, сладост, хранителност, целебност – това са чувствата, мислите, животът на това човечество. Крушата ви предава вест от него. Следователно вие общувате с това човечество, вие разговаряте с него. И житното зрънце е проекция на едно човечество от Всемира и ни предава неговия живот. И тъй, общуват ли човечествата, по-

магат ли си? От това гледище може да се изучават органическите форми. Чрез тях можем да изучаваме всемирния Живот.

И тъй, нашето човечество, с подкрепата на всемирния Живот, се развива и усъвършенства. Мировият живот тече в нас. Това са естествените пътища, които Природата е оставила, за да общуват човечествата.

От тази гледна точка можем да се спрем и на мисълта, и на чувствата... – и те са връзки с всемирния Живот.

Ние казваме: Един живот!

Едно отечество!

Едно човечество!

Един закон!

Това е бъдещето!

София, септември 1978 г.

Брат Борис

27 декември – Денят на Учителя 1978.

НАРЯД

който ще се изпълни в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Песента „Духът Божий“
4. Молитвата „Плодовете на Духа“
5. Песента „Бог е Любов“
6. Беседата „Духът Господен“, от т. „Пътят на ученика“, съборни, 1927.
7. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
8. Послание от брат Борис: „Единството“
9. Молитвата на ученика („Добрият път“: „Господи на светлината...“)

Молитвата ще се произнася вдълбочено, с мисъл и чувство. Който ще чете беседата, да внимава в нея; да се чете ясно, свободно.

Молитвата е работа. Да благодарим, че сме призвани да участваме в нея! Всички ученици, във всички човечества на Всемира се молят. Молитвата е най-дълбоката връзка между човечествата! Това е Бялото Братство. То не е външно общество или организация. То е Божествено присъствие в космическия Живот. Човек трябва да има отношение към него – връзката се постига чрез молитвата.

10. „Винаги се радвайте! За всичко благодарете! Духът не угасвайте! Непрестанно се молете!“

11. „Само Божията Любов носи изобилния и пълен живот.“

12. Песента „Аум“

Който не знае някои от молитвите, да си ги препише саморъчно. Тъй започва работата на ученика.

Школата на Учителя е във всички човечества. Щастие е да бъдеш ученик в Божествената школа. Тя е всемирна.

Пожелаваме на всички братя и сестри да бъдат добри ученици!

„Да бъде благословено Името Божие от века и до века!“

Вечерта, където има условия, ще има братска вечеря.

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите,
по случай Деня на Учителя – 27 декември

ЕДИНСТВОТО

*„И това е живот вечен – да позная
Тебе, Единаго, Истиннаго Бога
и Христа, когото си проводил.“*

Новото съзнание

Каквото се говори за Бога, същото се отнася и за човека. „И ето, рекох: Богове сте.“ По-нататък Христос пояснява: „Аз и Отец ми едно сме“, но веднага добавя: „Ала Отец ми е по-голям от мене“. Това е отношението към великия Живот, изразено по най-прост и съвършен начин. Това съзнание се постига в школата на Учителя. Ученикът работи дълго, за да го постигне.

Закон за жертвата

В старите легенди и митове се говори за „трагедията при жертвеника“ – Каин уби Авеля! Двамата братя правят приношение на Бога. Бог прие жертвата на Авеля, а тази на Каина отхвърли. Тук е скрит един от законите на Любовта. Легендата е картина, образ, илюстрация, за да се запомни и предпаде закона. Защо Бог прие приношението на Авеля, а на Каина отхвърли? Жертвоприношението – това са мислите и чувствата. Накъде са насочени те – към небето или към земята?

Трагедията при жертвеника се повтаря безброй много пъти и до днес: войни, убийства, неправди...

Срещнеш твоя възлюбен – Бог се проявява чрез него. Той е щастлив да направи една жертва за тебе. Ще приемеш ли ти неговата жертва? Спазвай закона – приеми жертвата. И бъди благодарен. Благодарността показва, че жертвата е приета.

Повторенията

В природата повторения няма. Животът е извор, в него винаги има нещо ново; подобия има, паралели също, цикли – да, но повторения няма. Разгледайте листата на едно дръвче, няма да намерите две еднакви! Закони движат събитията и създават образите, но в живота има едно непрерывно творчество, приток на Новото. Този приток е Незнайното, което иде.

Ученикът

Възможностите на душата са неограничени. Ученикът може да гоиде в контакт с Великия Живот и да стане изразител на него. Това изкуство се изучава във висшите класове на Школата. Павел казва: „Стремете се към по-високите дарби“.

Животът със Бога – това е идеалът на ученика.

Школата

В школата на Учителя ученикът изучава изкуството да живее с Бога. Като придобива това изкуство, той придобива и свободата си.

Има моменти в природата, когато всичко се изпълня с Божието при- съствие. Това са свещени моменти. Ученикът гледа и слуша – всяка тревичка, всяко камъче, облаците и планините – чрез всички тях, и чрез всички живи същества Бог се изявява.

Това е смисълът на всяко битие.

Да живеем с Бога – това се изучава в школата на Учителя.

Свободата

Свободата е идеал за всички ни – желаната и обичаната! Учителя казва: „Дето е Духът Господен, там е свободата“. Там няма ограничения за никого. Онова, което е хубаво, добро и красиво, включва благомото на всички живи същества. Като казвам „живи същества“, разбирам това, в което функционира съзнанието – то е живото, то носи благомото. В това общо съзнание се крие благомото.

Отношенията

Въпросът за отношенията е един от най-трудните. Много радости има в отношенията, но и много скърби. Тук са едни от най-сериозните изпитания на ученика. В Школата са дадени знанията и методите за работа върху отношенията.

Приятелството е над всички отношения. То се постига с взаимна работа, тя е творческа работа! Приятелството е над братството, над женитбата и над всички други родови отношения. Христос казва: „Не ви наричам вече раби, но вас ви наричам приятели, защото всичко, което научих от Отца, явих ви го.“

Време и пространство

Във времето и пространството има едно Божествено присъствие. Чрез времето и пространството се разкрива вътрешното съдържание на Силата. Във времето и пространството Силата се разединява, напрежението намалява и когато това достигне крайния предел, силата преминава от физическа в духовна. Това превръщане става непреривно.

Животът се изявява във времето и пространството и чрез времето и пространството.

Времето и пространството са живи!

Красотата

Не е въпрос за външната красота. Важни са мислите, чувствата, съзнанието. Те показват през какви области на Всемира минаваме ние с нашия прекрасен кораб Земя, или Анхира, както са я наричали на най-стария език.

Има един общ всемирен Живот, в който влизат всички човечества на Вселената. Общуват ли човечествата? Общуват. Общуват! Мисълта и чувствата са връзката между тях. Мислите не са лични, нито чувствата, те идат от Големия всемирен Живот и носят вести от далечни светове. Ние ги приемаме и чрез тях знаем нещо за тези светове. Всемирът говори, човек приема и разбира този говор, и ето – ражда се знанието, мисълта, науката, изкуството. Творчеството е всемирно!

Една невидима ръка води човечеството и подготвя условията му.
Да благодарим за всичко! Да уповаваме на Господа!

Има едно велико Единство в устройството на Вселената!

София, декември 1978 г.

Брат Борис

За 1978 г. липсват наряд и послание за Съборните дни.

1979.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Ще се изпълни в 5 ч. сутринта:

1. Песента „Изгрява Слънцето“
2. Песента „Ще се развеселя“
3. Добрата молитва
4. 91. псалом
5. Евангелия:
Матей – 25 гл., 1 – 13 ст
Марко – 11 гл., 1 – 11 ст.
Лука – 2 гл., 8 – 20 ст.
Йоан – 2 гл., 1 – 11 ст.
6. Беседа от Учителя: „Сродни души“, от т. „Път на мисълта“, неделни и извънредни, 1920-22.
7. Песента „Духът Божий“
8. Послание от брат Борис: „Братство“
9. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
10. Молитвата на Братството
11. Тайна молитва за преуспяване Делото на Учителя
12. Песента „Фир-фюр-фен“
13. „Отче наш“
14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Където има условия – братска вечеря.

Преди вечерята да се каже Малката молитва:

Господи, Боже мой, направи ме да видя Твоето лице!

Развесели ме заради Името си!

Благослови ме заради милостта си!

Освети ме заради Духа си!

Въздигни ме заради Словото си!

Помогни ми заради обещанието си!

Ръководи ме заради Истината си!

Укрепи ме заради Правдата си!

*И бъди Ти благословен, Господи, всякога,
защото си благ и истинен към всички!*

Амин

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
по случай Празника на Пролетта

БРАТСТВО

Животът във Всемира е Един. Оттук иде идеята за братството. Животът преодолява времето и пространството, за него те не са пречка. Те са условия да се изяви той в своята пълнота. Днес човечеството вече е готово да приеме идеята за братството.

Когато Разумният свят реши да проектира една идея, той изпраща души да я приложат. Сила има в идеите! Една идея може да завладее света. Творците във всички области на живота са носители на идеите. В науката, във философията, в изкуството, в обществения живот, в религията – творците са, които носят идеите. Иде една нова култура, и ако някой е говорил за нея, това е Учителя. Той даде и образа на новия човек. Човечеството има вече път, посока на движение, идеал. Големият живот апелира към човешката душа и тя се отзовава. Животът има една обикновена страна, но – Животът е необикновен! Той иде от незнаен Източник и в своята проява винаги е нов, разнообразен и неповторим.

Смъртта е едно тайнство, необходимо, за да премине човек от един свят в друг. Хората се плашат от нея, защото не я познават. Смъртта е свещеноействие. Всъщност няма смърт!

Във Всемира има безброй много форми, велико богатство и разнообразие цари. И в нашия свят има такова разнообразие. Вземете растенията, птиците, животните – във земята, във водата, във въздуха, в ледовете... – колко се различават неизброимите видове по форма и по начин на живот! Кой може да си представи какви още форми на живот може да има във Вселената?! Органическите форми са език на всемирния живот. Ние отчасти разбираме този език.

Във Всемира нищо не се губи: образите, гумите, цветовете, звуците, събитията – всичко се отбелязва в материята, като на магнетофонна лента. И чудното е, че човек може да разчита тези записи. Едно чувство, една мисъл могат да живеят като семенца в Големия живот и когато дойде времето им, да се проявят пак. Едно пясъчно зрънце, и то не може да се изгуби. Животът е вечен. Животът е един.

На всички небесни тела има живот, и на Слънцето има живот. Съществуват безброй много човечества и ние всички сме граждани на Всемира. И човечествата не са изолирани, Природата е оставила естествени пътища, по които те да общуват. Тя е гала на всеки човек сили, дарби и способности, чрез които да може да общува с Всемира. Това е смисълът на вътрешната духовна работа, чрез нея се поддържа връзката, единството.

Мисълта е всемирна. Тя е течение в Космоса, като минава през съзнанието, тя го разширява и просветлява, и то расте. В молитвата е казано: „Храни душите ни с небесния си хляб“.

Ние сме носители на идеята за братството. Ние си служим със силите, които имат най-малкото напрежение – мислите и чувствата, но те са, които проникват най-дълбоко.

Легендата казва, че 22 март е денят, в който човек е бил създаден, и този ден бил петък. Тогава имало равноденствие. Равноденствието е момент, когато Слънцето започва да възлиза от юг към север, т.е. нагоре, към Бога.

Равноденствие. Както от този ден скритите в земята семенца започват да никнат, да растат и цъфтят, тъй и Божият Дух като огрее човека, той става красив, облича се като цветята в най-хубавата си премяна, скритите в него сили започват да се извяват.

Пожелаваме на всички братя и сестри: през тази година да влезете във възходящия път на Пролетното равноденствие, да участвате в Големия всемирен живот, да го чувствате като ваш живот!

София, март 1979

Брат Борис

12 юли, Петровден 1979.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на Царството
4. Тайна молитва за преуспяване Божието Дело на Земята
5. Песента „Духът Божий“
6. Евангелие от Йоан, гл.14, цялата
7. Беседа от Учителя: „За това се родих“, от едноименния том, неделни, 9. серия, 1926.
8. Песента „Стани, стани!“
9. Слово от брат Борис: „Живот Вечен“
10. Песента „Ще се развеселя“
11. Малката молитва: „Господи, Боже мой, направи ме да видя Твоето Лице...“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря, където има условия

ПОСЛАНИЕ

по случай Празника на Учителя, Петровден 1979.

ЖИВОТ ВЕЧЕН

*„И това е живот вечен – да позная
Тебе – Единаго, Истиннаго Бога
и Христа, Когото си проводил.“*

*„Аз и Отец ми Едно сме, ала Отец
ми е по-голям от мене.“*

Размишление

Вечният живот не се отнася до личността, той се отнася до Големия живот – животът за Цялото, както го нарича Учителя. И личният живот е изявление на Мировия Живот – безкрайно малко изявление, но специфично, характерно за всеки човек. За Вечния живот човек има чувство, това чувство трябва да се развие, да проникне съзнанието. В това чувство има отричане от себе си – човек трябва да знае, че принадлежи на Големия живот и е едно с него. Но това е дълъг път, то се постига с дълбока вътрешна работа. Това е задача на духовната, окултна школа, ръководена от Учителя.

Учителя откри Школата в два класа: за младежи и за възрастни, като едновременно развиваше идеите и мислите в редица беседи, лекции и разговори. Той ни учеше на братски живот, показва ни живота в планините, създаде у нас отношение към Природата. Той приложи музиката като метод, като сила за възпитание на учениците, създаде многобройни песни и упражнения. Тъй в ученика започна да се изгражда едно ново съзнание, в което се разви чувството за Вечния живот. Животът ни с Учителя продължава и сега, самият спомен за него показва, че той е Живот вечен.

Животът продължава. Тук се извършват процеси, които имат подобие в живата Природа. Както едно ябълково дърво може да се събере в семката, тъй и цял един живот може да се събере в един спомен и да остане в Големия живот като една семка, и когато дойде времето му, да застане пред нас като едно ново бъеце.

Ние не казваме *умря*, но казваме *замина си* – с това утвърждаваме Вечния живот. Заминаването е красиво явление, какви силни чувства извиква то, какви страдания! Но тези страдания усилват още повече връзката. В самия спомен вече се крие предчувствие, че животът е вечен.

В мисълта има сила, творческа сила. Мисълта на Учителя, като минава през нашите умове, разширява съзнанието, извиква нови представи и чувства, обогатява сърцето. В молитвата е казано: „Храни душите ни с небесния си хляб“. Когато нивата е изорана и посята, когато съзнанието на ученика е разработено, той лесно изпълнява решенията, които е взел, и може лесно да се справи с всички мъчности в живота.

Привилегия е, че пътуваме във Всемира с нашия чудесен кораб Земя – *Анхира*, на древния ватански език.

Животът е един, той има сила и власт да преодолява времето и пространството, и така осъществява единството, връзките във всичките си прояви. Човек трябва да свикне да живее с Големия живот. Както едно

пясъчно зрънце не може да се загуби, тъй и една мисъл, и едно чувство не могат да се загубят. Те могат да прекарат дълго в Големия живот като семенца, и отново да се явят, да поникнат, когато дойде времето им. „Това е Живот Вечен“...

Приемайте Големия живот като свой живот. В този живот човек е фактор, сила! Той участва във всички явления на природата, той е необходим елемент. Психическият фактор, който присъства във всички явления – всъщност той е важният!

Обърнете внимание, че звездите имат различна светлина. Няма две звезди, които да имат еднаква светлина. Светлината е носителка на мислите, чувствата и идеите, тя преодолява пространството, тя е, която осъществява единството на Големия живот – Животът за Цялото.

Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме, ала Отец ми е по-голям от мене“. Между Божия Живот и вашия живот не правете разлика. Животът е един. Той е чист и свят, и трябва да благодарим заради него. Тогава идва малката молитва: „Господи, направи тъй, че нашата мисъл да бъде достойна за Тебе“.

Като напусне тялото си, човек може да използва която си иска форма на природата, за да се изяви. Може да се изяви чрез един слънчев лъч, чрез облака, който плува в небето, чрез потока, който бърза, чрез ветреца, който тича, чрез растенията, животните и хората. Всички форми в Природата са възможности да се прояви душата.

Ето, твоят възлюблен, ти го познаваш, знаеш образа му, характера, постъпките му. Питам: този образ свършен ли е, че да искаш да остане за вечни времена? Благодарни, че нещата са преходни – това е движение, това е път към свършенство. Като има разстояние, като има пространство и време, животът протича правилно.

Ние казваме: „Среци“. Какви чудесни среци съществуват между душите, какви чувства и мисли възникват между тях! Това е богатство на Живота. Има среци в малкия, личен живот, има среци в големия, всемирен Живот. В кой живот искате да се срещнете с вашия възлюблен? Каква ще бъде едната и другата среща? Но Животът е тъй устроен, че в него се реализират и двете среци.

Като изхождаме от Единството на Живота, ние сме носители на идеята за братството. В една мисъл, в едно чувство напрежението на силите е безкрайно малко, но каква проникателност имат те! Физическите енергии, със своите груби сили, са подчинени на безкрайно слабите напрежения. Мислите, идеите, чувствата – те са, които управляват. Колкото напрежението на силите е по-слабо, толкова влиянието им е по-голямо, или по-дълбоко проникват те. Една идея може да завладее света, но една армия не може!

Животът изпълва Пространството. Няма точка във Всемира, където Животът да не присъства. Той има безброй много прояви, ние познаваме много малко от тях. Всяка форма в органичния мир се изгражда под ръководството на Космичния Живот. За всяка от тези форми има един разумен Център, който ръководи строежа ѝ: едно цвете, една пеперуда, една птичка, един човек – това е съчетание на знание, изкуство, разумност и красота. И всяка връзка с тази форма е слово, поезия, музика, изкуство, мисъл, чувство, работа – това е разговор с този Център. От Всемира идат към нас мисли, чувства, идеи – ние сме постоянно в разговор с човечествата във Всемира. Те общуват пълно и всеотдаено.

Големия всемирнен Живот ние го приемаме, душата ни има органи за него. В молитвата е казано: „Душа, обширна като Вселената“. Тогава идеята е тази: Един живот, едно човечество, един закон! Никакво насилие, никакви войни, никакви диктатури! **ТОВА Е БЪДЕЩЕТО!** Човечеството на Земята се подготвя за новата култура. И ако има някой, който да е говорил за нея, това е Учителя. Той даде и знанието за пътя към тази нова култура.

Животът е Божествен. Той не може да се изгуби, но постоянно се преобразява. Творческият процес в него е непреривен. Той е Незнайното, от което идем, и Незнайното, към което отиваме.

Красотата е добродетел. Не пропускайте нито един момент на красотата – отбележете го, отдайте му почит и уважение; той е изявление на Големия всемирнен Живот. Отворете се за него и го приемете като свой живот!

Всички форми в Природата са език на всемирния Живот. Чрез тях той се изявява в нашия свят, чрез тях той говори. Това са естествените пътища, по които великото единство на Живота се осъществява. Този език всички същества разбират.

Какъв е смисълът на живота? Да живеем Големия живот като свой живот. Това ще рече – **ДА ЖИВЕЕМ С БОГА.**

София, юли 1979 г.

Брат Борис

22 септември – Начало на учебната година 1979/80.

НАРЯД

който ще се изпълни в 6 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на живота“
4. Песента „Ще се развеселя“
5. Евангелия:
Матей – 21 гл., 33 – 46 ст.
Марко – 8 гл., 1 – 9 ст.
Лука – 15 гл., 11 – 32 ст.
Йоан – 16 гл., 23 – 28 ст.
6. Беседа от Учителя: „Високият идеал“, ООК, г.3.,1923.
7. Песента „Духът Божий“
8. Деянията на апостолите, 9 гл., 1 – 9 ст.
9. Послание от брат Борис: „Духът Божий“
10. Песните: „Давай, давай“, „Кажу ми ти истината“, „Вяра светла“, „Духът ми шепне това“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“
13. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (3 пъти)

14. Братска вечеря, където има условия.
15. Да се разгадат „Мисли за всеки ден 1979/80“.

ПОСЛАНИЕ

До братята и сестрите по случай нова учебна година 1979/80

ДУХЪТ БОЖИЙ

„Духът диша където си ще“
Йоан, 3:8

Във всяко общество има хора, които са духовни центрове, центрове на духовен живот. Духът се проявява чрез тях. Независимо от това дали говорят или мълчат, те вършат своята работа. Те са, които привличат душите, пробуждат ги и ги просвещават. Те вършат работата си главно с присъствието си. Те трябва да присъстват, за да се извърши един процес. Влиянието им наподобява онова на катализаторите в химията – елементи, които само с присъствието си улесняват една реакция. Те са необходими, за да може Божият Дух да се проявява. Те са, които образуват „Веригата“. В духовния свят в това седи организацията. Там има друга управа, друго ръководство – Духът управлява и се проявява чрез когото иска, а ученикът познава проявите на Духа.

Бог ръководи човечеството чрез душите, които е подготвил. Имайте вяра! Бог и днес ще изведе човечеството на спасителния бряг. В живота има хиляди примери за това, но ще приведа примера на апостол Павел. Той гонеше последователите на Христа. Другите апостоли поискаха да изберат на мястото на Юда, който се обеси, друг апостол и си избраха такъв между презвитерите, но Христос избра Павла. Павел отиваше в Дамаск с воините на юдеите, да хванат и да хвърлят в затвора християните, но Христос му се яви на пътя и Павел падна от коня. „Павле, Павле, защо ме гониш?“ – „Кой си ти, Господи?“ – „Аз съм Христос, когото ти гониш. Не ти е лесно да риташ срещу ръжен.“ Павел ослепя, но после прогледа. Тъй се създаде веригата на първите християни, тя се разшири и достигна милиони. Павел беше „катализатор“. „Духът диша където си ще.“

Веригата съществува и днес. Това са всички души, които Духът обединява, чрез които работи и които просветлява – това е истинското ръководство. Всяка външна управа, каквато и форма да вземе, няма значение. Това е ръководството на всяко духовно общество. Всевъзможните управления в света само подражават това, но не изпълняват неговата служба. Истинското ръководство е на Духа Божий.

София, септември 1979 г.

Брат Борис

27 декември – Денят на Учителя 1979.

НАРЯД

Започва в 6 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на живота“
4. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
5. 27. псалом
6. Евангелия:
Матей – 23 гл., от 29 ст. до края
Марко – 15 гл., 6 – 15 ст.
Лука – 19 гл., от 29 ст. до края
Йоан – 16 гл., 1 – 16 ст.
7. Беседа от Учителя: „Царският път на душата“, рилски, 1935.
8. Песента „Духът Божий“
9. Слово от брат Борис: „Духът гиша където си ще“
10. Песента „Венир Бенир“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в божията Любов“

Където има условия, да се даде братска вечеря.

ИЗ „ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА“

Пази следните четири неща в живота си:

Пази свободата на душата си, силата на духа си, светлите мисли на ума си и добрите чувства на сърцето си.

Гледай на добрите си постъпки като на скъпоценни камъни, които си придобил в живота си. Те са награда на твоя живот.

Радвай се повече на пътя на светлината, в който ходиш, отколкото на изгубения път на тъмнината, който си напуснал.

Помни: царският път на душата е добрата мисъл на Духа.

Радвай се повече на малкото, което расте и се увеличава, отколкото на голямото, което се смалява и изхабява.

Когато Слънцето изгрява, светлината се възцарява.

Когато Слънцето залязва, тъмнината се въздворява.

Съблюдавай разумния порядък на Божествената душа, в която силата предшества свободата; свободата предшества светлата мисъл; светлата мисъл предшества добрите чувства; добрите чувства предшествуват добрите постъпки. По този път се постига щастието, което търсиш.

Помни и не забравяй: ти не си пратен на Земята да глождиш изоставените кости на твоите предци.

Твоята разумна душа има свое определено място в света.

Бъди благодарен за това, което ти е дадено!

Изплитай своето благоденствие тъй, както паякът изплита своята мрежа.

7 август 1935., 5 ч. с.

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
послучай 27 декември, Денят на Учителя

„ДУХЪТ ДИША КЪДЕТО СИ ЩЕ“!

Мото за размишление: *„И ето, аз ви изпращам като овце между вълци.
Бъдете прочее разумни като змиите и незлобиви
като гълъбите.“*

Матей, 10:16

„Защото ти не узна времето, когато беше посетен.“

Лука, 19:44

Да живееш Големия живот като свой живот – това ще рече да живееш с Господа. Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме, ала Отец ми е по-голям от мене“. Единство има в Живота – това е смисълът на тези думи. Пази това единство и не го нарушавай!

Днес естествениците вече знаят, че цветята се ограждат от лоши влияния и чрез своя аромат – той ги пази от вредните бацили и бактерии. Професор Токин създаде институт в Ленинград за изследване на този проблем. Ароматът има отношение не само към насекомите, той огражда растението. Същата роля играят формите и багрите, с които растението се облича. Това са сили на Живота, чрез тях той се пази.

Друг учен, проф. Рьонтген, също изследва растенията и твърди, че те изпускат лъчи в пространството, които също ги пазят. Няма противоречие между единия и другия. Растенията изпращат в пространството и вещества, и лъчи. Този закон, отнесен към човека, може да се изрази така: една хубава мисъл, едно хубаво чувство ограждат и пазят човека от лошите влияния. Затова в една духовна школа се изучават законите на мисълта, чувствата и волята. Добрите мисли и добрите чувства са основа на здравето. Следователно и молитвата е ограждане. Тя образува около човека броня. Казано е: „Непрестанно се молете!“ и „Неговата Истина е щит и всеоръжие“.

И тъй, багрите, ароматът и формите са сили на Живота, чрез тях той се изявява и пази.

Органическият живот

За да се създадат условия за органически живот на едно небесно тяло, милиони години се е работило. Определило се е разстоянието до Слънцето, установила се е светлината и топлината, количеството на въздуха и водата, приготвявали са се минералите... Привилегия е за едно небесно тяло да има органически живот. Нашата мъничка Земя е угостена с тази привилегия. Учителя я нарича *Анхира*, на гревния акадски език.

Органическите форми са всемирни. Те са форми на Големия космичен живот. Няма точка, където той да не присъства. Това е Словото Божие, което изпълня Всемира. Любовта е, която създава формите, за да се изяви. Оттук трябва да започне изучаването на формите – като се почне от кристалите, после растенията, животните и човека. Това е задачата на естествените науки.

Слънцето

Всички форми на живота на Земята разкриват съдържанието на слънчевата светлина. Светлината е връзка между световете. Тя е космична.

Мислите и чувствата са връзка между човечествата, които са свързани в една велика космична Верига.

Единството

Всички хубави образи, които срещате в живота, идат от Любовта. Образите са много, а Любовта е една. Тя ги създава: бащата, майката, братът, сестрата, приятелят, възлюбеният... Казано е: „Духът гиша където си ще“. Любовта се проявява където и както иска. Това е един живот, живот вечен, живот на Бога нашего.

Всички, които се обичат, където и да се намират – в този или в онзи свят – имат един живот. Казват за някого: „Умря, замина си“. Това се отнася до формата. Любовта, която е създала тази форма, е вечна. Тя може да създаде нови, по-съвършени форми. Във всяка форма на живота виждайте Любовта. Това е виждане.

Преражданията

Прераждането подразбира Духа. Той е вечният! Него трябва да виждаме във всичко. Да познаваш – това значи да виждаш Духа. Всяка жертва, всеки подвиг се извършва от Духа. „Духът гиша където си ще.“ Духът може да вземе каквато си иска форма, и ще се прояви където и както иска. За него няма ограничения, няма закон. Христос казва: „Отец ми работи, делата Той прави“; в молитвата се казва: „Научи ни да правим Твоята Воля“; Давид казва: „Той е прибежище мое и крепост моя“. Духът – единният Живот на множеството форми.

Ученикът

Какво изучава ученикът в Божествената школа? Да бъде в съгласие с Големия живот, тоест да бъде господар на тялото, ума и сърцето си. Това е наука и изкуство. То се изучава цял живот – не, много животи! Ученикът работи върху себе си, докато почувства, че всичко, което иска, може да го направи.

Музиката

Човек не може да бъде ученик без музика. Човешката мисъл е построена по законите на музиката. Любовта е най-великата симфония. Между пеенето и мисълта има връзка. Когато човек пее, това засяга мислите и любовта. Когато музиката достигне своя най-висок предел, сменя се в молитва.

Музиката е носител на велика наука. Новото ще победи чрез музиката. Светът ще се оправи чрез музиката.

Небесната манна

Има часове, когато слиза небесната манна. Човек трябва да бъде буден за тях, трябва да ги знае кога са.

Да си припомним малката формула: *Винаги се радвайте, за всичко благодарете, Духът не угасвайте, непрестанно се молете.*

Волята Божия

„Научи ни да правим Твоята Воля!“ Ако вършиш Волята Божия, цялата природа е с тебе. Всичко ти съдейства. Затова е казано: „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката гуша!“.

София, ноември, 1979.

Брат Борис

За 1979 г. липсват наряд и послание за Съборните дни.

1980.

23 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Неделя. Службата започва в 6 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Песента „Махар Бену Аба“
4. Молитвата на Братството
5. Евангелия:
 - Матей – 25 гл., 1 – 13 ст.
 - Марко – 2 гл., от 23 ст. до края
 - Лука – 1 гл., 26 – 45 ст.
 - Йоан – 15 гл., цялата
6. Молитвата на ученика:
 - Господи, пътя на Истината избрах.*
 - Ще ходя в Истината Ти.*
 - Научи ме, Господи, пътищата си.*
 - Проводи ми Виделината си и Истината си –*
 - те да ме водят!*
 - Придай ми вяра, Господи!*
 - Вярвам, Господи!*
7. Беседа от Учителя: „Огънят на Любовта“, от т. „Устойчиви величини“, утринни, 1936.
 - или „Часът на Любовта“, от т. „Часът на Любовта“, сборни, 1934.
8. Послание от брат Борис: „Двата пътя“
9. Песента „Духът Божий“
10. „Отче наш“
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Задача: През тази година ще се чете всеки ден по една глава от Евангелието.

12. Паневритмия (където има условия)

Вечерта, където има условия – братска вечеря.

Молитвата е работа!

ПОСЛАНИЕ

ДВАТА ПЪТЯ

Космичният живот

Животът е свещен. Ние сме обгърнати от живота на Всемира. Нали светлината ни обгръща и прониква? Това е всемирният Живот. Всемирният Живот и нашият живот са един живот.

Животът иде със светлината. Той е свидетелство, че Бог присъствува.

Всяко същество – човек, животното, растение – е връзка с космичния Живот. Чрез всяко същество един свят в Космоса се проектира на Земята. Чрез органическите форми той участва и в живота на Земята, чрез тях той се изявява. Едно растение има хранителни или лечебни свойства – за него стои животът на едно човечество във Всемира, от там са тези свойства.

Временното и вечното

Формите са временни. Животът е вечен. Не искайте временното да бъде вечно. С преходността на формите трябва да се примирите, те възникват и се разрушават по законите на материалния свят. Вечното създава временното, преходното. То е безкрайно по-красиво и силно от преходното.

Всяко хубаво чувство, мисъл, преживяване са вечни – Животът е вечен. Промени стават, мислите и чувствата преминават, но те не се губят, не изчезват; като дойде времето им, те пак застават пред нас като едно ново Бъдеще.

„Горящата къпина“

Пред теб стои Човекът – душа на Бога живаго – благодари! Обичай Бога в него! Застани с почит и уважение. На това правило древните са гали поетичен образ: „горящата къпина“, която не изгаря. Бог казва: „Събуй обучащата си, защото мястото, на което стоиш, е свято“. Можеш ли да видиш Бога – това е виждане.

Всяка жертва за Любовта е оправдана. Ако не познаваш Любовта, какво познаваш тогава?

Въображението

Въображението е виждане на душата. Душата е, която вижда. Въображението значи: Божият Дух те е осенил – Бог те е посетил. Всяко творчество иде от Неговия Дух.

В молитвата е казано: „Да се весели Твоят Дух в моята душа.“

Мисълта

Мисълта е светлината на Всемира. Тя има скорост много по-голяма от тази на светлината, която ние тук познаваме. Затова тя е навсякъде и винаги – за нея нито Пространството, нито Времето, нито Материята са препятствия и ограничения.

„И това е живот вечен“

Ако ти познаваш един човек по фигурата, по чертите на лицето му, не можеш ли да го познаваш и по неговите мисли и чувства? Това е живот вечен. Като го познаваш тъй, ти живееш вечно и той живее вечно. Ние имаме вечния живот.

Чрез мисълта ние общуваме с тези, които обичаме и които ни обичат, независимо къде се намират те – в този или в онзи свят.

Всяко същество принадлежи на Големия всемирнен Живот. Един ден то ще се върне в Него.

Смъртта

За смъртта представа дава сънят. Те са родствени, близки.

Смъртта е най-хубавото задължение, което едно същество може да изпълни, т.е. то се връща в Големия всемирнен Живот. В Писанието е казано: „И Духът да се върне при Бога, Който го е дал“.

Йоан Кръстител

Йоан Кръстител е образ на силите, които предшестват идването на Христа. Той е едно от най-красивите явления на Живота.

Във времето на Христа тези сили се явиха еднотично, но в днешната епоха „Йоан Кръстител“ се яви в много идеи, учения, образи; това са мисли, чувства и живот – един Голям живот, и външен, и вътрешен, който подготвя човека за идването на Христа. Ние го наричаме „Йоан Кръстител“.

Намерете и прочетете онези места в Евангелието, където Христос говори за Йоана и Йоан говори за Христа.

Задача: през тази година всеки ден ще се чете по една глава от Евангелието.

Двата пътя

Пред човеците винаги са стояли два пътя: пътят на Свръхчовеците и пътят на Синовете Божи.

Всички, които са видели власт и сила, са се поддавали на изкушението да завладеят света – да станат господари на Земята. Те са създали големите империи – религиозни и политически. Но никой досега не е успял да завладее Земята. Защото Земята си има Господар. И всички тези опити са завършвали без успех и са причинявали големи страдания и трагедии на човечеството.

Проучете древните култури – на Акад, на шумерите, на Халдея, на Юдея, на Вавилон, на Египет, на Елада... Проследете историята; вземете древните религии – това са империи религиозни, в тях жреците са имали властта. Вземете и съвременните религии – католицизма, православията, исляма, социализма – това са религиозни империи. Всички те се стремят да завладеят Земята... Земята си има Господар!

Проследете и съдбата на големите завоеватели – Александър Македонски, римските императори, Атила, Чингиз хан, Тамерлан, Наполеон, Хитлер – това са последователи на една лъжлива идея – идеята за Свръхчовека. Цялата западна култура е под знака на тази идея – „Силният човек“. Тази идея всякога я съпътстват нещастия, страдания, разорения и смърт. Тя завършва с безумие.

Другият път е пътят на Синовете Божи. Образ на тази идея е Христос – „Отец ми е по-голям от мене.“ Той казва: „Аз съм Пътят“.

В нашата епоха образ на тази идея, на този Път е Учителя.

Той даде и знанието за Пътя, който е път за спасение на човечеството. Братство! – Това е разрешението на световната криза.

Прочетете беседата „Пътят на синовете Божи“, ако я намерите.

Поздрав: брат Борис
София, март 1980 г.

12 юли – Петровден 1980.

НАРЯД

Молитвата ще започне в 5 ч.сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
5. Евангелия:
Матей – 20 гл., 17 – 28 ст.
Марко – 14 гл., 1 – 9 ст.
Лука – 6 гл., 20 – 38 ст.
Йоан – 6 гл., 35 – 40 ст.
6. Беседа от Учителя: „Ключът на Живота“, от едноименния том, ООК, 1928.
7. Песента „Духът Божий“
8. Послание от брат Борис: „Трагедията при жертвеника“
9. Молитвата на Бялото Братство
10. „Отче наш“
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Където има условия – братска вечеря.

„Аз за това се родих – да свидетелствувам за ИСТИНАТА!“

ПОСЛАНИЕ

По случай Празника на Учителя – Петровден

ТРАГЕДИЯТА ПРИ ЖЕРТВЕНИКА

„И говори Каин на брата си Авела, когато бяха на полето; и вдигна се Каин срещу брата си, и уби го. И запита Господ Каина: „Де е брат ти?“ А той рече: „Не зная. Страж ли съм на брата си?“ И рече Бог: „Какво си сторил? Гласът на братовата ти кръв вика към Мене от земята. Сега проклет да си от земята, която отвори устата си да приеме кръвта от твоята ръка. Когато работиш, земята няма да ти дава вече силата си, скитник и бежанец ще бъдеш по Земята“. И рече Каин Господу: „Престъплението ми е по-голямо, отколкото да бъде простено. Ето, гониш ме днес от лицето на Земята, и от Лицето Ти ще се скрия, ще бъда скиталец и бежанец, и който ме намери, ще ме убие“. И Господ рече: „Онзи, който убие Каина, на него ще стане седмкратно отмъщение“. И тури Бог белега на Каина, за да не го убие, който го намери.“ (Битие, 4. гл., 8 – 16 ст.)

Оттогава трагедията при жертвеника се повтаря непрестанно – войни, войни, войни, убийства на хора и животни. Докога? Докато гойде времето братята да се познаят и презгърнат. Тогава ще настъпи една нова епоха. Това време вече е наближило.

Божественото

Във всеки човек виждай Божественото, но пази свободата си. Не ставай роб на човека. Правило за ученика: „Пази свободата на душата си, пази силата на духа си, пази доброто на сърцето си!“ Свободата, която Бог ти е дал, е свещена. Как ще я опазим? Като любим Бог.

Единството

Единството за да се постигне, трябва учене и работа. За да се разбере Единството като чувство, мисъл и идея, изисква се вътрешна работа – виждане. Възможно ли е да се обединят народите със закони, наредби, правила? За Единството, за сближаването на хората работят вярата, изкуството, науката, ако щете спортът и техниката. Много допринася за това и любовта към природата. Единството на живота днес е понятно и разбираемо, близко до съзнанието на човека.

Всемирът е изгънен с живот – това е един живот.

Всемирът е изгънен с музика – тя прави човека добър.

Всемирът е изгънен със Словото – то е „хлябът“; казано е в молитвата: „Храни душите ни с небесния си хляб“.

Идеята за Бога ще обедини човечеството. Каин и Авел ще се презърнат. Дойдем ли до Любовта към Бога, Единството е постигнато.

Ние работим за братството между хората, за *обединение* на народите. Учителя даде знанието за това.

Възлюбеният

Този, когото обичаш, с него ти споделяш всичко най-хубаво, което имаш. Това е служение в храма на Любовта – свещеноедействие. Тогава от храма се възнася хваление към Бога и ти си радостен и щастлив, и всичко ти върви добре.

Не пренебрегвай личния живот, той е тъй важен, както и Големият живот.

Обичай непостижимото! То е непостижимо, но ти го обичай – това дава вечен импулс.

Школата

Ако науката за материалния свят е толкова сложна, че са необходими специалисти за всеки раздел, какво да кажем за науката за духовния свят, където всичко е в движение? Тук се иска много повече работа. Формите, имената не са най-същественото. Във всичко търси Същността!

За да се разбере духовния свят, иска се учение и работа. Това е задачата на Школата.

Формула за ученика: „Душа, обширна като Вселената!“.

Духът се изявява чрез формите. Ние живеем във Великото училище на Природата.

Истината

Истината иде всеки ден. Тя изгрява като Слънцето. Човек трябва да бъде буден – да се моли, да мисли, да чувства, да работи – голяма вътрешна работа е необходима, за да възприеме човек Истината. Тя е храна за душата. Казано е: „Храни душите ни с небесния си хляб“.

Господарят

Някои ме питат, кой е господар на Земята. Казвам: Бялото Братство. То е всемирно. То владее всички небесни тела. То не е човешка организация.

Свободен и радостен

Преди години при мен дойде общественик. Той имаше власт, сила и авторитет. Беше материалист, атеист и социалист. Към мене държеше тон строг, заповеднически, упрекна ме за моите разбирания, за вярата ми; считаше, че каквото той каже, е задължително за всички. Отричаше, твърдеше, заповядваше, заплашваше, беше пиян от власт. Накрая спря, да си отгърне или да види ефекта от думите си – очакваше възражения, а може би и отстъпление от моя страна. Аз го слушах с приятност и разположение. Накрая се усмихнах и казах: „Искате ли да ви покажа, как сте изглеждали преди 200 милиона години?“ Той ме погледна с изненада и недоумение – най-малко това очакваше. „Преди 200 милиона години?! Как?“ Пресегнах се, взех от масата Каталога на животните от ерата на Мезозойкума – средната ера на живота на Земята – и му показах едно чудовище. „А сега, погледнете се в огледалото – какъв грамаден напредък сте направили!“ И продължих: „А след 200 милиона години как ще изглеждате?“ Той все ме гледаше с недоумение, не разбираше какво искам да му кажа. Аз продължих: „След 200 милиона години ще бъдете един ангел, ще можете да се движите със скоростта на светлината, ще минавате през огъня и водата, ще се движите свободно през скали и планини, както ние се движим през въздуха, ще отивате до най-отдалечените светове на Вселената, ще посещавате слънца и планети, ще се разговаряте с човечествата там и когато искате, ще се връщате на Земята, ще живеете във всички форми на живота, ще влизате, ще излизате, ще си почивате в росна капка, ще летите с водното конче над водите, ще тичате със сърничката през горите, ще влизате в който човек искате, ще работите с него – възможностите ви ще бъдат неограничени. Големият Живот ще бъде ваш живот.“...

Той ме гледаше с недоумение, помисли, че съм побъркан: „Такива като вас трябва да ги изтребим!“ Казвам му: „О, можете. Но това, което сега е пред вас, е само моята греха, аз имам много такива; като река, мога да изляза и от тази, и да облека друга. Вие няма да ме познаете. Какво ще правите тогава? Вие нямате власт над мене!“

Разговорът не можеше да продължи повече. Той рече на служителя си: „Отведете го!“ И вече не ме потърси. Аз си отидох в моя свят, свободен и радостен.

Днес в човечеството се пробужда нова духовна природа. Поколения са работили за това, дошло е времето! Може да се каже, че първите пролетни цветенца цъфтят. Обърнете внимание какви проблеми днес възникват пред човека под влиянието на науката, изкуствата, обществения живот, какви инициативи възникват. Иде една нова епоха. За тази епоха Учителя е говорил, Той даде примери, образи, даде знанието за Пътя. Иде новото човечество, и то ще потърси това знание.

Брат Борис

София, април 1980 г.

Съборни дни 19 – 23 август 1980.

НАРЯД

Започва в 6 ч.сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на Духа свят
4. Евангелия:
Матей – 5 гл., 1 – 16 ст.
Марко – 14 гл., 1 – 9 ст.
Лука – 11 гл., 1 – 4 ст.
Йоан – 1 гл., 15 – 34 ст.
5. Песента „Духът Божий“
6. Беседа от Учителя: „Поливане“, от т.1 на „Заветът на Любовта“, 1944.
7. Послание от брат Борис: „Мирът“
8. Песента „Бог е Любов“
9. Молитвата на Бялото Братство
10. Песента „Имаше човек...“
11. „Едно желае душата ми, и него винаги ще гуря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си.“
12. Молитвата на Данаила: „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

Послучай съборните дни 19-28 август, 1980 г.

МИРЪТ

„Мир Ви оставям, Моят Мир Ви давам.“ (Размишление).

Учителят казва: *„Мирът Божий превъзхожда всяко знание!“*

Животът е един!

Животът е един във всичките си проявления!

Мирът произтича от това Единство на живота, следователно:

ЕДНО ЧОВЕЧЕСТВО!

ЕДНО ОТЕЧЕСТВО!

ЕДИН ЗАКОН!

Бялото Братство за това работи!

Това ще обедини народите.

Това ще освободи човечествата във Всемира!

Христос казва: *„Аз затова се родих, да свидетелствам за Истината!“*.

„Ще познаете Истината, и Истината ще ви направи свободни“

Свободата иде от Мира Божий!

Брат Борис

София, август 1980 г.

22 септември – началото на Учебната година 1980/81.

НАРЯД

Започва в 6 ч.сутринта:

1. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата на ученика („Господи на Светлинама...“)
5. Молитвата на Бялото Братство
6. Евангелия: Евангелие от Йоана, гл.6, цялата
7. Песента „Духът Божий“
8. Беседа от Учителя: „Общение с Бога“, 1930.
9. Песента „Фир-Фюр-Фен“
10. Послание от брат Борис: „Всемирният език“
11. Размишление върху: „Мирът Божий превъзхожда всяко знание“
12. „Отче наш“
13. „Да се прослави Бог...“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

до Братята и сестрите

по случай началото на Новата учебна година – 22 септември 1980 г.

ВСЕМИРНИЯТ ЕЗИК

Размишление:

*“Аз и Отец ми едно сме,
ала Отец ми е по-голям от Мене.”*

Животът е един и всемирен. Няма точка в пространството където Той да не присъства. Животът е един, единството примирява всички противоречия. Единството повелява човек да учи – да познава Живота. Учителят казва: “Учи, свободен бъди!”

Погледнете звездното небе – безброй звезди, и всяка е център на лъчи; те се разпространяват сферично в пространството, взаимодействат си, интерферират, взаимно се проникват и отиват в безкрая. В това сложно силово поле се раждат мислите и чувствата, в него се явява и подтикът за творчество. Това е зов от далечните човечества във Всемира – чрез творчеството ние общуваме с тях. Ние участваме в Мировият живот, и чрез науката и изкуствата ние му даваме израз.

Заг видимият свят седи невидимият и доколкото човек учи, невидимият свят му се разкрива и става видим за него.

Любовта е силата на всяко творчество – от нея иде вдъхновението. Твоят възлюблен може да ти се изяви чрез всичко, което те обкръжава. Ученикът на Божествената школа познава изкуството да извиква своят Възлюблен чрез когото иска и когато иска – Великият Живот се изявява и в безкрайно малкото, и в безкрайно голямото. Големият Живот е непреривен, Той е Вечният Живот!

Същественото

Павел казва: “Винаги се радвайте, за всичко благодарете, Духът не угасвайте, непрестанно се молете!” Ученикът чрез молитвата поддържа връзката си с Бога. Това е най-същественото!

Когато ставаха въздушните нападения над София и градът беше разрушен, опожарен и обезлюден, заварих Учителя една сутрин на полянката на Изгрева. Тежки тъмни облаци бяха надвиснали, градът гореше, пушеците се влачеха ниско, хората бягаха, беше тежко и тъжно. Учителя стоеше сред поляната, омъчен и сериозен. Като се приближих до Него, каза: „Тук вече няма условия да поддържа човек връзката си с Бога. Да излезем!“ Тогава почувствах кое е най-същественото в живота – Връзката с Бога!

Учителя се оттегли в с. Мърчаево, там създаде малък център, където имаше условия да поддържа човек Връзката си с Бога.

Истината

За истината човек има чувство – той я познава непосредствено с душата си. Истината не се нуждае от доказателства! Учителя казва: “Душа, обширна като Вселената!”

Любовта

Образите на Любовта са много – но Любовта е Една! Бог се изявява чрез Любовта. Ученикът трябва да учи, да работи, да мисли, за да почне да вижда Любовта във формите на живота, своя Възлюблен – в цялата Жива природа. “И това е живот вечен!” Любовта е извор на всички добрини в живота ни. Любовта е една във всичките си прояви, сега и всякога – винаги, заставай пред нея с благоговение!

В Бога ще намерите онези, които обичате и които ви обичат. От Бога сме излезли, и в Бога ще се намерим пак. Псалмопевецът казва: “Едно желае душата ми, и него винаги ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!” Всички, които обичаме, ще намерим в Дома Господен, те не се загубват!

Човечествата във Всемира

На всяко перживяване може да се намери един математически израз. Това може да се изрази в едно сложно математическо уравнение с много неизвестни. Ученикът, като учи, като работи, постепенно определя неизвестните – придобива знание, свобода и сила. Но за да дойде до това виждане, изисква се един дълбок вътрешен анализ на мислите и чувствата, а те са едни от най-деликатните сили на Природата, те са всемирният език, на който човечествата във Вселената говорят. Човечествата във Всемира общуват, те не са изолирани; мислите и чувствата са онези естествени пътища, които Природата е оставила – онази естествена връзка между тях.

Мислите и чувствата са сила Божия, чрез тях ние се ограждаме, пазим и отбраняваме, чрез тях ние воюваме. Казано е: “Неговата истина е щит и всеоръжие.”

Брат Борис

София, септември, 1980 г.

27 декември – Денят на Учителя 1980.

НАРЯД

който ще се изпълни в 6 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Евангелия:
Матей – 13 гл., 24 – 52 ст.
Марко – 8 гл., 1 – 9 ст.
Лука – 5 гл., от 22 ст. до края
Йоан – 13 гл., 12 – 20 ст.
5. Беседа от Учителя: „Синове на възкресението“, неделни, 10. серия, т.3., 1928.
6. Молитвата „Плодовете на Духа“ („Господи на обичта...“)
7. Учителя за Бялото Братство
Брат Борис: Апел за световния мир
8. Молитвата на Братството
9. Молитвата на Данаила
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

Шестте гимнастически упражнения ще се изпълняват всяка сутрин до 22 март 1980 г.

БЯЛОТО БРАТСТВО

от Учителя Беинса Дуно

Епохата, в която днес живеем, е особено важна. Бог ни поставя на изпит и следи как ще го издържим. Ако издържим изпита си, Той ще ни се усмихне и ще каже: „Доволен съм от вас, че издържахте изпита си“.

Сега аз ви съветвам да се държите крепко, за да възприемете новата светлина в умовете, сърцата и душите си. На всички казвам: Ние ще победим! Господ е с нас. Няма сила в света, която може да се противопостави на тези велики принципи. Всички добри, честни, справедливи и умни хора – мъже, жени и деца по целия свят – са с нас. Онези, които поддържат трите велики принципа, от каквато и църква, от каквато и партия да са, те са с нас.

Питат ни: кои сте и колко сте? Ние сме едно Велико Братство, каквото светът не е виждал. Едно братство, което има членове и на Земята, и на Небето, и в цялата Вселена. Който служи на Бога, той ще бъде гражданин на това Велико Братство, което наричаме Братство на Божията Любов, на Божията Мъдрост, на Божията Истина.

Ще кажете: „Ние искаме да станем членове на това Братство“.

Аз пък искам да бъдете ученици на това Братство.

ПОСЛАНИЕ

до братята и сестрите
по случай 27 декември 1980 г.

СВЕТОВНИЯТ МИР

МИРЪТ е Високият идеал на човечеството!

Бялото Братство е работило за мира от дълбока гревност до днес. И ако в природата съществува закон „борба за съществуване“, за човешкото общество, за човека, представител на съзнателния и разумен живот, важи законът за братството и взаимопомощта. За това са работили велики хора на всички времена и народи. И Христос казва: „Мир ви оставям!“

Днес човечеството е изправено пред изпитание: как ще излезе от това положение на борба и ще влезе в живота на Мира? Това е критичен момент. Всички разумни човеци трябва да положат усилия да се излезе благополучно от това изпитание. В това отношение досега е направено много – човечеството има голям общ живот, който повелява: народите да си подадат ръка, да си помагат и да живеят в мир и братство!

Идеята за мира има една външна, но тя има и една вътрешна страна, която се отнася до съзнанието на човека; тази страна трябва да се изучава, върху нея трябва да се работи сега и в бъдеще.

За днешната епоха мирът е належащ и неотменен!

Защото бъдещето на човечеството е светло! Иде една велика епоха на мир и братство. Самата идея *братство* подразбира *мир*.

Нашият Учител е говорил повече от петдесет години за мира и братството. Той създаде едно малко общество в България, което представлява опит да се приложат мира и братството. Този опит показва, че това е възможно и че човекът вече е израсъл да приложи високия идеал на Братството и Мира. Животът на Бялото Братство и неговата мисъл са единни с основната и най-важна идея на нашето време – мир и братство!

АПЕЛ ЗА СВЕТОВЕН МИР

от учениците на Всемирното бяло братство в България
до Световния парламент за Мир

София, септември 1980 г.

1981.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Молитвата започва в 6 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Тайна молитва за преуспяване Делото на Учителя
5. Евангелия:
Матей – 5 гл., 1 – 16 ст.
Марко – 10 гл., 1 – 16 ст.
Лука – 6 гл., 20 – 38 ст.
Йоан – 14 гл., от 15 ст. до края
6. Беседа от Учителя: „Бъдете съвършени!“ , от т. „Новото начало“, утринни слова, 1943.
7. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
8. Послание от брат Борис: „Мирът“
9. Песента „Имаше човек, прободен от Бога“
10. Молитвата на Бялото Братство
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Празника на Пролетта – 22 март 1981 г.

МИРЪТ

„Мирът носи Божието благо.“

Учителя

Обични Братя и сестри!

Днес искам да разгледам Живота от гледището на Науката, която е ръководният фактор сега. Благодарение на нея ние имаме това разбиране на Природата и Живота. Като изучаваме света, в който живеем, виждаме, че той е съгласуван с нашите нужди и изисквания; това показва, че този свят го създават напреднали, разумни, интелигентни същества, които знаят от какво имаме нужда и с удивително умение и находчивост ни задоволяват. От това следва, че те ни обичат. Учителя ги нарича великите Братя на човечеството, или великия Разумен свят. Техните грижи, тяхната Любов ни заглеждават и ние да ги обичаме, да им оказваме любов, почит и уважение. Това е първото условие да ги познаваме, да ги разбираме, да ги виждаме. Това е първото условие да разбираме и света, в който живеем. Този свят е нашето Училище.

Тази година ние се обръщаме към всички братя човеци и казваме:

“Братя, да си подадем ръка и да се прегърнем, така да изявим Великия Единен Живот, който е и нашият живот.“ Да живеем в мир и братство, да се учим от тези, които знаят и да помагаме на онези, които са слаби. Тъй ще се отплатим на нашите напреднали Братя! Тъй се постига Единството на Живота, а то е първият и основен закон.

Сега за нашите ширини настъпва Пролетта – Началото на годината.

Благодарим, благодарим, благодарим!

Ние отправяме нашата обич към всички същества, в които животът се пробужда. Това е песента на нашата душа, тя достига до нашите велики Братя. Те се усмихват и казват: „Разумни са нашите деца!“ Нека се изкажем и на езика на верующите: Ние за Господа живеем. Него обичаме. За Него работим.

Имайте вяра! Имайте вяра!

„Благославяй, душе моя, Господа!“ (песента)
Брат Борис

София, март 1981г.

12 юли – Петровден 1981.

НАРЯД

Молитвата започва в 5 ч. сутринта:

1. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата „Пътят на Живота“
5. Песента „Венир Бенир“
6. Евангелия:
 - Матей – 20 гл., 1 – 16 ст.
 - Марко – 12 гл., 1 – 12 ст.
 - Лука – 6 гл., 39 ст. до края
 - Йоан – 3 гл., 1 – 18 ст.
7. Песента „Духът Божи“
8. Беседа от Учителя: „Абсолютно малкото и абсолютно великото“, ООК, 2.г., 1923.
9. Песента „Ще се развеселя“
10. Послание от брат Борис: „Чистите по сърце ще видят Бога“
11. „Бялото Братство пред Конгреса по българистика“
11. Молитвата на Бялото Братство
12. „Да се прослави Бог...“
13. Братска вечеря
14. Песни от Учителя
15. „Аз и Отец ми едно сме, ала Отец ми е по-голям от мене.“

ПОСЛАНИЕ

получай гения на Учителя – Петровден, 12 юли 1981 г.

„ЧИСТИТЕ ПО СЪРЦЕ ЩЕ ВИДЯТ БОГА.“

Ученикът на Божествената школа вижда своя Възлюблен и в този, и в онзи свят. Той чувства Неговото присъствие, долавя лъчението, което излиза от Него. Той чувства Неговото присъствие дори и в неодоушевените предмети – в движението на водите, в облаците, в светлината на небето.

„Невидимият“ свят е достъпен за ученика, както и видимият свят. Те са един свят. Видимият свят е безкрайно малко изявление на невидимия. Ученикът изучава и двата свята. Невидимият свят не е статичен, не е предметен. В него всичко е в движение. Какво будно съзнание се изисква, за да виждаш в невидимия свят, за да го познаваш! Ти трябва да се движиш със скорост, над тази, с която нещата се движат – в това движение и сам ученикът участва. Ученикът не е обременен от своята личност, той е свободен и от нея.

Мислете върху проблемите на живота, мисълта освобождава! Тя ни свързва с Големия космичен живот. Големият космичен живот ни обгръща и прониква, ние принадлежим на него. Форми, движение, говор, багри, музика – това е все език на Големия всемирен живот. В този говор се изявяват миналото, настоящето и бъдещето. Има едно особено Време, в което нищо не се губи, а вечно съществува. Всичко, каквото е станало и става, е записано в скалите, в растенията, в минералите. Чудно е, че човешката душа може да чете тази писменост. Един поет, един музикант, един художник чете това, което е записано на нея.

Големият космичен живот се проектира в нашия свят чрез всички живи същества. Те са връзката ни с него – те за него говорят. Науката, изкуствата са превод от тези записи. Един учен, един поет, един музикант четат и превеждат от великата Книга на Природата.

Ученикът разбира преходността на формите, той се е примирил с нея, защото в нея вижда Големия всемирен живот. Животът на душата е вечен.

Нашият Възлюблен може да ни се изяви по какъвто начин иска. Цялата жива природа, всички същества, стихии, сили са на Негово разположение. Ученикът живее със своя Възлюблен и непрестанно Го опознава.

Бъдещият живот се определя от настоящия. Два процеса вървят един след друг: в първия процес от семката, от Незнайното излиза животът с всичката своя красота, разнообразие и сила. И когато достигне крайния предел, настава друг процес – изявеният живот отново се събира в едно малко семенце. А то, като изчака „своето време“, пак ще почне първия процес – поникването. Тези два процеса най-ясно са илюстрирани в растенията. Ето какъв говор и каква музика е животът!

Единството. Единството е основна идея на духовния мироглед. Всемирният живот е и твой живот! Да служиш, значи да спазваш неговите закони – да бъдеш едно с Него.

Творчеството. Всяко творчество се подхранва от един център, от него идат идеята, подтикът, силата, образът; художественото чувство ги ръководи.

Животът пулсира, в него има ритъм и музика. Той е вечен извор, в него всеки момент иде нещо ново – това е чудото на Любовта. Една Любов – и няма друга като нея. Какви чудни образи взема Любовта – благодари! Нея виждай във всичко. Това е истинското виждане.

В света има само Един, и Той е Бог на Любовта, Който се проявява както иска и чрез когото иска. И всяка слава и мъдрост, и всяко знание и сила са Негови. Има много видове виждане, зависи в кой свят виждаш. Има виждане във физическия свят, има виждания в етерния свят, има виждания в астралния свят, има виждания и на душата. Възможностите на душата са неограничени.

Важен закон. Външните условия се слагат според вътрешния живот на човека. Ако си в съгласие с разумната природа, всички условия във външния живот се слагат благоприятно за тебе, всичко ще ти съдейства – и хора, и животни, и природа. Видимият и невидимият свят говорят постоянно, душата разбира този говор. Научи се да слушаш езика на душата!

Аспектите. Аспектите са живи. Те ходят около нас в образи, форми, отношения. Онзи, който вижда, може да не ги изчислява астрономически. Аспектите трябва да ги виждаш и разбираш. Ти трябва да разговаряш с тях. Образите, имената, формите не са най-същественото, те са преходното. Заг преходното сега Великото, Незнайното. Истинското виждане е, когато си изработиш виждане за него, т.е. когато го живееш.

Остави нещата да се развиват естествено. Гледай, участвай в тях и благодари! „Време“ и „Пространство“ – това са големи проблеми, те не са разкрили пред нас още истинското си съдържание.

„Винаги се радвайте, непрестанно се молете,
за всичко благодарете, защото това е Волята на
Господа, Исуса Христа,
Духа не угасвайте.“

Брат Борис

КРАТКИ СВЕДЕНИЯ ЗА БЪЛГАРИТЕ, ЗА БЯЛОТО БРАТСТВО И РОЛЯТА МУ В БЪЛГАРИЯ

(За конгреса по българистика от учениците на Бялото Братство)

България е малка страна на Балканския полуостров, но тя е част от великата някога империя на траките и огризите, която се е простирала от Дунав до Бяло море и от Агриатическо до Черно и Каспийско море.

Траките са коренни жители на Балканския полуостров, те са неговото автохтонно население, както и славяните. Археологическите изследвания, макар и още в начален стадий, показват, че траките са имали много висока култура за онова време и са били могъщи; можем само да отбележим, че персийският цар Дарий I (син на Хистасп), който е много успешен завоевател, стигнал чак до долината на река Инд, е бил спрял от траките в похода му срещу скитите на север от Черно море и бил принуден да се върне, стигайки едва до р. Дон. Елинските историци, които са много скържави на похвали, когато се касае за чужденци, неохотно споменават, все пак, нещо за траките, за техните мъдреци, жреци, учители, певци и музиканти, царе

и воини – като Залмоксис, Орфей, Улфила, Боян Мага. Филип и Александър Македонски са набирали войските си главно от траките. За тракийските воини и конница споменава и Омир.

По-късно на Балканите идват Аспаруховите българи, които са били част от хунската орда на Атила. Можем само да споменем нещо за техния поминък по онова време: те са се занимавали главно с лов и скотовъдство. Особено са били прочути техните бойни коне – силни, издържливи и свирепи в бой, хвърляли са се като зверове върху пехотата. С такава конница Крум разби войските на Никифор, византийския император, а Калоян – войските на кръстоносците при Одрин.

Още две важни явления в историята на българите ще споменем: едното е старобългарският календар, другото – богомилството. Според изследванията на големия учен Борис Рогев старобългарският календар датира отпреди 5000 години и се различава от съвременния астрономически календар само с няколко минути. Пита се: как е възможно да се постигне такава точност в онази отдалечена епоха? Днес, при съвременното съвършенство в науката и техниката, даже за специалисти това е трудно, а за онези времена е невъзможно, т.е. необяснимо.

Богомилското учение възниква в България в 9-ти век, основано от третия син на цар Симеон – Боян Мага, когото народът дълбоко почита и за когото има много легенди и разкази. Богомилското учение за малко време обхваща целия народ, който беше обезправен, поробен, експлоатиран от царе, боляри и духовенство. Богомилството е движение, което се бори за свобода и права, в духа на Христовото учение. Християнството е разпространено на Балканите още от учениците на Христа и апостол Павел. В България то е било разпространено много преди покръстването, което стана в 9-ти век. Богомилското учение и движение възникна на основата на християнските общини, които вече съществуваха. С официалното покръстване обаче нахлу византийското влияние в България. Чрез религията византийците искаха да победят и обезличат българския народ. Богомилите бяха противници на византийското влияние, те се съпротивляваха на това поробване – оттук произтича конфликтът и борбата между официалната църква и богомилството. По-късно, когато братята Асеневи освободиха България от византийското иго, те имаха подкрепата на народа, който принадлежеше в по-голямата си част към богомилите. Поради това Асеневи, при които България достигна най-големите си граници, не преследваха богомилите и бяха силни с тяхната подкрепа. След Асеневи гонението срещу богомилите се засили много, особено при цар Борил и Шишмановци. Богомилите – това е народът. Като се засили гонението, много от богомилите избягаха от България в други страни и така разнесоха учението – като начин на живот и като отношение между хората, а не само като религиозни вярвания. На Запад богомилите приемат други имена, но там те също трябва да се борят със старите религиозни форми. Каквото и име да са носили – албигойци, катарии, бугри, квакери, духобори – това са все богомилски разклонения. Бунтът против папизма на Запад е запален от богомилите.

В 19-тия век стремителното развитие на науката я направи център на културата. Но тя трябва да изнесе тежка борба с религията, която за векове наред заемаше това място, с нейната организация и форми. Религията е ноц, науката е ден. Хората бяха зажаждали за слънце. В тази голяма

борба се създаде съвременната западна култура. Големите и бързи успехи на науката и техниката доведоха до това, че материализмът и атеизмът завладяха умовете. Обаче по закона на поляризирането – един от великите закони на Битието – в противовес на тях се появиха спиритизмът, теософията и редица още духовни движения; някои от тях представляваха възродени древни учения, идващи от старите източни култури, а други възникнаха на местна почва, като противопоставяне на грубия материализъм и свързаните с него скептицизъм и атеизъм. Тази борба продължава и днес. Това са естествени процеси на живота.

Но в началото на нашия век се роди едно ново учение, което се издига над това противопоставяне, над тази борба. Неговата поява е също закономерна – в нея намира израз един друг велик закон на диалектиката – законът за единството на противоположностите (теза – антитеза – синтеза). Новото, с което иде това учение, е новата идея за любов и братство между хората, за сближаване и обединение на народите, независимо от техните различия. С няколко думи тази идея се изразява така:

Едно човечество,
Едно отечество,
Един закон – за всички!

Това е основната идея на новото време, на новото човечество, това е бъдещето. Това е залегнало и в кодекса на Обществото на обединените народи.

Това учение се появи и разви в България от Петър Константинов Дънов. То не може да се определи нито само като философско, нито само като нравствено-етическо и пр. То има цялостен характер и тази цялостност се дължи на непосредствената му връзка с живота.

Основна идея, основен принцип в учението е Единството: единство на живота – във всички негови форми, прости и сложни, неорганични и органични, земни и космични; единство на човека и природата; единство между хората, което се крие в дълбочините на човешката природа; единство на народите, на човечеството като цяло. Оттук – много голямото значение, което Петър Дънов отдава на природосъобразния живот, на внимателното и грижливо отношение към природата и изучаването на нейните закони като главно условие за правилен, разумен живот. Оттук и голямото внимание, което той отделя на изработването на хармонични отношения между хората, на основа на работата върху себе си и развиването на всички човешки добродетели и дарби. Същата идея – за Единството – стои в основата и на изискването за развиване на социалното чувство, т.е. издигане на общото над личното, на братството и взаимопомощта над егоизма и индивидуализма, на доброто на Цялото над интересите на частите и пр.

Друг основен принцип в учението е Свободата: свободата е закон на историческото, общественото и индивидуалното развитие. Учението предполага и изработва стремеж към един естествен живот, който следва естествените природни изисквания и условия, свободен от всякакви догми и предразсъдъци – религиозни, морални, идеологически, политически и т.н.

Особено характерна черта на учението на Петър Дънов е изискването за Приложение на получените знания, принципът на единство между теория и практика, между знание и живот, между думи и дела. Това е абсолютно необходимо условие за постигане на резултати в процеса на израстване на човека и на обществото.

Цялата дейност на Петър Дънов представлява осъществяване именно на това единство между учение и живот. Той създаде едно общество сред българския народ, което в начина си на живот прилага основните идеи на учението. Преди създаването на това общество той е пътувал много години по села и градове, изучавайки живота и характера, психиката на народа, като при това е изнасял сказки за един правилен, хигиеничен, природосъобразен живот. По-късно, когато започва своята системна просветителска дейност, той държи повече от 5000 беседи и лекции, неповтарящи се, оригинални. В тях са изложени и развити философски, религиозни, нравствени и социални проблеми, а също и богат научен материал от областта на природни науки, хигиена, медицина, психология, социология, етика, естетика, педагогика, история, народопсихология, астрология, изкуство, култура и пр. Петър Дънов даде голям педагогически материал, принципи и методи за възпитание на децата и възрастните – приложен, той довежда човека до съгласие с Големия, всемирен Живот. Особено богат и ценен е материалът, който съдържа знание и методи за вътрешна работа – работа над себе си, за да се справи човек със слабостите и недостатъците, заветвани от миналото, за да бъде в съгласие с Природата, с Големия, космичен Живот. Така че, учението на Петър Дънов е една Школа за Живота.

Основен метод за работа в тази Школа е музиката. Петър Дънов е създал повече от 150 песни (мелодии и текстове), музикални упражнения и художествени музикални творби. Освен това той създаде една система от 28 упражнения, които представляват оригинален, жив синтез на мелодия, ритъм, движения и идея. Това са спокойни, плавни и хармонични „гимнастически“ упражнения, които се изпълняват от много хора, наредени в кръг, сутрин, преди изгрев и на открито, по възможност в природна обстановка. Той нарече тези упражнения „Паневритмия“, което ще рече: „В съгласие с всемирния ритъм“.

Ролята и значението, които имат в България учението и обществото, наречено Бяло братство, могат да се разберат по-пълно, ако се има пред вид дълбокото вътрешно родство между това духовно движение и богомилството, което на времето стана духовна основа на Западноевропейското Възраждане. От друга страна, неговите основни идеи за братство и единство между хората и народите добиват изключителна актуалност в съвременната епоха, когато стават проблем самото оцеляване на човечеството и съхраняването на живота върху планетата, и когато става все по-ясно, че този проблем може да се реши единствено с усилията и добрата воля на едно обединено човечество.

Бялото братство в България всъщност представлява един малък образец на бъдещото човешко общество, то е един малък опит, но може да се каже успешен, който показва, че човеците по съзнание се приближават до приемането и осъществяването на тези вечни човешки идеали: братство, единство, свобода.

София, юли 1981 г.

Съборни дни – 28 август 1981.

НАРЯД

Молитвата започва сутринта в 5 ч.:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Тайна молитва за преуспяване Делото Божие
5. Песента „Духът Божий“
6. Евангелия:
Матей – 6 гл., от 1 ст. до края
Марко – 6 гл., 1 – 9 ст.
Лука – 9 гл., 1 – 17 ст.
Йоан – 6 гл., 1 – 13 ст.
7. Беседа от Учителя: „Условия на вечния живот“, от „Сила и живот“ 1.серия, 1914.
8. Песента „Ще се развеселя“
9. Послание от брат Борис: „Пространството“
10. Песента „Фир-Фюр-Фен“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов !“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

послучай съборните дни – 28 август 1981 г.

ПРОСТРАНСТВОТО

*„Едно желае душата ми
и него винаги ще диря –
да живея в Дома Господен
през всичките дни на живота си“*

Псалом 27.

Пространството е изпълнено с живот – сегашният, миналият и бъдещият. В Пространството се пазят картините на живота. От тях се вижда как се е развивал той. Те могат да бъдат извикани и днес, и пак да се видят.

Пространството е загадка, тайна и за съвременната наука. Неизчерпаемо е Пространството. Всичко излиза от него и се връща пак в него. Човешката мисъл трябва да бъде отворена за Пространството, за да възприема онова, което иде от него. Животът и Пространството са неразривно свързани. Заради живота съществува Пространството. Изучавайте Пространството

– безграничното и вечното! От него иде към нас нещо топло, родно – „Домът Господен“... Защото нашият живот и животът на Пространството са един живот.

Пространството е сложно силово поле. Какви сили се засрещат в него? Проникването в Пространството е безкрайно. Човешката душа има това дарование, тази способност – да прониква Пространството. Колкото по-съвършен е човек, толкова по-дълбоко прониква Пространството. Животът му се разкрива във все по-голяма и по-голяма пълнота.

Ние пътуваме в Пространството с мисълта. Тя се движи със скорост хиляда пъти по-голяма от тази на светлината. По-бърза от мисълта обаче е интуицията: тя присъства едновременно навсякъде и във всичко, и чрез нея ние можем да знаем всичко мигновено.

Материалния свят ние познаваме чрез петте сетива, които имаме. Те имат дълга история на развитие. Чрез тях ни се разкрива светът на материята. Етерният и астралният свят обаче ни се разкриват чрез други седем сетива, първото от които е интуицията. Тя едва сега почва да се пробужда в човека. Ала какъв живот има да ни разкрият тези седем сетива?! – Нови светове, непознати досега. А Учителя казва: всъщност душата има 45 сетива. Безкрайни перспективи стоят пред човека.

Животът присъства в Пространството. Бога ние познаваме като Живот. Какво друго по-голямо доказателство може да се иска от това? Живот има в Пространството, и какъв пулс бие в него! Понякога този пулс е тържествен – това са празници на Природата, тъй ги нарича Учителя; това е среща на Великите Братя, които ръководят Живота. Тогава те ни изпращат своето благословение.

Животът е поверен в сигурни ръце, не се безпокойте за него. Всяка криза, каквато и да е тя, ще бъде преодоляна.

И тази година Светлите Братя изпращат своето благословение до нас и до всички човеци. Те казват: „Не се страхувайте! Бъдете смели и решителни! Ние сме с вас!“

Учениците на Божествената Школа са сред всички народи. Те работят за обединение на човечеството, за реализиране на Братството. На тях пращаме ние нашия братски привет!

„Мир ви оставям. Моят мир ви давам“, ни казва Христос.

Брат Борис
София, август 1981 г.

22 септември – начало на Учебната година 1981/82 г.

Есенното равноденствие

НАРЯД

Молитвата започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Тайна молитва (свободна)
5. Песента „Фир-Фюр-Фен“
6. Беседа от Учителя: „Необходимостта да познаваме Бога“, от „Сила и живот“ 1. серия, 1914.
7. Песента „Духът Божий“
8. Послание от брат Борис: „Учителя и Неговото Слово“
9. Молитвата на Братството („Господи, благослови Всемирното Бяло Братство...“)
10. Евангелия:
Матей – 10 гл., от 16 ст. до края
Марко – 14 гл., 3 – 9 ст.
Лука – 3 гл., 7 – 12 ст.
Йоан – 15 гл., 8 – 17 ст.
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

Посланието за тази година – Начало на учебната 1981/82 година ще бъде предговорът към „Разговорите на Ел Шадай“ – посланието, дадено за началото на Учебната 1968/69 г.: *УЧИТЕЛЯ И НЕГОВОТО СЛОВО*

София, септември 1981 г.

27 декември – Денят на Учителя, 1981.

НАРЯД

Молитвата ще започне в 5 ч. с.:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Тайна молитва – свободна
5. Евангелия:
Матей – 4 гл., 1 – 16 ст.
Марко – 13 гл., от 14 ст. до края
Лука – 6 гл., 20 – 36 ст.
Йоан – 3 гл., 1 – 21 ст.
6. Песента „Духът Божий“
7. Беседа от Учителя: „Мир вам“, от „Сила и живот“ 1.серия, 1914.
8. Песента „Махар Бену Аба“
9. Послание от брат Борис: „Той заповядва и на добрите, и на злите“
10. Молитвата на Бялото Братство
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Деня на Учителя – 27 декември 1981.

„ТОЙ ЗАПОВЯДВА И НА ДОБРИТЕ, И НА ЗЛИТЕ“

Всяко същество, като елемент от великия Всемирен живот, трябва да бъде вярно на себе си! Бъди такъв, какъвто Бог те е създал! Мисли така, както Бог те е създал! Кажу: „Аз трябва да се проявя така, както Бог ме е създал!“

Всеки трябва да изпълнява призиванието си, да бъде верен на себе си. Златото трябва да бъде злато. Среброто трябва да бъде сребро. Желязото – желязо, оловото – олово. Този закон важи и за човека. Човек трябва да знае мястото си в Големия Всемирен живот!

Всеки елемент е необходим – всеки елемент трябва да бъде верен на себе си. Всеки елемент трябва да изпълнява призиванието си! В това се изразява Единството на живота. Най-напред изпълни работата за Бога – бъди верен на себе си, после – всичко друго!

Невидимият свят

Някои отричат невидимия свят. Казвам: Как да няма невидим свят! Ние седим сега с тебе, ти слово чуваш ли? – Не! Музика чуваш ли? – Не! Картини виждаш ли? – Не! – Слагам един магнетофон, натискам едно копче

– и слово чуваш, и музика слушааш, и картини виждаш – значи, има невидим свят, но е невидим поради нашето несъвършенство.

Човечествата

Животът присъства навсякъде във Всемира! Астрономите казват: във Всемира има безброй много светове, подобни на нашия и следователно – и живот, подобен на нашия. Въпросът е: можем ли да ги изучаваме? Могат ли да общуват човечествата? Те общуват. Светлината е връзка между световите. Светлината е връзка между човечествата. И мисълта е връзка между човечествата, и чувствата. Световите се проектират един в друг. Нашата малка, хубава Земя – Анхира, както я нарича Учителя, с която ние пътуваме във Всемира и която е нашето Училище, нашата Школа, ще ни стане по-понятна, ако я изучаваме от тази гледна точка

Пространството

Пространството е “съкровищница”. Какви богатства има в него! Какво иде от него, какво остава в него – това е загадка. Тя ни се разкрива постепенно, като учим.

Кой е направил този хубав свят, в който живеем? Онзи, Който даде краски на цветята. Ние Го познаваме като Живот!

Любовта

Всички същества, от най-големите до най-малките, жадуват за Любовта! – “Хлябът наш насъщни, дай го нам и днес!” – тъй е казано в Господнята молитва.

Армагедон

Армагедон – великата битка между Доброто и Злото. Тя се подготвя от далечни времена. Учителя я нарича “Ликвидация на века”. Велики и малки същества участват в тази битка. Това и днес става. В живота ние не сме зрители, ние сме участници – ние сме сила на живота! Ние вземаме участие в неговата творческа работа.

Когато погуби Бог Содом, Авраам Го попита: „Господи, ако имаше в града сто души праведни, щеше ли да го погубиш?“ Господ отговори: „Не!“ Авраам подгължава: „Ами ако имаше 80 души праведни?“ – „Не!“ – „Ами 60 души?“ – „Не!“ – „Ами 40?... 20...10?“ Господ все казва “Не!“ Като стигна до 10, Авраам спря – това е най-малкото добро!

Битката на Доброто и Злото се решава Горе – значи: в нашата душа. И тъй, събитията не са фатално предопределени, едно бедствие може да се предотврати, да се избегне!

Възлюбеният

Един е Възлюбеният, независимо от това какво име носи, какъв образ взема, каква работа върши. Един е Той и Него ще търсиме да видим във всички хора.

Закон

“В Божиите решения обратни действия няма!“ Израил получи Божието благословение, и то няма да му се отнеме. Може да мине през големи страдания заради грешките си, но Божието Благословение ще остане. В него винаги ще се раждат вдъхновени, талантиливи, даровити хора, ще има учени, богати, силни... Яков се бори цяла нощ с ангела Божий; призори ангелът му казва: “Пусни ме!“ Яков отговаря: “Няма да те пусна, докато не ме благословиш!“ Ангелът го блъсна в хълбока и той окуца, но го благослови. И тъй, Израил винаги ще има Божието Благословение! То няма да му се отнеме.

Божите работници

В псалмите е казано: „С перата си ще те покрива, и под крилата Му ще имаш прибежище“.

“Перата“ – това са Божиите закони, които пазят човека. И пак е казано: “Защото ще заповяда на ангелите си за тебе, да те пазят във всичките твои пътища“...

Да има готовност в тебе да изпълниш Божията Воля! Като те повика Господ, кажи: „Ето ме, Господи!“

Всемирният език

Формите са език – говор. Формите са космичният език. Този език трябва да се изучава и превежда. Този език трябва да се разбира! Тъй може да се изучава Мировия живот! Това се учи в Школата на Учителя.

Молитвата

Молитвата е сила! Молитвата е изкуство! Който има това изкуство, може да постигне всичко. Като се молиш, да чувстваш една вътрешна радост! Тогава молитвата е приета.

Приятелството

В приятелството ти призоваваш Бога. Приятелството е живот с Бога. Оня, когото обичаш, ти вземаш участие в живота му, в работата му. Които се обичат, са свързани чрез творчеството. Творчеството се подхранва от Божия Дух. Божият Дух те свързва с твоя приятел. Учителят казва: “Приятелството седи по-горе от братството“. Христос казва: “Не ви наричам вече раби, но ви наричам приятели“.

Мечтите

Човек има рядкото дарование да мечтае. Това е духовно виждане – негейте го възпира!

Заминалите

Наблюдавайте хората, които се доближават до вас – в тях може да видите някои от вашите обичани заминали. Разбира се, те ще имат друг образ, други имена, но Божествената искра, по която ги познавате, ще ви подсказва кои са те.

Двата закона

Помнете двата закона! Първият закон: Люби Бога! Вторият закон: Обичай ближния си!

Това са двата велики закона.

Красотата

Красотата се придобива в мъчнотии, страдания, несгоди, лишения. В сладостите на живота човек погрознява.

Творчеството

Творчеството е послание на Божия дух! В малката лаборатория на личния живот всяко качество, всяка добродетел, всяко чувство и мисъл се придобиват с работа. Това са сили на Душата. В творческата работа има последователност – Големият всемирен живот влиза в малкия личен живот. Бога ние познаваме като Живот – тъй Бог ни се изявява.

Ясновидството

Светът на формите, организациите, имената, светът на багрите, ароматите, звуците, мислите, чувствата – това е обстановката, при която работим. Тя е преходна. Ти търси вечното зад нея – това е ясновидство.

Правдата

Никой не може да наруши закона на Правдата. Временно – да. Но във Времето тя винаги се възстановява.

Интуицията

Чрез интуицията Истината се постига мигновено. Мисълта дава само грехата. Интуицията е виждане в настоящето, миналото и бъдещето. Интуицията е виждане с всичките 12 сетива едновременно. Чрез интуицията човек може да узнае всичко, каквото поиска.

Най-хубавите часове

Утринните часове са най-хубавите. Тях трябва да посветим на Бога.

Два процеса

Два процеса се редуват в природата: единият – когато семенцето покълва и се развива, другият – когато растението влезе пак в семенцето. Това е сложно, четириизмерно движение.

Културата

Културата е преди всичко творчество – велик процес, в който Божият Дух се изявява!

София, декември 1981 г.

Брат Борис

1982.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Молитвата започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Евангелия:
Матей – 4 гл., 1 – 16 ст.
Марко – 8 гл., 33 – 37 ст.
Лука – 6 гл., 27 – 38 ст.
Йоан – 12 гл., 1 – 19 ст.
5. Песента „Махар Бену Аба“
6. Беседа от Учителя: „Езикът на гъгата“, от т. „Учение и работа“, утринни слова, 1934.
7. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
8. Послание от брат Борис: „Домът Господен“
9. Тайна молитва
10. Песента „Ще се развеселя“
11. Песни по желание
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

ДОМЪТ ГОСПОДЕН

Земното притегляне – тежестта – е мъчаливата сила, която ни гържи прикрепени към Земята, за да можем да учим. Благодарение на нея ние имаме “образ и име“, за материалния свят това е необходимо. Във Всемира има светове, където други сили действат, там земното притегляне не е необходимо, но за материалния свят... Ние благодарим за това чудесно училище, в което сме поставени.

*

Има свещени моменти в живота: Божият Дух дава един подтик – това е творчески момент. В молитвата е казано: “Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Ти слушай, бъди буден и кажи: “Ето ме, Господи“!

*

Тези, които ни обичат, образуват около нас аура, това е атмосферата, в която живеем, от нея черпим сили, тя ни крепи.

Като страдаме за нашите близки заминали, връзката с тях става още по-дълбока.

*

Работата поддържа здравето. Ученикът работи – това е творческо усилие, то поддържа действието на всички органи и системи, и тъй човек е здрав. Една космическа хармония има в него.

*

В човешкия организъм има една чудесна система от жлези с вътрешна секреция – когато те са в съгласие, човек е здрав. Техните секрети – излъчвания, чрез кръвта се предават на всички органи и тогава те функционират правилно.

*

Пазете правилото: “Не коригирай Божественото!” Живейте прост и естествен живот, ще си спестите много излишни страдания.

*

Въображението е виждане на душата. Това е виждане в настоящето, миналото и бъдещето. При това виждане пред човека се разкриват нови творчески възможности.

*

Любовта е силата, чрез която всичко може да постигне ученикът. “Винаги се радвайте, за всичко благодарете, Духа не угасвайте, непрестанно се молете.”

*

Човешкият организъм е източник на лъчи – живот специфичен, особен, характерен само за него. По това познаваме един човек, а не по името и формата. Много същества съпътстват човека. В тях е силата му, те го пазят и ръководят.

*

Кой е вашият *ближен*? Един духовен човек познава своя ближен, независимо от това дали е в този или в онзи свят.

*

Домът Господен – това е светът, в който живеем. Обичай го! Той включва в себе си всяка тревичка, всяко цветенце и птичка, снежинките и росните капки, потоците и облаците. Какъв замах и творчество на Божия Дух! – Благодарите!

Кажете: “Да живеем в дома Господен!”

*

Културата. Доколкото в човека е развито чувството за красота, доколкото той има култура. Чувството за красотата е вложено в душата, но върху него трябва да се работи, да се развива, да расте. Човек трябва да обича красотата и да я дири.

*

Паневритмията. Движенията имат магическа сила, особено когато са проникнати от чувство, мисъл и воля. Те са сила Божия, сила на Благия Божий Дух.

Веднъж след Паневритмията Учителят каза: “Ако не бяхте играли Паневритмията, положението на българския народ щеше да бъде много по-тежко.” Тогава исторически ние бяхме в най-неблагоприятното положение – във война с целия свят. И все пак българският народ излезе благополучно от това положение.

Едно духовно присъствие може да отмени и природни бедствия, защото животът е Един и центърът, който го ръководи, е Един. Мислите, чувствата, подтиците са показатели – в този сложен комплекс човек е сила Божия.

*

Братството. Братството излезе от областта на личния живот. То не е вече обществена организация, която може да бъде атакувана и уязвена, това е невъзможно. Братството е идея, мисъл, живот, то иде със самия Живот, то седи над всякакви борби и противоречия.

Братството принадлежи на Големия всемирен Живот!

Същият закон важи и за човека – и той в своя път излиза от областта на личния живот. Казано е: “Ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни“.

*

Ученикът може да се потопи във времето и да се изгуби в него, и когато е нужно, пак да се яви.

*

Търсете в живота *Необикновеното*. Вие го имате, но върху него трябва да се работи – да се развива то!

*

Не е ли чудно, че Бог и Неговите ангели построиха този хубав „кораб“, на който ние пътуваме във Всемира и който Учителя нарече “Анхира“!

Брат Борис

София, март 1982 г.

12 юли – Петровден 1982.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Песента „Духът Божий“
5. Евангелия:
 - Матей – 4 гл., 1 – 16 ст.
 - Марко – 13 гл., 14 – 32 ст.
 - Лука – 21 гл., 1 – 11 ст.
 - Йоан – 8 гл., 21 – 30 ст.
6. Беседа от Учителя: „Любовта“, от т. „Трите основи на живота“ ,
неделни, 1920/21.
(Тези беседи ще си четете през цялата година)
16. Песента „Ще се развеселя“
17. Послание от брат Борис: „Домът Господен II“
18. Песента „Изгрява Слънцето“
19. „Винаги се радвайте.
За всичко благодарете.
Духа не угасвайте.
Непрестанно се молете.“
(Тази формула ще си я препишете на чисто и ще я закачите в стаята си.)
20. Песни
21. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

Едно човечество – едно отечество – един закон!

ПОСЛАНИЕ

по случай Петровден – Празника на Учителя, 1982.

ДОМЪТ ГОСПОДЕН-II

*„Едно желае душата ми
и него винаги ще диря –
да живея в Дома Господен
през всичките дни на живота си.“*

Псалом 27:4

Великият космичен Живот ни прониква и обгръща. Ние участваме в него, ние принадлежим на него. Той е нашият живот! Ние него познаваме!

Формите на живота, които ни ограждат – това е език. Великият всемирен Живот говори чрез тях. Един учен човек разбира този език, той чете и превежда, а ние се учим от него. Науката е превод, благодарение на нея ние разбираме този език, говорим, виждаме миналото, настоящето и бъдещето. А всъщност, има само едно време – Учителя го нарича „вечното настояще“ – времето на Вечния живот.

В миналото жреците, а днес учените разчитат този език и ни дават знание, как да живеем в „Дома Господен“. Защото без това знание човек ще загуби връзката си с Големия живот, а следователно – и малкия живот. Науката се изучава в университетите, но тя се изучава и в окултните школи. Окултната наука е скритата страна на Всемирния живот, тя е неговата творческа страна. Съвременната наука не може да обясни защо великият Живот взема такава или онакава форма. Факторите, които Дарвин изтъква, не са достатъчни, за да обяснят това безкрайно разнообразие, красота и целесъобразност в природата. Една велика Разумност се изявява в нея – и тя е всемирна. Тази разумност, която ние, хората имаме, е само една искра от нея. В живата Природа има безкрайно художествено творчество. Чрез нейните форми ние можем да изучаваме великия всемирен Живот. Всъщност Животът е един, и този живот е наш живот, него като изучаваме, ние себе си изучаваме.

Преходността на формите показва, че Животът е вечен, непреходен. Евангелистът казва: „И това е живот вечен – да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си провонил“. Като говорим за Бога, разбираме Великата Творческа Разумност.

Една форма в нашия свят съществува, тя се появява, расте и се развива, защото един далечен свят във Всемира съществува, тя е израз на неговия живот. Този Живот преодолява пространството и времето – проблеми, които едва сега почваме да изучаваме.

Днес от всички се изисква усилие, учение, работа, мисъл. Мисълта е творчество. Някой твори – благодарение на това ние мислим.

Като изучаваме Всемира, ние Твореца търсим.

Молитвата е метод, чрез който ние изучаваме великия всемирен Живот. Като изучаваме него, ние себе си изучаваме.

София, юли 1982 г.

Брат Борис

Съборни дни 19 – 25 август 1982.

НАРЯД

Започва в 5 ч.сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Песента „Духът Божий“
5. Евангелия:
 - Матей – 23 гл., 1 – 9 ст.
 - Марко – 9 гл., 1 – 9 ст.
 - Лука – 6 гл., от 46 ст. до края
 - Йоан – 4 гл., 5 – 14 ст.
6. Беседа от Учителя: от книгата „Учителя говори“, гл. „Душата“
7. Песента „Ще се развеселя“
8. Послание от брат Борис: „Вие сте солта“
9. Молитвата на Данаила
10. Песента „Махар Бену Аба“
11. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
12. Песента „Фир-Фюр-Фен“
13. „Отче наш“
14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

за Съборните дни – 19-25 август 1982 година

„ВИЕ СТЕ СОЛТА НА ЗЕМЯТА!“

*„Вие сте солта на Земята.
Ако солта избезсолее,
с какво ще се осолява?“*

Матей, 5:13

Мисълта

Мисълта е, която огражда и пази човека. Чувството е вътрешна сила. На тях трябва да се разчита всякога. Те са, които пазят човека. В школата на Учителя това са отдели, които се изучават.

В 91. псалом е казано: „Който живее под покрива на Всевишного, ще пребивае под сянката на Всемогъщаго.“ Това се отнася за мисълта и чувството, които всъщност произтичат от Бога. Ще знаете, че вашият живот и животът на Бога е един живот. При това съзнание всичко можеш да знаеш и всичко можеш да постигнеш. При това съзнание ти си свободен човек.

Бялото Братство

Бялото братство не е никаква външна обществена организация. То е един велик Живот, който може да се изяви при всички условия. Онези, които имат този живот, принадлежат към Бялото Братство. Тъй че, Бялото Братство като форма може и да не съществува, но то е навсякъде и може да създаде форми, когато и където иска. То е Идея и следователно е неуязвимо.

Човекът

Човекът е елемент на Божествения живот и като такъв той е необходим, какъвто и да е. И където е необходимо, този елемент присъства. Той влиза в съединение с други елементи и Божественият план се реализира.

Работата

Важното, същественото във всяка работа е творчеството. Даже и когато човек извършва най-обикновената работа, създава своята ежедневна обстановка, той извършва пак творческа работа, в която расте и се развива. Човек е творец във всичко, което върши съзнателно или несъзнателно.

Любовта

Помислете само в колко много образи ви се изявява любовта! Каква красота и сила внася в живота! И благодарете на Бога! Образите са много, но Любовта е Една!

Мирът

Кажу си: „Моето щастие се покои на здрава основа“. Погледни небето и се усмихни! – Ще имаш Мира...

Душата

Душата е Божествена – Душата принадлежи на Бога. Щом ти се е изявила, ти не можеш да не я обичаш. Всъщност, ти като обичаш Душата, Бога обичаш.

Растенията

И у растенията има симпатия и антипатия. И на тях им е приятно или неприятно да са близко или далече едно от друго. Днес това се изучава в науката, това е отдел в новата биология. Древните жреци и учени са познавали тази наука и са я използвали.

Животът

Животът е космичен. Той е един, но изявленията му са различни. Това е великата наука, която се изучава – какви форми взема Животът на всевъзможните небесни тела, при различни условия.

Животът ни се разкрива чрез светлината.

Молитвата

Чрез молитвата – чрез свята мисъл, ние се ограждаме и пазим.

Молитвата е висша магия. Чрез нея ние призоваваме Невидимия свят – Висшия свят – да ни пази и закриля, да ни съдейства. Мислите и чувствата са съдове; от нашите мисли и чувства зависи какъв живот ще призовем, какво ще призовем от Големия живот. Външните форми, в които ще го облечем, може да са еднакви, да си приличат, но съдържанието е различно. Животът е важен. Ти срещаш в живота много характери и образи, сходни, прилични на твоите любими майка, баща, брат, приятел, възлюблен, и ти пак ги обичаш. Чрез тях твоите любими ти се изявяват. Следователно, те живеят.

Животът е вечен! „За всичко благодарете!“

Мисълта и чувството

Една хубава мисъл, едно хубаво чувство – те ни свързват с Възвишения свят, те са крилете, с които летим във Всемира.

Помни:

Твоят живот и Великият всемирнен живот са един живот!

Гледай на малкия живот, както на Големия – това да определя отношението ти към него. Тогава ти си свободен!

Бог ни съпътства, огражда и пази. Той ни учи чрез своите ангели и светии.

„Да бъде благословено Името Божие от века и до века...“

Брат Борис

София, август 1982 г.

22 септември – началото на Учебната година 1982/83.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на живота“
4. Песента „Фир-Фюр-Фен“
5. Евангелия:
Матей – 25 гл., 1 – 13 ст.
Марко – 9 гл., от 18 ст. до края
Лука – 6 гл., 20 – 38 ст.
Йоан – 8 гл., 12 – 20 ст.
6. Беседа от Учителя – по избор, каквато имате
7. Песента „Ще се развеселя премного заради Господа“
8. Послание от брат Борис: „Двата пътя“
9. Песента „Венир Бенир“
10. Молитвата на Данаила
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

ДВАТА ПЪТЯ –

*Пътят на външните постижения и
Пътят на вътрешните постижения*

В образния език на Евангелието тези два пътя са представени като „Марта“ и „Мария“. Марта се оплаква на Христа, че Мария не ѝ помага при толкова много гости, седи при него и слуша Словото Му. Христос отговаря: „Мария избра добрата част и тя няма да ѝ се отнеме“.

Ежедневните грижи и тревоги заглушават Тихия глас. Човек трябва да има часове, през които да се освобождава от тях. Това са часовете на молитвата. Тези часове вие трябва сами да си ги изберете и да ги спазвате. Това са свещени часове. Как ще чуваш ти Божия глас в този гам*(гуал. – шум, врява) на ежедневието? Трябва да се научиш да излизаш от него.

Човекът е елемент на Божествения живот и като такъв принадлежи на него. Почитай и уважавай човека такъв, какъвто е. Ти не можеш да го измениш. Златото ще си остане злато, среброто – сребро, желязото – желязо; ти трябва да знаеш на какво в тях да разчиташ – това е разумност.

Учението на Христа и учението на Учителя в какво седят? Да живееш с Бога. Това е Пътят на ученика. Човек трябва да посвети живота си, за

да изучава това изкуство. Питат: кои са Белите Братя? Всички, които живеят с Бога и са едно с Него, са Белите Братя. Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме“, и веднага добавя „Ала Отец ми е по-голям от мене“. Дъждовната капчица и водата в океана са една вода.

Добрите мисли и чувства ограждат и пазят човека. Те са сила Божия! Чрез тях Бог присъствува в нашия живот. Бога призоваваме ние чрез тях. Когато постигнем това изкуство, ще имаме един живот с Бога! Ще бъдем свободни, и ще знаем всичко, което ни е необходимо.

Добрите мисли и чувства са броня, тя пази ученика. В псалма е казано: „Който живее под покрива на Всевишного, ще пребивае под сянката на Всемогущаго“. Това изкуство се изучава в школата на Учителя. То е важно за здравето. Кръвта в организма се движи по кръвоносните съдове. Някои от тях са капилари – съвършено тесни, механичното налягане чрез сърцето не е достатъчно да движи кръвта в тях; следователно има и други фактори – електрични и магнетични течения, които движат кръвта, те карат и самите кръвоносни съдове да пулсират; това пулсиране е в зависимост от мислите и чувствата! Създава се силово поле – от него зависи здравето. Този проблем е важен, той трябва да се изучава! Необходимо е школа – такава създаде Учителя.

Казваме „Бог“. От тази идея днес се страхуват и се борят с нея. Това е неразбиране. Ние сме живот на Бога! Тъй ще гледате и на всяко същество – то е елемент на Цялото! Всички живи същества са изявление на Божия Дух. Човекът е най-съвършеното от тях тук, на Земята. И какво велико разнообразие има в това изявление! Едни изявяват Божия живот чрез слово – писатели, поети, оратори, други – чрез музика, други – чрез рисунък в картини, трети – в движения и танци, други – в строителство. Учителя е дал формулата: „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно“.

Христос казва: „Мир ви оставям, моят Мир ви давам“. Пазете часовете на Мира – те са свещени! В тях ще чуете Тихия глас.

В часовете на молитвата човек прави връзка с онези, които обича и които го обичат. Тъй ние си помагаме.

Молитвата е работа!

Учителя е дал една древна формула: „ИХРИШ БЕН РУТ“. От най-древния език превеждаме така: „КЪДЕТО МЕ ИЗПРАТИ ГОСПОД, ТАМ ОТИВАМ“.

Брат Борис

София, септември 1982 г.

27 декември – Денят на Учителя 1982.

НАРЯД

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Формулата: „Едно желае душата ми, и него винаги ще гиря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си.“
5. Молитвата на Светлината (Молитва на ученика: „Господи на светлината...“)
(Тази молитва всички трябва да я научат!)
6. Тайна молитва
7. Евангелия:
Матей – 13 гл., 33 – 43 ст.
Марко – 6 гл., 35 – 45 ст.
Лука – 6 гл., 20 – 38 ст.
Йоан – 15 гл., 1 – 13 ст.
8. Беседа от Учителя – по избор от вас, каквато имате.
9. Песента „Духът Божий“
10. Послание от брат Борис: „Великата Магнаурска школа“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

Нарядът се изпълнява по свобода – не е задължение!

ПОСЛАНИЕ

ВЕЛИКАТА МАГНАУРСКА ШКОЛА

*„И това е живот вечен – да позная Тебе,
Единаго, Истиннаго Бога и Христа,
Когото си проводил.“*

Йоан, 17:3

От дълбока древност в Цариград е съществувала великата Магнаурска школа, основана по образец на древните школи в Елада. Тук се е съхранявало Знанието – като светиня – от жреци предани и верни, защото Знанието е Сила, и ръцете, които ще го пазят, трябва да бъдат чисти! ... В школата са се приемали само синове на царе и боляри, на жреци и сановници. Изучавали са се историята, изкуствата, науката, религията и най-вече – езици и писменост, древна и съвременна. Науката за здравето, за небесните тела и пророческите науки са били на особена почит. Строителството също е било на преден план. Отглеждането на растения и животни също е било важен отдел в школата. Военното изкуство – също, но само за избрани хора, когато е определяло пътя им.

Ролята на великата Магнаурска школа е била голяма. Писмеността тогава е била рядко нещо и знанието се е обличало в легенди, митове, предания, в религия. И ако нещо знаем за тогавашното знание, то е от тях. Великата Магнаурска школа е била Академия – най-висшият учебен институт, и да го завърши някой е било голяма чест. Учениците са се допусkali след най-строги изпитания. Някои от нашите царе са следвали в тази Школа. Цар Борис, цар Симеон и синовете му Иван, Петър и Боян са следвали в Магнаурската школа. Естествено, тук те са се срещали и са общували с ученици от близки и далечни страни. Така са се предавали знанието и опитът. Така е било винаги, така е и сега!

Легендата казва – а може би и историята, – че цар Симеон се е отказал да влезе в Цариград, след като го е обсадил по суша и по море, защото ключовете на града му били поднесени от патриарха Николай Мистик – негов учител от Магнаурската школа. Дали е легенда или история – това е образец на постъпка, достойна за ученик, рядка в историята! Тя изразява почитта и уважението на ученика към Учителя. Тъй трябва да бъде!

Иван, най-големият син на цар Симеона, познат сред народа като свети Иван Рилски, също е следвал Магнаурската Школа. Имал е голяма култура за онова време. Той е трябвало да заеме престола, а не Петър. Но понеже боярите са били под влиянието на Византия, той не е приел да стане цар и се е оттеглил в Рилската пустиня. Цар Петър е търсил среща с него, защото му е бил брат и защото е искал да сподели въпроси по важни държавни работи. Но Иван не е бил доволен от неговата политика с Византия и затова не го е приел. Втори път търси среща цар Петър – и Иван приема само да се видят от два съседни върха в Рила – Мальовица и Еленин връх. Запалили двамата два огъня – в знак, че добрите чувства се пазят. Това е било далновидност, жертва, за да не се яви раздвоение в царството. Преданието разказва, че димът от огъня на Иван Рилски отивал право нагоре, а този от огъня на цар Петър се влachel по земята... – образ и художествен, и верен.

Боян Мага – това е третият син на цар Симеона, най-малкият. Той също е учил в Магнаурската Школа и я е завършил с отличие. Бил е посветен в Знанието! Направил е там и големи връзки с ученици от всички страни. Не може да не се допусне, че в Магнаурската школа са се учили и ученици от Израил, от Ерусалим, от близкия и далечния Изток, и че с тях Боян Мага е завързал приятелство. И през ваканциите, естествено, заедно с тях е посещавал светите места, където е живял и проповядвал Христос. И какво е намерил там? Останки от древните християнски общини, отшелници и постници, които са се подвизавали, учени, философи и жреци, прогължители на древните традиции. И най-важното: Боян Мага се е запознал с есеите, които са имали колонии около Мъртво море, в Кумран. Не може той да не ги е проучил, да не е живял с тях! А може би е имал и съученици от тях в Магнаурската школа? Кумранските ръкописи, намерени напоследък в пещерите край Мъртво море, подсказват такава връзка. Като сравняваме уставите на есейските общини, които се съдържат в тези ръкописи, с богомилското учение и организация, намираме много общо! Защото много от правилата на богомилите за живота приличат на есейските. Също, който е разглеждал уставите на католическите манастири в Европа и кумранските ръкописи, ще разбере откъде са взети първите – кръстоносците донесоха на Запад това учение.

Може би там у Боян Мага се е родила и формула идеята за богомилството – като средство да се спаси българския народ от византийското влияние, което води към претопяване и обезличаване – да се спаси чрез истинското учение на Христа. Християнството е било в нашия народ преди официалното покръстване на българите, което беше повече политически акт. Именно то е послужило за основа, на която да стъпи богомилството, именно него е имал пред вид Боян Мага. Той е прозрял истинското значение на Христовото учение, обединяващо и примиряващо народите в едно братство: „Не ви наричам вече раби, но вас ви наричам приятели...“

Ето какво трябва на човечеството и днес, и то иде неотменно. Братството иде вече, а следователно – и Мирът!

Боян Мага е познавал, естествено, и тайната Школа в родината си, която е пазела знание древно – много култури са взели участие в него – и е имала календар по онова време още, много древен, който се е различавал от сегашния само с няколко минути. (Този въпрос разви наскоро Борис Рогеv и издаде изследванията си.) В древноста знанието се е прикривало зад яките стени на храмовете и манастирите, защото то е богатство и сила.

Богомилското учение е създадено от Боян Мага – поп Богомил е бил само разпространител. Това е учение за един прост живот в духа на Христа, затова то е преди всичко школа, а не само вяръване. Богомилите са учили народа не само в какво да вярва, но и как да живее. Пътуващи апостоли-богомилци, „свършени“, са учили народа как да живее, как да устройва дома си, стопанството си, как да пази здравето си и как да се лекува. Затова народът ги е приемал лесно и всеотдайно. Много монаси и свещеници от нисшето духовенство са приемали богомилството и са го проповядвали и живеели, а нисшето духовенство е било от народа и с народа. И като имаме пред вид, че в онова време нисшето монашество в манастирите е достигало огромни размери, то влиянието на богомилите е било също много голямо. Но висшето духовенство е преследвало богомилите, защото е било под заповедите на Византия. Борбата е била голяма, тя не е била само борба за вяръвания, а за живот и свобода.

Богомилите са приемали жената наравно с мъжа. Това за пръв път се случва – до туй време жената е била отстранявана от всякакъв обществен живот и просвета. Сега жената е поставена наравно с мъжа – това е новото, което внасят богомилите.

Братята Асеновци, които се облегнаха на богомилите, освободиха България от византийско робство. Иван Асен II също пазеше богомилите, те бяха неговата сила. Само царете, които бяха поставени от Византия и бяха под пълно нейно влияние, преследваха богомилството. Но богомилите показаха силата си, поеха мъченическия кръст и го изнесоха достойно. Мнозина загинаха мъченически, други мнозина избягаха в чужбина, в далечни страни, и пренесоха богомилското учение. Там то получи различни имена; и то подготви и предизвика Възраждането на западните народи.

С настъпването на турското владичество, понеже богомилите бяха всред народа, останаха скрити в него и тъй поддържаха духа му през дългото, двойно, петвековно робство. Благодарение на тях българският народ оцеля!

Богомилството е приложение на учението на Христа – богомилите са се стремели към прост и чист живот в духа на Христа. Благодарение на

това те са издържали епохата на обезправения, поробен човек. Богомилското учение запази българския народ от претопяване и обезличаване.

*„Не ви наричам вече раби,
защото робът не знае що върши господарят му.
А вас ви наричам приятели,
защото всичко, що чух от Отца си, явих го вам.“*

Подобен процес, както разделението на Римската империя на Източна и Западна, се извършва и днес. Паралел има – без да има повторение, същите закони и сили действат и сега.

Братството съпътства живота като идея и като такава то е неузвимо!

Когато има условия, всякога могат да бъдат създадени форми.

*„И това е живот вечен –
да позная Тебе, Единаго,
Истиннаго Бога
и Христа, Когото си проводил.“*

Брат Борис

София, декември 1982 г.

1983.

1 януари, Нова Година

НАРЯД

5 ч. сутринта:

1. Песента „Ще се развеселя премного заради Господа“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. 23. псалом
5. Песента „Духът Божий“
6. „Отче наш“
7. Послание от брат Борис: „Изворът на Доброто“
8. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

През тази година ще мислите положително и ще храните добри чувства! Мисълта и чувствата са космична сила – включете се в нея! Тя е Силата! Човеците са братя, дошло е време да си подадат ръка и да живеят в мир! Отсега лозунгът е този:

Едно човечество! Едно Отечество! Един закон!
Мирът иде на Земята!

Обични братя и сестри, честита Новата 1983-та година!

Брат Борис

ПОСЛАНИЕ

Обични братя и сестри, споделям с вас един малък спомен с Учителя.

ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО

Въздушните нападения над столицата следваха едно след друго. Градът беше разрушен, опожарен, обезлюден. Голямата бомбардировка на 10. януари довърши всичко. По всички шосета от София – плътни тълпи народ, бягаха.

Бяхме с Учителя на поляната на Изгрева. Беше мрачен ден – мъгли, пушеци, гъжд. Учителя дълго мълча, после рече: „Тук няма вече условия да поддържа човек връзката си с Бога. Да излезем!“

Организирахме за някой ден отиването до Мърчаево, където брат Темелко беше предоставил къщичката си на Учителя – скромна селска къщичка, в подножието на стръмен склон; тук Слънцето изгряваше два часа по-късно. Вода нямаше наблизко. Учителя огледа обстановката, спря се напред пътеката

и каза: „На това място има вода“. Разкопахме – излезе малко водичка. Като я каптирахме – струйка, колкото малкото пръстче на ръката. Учителя нарече чешмичката *Изворът на Доброто*. Идеята е тази: не пренебрегвай и най-малкото благо.

Като завършихме чешмичката, Учителя даде тази малка молитва:

„Господи, готов съм да изпълня Твоята Воля,

която движи всичко живо в света.

Ако намеря благодат пред Тебе,

нека почувствам радостта Ти,

в името на Твоята Любов, Мъдрост и Истина.

Господи, тури ме в огъня на Твоята Любов!

Какво искаш да направя за възтържествуване на Твоето Царство

и за осветяване на Твоето Име на Земята?

Господи, научи ме да мисля за моите братя и сестри тъй,

както Ти мислиш за тях! Амин“

Брат Борис

София, януари 1983 г.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на живота“
4. Тайна молитва
5. Молитвата на Светлината („Добрият път“)
6. Евангелия:
Матей – 13 гл., 1 – 9 ст.
Марко – 4 гл., 3 – 9 ст.
Лука – 7 гл., от 36 ст. до края
Йоан – 16 гл., от 23 ст. до края
7. Беседа от Учителя – по избор на ръководителя
8. Песента „Духът Божий“
9. Послание от брат Борис: „Живот вечен“
10. Песента „Фир-Фюр-Фен“
11. Братски песни („Братство, единство“ и др.)
12. „Да се прослави Бог...“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

По случай Духовната Нова година

ЖИВОТ ВЕЧЕН

Във Великия космичен Живот разменна монета не са парите. Награда за всяко дело са душите. Свършиш една работа – изпратят души да те възнаградят. Тъй ти растеш, укрепваш, връзката ти с Великия всемирнен Живот се усилва.

Във Всемира пътуват велики Същества. Те имат мисия, работят. В нашия свят те могат да донесат благословение, но могат да донесат и нещастие, и страдание. Те разполагат със сили – много души са на тяхно разположение. Само с присъствието си те могат да извършат големи промени. Те могат да се явят и като епидемия, като болест, но могат да донесат и благополучие. Като изтече времето им, те отминават по своя вечен Път... После пак могат да се явят – има ритъм ...

Животът е космично явление. Въпреки неговото безкрайно многообразие, в него има единство. Той не може да бъде изолиран от Цялото. Той не може да бъде затворен и ограничен само в едно небесно тяло! Във Всемира няма точка, където Животът да не присъства!

Ние се удивляваме на величието, разнообразието и единството на Живота.

В Писанието се споменува за Енох. Енох не е човек. Енох – това е Божественият живот в човека. Трябва да знаем кога и как ще се яви той. Чрез образа на Енох са засегнати най-трудните проблеми на живота – проблемите за доброто, злото и страданията.

Във Всемира Животът присъства навсякъде. Той прониква всички условия, създава безброй форми; всъщност той си създава и условията.

Животът не се изявява само в материалната природа; има и друга природа, за която още нямаме сетива. Човешките теории – дарвинизъм, материализъм, социализъм – са детински теории.

Във всички, които обичаме и които ни обичат, трябва да виждаме своя Възлюблен. За Него сме дошли ние на Земята! Него търсим. ... Целувката е тайнство – свещеноедействие. Казано е: „целование свято“! Любовта не търпи никакво ограничение, никакво насилие. Тя изисква свобода и сила!

Сега иде братството на човечествата! Тази идея е заповядана днес: **МИР И БРАТСТВО!**

Човечеството е готово вече да я изпълни!

НЕ войни и унищожения, а МИР иде на Земята!!

Брат Борис

София, март, 1983 г.

12 юли – Петровден 1983.

НАРЯД

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Песента „Духът Божий“
5. Евангелия:
Матей – 20 гл., от 20 ст. до края
Марко – 14 гл. 1 – 9 ст.
Лука – 24 гл., от 36 ст. до края
Йоан – 15 гл., цялата
6. Песента „Ще се развеселя“
7. Беседа от Учителя: „Житното зърно“, от „Сила и живот“ 1.серия, 1914.
8. Песента „Имаше човек, проводен от Бога“
9. Послание от брат Борис: „Живот вечен“
10. Песента „Ти си проявената любов към мене, Господи“
11. Песента „Гласът на живия Господ“
12. Да се изпеят и песни по желание („Мусалла“, „Вяра чиста“, ...; да се завърши с песента „Свобода е потребна за душата“)
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“
14. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Петровден – 12 юли 1983 г.

ЖИВОТ ВЕЧЕН – II

Целият този чуден мир около нас, цялата жива Природа: тревички, цветя, животни, човеци – мир вълшебен – това е Отец. Кажу: „Господи, благодаря Ти за всичко, което си ми дал и си ме научил!“!

„Аз и Отец ми едно сме, ала Отец ми е по-голям от Мене.“ – В това седи Учението на Христа – Учение за вечния Живот.

Любовта

Любовта не подразбира милувки и прегръдки. Тя е връзка между две души и тази връзка е Бог. Казано е: „Ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни“.

Търсете най-простото разрешение на жизнените задачи. Това спестява сили и време, и гарантира успех.

Благоприятни и неблагоприятни центрове

Човек трябва да бъде разумен, в живота има опасни места. Животът е една електрическа централа, много опасна. Приближаваш до някой център, пише: „Лековита вода“ – чувстваш се освежен, умората изчезва... Срецаш човек – изчерпва те, чувстваш се ограбен, срещаш друг човек – придава ти, обогатява те.

Човекът е слово в Мировия Говор. Бъди внимателен към него! Не обиждай никого, и нито най-малкото същество, нито една тревичка гаже! Това е твоето отношение към Големия живот! Всяко цветенце, всяка тревичка имат служба в Него и те я изпълняват, съзнателно или несъзнателно – колко повече човекът! Колкото на по-висока служба е човекът, толкова отговорността е по-голяма!

Законът на красотата

Според твоята мисъл, според твоите чувства и постъпки е и твоят образ – твоята красота.

Една мисъл, която ти изпращаш във Всемира – чрез нея ти говориш. Внимавай какво изпращаш! Мисълта ти трябва да бъде светла, Божествена!

Знай: има полезни растения, има и отровни растения. Ти какво искаш да бъдеш?

Звуци изпълват Пространството. Това е музика. Говор! Бъди в съгласие с живота във Всемира – това е Божият живот, т.е. твоят живот! Слушай и се учи! Ти си ученик – Това е Смирът на Живота!

Всемирният говор

Топлината, която излиза от човека, е говор. Формите, багрите, движенията – това е говор, чрез тях мировият Живот се изявява. Песните на птиците, ароматите, багрите на цветята, въздухът, минералите, водите, речта на човека – това е мировият говор. Божият Дух говори. Ние изучаваме този говор.

Тихият глас

Животът изпълня Всемира. Ние казваме „пространство“ – за Живота говорим.

Светлината във Всемира е „тихият глас на Бога“ – него слушайте! Много гласове може да чуваш – води се само от Тихия глас. Гледай Него да долавяш!

Сила и Живот

Тази светлина, която иде от звездите, която преодолява пространството – какво носи тя? Сила има в нея! Със силата върви и животът. „Сила и Живот“ – това е същественото!

Истината

„Да живеете в Христа и Христос да живее във вас“ – това значи да носите постоянно Истината. „Аз съм Истината“.

Всемирният живот

И най-далечните светове на Всемира са достъпни за нас. Чрез природата – чрез растенията и животните – всемирният Живот става достъпен за нас. Чрез тях ние го познаваме. Малкият живот за големия Живот говори. Безкрайно малкото говори за безкрайно голямото... „Велик е животът на нашата гуша.“...

Скептикът казва: „Няма Бог“. Че ти във Бога живееш! Няма точка във Всемира, където Бог да не присъства! Мнозина се гордеят с това, че не вярват в Бога и с гордост се наричат „скептици“...

Бога ние познаваме чрез живота – „Аз съм Пътят, Истината и Животът“...

Страданията

В страданията човек възкръсва, достига Истината и Свободата. Сладостите съкращават живота. Страданията и несгодите про дължават живота. Радвайте се и на страданията, и на радостите.

„Домът Господен“

Хубаво е при тебе да има душа, която обичаш и която те обича. Чрез нея Големият живот се извява – „Домът Господен“. „Едно желае душата ми и него винаги ще дуря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“

Работата на Природата

Природата е работила милиарди години, докато създаде елементите. Какво е вложила тя във всеки от тях – това е тайна. Водата, въздухът, скалите, почвите са условия да се яви Животът. Милиарди години е взело на Природата докато приготви тези условия. Това не е игра на случая – разумни Същества са работили, работят и сега. Какво влагат те в тези условия? Това изучаваме ние сега.

Художествената литература

Какво голямо богатство е вложено в нея! Но малцина са, които умеят да четат...

Споменът

Кой може да ти отнеме онова, което вече си преживял? Сила има в спомена, от нея можеш всякога да черпиш. Това, което си преживял, не се губи. То върви с тебе и ти дава сила.

Изкуство

Ние имаме едно изкуство, което сме изучавали в школата на Учителя: където и да бъдем, да сме полезни на всички!

Добродетелите

Добродетелите правят човека устойчив. „Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“ Няма ли ги тях – на такъв човек не можеш да разчиташ.

Зазоряване

Иде дългоочакваният МИР на Земята!

Превръщанията

От камъните произлезе водата.

От водата произлезе въздухът.

От въздуха произлезе етерът.

От етера произлезе чувството.

От чувството произлезе мисълта.

Принадлежим на обширен, безграничен свят – Един е Той!

Славянството

Бъдещето е на Славянството! Траки, българи, славяни – това е един народ!

Богомилството

Идеята за Братството и Любовта в нашия народ иде от Богомилството – първоначалното християнство. „Не ви наричам вече раби, а вас ви наричам приятели“... Основа на Богомилското учение е Братството!

Боян Мага е живял в общините на есеите край Мъртво море. В Магнаурската школа в Цариград, където е следвал, той е имал приятели есеи. С тях е отишъл в Израил, препоръчали са го в техните общини...

Богомилското учение е Учението на Христа, приложено в живота!

Учението на Христа и днес работи за обединението на Човечеството в едно велико Братство! Христос казва: „Аз ще бъда с вас до скончанието на века“...

Славянството е Любов – Бъдещето е на Славянството!

Новата Култура е култура на едно обединено Човечество!

Епохата на крайния индивидуализъм премина вече – и той направи своя принос. Западът залязва! Свърши се дългата нощ! На Изток се зазорява!

Братството на Човечеството – това е Новото днес!

Учителят донесе знанието за Новата Култура! Човечеството възкръсва!

Няма да загине Човечеството!

Брат Борис

София, юли 1983 г.

Съборни дни 19 – 22 август 1983

НАРЯД

Някой ме попита: „Кой е Господар на Земята?“

Казвам: Бялото Братство! Всемирното Бяло Братство владее всички небесни тела. То не е човешка организация!

Нарядът започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва

2. 91. псалом

3. Молитвата „Пътят на живота“

4. Песента „Махар Бену Аба“

5. Евангелия:

Матей – 13 гл., 1 – 9 ст.

Марко – 11 гл., 1 – 11 ст.

Лука – 5 гл., 1 – 11 ст.

Йоан – 12 гл., 1 – 8 ст.

6. Беседа от Учителя: „Силите на Природата“, мл.клас, 1923.

7. Песента „Фир-Фюр-Фен“

8. Послание от брат Борис: „Правдата“

9. Песента „Ще се развеселя премного“

10. „Отче наш“

11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

12. „Мисли за всеки ден 1983/84“ – да се разгадат за 19., 20., 21., 22. август

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

за Съборните дни – 19-22 август, 1983 година

ПРАВДАТА

Духовният свят е извън времето и пространството! Той се разкрива на душата. Тя има сетива за Него. В школата на Учителя се развиват тези сетива. В духовния свят ученикът навлиза постепенно. „И това е Живот Вечен!“

Свръхчовеците и Синове Божии

Свръхчовеците работят за своето усъвършенстване. Преодоляват мъчнотии, водят борба, побеждават враговете си. Синове Божии служат на друг закон: „Любете враговете си! Молете се за онези, които ви гонят!“ „Враговете“ – това е въплъщение на вашите мисли и чувства. Враговете ви са за съжаление! Голяма е тяхната трагедия! Сега другояче ще посрещате изпитанията.

Христос беше гонен от фарисеите и упрекван от учениците си. На Петър Той каза: „Махни се от мене, Самана!“, тоест: изключете злото от ума си! Като погледнете човека, да виждате, че Бог живее в него! Бог царува! „Той заповядва и на добрите, и на злите!“

Тихият глас

Светлината е тихият глас на Бога. Него слушайте! Слушайте го! Тази светлина, която изпълня Всемира, която прониква и преодолява Пространството – какво носи тя в себе си? Какво е скрито в нея? Мировият Живот трепти в нея!

Условията

Природата е работила милиарди години, за да приготви условията на Живота – да създаде Елементите – водата, въздуха, скалите – за да може да се изяви Животът. Какво е вложила в тях, и в какви количества – Разумни Същества са пресмятали това и са ръководили тези процеси!

Изучавайте условията – Живота на Бога!

Собствеността

Собствеността ограничава. Обичаш ли свободата – не търси собствеността!

„Шапка-невидимка“

Тъй хармонично да се приобщаваш към средата, тъй да се приобщиш към всичко около тебе, че да не се отличаваши. Твоето присъствие да създава една приятност на всички – а ти да си невидим...

Колцина виждат Христа? Но той казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“!

Бъдещето

Един ден, като дойде свършекът на света, хората ще се пръснат в Пространството като камъните в планината. Само онези ще бъдат запазени, които са облечени в грехата на Надеждата, Вярата и Любовта! Сега светът преминава най-важното преобразуване – едно коренно преустройство! Бог прави Нов свят! Всички човеци помагат в тази работа! Всеки може да тури поне един камък от Любов!

„Сега е краят на Века! Свърши ли се този век, хората ще вдигнат бели знамена! Ще дойдат до границата на Царството Божие! Ще кажат: „Да живее Любовта! Да живее Мъдростта! Да живее Истината!“ Хората ще си подгат ръце, ще живеят в мир и любов, в братство и свобода! Идва една епоха, за която хората не са и сънували! Те ще бъдат толкова добри, че няма да искате да напуснете Земята! Като дойде това време, сами ще видите!

Това, което ви казвам, ще бъде! Ще го проверите! “ (Учителя)

Брат Борис

София, юли 1983 г.

22 септември – началото на Новата Учебна година 1983/84.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на живота“
4. Песента „Махар Бену Аба“
5. Евангелията:
Матей – 20 гл., от 17 ст. до края
Марко – 13 гл., 1 до 13 ст.
Лука – 11 гл., 1 до 4 ст.
Йоан – 1 гл., 14 – 28 ст.
6. Слово от Учителя: „Синове на възкресението“ от „Сила и живот“ 10. серия, 1928 (или беседа, която имате под ръка)
7. Песента „Духът Божий“
8. Мисли на ученика – брат Борис
9. Песента „Аин Фаси“
10. Размишление!
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

МИСЛИ НА УЧЕНИКА

Мисълта е всемирно явление. Също и чувството. Те принадлежат на всемирния Живот.

*

„Опитайте се да турите мелодия на следните думи:

Дръж правия път в живота!

Каквато и да е скръбта ти, ти дълбоко я скрий.

Скръбта си тежка ти само на Бога кажи.

*Тя плод богат ще ти даде –
тогава на всички я покажи.“*

Учителя

*

Във Тебе живеем, Господи!

Във Тебе живеем, Боже мой!

От какво има да се боим?!

*

Всичко говори за безкрайната Любов на Бога към нас. „Боже, благодарим Ти за всичко, което си ни дал и си ни научил!“ „Изяви ни се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“

Все Тя е. Все Тя е – Любовта. Вечната и святата. В неизброими образи се явява Тя.

Познаваме Я!

Вечната и Святата!...

*

Има един безмълвен език – на Делото! Него всички разбират.

*

Много въпроси седят пред човека. Какъв отговор ще им даде? От тези отговори зависи и какви условия ще му се дадат. Човек сам подготвя пътя си.

*

Миналото не е безвъзвратно отминало. То пребъдва всякога. И когато му дойде времето, ще стане настояще.

*

В онези далечни времена, когато не е имало още писменост, преживяното се е предавало чрез легенди, приказки, песни. Тъй паметта е запазила всичко. После е дошла писмеността. Действителността и Мечтата са вървели ръка за ръка.

*

Великата Разумност! Ние се възхищаваме от Нея, в неизброимите ѝ изявления. Тя говори и пее, Тя се изявява в багри и образи, в движение... Красота неизразима! Прелест неизказана!

*

„Господи, благодаря Ти за всичко, което си ми дал и си ме научил!“ Казвайте си често тази формула – може на ум, може гласно, може да я изпеете.

*

Земята е обгърната от енергия на хиляди километри височина, както от атмосферата. Тази енергия е фина, етерна, тя подхранва мислите и чувствата – без нея не бихме могли да мислим и да чувстваме. Антени за тази енергия са умът и сърцето. Върху тях трябва да се работи, за да могат те да се ползват от нея. Без тази енергия не може да има никакво творчество.

*

Какво е Братството? Всички, които живеят в Господа и вършат Неговата Воля, те са Братството.

*

Земното притегляне – то е едно чудно явление! То поддържа реда и порядъка в природата. Помислете само върху него! То прониква и най-малката частица, то обединява и свързва всичко. То е израз на Единството в природата – невидимата Ръка, която всичко гържи.

*

Новата култура – това е културата на обединеното човечество. Братството – това е бъдещето на човечеството. Премина ерата на крайния индивидуализъм – това беше културата на Запада; тя свърши своята работа. Мирът иде на Земята – „Новият Ден“. Зазорява се вече!

Брат Борис
София, септември 1983 г.

27 декември – Денят на Учителя, 1983.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Евангелия:
Матей – 25 гл., 1 – 13 ст.
Марко – 14 гл., 1 – 9 ст.
Лука – 21 гл., 1 – 4 ст.
5. Песента „Духът Божий“
6. Беседа от Учителя: „Кротостта и смириенето“, 1920.
7. Песента „Махар Бену Аба“
8. Послание от брат Борис: „Пределът“
9. Поздравлението на богомилите: „Словото на Живота пазим!“
Богомилите са и днес, и всякога!
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“
11. Братски песни, по желание

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

ПРЕДЕЛЪТ

мисли на ученика

*„Едно желае душата ми
и него винаги ще диря –
да живея в Дома Господен
през всичките дни на живота си.“*

Пределът

Всеки организъм расте до определен размер. Достигне ли го, започва обратният процес – разпадане. Този закон важи за всички явления на живота. Той важи както за организмите, за органическите форми, така и за обществата – държави, религии, политически, икономически и всички други организации. Един организъм, дойде ли до своята граница, спира да расте. Този закон спазват и пчелите, и мравките... Това е законът за предела. Всеки, който се е опитал да създаде организация, дойде ли до своя предел, тя, и да няма противодействие, ще се разпадне. Ние знаем великите империи в историята: Китай, Египет, Рим, тези на Александър Македонски и на Наполеон, пък и съвременните империи. Организацията са само условия, човекът е съществено. От човека зависи как да ги използва. Самите обществени форми, без човека, нищо не ползват. Човекът трябва да се възпита, за да имаме едно ново общество. Тогава – животът става Школа. Този опит Учителя го проведе, и той излезе сполучлив. Върху човека трябва да се работи, да се възпита той, да се просвети – тогава можем да имаме едно ново човечество. Учителя даде обилно знание за просвета и възпитание на човека. Той откри Школата и в продължение на 22 години изнасяше редовни лекции, в които изложи това знание и методите за неговото приложение. Това знание е запазено и в бъдеще ще се проучва.

Без нов човек не може да има ново общество.

*

Преходното говори за Вечното.

Смъртното – за Безсмъртното.

В света на формите всяко нещо, което има начало, има и край. Само идеите са вечни и безгранични. Те могат да се изявяват и пространствено, в дадено време, но самите те са извън времето и пространството. Те са навсякъде и всякога. Всяко явление има една същина вечна и една същина конечна. То съществува поради своята вечна същина, изявява се поради нея в конечната.

Конечното говори за Безконечното.

Като елемент на Божествения живот, всяко същество, всяко явление е на мястото си.

Улфила

Старата наша азбука, глаголицата, е създадена от готския епископ Улфила, живял в Никополис през петия век. Готите са живели по нашите земи в началото на нашата ера; центърът им е бил в Казанлъшкото поле, Тулова кория. Тази наша стара азбука наподобява азбуките на древните азиатски народи. Интересно е, че в нашите народни везби се срещат букви от нея

– влечени във везбата. Понякога, като се разчетат тези букви, получава се дума, а понякога и няколко думи – получава се благословия. Тъй народът е изразявал хубавите си чувства и пожелания. Тази писменост във везбата нарекохме *везбена писменост*. Защо е използвана старата азбука във везбите? Може би това доказва, че туй изкуство е древно, че то е свързано с храмовете и жреческото съсловие. В древноста изкуствата са били свързани с религиите. Слово, художество, скулптура, архитектура, музика – всички изкуства в древноста са излезли от храмовете. Жреците са били хора на изкуството.

Истината

За Истината човек има чувство. То му подсказва това истина ли е, или не е, присъства ли Истината, или не. Това чувство е безпогрешно. То е чувство на душата.

Личното

Всичко, което изтъква себе си и ни се налага, то ни ограничава. Може и да е красиво, и добро, и разумно, но изтъква ли себе си, то ни ограничава. Затова обстановката, която си създавате, да бъде проста, естествена, да не се налага и да не утвърждава себе си. Защото свободата е над всичко.

Личният живот

Много и сложни са движенията на малкия, личен живот. Личният живот иска да обсеби вечния Живот, да го представи като свой живот. Това е престъплението на човечеството. От това произтича трагедията му, от това зависи да бъде или да не бъде.

Вечното настояще

Учителя в своите беседи и лекции проектира идеята „вечно Настояще“. Има едно Време, в което няма минало и бъдеще. То е само Време... То е един чудесен свят, в който сме едно с всичко! Вечният Живот е реалност – човек може да го опита. Той го има! Има едно Време, в което един миг се равнява на цяла вечност. Този миг иде от неизвестното минало и се изявява сега.

Вавилонската кула

Тя е образ на човешките творения. Личният живот, в каквито и форми да ни се изявява – това е идолопоклонство. Поклонение на онова, което човекът е създал. Това е езичеството. Съвременният човек се гордее с него. Това е религиозен култ. И ако някой се осмели да го отрече, може пак да отиде „на кладата“...

Вечните ценности

За тях сме говорили, и пак ще говорим... Само творчеството може да те избави от безсмислието на обикновения живот – и да те върне при Бога! Бъди един жив център на Любов и Творчество – и Божието благословение ще бъде над тебе. Има положения, до които човек идва след дълъг път и работа. Молитвата да бъде твое постоянно състояние.

Високият идеал

Човекът е ученик! Първо ще турите ред и порядък в мислите и чувствата си. Тъй ще възстановите връзката си с Бога. Ще живеете и ще учите. Това е ваше свещено право – никому не го отстъпвайте. Прегърни Доброто и само Нему служи – така ще бъдеш свободен. Свободата е високият Идеал.

Органическите форми

Те са упражнения. Проследете през какви форми е минал Животът, за да достигне до човека. А човекът не е още крайната форма. Има форми на Живота, които ще се явят в бъдеще, ние не ги познаваме още. В разните форми се изработват и развиват елементите, необходими за Големия живот, да се изяви Той. Учителя го нарича Живот за Цялото. Една съвършена Разумност води Живота. Чрез него Тя се изявява.

Дълъг път е извървял човекът, и занаят по-дълъг му предстои.

Формула:

Пази свободата на душата си!

Пази силата на духа си!

Пази светлината на ума си!

Пази доброто на сърцето си!

Тази формула ще си казвате сутрин и вечер!

Изворчето

Човек е изворче. Водичката си мече, тя си е все такава – тя не се променя според желанието на този, който идва да пие. Водичката си е все такава – и за хора, и за животни, и за растения.

Правило

Към сладостите бъди нестелив, за мъчнотиите и страданията благодари.

Човек не зависи нито от едните, нито от другите.

Молитвата

Разговаряйте всеки ден с Господа!

Молитвата е разговор с Бога и с Ангелите Божи. Всеки ден разговаряйте с Бога! Христос казва: „Не ви наричам вече раби, но вас ви наричам приятели“... В това сега учението на Христа.

Съвет

От книжката „Заветът на цветните лъчи на светлината“ свикнете да си четете всеки ден. Така вие се свързвате с душите, които са напреднали и са готови да ви помогнат.

Мото: „Аз и Отец ми Едно сме,
ала Отец ми е по-голям от мене.“

„Защото ще заръча на ангелите си за тебе
да те пазят във всичте твои пътища...“

Братството

Братството е велика идея на Живота. Има ли живот – има братство! Всяко същество отглежда едно духовно качество – една добродетел, необходима за Живота на Цялото. Всяко същество е елемент на Великия всемирен Живот. На тази основа е братството.

Брат Борис

София, декември 1983 г.

1984.

22 март – Празникът на Пролетта

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
3. 91. псалом
4. Молитвата „Пътят на „Живота“
5. Евангелия:
Матей – 4 гл., 1 – 17 ст.
Марко – 9 гл., 1 – 14 ст.
Лука – 11 гл., 1 – 5 ст.
Йоан – 10 гл., 1 – 19 ст.
6. Беседа от Учителя: по избор.
7. Песента „Ще се развеселя“
8. Послание от брат Борис: „Изяви ми се!“
9. Песента „Махар Бену Аба“
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Вечерта, където има условия – братска вечеря.

ПОСЛАНИЕ

„ИЗЯВИ МИ СЕ!“

Бог ни се изявява по хиляди начини и ние трябва да бъдем будни за тези изявления. Така ние общуваме с Него, познаваме Го и растем. „И това е Живот вечен“.

*

Възлюбленият

Един е Възлюбленият, но Той може да ти се изявява чрез много образи.

Бог ни се изявява чрез всички, които ни обичат и които обичаме – Любавта във Всемира е Егна.

*

Човек е дошъл на Земята не да благува, но да учи!

*

Всемирът е изпълнен с Живот – мисли, чувства, идеи... – един велик невидим Свят. Невидим, но безкрайно разнообразен и богат.

Човекът мисли, чувства, твори – така той участва в мировия Живот. Той е частица от него.

*

Скептицизмът е болест – ревматизъм на мозъка. Втвърдяване на мозъка. Мъчно се лекува.

*

Нашите обични заминали ни се изявяват чрез живите, които ни заобикалят. Така ние разговаряме с тях и те вземат участие в нашия живот.

*

Болката показва, че същества работят в теб, за да изправят погрешка, която си направил. Благодари за болката!

*

„И това е живот вечен – да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил!“

*

Днес човечеството психически преживява ледниковия период. Този студ, тази жестокост, това насилие и експлоатация – това е мой. И все пак – Любовта е, която ще ни спаси! Тя е съчината на новото Учение.

*

Някои се страхуват да обичат, считат, че е грешно. Но, ако да обичаш е грешно, кое тогава е праведно?!

*

Интервалът

Какво голямо разстояние има между небесните тела! И между душите е така. Разстоянието е необходимо. Но, какво е всъщност Пространството – не знаем.

Интервал – това е Безмълвието, което обгръща всичко. Незнайното, което присъства мълчаливо.

*

Законите на Живота са едни и ние можем да ги изучаваме и чрез нашия личен живот.

*

Божиите закони са закони на Всемира. Ще ги зачитааш, иначе сам себе си погубваш.

*

Във всяко страдание е скрито едно благо – затова то е допуснато.

*

Събитията не са фатално предопределени. И най-голямото бедствие може да бъде предотвратено, ако се изправи погрешката, която го е предизвикала.

*

Човекът живее на много места едновременно.

*

От човек, когото не обичаш, не искай нищо!

Посрещай и приятностите, и неприятностите с еднаква готовност. Тогава ще бъдеш здрав.

*

„Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Бог е, който живее в нас.

И пясъчното зрънце принадлежи на всемирния Живот – Животът на Цялото.

*

Културата е всемирно явление. Тя има един Източник.

*

Бог се изявява чрез Творчеството. Чрез творческото усилие ние призоваваме Бога.

*

Извънземни жители са посещавали Земята от най-дълбока древност досега. Митовите описват тези посетители. Археолозите днес изучават онези космически площадки, които са им служили тогава: пирамидите в Египет, Америка и на много други места, Стоунхендж в Англия и навсякъде по Земята. Животът е космичен – и Човечеството е космично!

Животът е един и вечен.

*

Има фактори, които като влязат в действие, неутрализират земното притегляне – материята се лишава от тежест. За Христа се казва: „И ходеше по водата...“. Древните маги са знаели това изкуство.

*

Езичеството е: култ към личното, поклонение на човешката личност – своята или на другия. Социализъм, комунизъм, болшеvizъм – това е езичество.

*

Помни: ЕДИН е, Който те обича! Чрез всички, които те обичат.

*

В личния живот понякога присъства великият Живот. Това са свещени моменти. „И това е живот вечен – да позная Тебе – Единия!“

Брат Борис

София, март 1984 г.

12 юли – Петровден 1984.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Песента „Духът Божий“
2. Добрата молитва
3. „И това е живот вечен – да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога е Христа, Когото си проводил.“
4. „Господи, изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, Както на Тебе е угодно.“
5. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
6. Евангелия:
 - Матей – 21 гл., 1 – 10 ст.
 - Марко – 14 гл., 1 – 14 ст.
 - Лука – 11 гл., 1 – 5 ст.
 - Йоан – 6 гл., 41 – 60 ст.
7. Беседа от Учителя – по избор
8. Песента „Махар Бену Аба“
9. Слово от брат Борис: „Школата“
10. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)

11. „Обични ми Учителю, да се изпълни Твоят Божествен план за Делото Ти, и ние да бъдем Твои работници всякога!“

Нарядът не е задължение. Той се изпълнява по свобода.
Може да се изпълнява и през годината, всякога.
Той е връзка между учениците от този и онзи свят.

ПОСЛАНИЕ

По случай Петровден, Празника на Учителя

ШКОЛАТА

„Да се весели Твоят Дух в моята душа.“

„Не ви наричам вече раби, но вас ви наричам приятели...“

Йоан, 15:15

За да се роди едно ново човечество, не е достатъчно да се промени само външния ред. Човекът трябва да се промени! Той трябва да се учи!

Тогава животът се превръща в школа.

Учителя казва: Знанието, което сега ви давам, е ново. То се отнася до Шестата раса. Шестата раса има нов морал, който почива на закона за Любовта. Помнете: вие и великият всемирен Живот сте Един живот!

Човек трябва да забрави себе си. – „Аз и Отец ми едно сме. Ала Отец ми е по-голям от мене.“

Социалните борби не допринасят нищо, ако човекът не се подготви – ако не работи върху себе си.

И тъй, помнете: Животът е Школа!

Това е новото днес.

Брат Борис

София, юли 1984 г.

Съборни дни 19 – 29 август 1984.

НАРЯД

Започва в 5 ч.с.:

Земята е школа.

Учениците пожелаха

и Учителя откри Школата.

Казано е: „ За всичко благодарете.“

1. Песента „Духът Божий“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата „Пътят на Живота“
5. Беседа от Учителя – по избор, според възможностите
6. Песента „Имаше човек, прободен от Бога“
7. Послание от брат Борис: „Школата II“
8. Песента „Венир Бенир“
9. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
10. Песента: „Ще се развеселя“
11. Формулата: „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, . защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
12. Братска вечеря (където има условия)
13. През тази година ученикът трябва да направи едно малко добро. Какво – той сам ще реши.
14. „Едно желае душата ми
И него винаги ще дия –
да живея в Дома Господен
през всичките дни на живота си.“ (три пъти)

ПОСЛАНИЕ

ШКОЛАТА II

Земята е школа на Разумния свят. Всички същества – от най-малките до най-големите – са ученици. Човекът също.

*

Всеки от вас трябва да има по едно малко бележничко, на което да записва мислите, които го посещават. Човек има висша природа, която го свързва с Всемира. Мисълта и чувството са връзката. Мисълта се движи хиляда пъти по-бързо от светлината, а чувството – хиляда пъти по-бързо от мисълта. Човек е гражданин на Всемира, той пътува в него.

*

Животът е един. Всички същества са свързани – това са нашите ближни. Тази връзка е жива! Тя се поддържа чрез мисълта, чувството и волята.

*

Казано е: „Красив е животът на нашата душа.“

Всяко същество, било то и най-малкото, изпълнява служба във великия всемирен Живот.

Казано е: „Като ни даваш всичките Твои благословения, приложи и Любовта си, да ни е вечен закон! Защото е Твое Царството, и Силата, и Славата завинаги! Амин“

Единство съществува във Вселената!

*

Всяко същество е Божие благословение – тъй ще гледате на Живота! Гледа ли тъй, човек е в Райската градина.

*

Като станете сутрин, кажете: „Ето ме, Господи!“ Винаги бъдете готови да изпълните Волята Божия! Тогава вие сте ученици в Божествената Школа.

Брат Борис

София, август 1984 г.

22 септември – начало на Учебната година 1984/85.

НАРЯД

Започва в 5 ч.сутринта:

1. Песента „Имаше човек, проводен от Бога“
2. Добрата молитва
3. Песента „Махар Бену Аба“
4. Молитвата „Пътят на Живота“
5. Евангелия: от
Матей – 22 гл., от 1 до 14 ст.
от Марка – 8 гл., от 1 до 9 ст.
от Лука – 11 гл., от 5 до 13 ст.
от Йоана – 10 гл., от 1 до 19 ст.
6. Беседа от Учителя – по избор
7. Послание от брат Борис: „Ученикът“
8. Песента „Венир Бенир“
9. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината“)
10. Формулата: „Едно желае душата ми и него винаги ще гиря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си.“
11. Размишление (Молитвата да бъде ваш живот.)
12. „Отче наш“
13. Песента „Вехаги“
14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОМНИ: Ти си ученик на Великата Божествена Школа!

Това е основната мисъл, идеята за тази година.

ПОСЛАНИЕ

за 22 септември, началото на Учебната година.

УЧЕНИКЪТ

*„Ще познаете Истината
и Истината ще ви направи свободни!“*

Йоан, 8:32

Светът, в който живеем, е школа. Условията, които са ни дадени, са съобразени с това. Условията и Животът са свързани в едно цяло. Ние сме в един свят, който ни обгръща, прониква и пази. Животът се изявява по много начини, но той е един. Общественияте форми, каквито и да са те – политически, религиозни или други – не могат да разрешат противоречията, ако човекът не е подготвен да изпълни законите на Живота. Следователно необходима е школа, която да го подготви. Тогава животът става път, а човекът – ученик.

Учителя казва: „Знанието, което сега ви давам, е ново. То се отнася до Шестата, а не до сегашната, Пета раса“.

Същественото за Шестата раса е: човек да забрави себе си!

Сегашната, Пета раса отминава със своите стари възгледи. Шестата раса има нов морал, той почива на законите на Любовта. Любовта е създала Живота, затова той е един; Христос е изразил това така: „Аз и Отец ми едно сме“. Ти гледаш една далечна звезда – с това ти участвуваш в нейния живот. Гледаш синьото небе – с това ти участваш в живота, който протича в него. Растенията, животните – всичко, което се движи и диша, принадлежи на този всемирен Живот. И ние сме елементи в него – необходими сме, трябва да присъстваме. Като присъстваме, като участваме, Бог ни се изявява „както Той благоволява, както на Него е угодно“, „Духът диша където си ще.“ Ученикът трябва да познава тези изявления.

Брат Борис

София, септември 1984 г.

27 декември – Денят на Учителя 1984.

НАРЯД

Започва в 6 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Евангелия:
 - Матей – 25 гл., 31 – 41 ст.
 - Марко – 6 гл., 35 – 45 ст.
 - Лука – 8 гл., 4 – 19 ст.
 - Йоан – 16 гл., 12 – 29 ст.

4. Беседа от Учителя: „Светилник на ръцете и на нозете“, т. „Лъчи на Живота“, рилски, 1937.

5. Песента „Благославяй, гуше моя, Господа“
6. Песента „Венур Бенур“
7. Послание от брат Борис: „Благодарете!“
8. „Отче наш“
9. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

за Деня на Учителя

БЛАГОДАРЕТЕ!

Божията Милост и Божията Благост да бъдат над вас! Дните ви да отминават с усмивка!

Винаги си казвайте: „ Да бъде благословено Името Божие, защото Мъдростта и силата са Негови!“ Духът на Данаила и днес живее! Духът на Давида и днес ръководи човечеството! Словото живее в гушите ! „Винаги се радвайте. За всичко благодарете. Духа на угасвайте. Непрестанно се молете!“ – Радостта да не ви напуска! – „ Бог мой, на Него ще се надея!“

Мисълта е космичната Светлина! Тя свързва човечествата във Всемира. Чрез нея човеците общуват, разговарят, живеят в Големия живот. Духът казва: „Едно желае душата ми и него винаги ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си“!

Тази година, която идва, е Година на Ученика – благодарете! Тази година от учениците се изисква да мислят и работят върху Словото и музиката на Учителя! При всяко новолуние трябва да се срещат и да споделят върху тези въпроси. Един контакт, една връзка трябва да се поддържа.

Благодарете, за да бъдете в Големия, единен Живот!

Нова Епоха настава, ново съзнание се пробужда, ново виждане се разкрива, нов образ на човека се очертава – човекът-ученик. Предстои изучаване на Словото и Музиката на Учителя ! Ново творчество започва – на човека-ученик.

Идат Братство и Мир на Земята !

Брат Борис

София, декември 1984 г.

1985.

Нова Година

ПОСЛАНИЕ

по случай Новата 1985 година

ЛЮБОВТА Е УСЛОВИЕ ЗА ИЗЯВА НА БОГА

Животът е Един и ние всички участваме в Него!

“Благодаря Ти, Господи, за всичко, което си ми дал и си ме научил!”

В Закона на Любовта е така: за да разцъфне един талант, едно дарование, за да се развие то цялостно, трябва да има една душа, която да те обича. Това е чувството на Любовта! Трябва и ти да обичаш някого, за да се пробудят и да пораснат в тебе дарбите и способностите. И ако няма кой да те обича, те ще останат спящи. Кога ще се пробудят, пораснат и принесат плод те? Когато някой те обикне, и когато ти обикнеш. В тази обмяна се изявява Бог!

Любовта показва, че в Храма Господен има Служение – Благодари! Изпей един псалом, едно благодарствено хваление!

Дали съзнават или не съзнават творците, те пият вода от Избора, т.е. от онези, които ги обичат! Пророкът нарича това „Небесният хляб“!

Това е Свещенослужение в живия храм на Бога! Като обикнеш един човек, ти ставаш условие да се разцъфне талантът, вложен в него от Бога, ти ставаш условие да се прояви Бог в него! Това значи да станете едно! Талантът е вложен, Бог е посял семенцето, но ти си условието то да израсне и да се прояви, да принесе плод! Като обичаш, ти ставаш условие, за да се проявят дарбите и способностите на твоя възлюблен – ти ставаш едно с него! – „Да се весели Твоят Дух в моята душа“.

Пророкът казва: „Изяви ми се тъй, както Ти благоволиш, както на Тебе е угодно“. Кажу: “Боже мой, благодаря Ти!” Кажувай си често Малката молитва: “Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!”

Любовта е Светая светих на храма! И като обичаш някого, ще знаеш, че обичаш, за да се прояви Бог! – Ти, който обичаш, и талантът, който се изявява чрез него, сте едно! „Аз и Отец ми Едно сме!“ – Обичай, защото ти ставаш условие да се изяви Бог!

“Бог мой, на Него ще се надяя!“ – Това е Давид Непобедимият! Той живее и днес, и всякога!

В душата ти трябва да звучи тихичко тази песен: „Едно е важно, само едно е важно: да върша винаги това, което на Тебе е угодно!“ “И да се радвам аз в присъствието на Твоята Светлина, заради Името на моя Учител, чрез Когото Ти си ми говорил!“ Молитвата е дълбокото, истинското знание, от нея ще се учим!

Защо трябва да обичаме? За да се изявят талантите, дарбите, способностите. Във Всемира трябва да има хора любящи! За да расте житното

зърно, за да цъфтят цветята, за да зреят плодовете – трябва да има хора, които да обичат! “И това е Живот Вечен!”

“Да се весели Твоят Дух в моята душа!” Пей си тихичко: „Боже мой, душата ми тихо уповава на Тебе!”

Помни: за да се изявят талантите, вложени в тебе, трябва да обичаш; трябва да има кого да обичаш, и кой да те обича. Майката трябва да обича детенцето си, за да се изяви Бог чрез него. – „Изяви ми се тъй, както Ти благоволиш.“

Човекът трябва да съдействува на Бога – тогава е ученик. Казвам: междо̀ на онези, които противодействуват на Бога!

Помни и не забравяй защо трябва да обичаме – за да се изяви Бог!

Брат Борис

София, януари 1985 г.

22 март – Първият ден на Пролетта

НАРЯД

започва в 5 ч. сутринта:

1. Песента „Духът Божий“
2. Добрата молитва
3. Тайна молитва
4. Песента „Фир-Фюр-Фен“
5. Евангелия:
 - Матей – 21 гл., 1 – 10 ст.
 - Марко – 14 гл., 1 – 10 ст.
 - Лука – 22 гл., 1 – 39 ст.
 - Йоан – 4 гл., 1 – 31 ст.
6. Песента „Венир Бенир“
7. Беседа от Учителя: „Учение и работа“, от едноименния том, утринни слова, 1934.
8. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
9. Послание от брат Борис: „Мир и Братство“
10. Песента „Ще се развеселя“
11. Формула: „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и силата са Негови!“
12. „Отче наш“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

По случай 22 март – Първият ген на Пролетта 1985 г.

МИР И БРАТСТВО

„Пази свободата на гушата си!“

Природата е поетичен говор на един Велик свят. Формите са език жив, в него има красотата и сила.

Човекът е искрица от този велик Живот, затова може да го изучава и познава. Светът е Школа.

У човека има чувства, сетива, които сега предстои да се развият. Това са семенца, посети в почвата. Учителя казва, че човек има 45 сетива. А досега са развити 5 – предстои да се развият останалите. Това е дълъг процес. Затова има Вечност и Безконечност. Животът е Школа!

Епохата, в която живеем, е важна. В човека започват да се развият останалите сетива, които разкриват Духовния свят. Животът е сложен.

Братството е Училище! Първата добродетел, която се развива в това училище, е себеотрицанието. До нея върви смирението.

Човек влиза вече в Духовния свят.

Понякога условията са трудни – съгъстват се облаците, небето помръква, изгубва се хоризонтът. Стане трудно! – Молитвата!

Молитвата е метод за работа. Тя дава сила на човека. Молитвата е живот. Тя е виждане в Духовния свят. Чрез нея ученикът може да устои на всичко! Чрез нея ученикът е в Пътя на Живота. Това е неговото призвание – да учи!

Днес човечеството прониква в Космоса, изучава го, започва да зачита законите му. Едно ново съзнание се разкрива. Не е трудно да се изучава Всемира. Ние сме искрица от него – можем да го познаваме.

В Школата на Бялото Братство се изучават законите и силите на Живота. Човек влиза в духовния свят, едно ново съзнание се ражда в него.

Школата е навсякъде, Братството е навсякъде – те не могат да бъдат уязвени! Те са бъдещето на човечеството.

МИР и БРАТСТВО! – Новите идеи растат. Те ще обновят човечеството. Формите са много, но те са само грехи; същественото е Идеята – Духът Божий!

Учителя казва: „Учение и Работа!“

Христос казва: „Гърсете първом Царството Божие и Неговата Правда, и всичко ще ви се даде!“

Мир и Братство идат на Земята!

Брат Борис

София, март 1985 г.

12 юли – Петровден 1985.

НАРЯД

Започва в 5 ч.сутринта:

„А Исус обичаше Марта, Мария и Лазара...“

1. Песента „Духът Божий“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Песента „Венир Бенир“
5. Молитвата „Пътят на Живота“
6. Евангелия:
Матей – 25 гл., 1 – 13 ст.
Марко – 13 гл., цялата
Лука – 22 гл., 5 – 13 ст.
Йоан – 16 гл., 1 – 17 ст.
7. Песента „Имаше човек...“
8. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
9. Песента „Вътрешният глас на Бога“
10. Слово от Учителя:

Днес аз говоря на младите, които са за Любовта. Казват, че съм развращавал младите. Така мислят само старите, затова аз ги оставям настрана. Аз оставям настрана и религиозните хора. Младите са на моя страна. Те нямат църква. Те питат: „Нова църква ли ще градите?“ Може ли да се гради църква? Как ще градиш Любовта?! Ние не градим църкви. Благодарим на онези, които градят църкви. Ако е въпрос за църкви, ние признаваме само една във Вселената – църквата на Природата, с безброй кандила – звезди и слънца. Цялата Природа е едновременно и църква, и училище. Ние можем да посетим църквата на ония, които са я градили; ние можем да се радваме на тия братя, че си имат църква. Обаче ние не можем да градим такива църкви. Извинете ме, но аз не зная да градя църкви, не зная дали има нужда да градя. Всичко мога да градя, но за църква и за училище не съм се учил да градя. Докато има толкова майстори, дошли преди мене, нека те градят църкви и училища.“

(т. „Живият Господ“, 1922, стр.39)

„Вземете един народ като еврейския. Евреите са толкова тесногърди, фанатици, жестоки. Аз не ги наричам такива – така ги описва в Библията техният пророк, който е живял между тях. И – явява се в еврейския народ един човек като Христа, с най-широки идеи, които обхващат целия свят. Как ще обясните това противоречие? Следователно хора с широки умове, с благородни сърца могат да се явят само в такъв народ. (...) Значи в еврейския народ имаше материал, от който можеше да се създадат най-благородните идеи.

Когато съществува злото, това показва, че светът е в еволюционно състояние – гради се, създава се нещо. Когато се завърши цялата еволюция, когато се съгради целият Космос, злото ще изчезне.“

(т. „Живият Господ“, стр. 31)

11. Песента „До`ще ген!“
12. Беседа от Учителя: „Христос и Мойсей“, т. „Затова се родих“, неделни, 9.серия, 1926.
13. Послание от брат Борис
14. Молитва на ученика: „Обични ми Учителю, бъди винаги с нас!
Учи ни на Твоите пътища,
закрилай ни според Твоята милост,
упази ни за Твоето Дело!
Господи, Ти бди над нас и ни пази!“
Всеки ще запише тази молитва в бележничето си и ще я знае.
15. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
16. „Господ е пастир мой, на Него ще се надея!“ (три пъти)
17. За тази година ученикът трябва да свърши една малка работа за Делото Божие. Каква? Той сам трябва да почувства.
18. „Отче наш“
19. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Петровден – 12 юли 1985 г.

В псалом на цар Давид е казано: „Едно желае душата ми и него винаги ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си.“

„Домът Господен“ – това е Божествената Школа. Да живея в този Дом – значи да бъда ученик на Божествената Школа. Това е най-високото положение, до което човек може да достигне – „Едно желае душата ми...“

Земята е училище, човекът е ученик – това разбиране е необходимо, за да можеш да разчитааш сложната писменост на Природата. Растения, животни, скали, води, човеци – това е писменост, език, това е Словото на Всемира. Всемирът е изпълнен със Слово! Всемирът е изпълнен с Живот! Той е навсякъде. Той се изявява по безброй начини, в безброй видими и невидими форми. Необходими са нови сетива, за да може човек да изследва по-нататък Всемира, за да може да разчита сложния език на тези форми. Новите сетива се развиват в Школата. Само като следва Божествената школа, човек може да чете писмеността на Природата. Какво е скрито в тази чудесна писменост? Растения, животни, минерали, човеци – удивителни истории разправят те, легенди и действителност. Впрочем легендите представяват друг израз на действителността... Разгледайте едно цветче: формите, багрите, ароматът – това е красив език, жив език. Животът тече през тези форми. Тези багри, тази песен! – Наистина Всемирът е изпълнен с живот, с музика. Чувай, разбирай, превеждай! Всемирът не е затворен за нас, човек може да изучава и най-далечните слънца – когато разбира езика, Словото на Живота. Той тепърва има да го изучава, макар че отдавна е

започнал, от най-горещи времена. Но сега човек вече с други очи гледа на Всемира, като негов гражданин. Красота, Свобода, Правда – за това работим, това е, което иде! Така ще изучаваме Живота. Ние сме ученици на Божествената школа. Тази Школа е космично явление. Учителят Е и днес, и всякога, и тук, и всякъде. УЧИТЕЛЯТ Е ЕДИН!

„Ученикът има сърце чисто като кристал,
ум светъл като Слънцето,
душа обширна като Вселената,
дух мощен като Бога –
и едно със Бога.“

Брат Борис
София, юли 1985 г.

Съборни дни 19 – 24 август 1985.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

Размишление:

Мисълта е Светлината във Всемира. Тя е, която свързва Живота в едно велико Цяло.

Един е Бог, и ние сме Негови служители!

Давид казва: „Едно желае душата ми, и него винаги ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си“.

1. Песента „Венир Бенир“
2. Добрата молитва
3. Песента „Духът Божий“
4. 91. псалом
5. Молитвата „Пътят на Живота“
6. Песента „Ще се развеселя премного заради Господа“
7. Евангелия:
 - Матей – 5 гл., 1 – 12 ст.
 - Марко – 1 гл., 1 – 10 ст.
 - Лука – 14 гл., 1 – 11 ст.
 - Йоан – 6 гл., 1 – 13 ст.
8. Песента „Благославяй, душе моя, Господа“
9. Беседа от Учителя: „Високият връх“, съборни, 1925.
10. Песента „Имаше човек, изпратен от Бога“
11. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“
12. Песента „Фир-Фюр-Фен“
13. „Отче наш“
14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

София, август 1985 г.

22 септември – начало на Учебната година 1985/86.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Размишление
2. Песента „Духът Божий“
3. Добрата молитва
4. Формулата: „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
Тази формула ученикът ще си казва всяка сутрин!
5. Молитвата „Пътят на Живота“
6. Евангелия:
Матей – 21 гл., 1 – 14 ст.
Марко – 10 гл., 13 – 17 ст.
Лука – 5 гл., 1 – 12 ст.
Йоан – 1 гл., от 6 ст. до края
7. Песента „Венур Бенур“
8. Слово от Учителя – беседа по избор
9. Песента „Имаше човек“
10. Слово от брат Борис:

Заг всички форми в Природата стои един Велик свят; чрез тях той се изявява. Те са негов говор. Това е писменост, която ученикът постепенно почва да разчита. В школата на Бялото Братство – школата на Учителя – това се изучава! За да започне да учи, за да започне да разбира този говор, Ученикът трябва да обича този Велик Свят!

11. Учителя е дал тази формула:
„Без страх и без тъмнина –
С обич и виделина!“
Това е Пътят на Ученика!
12. „Отче наш“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

София, септември 1985 г.

По случай Колега 1985.

ТИ ДО БОГА СЕ ДОКОСВАШ!

Вкусваш ябълчица,
наведеш се над изворчето –
ти до Бога се докосваш!

Вдъхнеш вдишка,
радваш се на изгрева –
ти до Бога се докосваш!

За да се изяви Господ в теб,
трябва да има някой,
който да те обича!
Всеки талант, всяко дарование
е изявление на Бога.

Кажу: „Боже, благодаря Ти
за всичко, което си ми дал
и си ме научил!“

27 декември – Денят на Учителя 1985.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата на Светлината („Добрият път“)
4. „А Исус обичаше Марта, Мария и Лазара...“ (формула за размишление)
„Лазар, нашият приятел, заспа, но да уда да го събудя.“... (Йоан, 11:11)
„Кой човек може да ви събуди? Който ви обича. Христос обичаше Марта, Мария и Лазара. Марта, Мария и Лазар представят ума, сърцето и волята на човека. Тези три принципа, съединени в едно, представят човека. Следователно, когато умът, сърцето и волята на човека работят едновременно, той може да бъде събуден...“ (Учителя, беседа: „Да уда да го събудя“, 8. 12. 1929., т. „Крадецът и пастирят“)
„А Исус обичаше Марта, Мария и Лазара“...
5. Тайна молитва
6. Песента „Махар Бену Аба“
7. Песента „Духът Божий“
8. Беседа от Учителя: „Дух Господен“, т. „Крадецът и пастирят“, 1929.
9. Послание от брат Борис: „Космичното съзнание“
10. „Едно желае душата ми и него винаги ще гуря –
да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

За 27 декември 1985 г.

КОСМИЧНОТО СЪЗНАНИЕ

Ще знаете:

Покой, неподвижност не съществува! Във Всемира всичко е в движение! Един велик Творчески процес се извършва непреривно – Духът Божий се изявява! Казано е: „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно!“ – Това е най-характерното, най-типичното за живота – тази искрица в човека, където Духът Божий се изявява! Новото изявление Божие, което получаваме, което иде от великия Разумен свят – това е творчеството. Човек участва в творческия процес във Всемира! – Това е културата. Ние свързваме тези две понятия: „творчество“ и „култура“

„И това е живот вечен – да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си проводил!“ – Животът е творчество, изявление на Божия Дух! Да пребъдваш в творческия процес и да съзнаваш това – „това е Живот вечен!“

Има една жива връзка между душите Божи. Тази връзка е творчеството.

„Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш.“

Брат Борис

София, декември 1985 г.

За 1985 г. липсва послание за Съборните дни.

Новата 1986 г.

НАРЯД

1. „Духът Божий“
2. Добрата молитва
3. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“
4. Молитвата на Братството.
5. Молитвата на Светлината.
6. Евангелия:
Матей – гл.4, 1 – 4 ст.
Марко – гл.13, 1 – 13 ст.
Лука – гл.12, 1 – 7 ст.
Йоан – гл.6, 24 – 33 ст.
7. Беседа от Учителя: „Абсолютна истина“ от едноименния том, утринни слова, 1930.
8. Послание от брат Борис: „Пътят Господен“
9. 91 псалом
10. Песента „Венир Бенир“
11. „Отче наш“
12. „Да се прослави Бог...“ (3 пъти)

ПОСЛАНИЕ

По случай Новата 1986 година

ПЪТЯТ ГОСПОДЕН

„Пригответе Пътя Господен!

Прави правете Неговите пътеки!“

Матей, 3:3

*„И виделината свети в тъмнината
и тъмнината я не обзе.“*

Йоан, 1:5

Всемирът е изпълнен с мисъл, с чувство, с живот . Празно пространство няма! А че не го вижда човек – значи е спял. Много същества има, които нямат зрение. Мисълта, чувството, творчеството – това е Виделината, която изпълня Всемира. Ако само на нашата малка Земя тя се изявява с безброй много форми на живота, какво да кажем за Всемира!

Виделината се движи по-бързо от светлината. Тя е „небесният хляб “!

Виделината е творческият процес. Бог се изявява чрез нея. Човекът също е изявление на Виделината.

„Аз и Отец ми едно сме!“ – Това е творческо явление. Това е процес – Път на Съвършенство. Животът е школа, в която се учи този Път. Учителя открива школа, а не изрази Истината като вярване. Защо трябва да

следва човек школата на Учителя? – За да може да чува и да вижда.

Човекът е ученик!

Знанието, което Учителят даде, е огромно. То е за настоящото и за бъдещото човечество.

Човекът е ученик !

И тъй, поздравявам ви за Новата 1986 година като ученици на великата Божествена школа!

Брат Борис

22 март – Първият ден на Пролетта, 1986.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Песента „Венир Бенир“
2. Добрата молитва
3. 91. псалом
4. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
5. Евангелия:
Матей – 16 гл., 1 – 5 ст.
Марко – 15 гл., 1 – 16 ст.
Лука – 3 гл., от 40 ст. до края
Йоан – 11 гл., 1 – 39 ст.
6. Песента „Духът Божий“
7. Беседа от Учителя: „Който дойде при мене“, от едноименния том, неделни, 1924.
8. Формула: „Словото Божие няма да се върне, без да принесе своя плод“ (три пъти)
9. Послание от брат Борис: „Иночеството“
10. „Отче наш“
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Първия ден на Пролетта 22 март 1986 г.

ИНОЧЕСТВОТО

Има едно чудесно явление в нашата история, което се разви след паганството под турско робство. Можем да го наречем иночество – монашество, отшелничество. В страната възникнаха хиляди манастири. Проучете уставите им и условията, при които се е развивал монашеският живот. Би могло да се направи подробен анализ на това явление, но трябва да се знае, че неговите причини са преди всичко психически, а после обществени, политически, религиозни, икономически.

Как да се обясни онази мощна иноческа вълна, която заля страната след поробването? Човекът, угнетен от външните условия, обезправен, унижен, търси и намира смисъла на живота в служението на Бога и в подвизаването. Иночеството – това е зов за помощ! Този зов може да се преведе така: „Господи, покажи ми Пътя!“

А това е молитвата на Богомилите. Те именно влязоха в манастирите и създадоха иночеството. При тази трагедия, която преживя народът, те се оттеглиха в планините, в манастирите – в отшелие. Техният дух обаче, тяхната идея се съхраниха чрез духовното подвизаване. Този дух крепи петстотин години българския народ!

Богомилите бяха живата среда, която подхранваше иночеството, почвата – добрата, плодородна почва, векове обработвана от страданията. Техният копнеж за Истината, готовността им за саможертва, чувствата, които възникнаха в техните подвизи, стремежът им да служат на Бога, изразен в техните устави – ето от тук може да се извлече същественото в душата на човека. Благодарение на него именно, той оцеля през вековете на робството. Благодарение на религиозното чувство, което развиха у него и подхранваха богомилите. Много дължим ние на религиозното чувство, на монашеството. Религията днес е пренебрегната, но какво дължи човекът на нея? Силата на религиозното чувство на българина е изразена в богомилството. То опази човека, българина, то го спаси от робството. Без богомилите моя народ би загинал!

Защо? На тях дължим ние хилядите манастири. А манастирите станаха центрове на живот, източници на култура. В тях се съхраняваше вярата на народа; а вярата е въплътена в неговите нрави, обичаи и традиции, в песните, приказките и легендите – те се съхраняваха в манастирите. Тук работеха книжовници, зографи и майстори – запазиха се езикът, писмеността и художествените традиции – това е културата на един народ. Във всичко това намира израз неговата духовност и неговата душевност. Така иночеството подхранваше и развиваше добродетелите, основните качества на човека – те се съхраняваха и развиваха в манастирите. Това е важно! Затова се казва, че манастирите поддържаха духа на народа.

Какво влияние упражни още иночеството върху човека? То го насочи да се обърне навътре към себе си. Инокът. Монахът. Какъв е неговият образ? Той е посветен. Той е човекът, който се е отрекъл от външните блага

– светът на робството, и се е посветил на вътрешния живот – светът на служението. Добродетелта, осъзната като смисъл на живота; животът, осъзнат като Път; монашеството – служенето – осъзнато като идеал – това е, което иночеството изгради. На тази почва започнаха да никнат нови чувства, нови разбирания, нови стремежи – ново творчество!

Иночеството подхранваше чувството *Човек!*

Има едно вечно явление. На това явление гължим всичко. Това е: духовният стремеж. Негов израз е иночеството. Иночеството означава: копнеж за един съвършен живот!

Това е, което даде сили на човека да устои векове на двойното робство – политическо и религиозно. И през тези векове на робство моя народ не само, че не загина, но се и възроди! Така злото се превърна в добро!

Човекът търси смисъла на живота, търси Пътя, търси “Царството Божие.” Богомилството, иночеството подготви българина за моя Път. Сега Учителя, като се отзова на този копнеж, създаде не религия, а школа – Учението е Път. Това е смисълът на живота. Учителя положи основния камък за възкресението на Човека. Той даде знанието за Пътя. В това е спасението, това бъдещето на човечеството: мир и братство!

Днес богомилите са в цялото човечество!

Днес любовта обединява човеците. Духовните хора са носителите на Мир и Братство. Това е новата Епоха, която иде.

Духът Христов възкръсва в човечеството днес!

Кажу: “Боже, благодаря Ти за всичко, което си ми дал и си ме научил!”

Брат Борис

София, март, 1986 г.

12 юли – Петровден 1986.

НАРЯД

1. Добрата молитва

Молитвата е най-съвършеният израз в словесното изкуство.

Изучавайте молитвите, които Учителя е дал. Записвайте си ги саморъчно, грижливо, съсредоточено, с благоговение. Така вие влизате във връзка с Учителя, с Белите братя, така вие се оградяте от всякакви лоши влияния, от всякакви опасности.

Молитвата е най-висшето изкуство!

2. 91. псалом

Животът е вечен и непреривен.

Смърт няма!

3. Песента „Махар Бену Аба“

Пейте винаги – и когато сте радостни, и когато сте угнетени.

Песента е също космичен език.

4. Евангелия:

Матей – 10 гл., 5 – 16 ст.

Марко – 12 гл., 1 – 15 ст.

Лука – 3 гл., 21 – 25 ст.; 4 гл., 1 – 14 ст.

Йоан – 4 гл., 1 – 46 ст. (цялата)

5. Песента „Духът Божий“

6. Беседа от Учителя: „Бъдещото верую на човечеството“, съборни, 1933.

7. Песента „Фир Фюр Фен“

8. Послание от брат Борис: „Свободни сте!“

9. Песента „Вехади“

10. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“

11. „Отче наш“

12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Петровден – 12 юли 1986 г.

„СВОБОДНИ СТЕ!“

„Излезте от затвора на Ирода! Опашете се с Истината, обуйте се в Добродетелта, облечете се в Любовта! Въпросът е решен – и вие сте свободни! Първото нещо, което ви оставям сега, добре да го знаете, то е: свободни сте! Аз отворих вратата на затвора, ставайте сега! И който не излезе – грях му на душата!“

Учителя, беседа от 11.12.1921, т. „Братя и сестри на Христа“, „Сила и живот“ 4 с.

„Ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни!“

Благодарете, че пътуваме на нашия малък, красив космичен кораб и изучаваме Големия всемирн Живот!

Всичко, което ни заобикаля, е Негово изявление, Негов говор. Един камък мъгчалив – това е едно присъствие на мировия Живот, който е в него. Ти, човекът – направí връзка с този Живот чрез камъка! Дъждовната капчица – и тя е едно приветствие от Всемира...

Така, като разговаряме с Всемира, ние живеем. – „И това е Живот Вечен – да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога, и Христа, когото си проводил!“ ...

Като познаваш този велик Живот, какво ти се разкрива? „Ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни!“ ...

Това изкуство – да разговаряме с Всемира, да познаваме Големия миров Живот и да бъдем свободни – това изкуство се изучава в школата на Учителя. Школата на Бялото Братство е университет, висша Академия. Да благодарим, че Учителя откри тази Школа в България! Това е благословение. Да бъдеш ученик – от това по-хубаво положение няма!

Всичко, което ни заобикаля, е Писменост – израз, изявление на Словото. Ние сме обгърнати от Слово и проникнати от Слово. Словото не се губи! Всичко може да се изгуби, но Словото – не. Словото на Живота никога не може да се загуби. Можеш да изгубиш жълтиците, имота, замъка, общественото положение... Но Словото – никога! Всичко, което можеш да изгубиш, те ограничава; онова, което никога не можеш да изгубиш – в него си свободен.

„Словото на Живота пазим!“

То е „небесният хляб“.

Поети, художници, музиканти, писатели, майстори, домакини – всичко, което твори, изявява Словото. Това творчество е „небесният хляб“.

Ние сме обгърнати от Словото и проникнати от Словото. Словото иде от Всемира, ние само го възприемаме – с ума си, със сърцето си, с душата си. От туй сме живи! Ако не е това, от какво ще си живи?!

„Живот“ значи „Слово“.

Словото никога не може да се загуби!

Смърт няма!

Брат Борис

София, юли 1986 г.

Съборни дни – август 1986.

НАРЯД

по случай Братската среща – август 1986 г.

1. Песента „Имаше човек...“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
4. Песента „Венур Бенур“
5. „Пази Свободата на душата си!
Пази Силата на духа си!
Пази светлината на ума си!
Пази доброто на сърцето си!“
6. Песента „Махар Бену Аба“
7. Евангелия:
Матей – 23 гл., цялата
Марко – 8 гл. 1 – 10 ст.
Лука – 19 гл., 1 – 11 ст.
Йоан – 1 гл., 1 – 24 ст.
8. Беседа от Учителя: „Един удар“, т. „Бъдещото верую на човечеството“, 1933 г.
9. „Словото на Живота пазим!“
10. Наредба от Учителя за шест месеца (в беседата „Оправдание и спасение“, за сестри, 5 април 1917 г.):

„Всеки ден си казвайте по една положителна мисъл. Имайте за мото: „Всичко, което ще се случи, Господ ще обърне на добро!“

Когато срещнете в живота си спънка, ще спрягате глагола *МОГА*.

Ще казвате в душата си:

„Мога. Можеш. Може.

Мога аз.

Можеш Ти, Господи, Който си в мен, в моята душа.

Може Великият ти Дух, Който ме ръководи.

Можем. Можете. Могат.

Можем.

Можете – Ти, Господи, и всички светли сили и духове.

Могат – Великият ти Дух, всички от Теб благословени войнства, с цялото Небе!“

Вашата вяра, вашата чистота ще помагат на всички, които са Горе, да съдействат на Божествената Идея да се осъществи в живота ви. В този Път се иска Божествено търпение и постоянство, докато Виделината преодолее у вас. Това ще правите винаги, когато се усещате слаби. Ще го правите сутрин от 4 до 7 ч., най-късно до 12 ч., защото тогава са най-добри влиянията. Преди да е изгряло Слънцето, ще кажете:

„Мога“ – така да изгрее моето Слънце в моята душа и да обнови моето сърце!

„Можеш“ – така да изгрее Божието слънце в мен и да обнови моята душа!

„Може“ – така да изгрее Слънцето на моя дух и да обнови моя ум!

„Можем“ – така да изгрее Слънцето на нашите ангели и да обнови нашите сърца!

„Можете“ – така да изгрее Слънцето на Великия Господ на мира и да обнови нашите души!

„Могат“ – така да изгрее Слънцето на всички слънца в нашите духове и да обнови нашите умове!

Така трябва у вас шест слънца да изгреят. На всяко слънце ще се спирате по 4 минути; всичко 24 минути ще се употребяват за изгряването на шестте слънца.

Този опит може да го препоръчате на вашите обични приятелки.

През първия месец, като изговаряте всичките шест точки, ще наблягате най-много на първата – „мога“; през втория месец ще изговаряте пак всичките шест, но ще наблягате на втората точка, и т.н. И така, от 6. април до 6. октомври ще ставате драговолно в 4 ч., ще бъдете тихи и спокойни – благословието, което ще дойде, ще бъде толкова, колкото ви е необходимо. Искам да произведете една благоприятна вълна, и от всичко, което ви се случи през тези 6 месеца, ще се стараете да извадите добрата страна на неприятността.

Ще казвате и следните изречения:

„Вярвам в Тебе, Господи, Който си ми говорил в миналото. Ти си вложил в мен всички добродетели и добри семена в живота ми.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега. Ти възрастваш Доброто у мен.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш в бъдеще.

Да дойде Твоята виделина върху всички ни!

Да се прослави Името Ти!

Да се въздвори Царството Ти!

Да се изпълни Волята Ти на Земята, както горе, на Небето!“

През тези 6 месеца ще се стараете с всички да бъдете в хубави отношения, да просветне вашата виделина пред вашите ближни.

Ще изговаряте също: „Господи, стопли сърцето ми с Твоята Любов!“

Ако умът ви някога се позамъгли, ще кажете: „Господи, просвети ума ми с Твоя Дух!“ или: „Дай виделина на моя ум чрез Твоя Дух!“

11. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото мъдростта и силата са Негови!“ (три пъти)

12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

София, август 1986 г.

22 септември – началото на Учебната година 1986/87.

НАРЯД

Започва в 5 ч. с.:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Песента „Махар Бену Аба“
4. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века
Защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
5. Евангелия:
Матей – 4 гл., 1 – 12 ст.
Марко – 13 гл., от 14 ст. до края
Лука – 5 гл., 1 – 12 ст.
Йоан – 8 гл., от 31 ст. до края
6. Беседа от Учителя – по избор
7. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
8. „Отче наш“
9. „Ние работим за Мир и Братство!“ (произнася се от всички три пъти)
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

(Няма Послание)

27 декември – Денят на Учителя, 1986.

НАРЯД

Започва в 5 ч. с.:

1. Добрата молитва
2. 91. псалом
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Евангелия:
Матей – 14 гл., от 15 ст. до края
Марко – 10 гл., 1 – 17 ст.
Лука – 7 гл. цялата
Йоан – 12 гл., 1 – 37 ст.
5. Беседа от Учителя: „Едно звено“, от т. „Бъдещото верую на човечеството“, сборни, 1933.
6. Песента „Венир Бенир“
7. Послание от брат Борис:

ЕДНОТО

Един е Животът!

Великият Живот изпълня Всемира.

Животът е вечен!

Работете! Учете! За да поддържате връзката си с Всемирния живот.

Него търсете във всичко – и в малкото, и в Голямото!

Него виждайте навсякъде и във всичко!

Станеш сутрин – кажи си: „Бъди свободен!“

„Бог мой – на Него ще се надая!“

8. Малката молитва на ученика гласи:

„Обични ми Учителю,

бъди винаги с нас!

Учи ни на Твоите пътища,

Закрилай ни според Твоята милост

Упази ни за Твоето Дело!“

9. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)

10. „Отче наш“

11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

София, декември 1986 г.

1987.

22 март – Първият ген на Пролетта

НАРЯД

Започва в 5 ч.с.:

1. Песента „Имаше човек, проводен от Бога“
2. Добрата молитва
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Евангелия:
Матей – 28 гл., цялата
Марко – 6 гл., от 35 ст. до края
Лука – 6 гл., от 12 ст. до края
Йоан – 6 гл., 1 – 60 ст.
5. Песента „Духът Божий“
6. Малка молитва, дадена от Учителя в частен разговор:
*„Господи, ние Ти благодарим
за хубавия живот, който си ни дал!
Благодарим Ти за този свят, който си създал!
Ние искаме да живеем по новия начин –
по закона на Любовта, която си внесъл в душите ни.
Нека Твоята светлина озари умовете ни,
да разрешим въпросите,
които стоят пред вратата на нашата душа!“*
7. Беседа от Учителя: „Високият идеал“, ООК, 1923.
8. Из разговор с Учителя: „За Любовта“ (?)
9. Послание от брат Борис: „Животът“
10. „Отче наш“
11. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века,
защото Мъдростта и Силата са Негови!“
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите
Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Първия ген на Пролетта

ЖИВОТЪТ

„Духът диша, където си ще...“

Животът е ЕДИН.

Животът е голям – БЕЗГРАНИЧЕН – без граници, без край. Навсякъде във Всемира има живот – и на слънцата, и на планетите, и в така нареченото Пространство. Това, което наричаме Пространство – това е една от формите на присъствие на Живота. Органическите съединения – основата

на тази форма на Живот, която ние познаваме тук, на Земята – ги откриваме дори на метеоритите и на кометите. Навсякъде прониква и присъства Животът. „Господи, ние Ти благодарим за хубавия живот, който си ни дал! Благодарим Ти за този свят, който си създал!“

Животът е Един, Единен, защото почива върху един Принцип, защото е въплощение на един Закон – Законът на Любовта.

Живот значи Любов! – „Любете се, за да живеете!“

Животът е загадка. Тя ни се разкрива във Вечността. Защото Животът е вечен.

СЛОВOTO на ЖИВОТА ПАЗИМ !

Брат Борис

София, март 1987 г.

12 юли – Петровден 1987.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

„В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа!“

1. „Отче наш“

2. Добрата молитва

3. Песента „Духът Божий“

4. Песента „Венир Бенур“

5. Беседа от Учителя – по избор

6. Псалом 117.

7. Евангелия:

Матей – 7 гл., от 18 ст. до края

Марко – 8 гл., 1 – 22 ст.

Лука – 2 гл., 1 – 22 ст.

Йоан – 12 гл., 1 – 37 ст.

8. Песента „Имаше човек, проведен от Бога“

9. Послание от брат Борис:

Бог е Любов!

Обичаш – Бог се изявява чрез тебе.

Обичат те – Бог се изявява чрез онзи, който те обича.

Амин

10. „Аз и Отец ми едно сме, ала Отец ми е по-голям от мене.“

11. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“

12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

София, юли 1987 г.

Съборни дни 19 – 23 август 1987.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. Песента „Духът Божий“
3. Песента „Венир Бенир“
4. 91. псалом
5. Евангелия:
 - Матей – 25 гл., 1 – 13 ст.
 - Марко – 14, гл., 17 – 25 ст.
 - Лука – 1 гл., от 32 ст. до края
 - Йоан – 1 гл., 1 – 14 ст.
6. Беседа от Учителя: „Даром давайте“, т. „Красотата на гушата“, утринни слова, 1938.
7. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
8. Послание от брат Борис: „Силата на молитвата“
9. „Отче наш“
10. Формула: „Проявеният Дух на Любовта,
проявеният дух на Мъдростта,
проявеният Дух на Истината
носи всичките блага на Живота,
на Единия, Вечния Бог, извор на всички блага,
в Когото всичко се обединява!“
11. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века,
защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите
Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

за Съборните дни – 19-23 август, 1987 г.

СИЛАТА НА МОЛИТВАТА

Основната идея на наряда днес е: Силата на молитвата.

Най-голямото от всички изкуства, е изкуството на словото, а най-съвършен израз на словесното изкуство е Молитвата.

...И попита Авраам Господа: „Господи, ако имаше десет души праведни, щеше ли да погубиш Содом?“ – „Нямаше да го погубя!“...

Праведните – това са хората на правата мисъл. Мисълта е космичната Виделина. Тя изпълва Всемира. Тя се движи със скорост по-голяма от скоростта на светлината. Следователно човекът, който има Мисълта, присъства навсякъде и всякога!

Това е Вечният Живот – Животът, който присъства навсякъде и всякога.

Вечният Живот се изявява чрез: мисълта, чувството и идеята.

Какво представлява едно хубаво чувство? Цял един живот е скрит в него. То иде от едно далечно минало. Но миналото не е мъртво. То е като семенце, посято в почвата – като му дойде времето, то ще се пробуди, ще поникне. Закони, чудни закони действат тука! Любовта се изявява чрез тях. Затова имайте почит и уважение към тях – мислите и чувствата са свещен Живот!

Ние пътуваме във Всемира на крилете на Мисълта! Мисълта е, която ни свързва с Големия всемирнен Живот. Това изкуство се изучава в школата на Учителя – да присъства човек съзнателно в Големия всемирнен Живот ! Той е наш живот!

Мисълта е Сила Божия!

Чувството е Сила Божия!

Мисълта обединява човеците!

Чувството обединява човеците!

Идеята обединява човеците!

Дошло е време човеците да си подгадат ръка като братя!

Идат МИР и БРАТСТВО на Земята!

Брат Борис

София, август 1987 г.

22 септември – начало на Учебната година 1987/88.

НАРЯД

Започва в 5 ч. Сутринта:

1. Добрата молитва
2. 91 псалом
3. Песента „Имаше човек...“
4. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината, на всичката пъланота и благодост...“)

(Тази молитва всеки ще си я препише собственоръчно, като рисува всяка буква; и цялата година ще си я казва тихо, покрай другите си молитви.)

Всички ще се молим!

Авраам пита Господа: „Господи, ако имаше десет души праведни, щеше ли да погубиш Содом? „ – „Нямаше да го погубя!“...)

5. „Венир Бенир“

6. Молитвата „Пътят на Живота“

7. Евангелия:

от Матей – гл.23, 1 – 13 ст.

от Марка – гл.10, 13 – 31 ст.

от Лука – гл.2, 1 – 21 ст.

от Йоана – гл.4, 1 – 31 ст.

8. Беседа от Учителя – по избор

9. „Едно желае душата ми, и него винаги ще диря –

да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“ (три пъти)

10. Песента „Вехадг“

11.“Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са негови!“ (три пъти)

12. „А Исус обичаше Марта, Мария и Лазаря...“ (за размисление)

- 13 „, Послание от брат Борис

15. Малката молитва на ученика:

„Обични ми Учителю,

бъди винаги с нас!

Учи ни на Твоите пътища,

закрилай ни според Твоята Милост,

упази ни за Твоемо Дело. Амин“

16. „Отче наш“

17. „Да се прослави Бог...“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

послучай Началото на Учебната Година
22 септември 1987

„Всеки народ е призван в света за една велика мисия. И всеки човек е призван да извърши една велика работа, една Божествена работа. В това седи достойнството на човека.

Благото на цялото човечество зависи от един човек, и благото на един човек зависи от цялото човечество.“

Учителя, Утринни слова, 1939.

Предстои една велика епоха на МИР и БРАТСТВО! За нейното идване всички трябва да работим ! Иде тази хубава епоха, с участието на всичко и на всички!

Човек е център на лъчи – оригинални и неповторими. Знаино е – химическата реакция и в малката епруветчица, и в океана – една и съща е!

Пейте и славословите Господа!

Мир и Братство идат на Земята!

ВСИЧКИ СМЕ ПРИЗВАНИ ДА РАБОТИМ ЗА ТЯХ!!

АМИН

Брат Борис

София, септември 1987 г.

27 декември – Денят на Учителя 1987.

НАРЯД

Започва в 6 ч. сутринта:

„Винаги се радвайте!

За всичко благодарете!

Духът не угасвайте!

Непрестанно се молете!“

„А Исус обичаше Марта, Мария и Лазара...“

(Размишление)

1. Добрата молитва

2. Песента „Вехаду“

3. 91. псалом /песента/

4. Молитвата „Пътят на Живота“

5. Евангелия:

Матей – гл.25, 1 – 14 ст.

Марко – гл.11, 1 – 15 ст.

Лука – гл.13, от 18 ст. до края

Йоан – гл.1, 1 – 35 ст.

6. Песента „ Имаше човек, проведен от Бога...“

7. Беседа от Учителя: „Служене, почит и обич“, от едноименния том, МОК, 1929.

8. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)

9. Послание от брат Борис

10. Песента „Венир Бенир“

11. Молитвата на ученика: „ Обични ми Учителю,
бъди винаги с нас!

Учи ни на Твоите пътища,
закрилай ни според Твоята милост,
упази ни за Твоето Дело!“

Ученикът ще си казва тази молитва всяка сутрин!

12. „Отче наш“

13. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века,
защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)

14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

послучай Денят на Учителя
27 декември, 1987 година

*„Аз и Отец ми едно сме,
ала Отец ми е по-голям от мене.“*

От човека излизат лъчи, както от Слънцето. Те отиват безкрайно далеч! За тях препятствия няма! Това е Мировият Живот, който се извява чрез неговата мисъл, чрез неговите чувства и съзнание. Те са оригинални и неповторими!

Духовният живот – това е изкуството да поддържа връзката с Великия космичен Живот, да сме в съгласие с него! Което ще рече – да сме ЕДНО с него.

„Хлябът наш насъщний дай го нам и днес!“

Братството е всемирно! Вечно! Пожелаваме ви да бъдете ученици на Всемирното Бяло Братство!

Мир и Братство идат на Земята!

Мир и Братство идат за човечеството!

Брат Борис

София, декември 1987 г.

1988.

22 март – Първият ден на Пролетта

НАРЯД

Започва в 5 ч.сутринта:

Годината има благоприятни условия за творческа работа, каквато и да бъде тя. Използвайте ги!

1. Добрата молитва
2. Песента „Венир Бенир“
3. Послание от брат Борис:

Живот изпълня Всемира. Поддържай връзката си с Него – той е наш живот!

Това е духовната работа.
Земята е Школа!

4. Молитвата „Пътят на Живота“
5. Песента „Имаше човек...“
6. Евангелия:
Матей – 17 гл., 1 – 22 ст.
Марко – 11 гл., 1 – 20 ст.
Лука – 2 гл., 1 – 22 ст.
Йоан – 3 гл., 1 – 22 ст.
7. Беседа от Учителя: „Двете култури“ (резюме на първите три беседи от т. „Петимата братя“)
8. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
9. „Отче наш“
10. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

София, март 1988 г.

12 юли – Петровден 1988.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

Мото:

*„Братство, Единство, Свобода
да всади Господ в нашите сърца!“*

(Формула, дадена от Учителя в Духовната група)

1. Песента „Духът Божий“
2. Добрата молитва
3. Малката молитва на ученика: „Обични ни Учителю, бъди винаги с нас!
учи ни на Твоите пътища,
закрилай ни според Твоята Милост,
упази ни за Твоето Дело!“
„Господи, не допускай да развалят
онова, което Учителя създаде!“
4. Песента „Имаше човек...“
5. Молитвата „Пътят на Живота“
6. Песента „Венир Бенир“
7. Молитвата на Данаила: „Да бъде благословено Името Божие от века
и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
8. Песента „Вътрешният глас на Бога“
9. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
10. Евангелия:
Матей – 5 гл., 1 – 17 ст.
Марко – 8 гл., от 1 ст. до края
Лука – 12 гл., 1 – 22 ст.
Йоан – 3 гл., 1 – 22 ст.
11. Беседа от Учителя: „Красотата на душата“, от едноименния том
утринни слова, 1938.
12. Послание от Брат Борис: „Отговорността“
13. Размишление: „Едно желае душата ми, и него винаги ще диря –
да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“
14. „Отче наш“
15. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите
Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

послучай Петровден, 1988.

ОТГОВОРНОСТТА

Какво мислиш? Какво чувстваш? Как постъпваш? С какво живееш?

Помни :

Почит и уважение към Доброто!

Почит и уважение към Красотата!

Почит и уважение към Любовта!

Срещнеш ли се с тях, направи малък поклон. – Ами, ти си в Храма Божий!

Благодари! Спазваш ли това, всичко ще ти върви в живота. Ти ще бъдеш щастлив.

Работиш – ти си в Храма Божий! Служител Божий! Каквато и работа да извършваш! „А Исус обичаше Марта, Мария и Лазара!“... Във всичко, което вършиш – да служиш! От всичко най-ценно е служението! Люби и служи!

Всичко добро и красиво в живота, всичката свобода и правдивост са изявление на Бога. „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно!“

Делото на Доброто е общо, всички участвуват в него, всеки е отговорен за нещо – отстоява! Колко е необходим той! Борбата е обща, и отговорността е обща – всички носим отговорност за съдбата на членовете – и тя е обща!

Всеки човек представя един елемент, необходим за общия целокупен Живот, той има свои качества, необходими за Цялото. Той е длъжен да представя този елемент, значи – да бъде верен на себе си и да изяви себе си – той е отговорен за това!

Сега започва обединение на човечеството. В тази борба и ти вземаш участие, и си необходим елемент.

„Да върши винаги това, което на Тебе е угодно!“

Брат Борис

София, юли 1988 г.

Съборни дни – 19 – 22 август 1988.

ОБЩАТА БРАТСКА МОЛИТВА

започва в 5. ч.сутринта:

1. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
2. „Отче наш“
3. Добрата молитва
4. Молитвата на Светлината
5. „Едно желае душата ми, и него винаги ще гуря - да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“ (три пъти)
6. Песента „Венир Бенир“
7. Евангелия: Матей – 10 гл., от 16 ст. до края
Марко – 14 гл., 3 – 9 ст.
Лука – 3 гл., 7 – 22 ст.
Йоан – 15 гл.8 – 17 ст.
8. Песента „Фир Фюр Фен“
9. Беседа от Учителя: „Общение с Бога“, 23. март 1930.
10. Песента „Духът Божий“
11. Послание от брат Борис: „Изкуството да живеем“
12. Песента „Вехади“
13. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

получай Съборните дни – 19-22 август 1988 г.

ИЗКУСТВОТО ДА ЖИВЕЕМ

Животът е чудо! Не търси други чудеса! Не се покланяй на никакви човешки творения, било наука, изкуство или организации. Животът е най-великото чудо !

Пази се от собственост! Тя всичко покваря!

Пази се от богатство, каквото и да бъде то!

Пази се от всяка лична изгода! По-опасно от личното утвърждаване няма! Това е робството.

Пази се най-много от себе си ! Кажу: „Няма ме!“ Превъзмогнеш ли себе си – спасен си!

Себе-чувството – превъзмогнеш ли го, разрешил си всички въпроси!

„Едно желае душата ми и него винаги ще гуря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си! “

„Домът Господен“ – Големият Живот!

За да разреши правилно проблемите на личния живот, човек трябва да познае Големия Живот. Той се изучава в Школата.

Земята е една от Великите Божи школи във Всемира.
„Винаги се радвайте!
За всичко благодарете!
Духът не угасвайте!
Непрестанно се молете!“
Молитвата – тя ни показва как да живеем.
Изкуството да живеем е най-красивото и най-сложното изкуство!

Брат Борис
София, август 1988 г.

22 септември – начало на Учебната година 1988/89.

НАРЯД

Започва в 5 ч. сутринта:

1. Малката молитвата на ученика: „Обичний ни Учителю, бъди винаги с нас!
Учи ни на Твоите пътища,
закрилай ни според Твоята Милост,
упази ни за Твоето Дело!“
2. Кажете си: „Да бъде благословено Името Божие от века и до века,
защото Мъдростта и Силата са Негови!“
3. Послание от брат Борис:

НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

Днес на Земята се възражда едно Ново човечество. Неговото верую, изразено с две думи, е: „Мир и Братство!“ За него се е работило и борби са се водили векове. И жертви големи са дадени. Днес то се реализира. Нови хора трябват! Новият Човек се ражда! Земята е училище. Учителя създаде училище – Школа, а не организация!

4. Молитвата на Светлината
5. Песента „Венир Бенир“
6. Песента „Имаше човек...“ (целия псалом да се изпее)
7. Евангелия:
Матей – 10 гл., цялата
Марко – 9 гл., 1 – 30 ст.
Лука – 11 гл., 1 – 5 ст.
Йоан – 5 гл., 1 – 41 ст.
8. Беседа от Учителя: „Новият ден“, т. „Вътрешният господар“, ООК, 1940.
9. „Отче наш“
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

София, септември 1988 г.

27 декември –Денят на Учителя 1988.

НАРЯД

Започва в 5 ч.сутринта:

1. Размишление: „Аз и Отец ми едно сме, ала Отец ми е по-голям от мене.“
2. Добрата молитва
3. Песента „Венир Бенир“
4. Евангелия:
Матей – 2 гл., 1 – 13 ст.
Марко – 13 гл., цялата
Лука – 3 гл. 20 – 22 ст.
Йоан – 1 гл., 1 – 5 ст.
5. Песента „Имаше човек...“
6. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
7. Беседа от Учителя: „Глас в пустинята“, т. „Затова се родих“, неделни
9. серия, 1926.
8. Послание от брат Борис: „Връзката“
9. „Отче наш“
10. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Деня на Учителя, 1988.

ВРЪЗКАТА

*„А Исус обичаше Марта, Мария и Лазара.“
„Лазаре, излез!“*

Има едно нещо съществено: да поддържа човек връзката си с Бога. Поддържа ли тази връзка, опази ли я, той е на своя пост. Това е творческа работа! А има ли творчество, значи Духът присъства! Това означава молитвата: „Да върши винаги това, което на Тебе е угодно!“

Музика е животът! Животът е песен!
Животът е един и прекрасен!
И вечен!

„Да бъде благословено Името Божие
от века и до века...“

Брат Борис
София, декември 1988 г.

1989.

22 март – Първият ден на Пролетта

НАРЯД

Започва в 5 ч.сутринта:

Размишление:

„Бог толкова възлюби света, щото даде Сина своего Единороднаго, за да не погине всякой, който вярва в Него, но да има Живот Вечен...“

1. Добрата молитва
2. Песента „Духът Божий“
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Песента „Вътрешният глас на Бога“
5. Молитвата на Братството
6. 91. псалом (песента)
7. Евангелия: Матей – 13 гл., 24 – 30 ст.
Марко – 14 гл., 3 – 10 ст.
Лука – 9 гл., 18 – 28 ст.
Йоан – 3 гл., 1 – 21 ст.
8. Песента „Имаше човек, проведен от Бога...“
9. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
10. Беседа от Учителя: „Гредите на живота“, от т. „Просветено създание“, ООК, 1931.
11. Послание от брат Борис: „Вярата“
12. Песента „До`ще ден!“
13. „Отче наш“
14. Малка молитва на ученика: „Господи, да се изпълни Твоят Божествен план за ДелотоТи и ние да бъдем Твои работници всякога!“
15. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Първия ген на пролетта

ВЯРАТА

Едно свещено право има всеки човек – да мисли, да чувства, да вярва. Той си има своя вяра. И ако някой се опита да пренебрегне това негово право, той го брани; той презира силата, заплахата, страданията, смъртта – той става герой, мъченик. И най-незначителният човек има тази сила! – „Те ще опазят Словото!“

Вярата е въпрос на виждане – виждане със сърцето.

Който обича Истината, не е безверник; който върши добро, не е безверник; който служи на Правдата, не е безверник; който носи една Божествена Идея, има вяра – какъвто и да се нарича всеки от тях, това са хората на Братството по цялата Земя. Вътрешната сила е, която ги свързва и обединява. Има ли тази връзка, могат да възникнат и общества, и организации. Но те са само греха, огнища на живота; огнят е важен.

Ние сме Братство, ние сме Идея – вечна, безгранична, свободна.

Дом, основан на „канара“ (Единния, Мощния) устоява на всички бури и пороци. Дом, основан на „пясък“ (множество, маса), като дойдат бурите, пороците, ще рухне, и крушението на този дом ще бъде голямо.

„Зидете се на дом духовен!“ Както клетките в организма се събират и образуват органи и системи, тъй и човешките души са свързани с дълбоки вътрешни връзки и вършат обща работа, ако и отвън да не се познават. Един Живот мече в тях, една мисъл – това е Братството.

Вярата – това е силата, която чувства душата, когато вижда Божия Дух и чувства Единството си с Него. Божият Дух работи днес в света, и то в човешките души, и във всички условия. Имай вяра в Него! Той устроява всичко! Той те люби!

Брат Борис

София, март, 1989 г.

12 юли – Петровден 1989.

НАРЯД

Започва в 5 ч. с.:

1. Песента „Вехаги“
2. Песента „Станник съм на този свят“
3. Малка молитва на ученика: „Обични ми Учителю, бъди винаги с нас! Учи ни на Твоите пътища, закриляй ни според Твоята Милост, упаци ни за Твоето Дело!“ Амин
4. Тайна молитва (свободна)
5. „Аум“
6. Добрата молитва
7. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
8. Евангелия:
 - Матей – 12 гл., от 46 ст. до края
 - Марко – 12 гл., 28 – 34 ст.
 - Лука – 12 гл., 13 – 34 ст.
 - Йоан – 12 гл., от 44 ст. до края
9. Песента „Духът Божий“
10. Слово от Учителя: Първи слова, гадени през 1903.
11. Песента „В начало бе Словото“
12. Послание от брат Борис: „Словото“
13. „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)
14. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

по случай Петровден – 12 юли, 1989 година

СЛОВOTO

*„В начало бе Словото.
И Словото бе у Бога.
И Словото бе Бог.“*

Йоан, 1: 1

„СЛОВOTO НА ЖИВОТА ПАЗИМ!“

Този е бил поздравът на богомилите. Те са пътували из страни и народи, за да проповядват възраждащата Истина на чистото Слово Божие.

Когато се срещнат нейде по пътищата двама от тях, спрат се, поклонят се леко един на друг, и единият каже тихо: „СЛОВOTO НА ЖИВОТА ПАЗИМ!“ . Другият също: „СЛОВOTO НА ЖИВОТА ПАЗИМ!“ . И продължават пътя си...

От всички свещени книги богомилите най-много почитаха, като най-святата книга, Евангелието от Йоана. – „В начало бе Словото, и Словото бе у Бога, и Словото бе Бог.“ Самото богомилство е изявление на Евангелието на Йоан.

Българският народ е минал през много изпитания, през големи мъчности и страдания. Устоял е и се е възродил благодарение на Духа.

Духът е силата! Носители, пазители, служители на Духа са богомилите. Те извършиха възраждането и на българския, и на европейските народи.

И днес човечеството се възражда, ръководено пак от същия Дух.

Веднъж Учителя ми каза: „Ако някой човек се интересува за богомилството, нека изучава историята на братството, защото днес богомилите сме ние“. Духът е същият. В Него е силата!

Тази обнова, която става днес – за нея са работили Чагата Божии. Тя става и ще става. За нея Учителят ни говори, за нея работи чрез своето слово и чрез своя живот. Тя е едно благословение.

„Досега ние ги търсихме, отсега те ще ни търсят“. Цялото човечество ще се обърне към нашата хубава страна, към нашия хубав народ – но ще дойдат заради Словото! „СЛОВOTO НА ЖИВОТА ПАЗИМ!“

Има смисъл да живее човек! Този смисъл е: Да служи на Бога! Нека ви вдъхновява идеята: служение на Бога! Не е въпросът за организации, за слава, за известност, не! **ВЪПРОСЪТ Е: СЛУЖЕНИЕ НА БОГА!**

Да пазиш Словото на Живота – значи да служиш на Бога, значи да изпълняваш Неговата Воля. – „Да върши винаги това, което на Тебе е угодно!“

Разумността присъства навсякъде. Съгласен ли си с Нея, вършиш ли Волята Божия – всичко е с тебе, силен си! Разумността – това е Словото.

И тъй – не се опасявайте от нищо! Без страх! „СЛОВOTO НА ЖИВОТА ПАЗИМ!“ Ние сме винаги заедно – ние сме служители Божии!

Където и да сте, каквото и да правите – съзнавайте, че вие сте служители Божии!

С това ви поздравявам – една вест от Всемира!...

Ще знаете едно нещо: Мисълта е свещена! Пред нея ще заставате винаги с обич и почит.

Искам да споделя с вас една мисъл – най-съществената!

Тази мисъл е изрекъл Христос – най-великото нещо, което е казал:

„АЗ И ОТЕЦ МИ ЕДНО СМЕ, АЛА ОТЕЦ МИ Е ПО-ГОЛЯМ ОТ МЕНЕ!“

Тази мисъл трябва да живее във вас винаги! – при всички условия, където и да сте.

Тази мисъл крепи, обновява, възражда човека. Тя е праната, поради която растем. „АЗ И ОТЕЦ МИ ЕДНО СМЕ!...“ По-силна дума не е казвана!

Трябва мисълта да ви поддържа, да ви подкрепя, да ви вдъхновява, да ви храни.

СИЛНИ СМЕ ПОРАДИ СЛОВОТО!

Брат Борис

София, юли 1989 г.

Съборни дни 19 – 25 август 1989.

НАРЯД

Започва в 6 ч. сутринта:

Мото (за размишление):

*„Винаги се радвайте,
за всичко благодарете,
Духа не угасвайте,
непрестанно се молете.“*

1. Песента „Фир Фюр Фен“

2. Добрата молитва

3. 91. псалом (песента)

4. Молитвата на Светлината

5. „Аум“

6. Евангелия:

Матей – 11 гл., от 27 ст. до края

Марко – 3 гл., 1 – 6 ст.

Лука – 6 гл., 27 – 38 ст.

Йоан – 8 гл., 31 – 36 ст.

7. Молитвата на Братството

8. Беседа от Учителя: „Часът на Любовта“, от едноименния том, 1934.

9. Послание от брат Борис: „Иде час, и сега е“

10. „Отче наш“

11. Всяка сутрин, през цялата година, за приключване на молитвата ще се произнася като формула:

„Да бъде благословено Името Божие от века и до века,
защото Мъдростта и Силата са Негови!“ (три пъти)

Тази формула ще ни свързва всички за работа.

11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

По случай Съборните дни, 19-21 август, 1989 г.

„ИДЕ ЧАС, И СЕГА Е...“

В Природата има време за действие на всяка сила и докато е „нейното“ време, никой не може да спре действието ѝ. Смяната на силите става според строгите закони на Битието. Христос казва: „Сега е часът на тъмнината и тя ще прави, каквото си ще.“

Същия закон Учителя изразява така: „В Божиите решения обратни действия няма“.

Ние сме тук, за да работим за Часа на Светлината !

„Фир-фюр-фен Тао Би Аумен.“ – „Без страх и без тъмнина, с обич и Вигелина“!

Ние не воюваме с никого! Бог е всемогъщ. Негово е „Царството, и Силата, и Славата“. Ние не воюваме, ние служим. Това е нашият живот – служение на Бога! Неговото Царство е във век. Силен е Бог в нас.

Ние не воюваме с плът и кръв. Силата на молитвата – чрез нея всичко може да се постигне! На силата, която иде от Бога, никой не може да устои, и най-злите даже! Затова връзката с Бога е най-важна. Подгържайте връзката си с Бога!

Решителни и единни! Ние сме всякога заедно в нашата работа. Работата за Високия Идеал е свещена, тя заслужава всички жертви. Учениците на Божествената школа трябва да страдат, да мислят, да се молят, за да дойдат добрите условия за всички. Тъй е било през всички времена, тъй е и сега. Това е нашият Път.

Великото Бяло Братство ръководи съббините на човечеството. То съществува хиляди и хиляди години преди всички човешки организации, преди всички могъщи политически империи. Те са в разцвет, когато То присъства и ръководи всичко. Когато То се оттегли, настъпва упадък и културите умират.

Бялото Братство се изявява, когато иска, то е видимо и невидимо. То се изявява и изчезва, когато иска. То се смалява и увеличава, когато иска. Бялото Братство е неуязвимо. Които са умни, ще се учат от Бялото Братство. Нямам предвид това малко общество в България – то е само една безкрайно малка проекция.

Знание трябва – Бялото Братство е пазител на Знанието.

Любов трябва – Бялото Братство е носител на Любовта.

Сега настава Неговият Час!

Братството на Любовта е неуязвимо!

Брат Борис

София, август 1989 г.

22 септември – Начало на Учебната година 1989/90.

НАРЯД

Започва в 6 ч.сутринта.:

1. Песента „Фир Фюр Фен“
2. Молитва „Плодовете на Духа“
3. Песента „Вътрешният глас на Бога“
4. Молитвата на Светлината („Господи на Светлината...“)
5. Евангелия:
Матей – 18 гл., от 23 ст. до края
Марко – 3 гл., 2 – 20 ст.
Лука – 23 гл., 17 – 25 ст.
Йоан – 8 гл., 31 – 36 ст.
6. Песента „Вехади“
7. Беседа от Учителя: „Духовното у човека“, т. „По Бога направени“, съборни, 1929.
8. Песента „Духът Божий“
9. Послание от брат Борис: „Великото Семейство – Домът Господен“
10. Малката молитва на ученика, с която е хубаво всеки ден да завършвате молитвата си:
„Обични ми Учителю, бъди винаги с нас!
Учи ни на Твоите пътища,
закрилай ни според Твоята милост,
упази ни за Твоето Дело!“
10. „Отче наш“
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

Послучай 22 септември 1989.

ВЕЛИКОТО СЕМЕЙСТВО – „ДОМЪТ ГОСПОДЕН“

Ята птички отлитат на юг. Те летят задружно, под една команда. Как се създава колективът в природата? Една душа – в много форми. Това е одухотвореният колектив.

Една Божествена Идея е душата на един колектив. Колективът не е механично образувание.

Братството е жив организъм, в който ние сме клетки. Животът на Учителя тече в него и ние трябва да го опазим чист и свят, тъй както Той ни го е предал. Има една опасност за Братството, която иде отвън. Има сили, които искат да го използват за свои цели. Учениците трябва да бъдат будни и внимателни. Будни бъдете всички! Сега е време за Работа. Мислете върху всяко предложение, което дойде отвън, турете го в душата си, задръжте го дълго, опитайте го със сърцето си и с ума си, прекарайте го през огъня на Любовта и вижте, какво ще остане от него. Учителя не ни е оставил без светлина.

Най-голямата опасност, когато една идея вземе външен израз, добие форма, е, че чужди сили ще се опитат да я обсебят, да я използват за свои цели. Такова нещо не трябва да се допусне! Трябва да бъдем внимателни! Спокойно посрещайте всичко. С упование и вяра гледайте на бъдещето – без страх! Ние сме служители. Делото, на което служим, е свято!

Войнството на Бялото Братство е велико и мощно. То решава всички въпроси. То работи за повдигане на човечеството. Учителя ни призова в челния отряд. Да благодарим за това, че Господ ни е призовал да Му служим! Това са хубави, щастливи дни от живота ни, защото Той е с нас.

Ние сме едно голямо Семейство в Господа. Ние живеем по цялата Земя, сред всички народи. Ние живеем във Вечността. Всички светли образи в историята на човечеството, които бележат неговия път, са членове на това Велико Семейство. Псалмопевецът нарича това семейство „Дом Господен“. „Едно желае душата ми, и него винаги ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си!“

Външните форми, колкото и да са твърди и яки, са уязвими. Но Онзи, Невидимият, Който ги създава, е неуязвим! Когато Той се оттегли, формите се разпадат; когато дойде, създава нови. Той се явява и изчезва, създава народи и погубва народи. Не знаеш откъде идва и къде отива. Той е Мощният и Силният. Търси Него – Невидимия, Незнайния, Вечния.

Брат Борис

София, септември 1989 г.

27 декември – Денят на Учителя 1989.

НАРЯД

Започва в 5 ч.сутринта:

Размишление

*„И видях небето отворено, и ето бял кон,
и Онзи, Който седеше на него, наричаше се
Верен и Истинен; и с правда съди и войнства; и зовеше се Слово Божие, и вой-
ските небесни идеха след Него на бели коне, облечени с висон бял и чист.“*

Откровение, 19; 11, 14

1. „Аум“
2. Добрата молитва
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Песента „Бог е Любов“
5. Прочит на Евангелията:
 - Матей – 28 гл., 1 – 10 ст.
 - Марко – 16 гл., 9 – 18 ст.
 - Лука – 24 гл., 36 – 50 ст.
 - Йоан – 16 гл., 1 – 14 ст.
6. Беседа от Учителя: „Новото човечество“, 19 август 1920.
7. Песента „Братство, единство“
8. Послание от брат Борис: „Иде Новото човечество“
9. Малката молитва: „Обичний ми Учителю,
бъди винаги с нас!
Учи ни на Твоите пътища,
закрилай ни според Твоята Милост,
упази ни за Твоето Дело!“
10. „Отче наш“
11. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите
братя в Божията Любов!“

Където има условия за братска вечеря, да се проведе същият наряд, без беседата.

ПОСЛАНИЕ

по случай Деня на Учителя – 27 декември 1989.

ИДЕ НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

Обични братя и сестри,

Една Велика Разумност, едно Велико Сърце устройва живота на всички същества – малки и големи, добри и зли.

Житните зрънца, посяти отпреди хиляди години, сега започват да поникват. Те са най-добрите идеи, посяти от Великите Посветени.

Едно ново съзнание прониква в човечеството, едно ново виждане, вътрешно виждане – духовно виждане.

Братството е единствената спасителна идея за човечеството. Братството става необходимост за човеците.

Идеите на Братството са артериалната кръв в общочовешкия организъм, която ще обнови живота му.

Духовният живот е едно ново виждане, едно ново съзнание, което носи истинското братство между хората.

Новото човечество е обединеното човечество, чиято епоха иде сега.

Иде новото човечество, и неговият девиз е: Едно Човечество, Едно Отечество!

Предстои световна акция на Бялото Братство.

Предстои ни голяма работа в новото човечество. Братството ще ни постави на работа, за която ни е подготвяло.

Ние сме тук – кой къде то и да е, и каквато и работа да върши; но силата е в Идеята, в чувството, в мисълта.

Ние сме на този един фронт. Идеята е: Духът е творецът. Духът е, който обединява човечеството.

„Едно желае душата ми, и него винаги ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си.“

Брат Борис

София, декември 1989 г.

1990.

22 март – Първият ген на Пролетта

НАРЯД

Започва в 5 ч.сутринта:

1. 91. псалом (с песен)
2. 23. псалом
3. Песента „Фир Фюр Фен“
4. Добрата молитва
5. Песента „Вехад“
6. Молитвата на ученика („Господи на Светлината...“)
7. Песента „Имаше човек...“
8. Евангелия:
Матей – 12 гл., 30 – 37 ст.
Марко – 8 гл., 1 – 9 ст.
Лука – 6 гл., 19 – 46 ст.
Йоан – 14 гл., 1 – 18 ст.
9. Песента „Вътрешният глас на Бога“
10. Беседа от Учителя: „Разумните кротки“, т. „Голямото благо“, неделни, 11.серия, 1929.
11. Молитвата на Братството
12. Послание от брат Борис: „Домът Господен“
13. „Отче наш“
14. Формула: „Ученикът трябва да има сърце чисто като кристал,
ум светъл като Слънцето,
гуша обширна като Вселената,
дух мощен като Бога и едно със Бога.“ (три пъти)
15. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ

ДОМЪТ ГОСПОДЕН

*„Едно желае душата ми и него винаги ще диря –
да живея в Дома Господен през всичките дни
на живота си.“*

Божественият порядък обгръща всичко. Учете, за да пребъдвате винаги с него. От какво се смущавате? Всичко, което не е в съгласие с великия Разумен ред, ще отпадне. Само онова, което Е в съгласие с Божествения ред, ще остане.

Разумният свят има свой център. Винаги прибягвайте към Него, когато решавате някоя трудна задача. „Домът Господен“ – Разумният свят – Той ръководи всичко.

Това е Волята Божия – не да унищожаваш враговете си, а да повдигнеш и спасиш враговете си. „Молете се за ония, които ви гонят.“ „Не дойдох да погубя, но да спася.“ „Бог не съзволява в смъртта на грешния.“ Защото Бог е Любов. Това хората трудно възприемат. Те смятат, че трябва да унищожават враговете си. Ето кое не е възможно.

Да общуваш с Божествения свят, да разговаряш с великите Братя, които живеят там, да виждаш красотата на Божествения Живот и да я разбираш, да те учи Бог чрез своя Дух, да ти разкрива Мъдростта, вложена в Битието – това е Пътят на ученика. Това е Школата на Учителя – „Домът Господен“.

Школата на Учителя е път на освобождение.

Това е святата наша Работа.

От Братския съвет

София, март 1990

22 септември – Начало на Учебната година 1990.

НАРЯД

Начало 6 ч.сутринта:

1. Добрата молитва
2. Формула: „Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.“ (три пъти)
3. Песента „Духът Божий“
4. Евангелия:
 - Матей – 4 гл., 1 – 11 ст.
 - Марко – 4 гл., 1 – 9 ст.
 - Лука – 8 гл., 19 – 21 ст.
 - Йоан – 1 гл., 43 – 51 ст.
5. Беседа от Учителя: „В Божественото училище“, от т. „Божествен и човешки свят“, 1940.
6. Песента „Бог е Любов“
7. Послание от Братския съвет от 1965 г.
8. Песента „Бершиг-Ба“
9. „Отче наш“
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“
11. Гимнастически упражнения

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ – Посланието за Съборните дни от 1965 г. („За този, който служи на Бога, всичко в света е живо и в движение“, Учителя)

Липсват наряди и послания за 12 юли, Съборните дни, 27 декември.

1991.

12 юли – Петровден 1991.

НАРЯД

Започва в 5 ч.сутринта:

1. Добрата молитва
2. Песента „Бершиг Ба“
3. Молитвата „Пътят на Живота“
4. Песента „В начало бе Словото“
5. Евангелия:
 - Матей – 5 гл., 1 – 12 ст.
 - Марко – 1 гл., 16 – 20 ст.
 - Лука – 12 гл., 13 – 21 ст.
 - Йоан – 16 гл., 12 – 16 ст.
6. Беседа от Учителя: „Денят на Доброто“, „Сила и живот“ 3.серия, 1919.
7. Песента „Бог е Любов“
8. Послание: „Сила и живот“, от 1978 г.
9. „Отче наш“
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

Братска вечеря (където има условия).

ПОСЛАНИЕ – Посланието за Петровден, 1978 г.

Съборни дни 19 – 21 август 1991.

НАРЯД – 19 август, 6 ч. сутринта:

1. Добрата молитва
2. Песента „В начало бе Словото“
3. Молитвата на Братството
4. Песента „Фир Фюр Фен“
5. Евангелия: Матей – 17 гл., 1 – 8 ст.
 - Исайя – 8 гл., 1 – 8 ст.
 - Йоан, 1. послание 1 гл., 1 – 5 ст.
 - Деяния на апостолите – 3 гл., 1 – 10 ст.
6. Беседа от Учителя: „Божествена радост“, т. „Божествен и човешки свят“, Рила, 1940.
7. Песента „Бог е Любов“
Послание: „Спомени от Търновските събори“ (?)
8. Молитвата „Пътят на Живота“
9. „Отче наш“
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

НАРЯД – 20 август, 6 ч. вечерта

1. Песента „Благословен Господ Бог наш“
2. Добрата молитва
3. Молитвата на Светлината („Добрият път“)
4. Прочит:
Евангелие от Марка – 9 гл., 1 – 9 ст.
Изход – 14 гл., части
Деяния на апостолите – 9 гл., 32 – 42 ст.
Послание към Колосяните – 1 гл., 12 – 20 ст. и 2: 9.
5. Беседа от Учителя: „Проветряване“, т. „Божествен и човешки свят“, рилски, 1940.
6. Песента „Благословен от Бога, Ти ...“
7. Послание: „Аурата на Учителя“ от сестра Паша Теодорова
8. „Отче наш“
9. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

ПОСЛАНИЕ

АУРАТА НА УЧИТЕЛЯ

Видях аурата на Учителя няколко пъти, и то обикновено в неделен ден, след беседата, която Той гържеше редовно от 10 до 11,30-12 ч. преди обяд. Защо това ставаше след неделната беседа, а не след някоя от другите беседи, които Учителя изнасяше в сряда, петък и неделя в 5 ч. сутринта? Аз така си го обяснявам: неделните беседи винаги биваха по-гълзи и аз имах възможност да концентрирам вниманието си по-продуктивно.

Когато за първи път видях аурата на Учителя, изненадах се много, защото дотогава имах друга представа за човешката аура. Нали още от детство виждах образи на светци в църква – образи с ореол около главата. Обаче това, което видях при Учителя, беше друго: цветна обвивка с багрите на спектъра обгръщаше тялото на Учителя от главата до основата на краката. Тази цветна светлинна обвивка имаше форма на елипса, която обграждаше цялото тяло като яйце и тялото като че ли се губеше в нея. Ясно виждах образа на Учителя, но вниманието ми се приковаваше от хармонично преливащите се цветни нюанси около него. Светлинната обвивка остана до края на молитвата, която редовно правехме след завършване на беседата. Тя може би се запазила и след това, но аз вече не я долавях, вероятно поради разсейването на вниманието ми, причинено от движението и шума, които настъпват след беседата.

Ето какво наблюдавах в аурата на Учителя през цялото време. Светлинните багри не бяха наредени, както при небесната гъга, а разпръснато, но пак хармонично – някъде преобладаваше розовата багра, другаде – виолетовата, жълтата, зелената и т.н. Цялото сияние представляваше прекрасен разноцветен букет. Защо беше така? Наблюдавах аурата и я съпоставях с преобладаващата идея в беседата. Когато Учителя застъпваше повече

идеята за любовта, преобладаваше розовата багра; когато той говореше за мъдростта, преобладаваше жълтата багра, застъпваше ли повече материалните въпроси – зелената и пр. Но която и багра от спектъра да доминираше, останалите повече или по-малко бяха запазени. Така че, ако някой не чува беседата, а вижда аурата, стига да я разбира, би могъл да каже коя е основната тема на беседата. По същата причина всеки път, когато виждах аурата на Учителя, тя биваше различна.

Светлите багри се пръскаха надалеч от тялото на Учителя и вероятно мнозина от присъстващите са ги чувствали.

Сестра Паша Теодорова

НАРЯД – 21 август, 6 ч. вечерта

1. Песента „Ще се развеселя“
2. Песента „Бершиц Ба“
3. Песента „Венир Бенир“
4. Добрата молитва
5. Прочит от Писанието:
 - Лука – 9 гл., 28 – 36 ст.
 - Йоан – 14 гл., 15 – 18 ст.
 - Йоан – 16 гл., 12 – 16 ст.
 - Откровение – 3 гл., 7 – 13 ст.
 - 20 гл., 1 – 3 ст.
 - 21 гл., 1 – 8 ст.
6. Беседа от Учителя: „Изостаналите укрухи“, т. „Вехтото премина“, неделни 9.серия, 1927.
7. Песента „Духът Божий“
8. „Славата Господня“ (видение на Учителя) (?)
9. „Отче наш“
10. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов!“

За 1991 г. липсват наряд и послание за 22 март

ПОСЛАНИЯ – СЪДЪРЖАНИЕ

1. Без заглавие	22. септември 1963
2. Без заглавие	27. декември 1963
3. Без заглавие	22. март 1964
4. Сто години	12 юли 1964
5. Без заглавие	22. септември 1964
6. Без заглавие	27. Декември 1964
7. Без заглавие	22. март 1965
8. Той иде	12. декември 1965
9. Без заглавие	22. септември 1965
10. Новото	27. декември 1965
11. Живото пространство	22. март 1966
12. Срещата с Учителя	12. юли 1966
13. Без заглавие	август 1966
14. Без заглавие	22. септември 1966
15. Мирът	27. декември 1966
16. Без заглавие	22. март 1967
17. Среща с Божията Любов	12. юли 1967
18. Небесният хляб	август 1967
19. Най-важната работа	22. септември 1967
20. Денят 27. декември	27. декември 1967
21. „Той заповядва и на добрите, и на злите“	Нова година 1968
22. Вечният живот	22. март 1968
23. Без заглавие	12. юли 1968
24. Без заглавие	август 1968
25. Учителя и Неговото слово	22. септември 1968
26. Посещение	27. декември 1968
27. Новата 1969 година	Нова година 1969
28. Празникът на Пролетта	22. март 1969
29. Човекът, който живееше с Бога	22. март 1969
30. Изкуството да живеем с Бога	12. юли 1969
31. Всемирният език	август 1969
32. „Домът Господен“	22. септември 1969
33. Живот вечен	27. декември 1969
34. 1970.	Нова година 1970
35. Песни и танци на Слънцето	22. март 1970
36. Живият хляб	12. юли 1970
37. Образният език на Природата	август 1970
38. Обхода на Любовта	22. септември 1970
39. Единството	27. декември 1970
40. Живото пространство	Нова година 1971
41. Слънцето	22. март 1971
42. Син човечески	12. юли 1971
43. Пътят на вярата	август 1971
44. Без заглавие	22. септември 1971
45. Йоан Предтеча	27. декември 1971
46. „За онези, които Го любя“	Нова година 1972

47. Законът на правдата	22. март 1972
48. Молете се за обединението на Европа	22. март 1972
49. Послание от Учителя	12. юли 1972
50. Без заглавие	август 1972
51. Очакване	22. септември 1972
52. „Жал ми е за народа“	27. декември 1972
53. Новата година	Нова година 1973
54. Първият велик закон	22. март 1973
55. Живот за Цялото	12. юли 1973
56. Син човечески	август 1973
57. Ученикът	22. септември 1973
58. Словото	27. декември 1973
59. Единството	22. март 1974
60. Без заглавие	12. юли 1974
61. Учител и ученик	22. септември 1974
62. Липсва 1. стр. със заглавието	27. декември 1974
63. Камъкът	22. март 1975
64. Без заглавие	27. декември 1975
65. Дом, построен на канара	22. март 1976
66. Последната пасха	12. юли 1976
67. Новият човек	август 1976
68. Пътят на синовете Божи	22. септември 1976
69. Бялото Братство	27. декември 1976
70. Чистото сърце	22. март 1977
71. Утешителят	12. юли 1977
72. „Изяви ми се!“	август 1977
73. Множение	22. септември 1977
74. Богомилското учение	27. декември 1977
75. „Денят на равноденствието“, от Учителя	22. март 1978
76. Сила и живот	12. юли 1978
77. Тези трите	22. септември 1978
78. Единството	27. декември 1978
79. Братство	22. март 1979
80. Живот вечен	12. юли 1979
81. Духът Божий	22. септември 1979
82. Духът гиша където си ще	27. декември 1979
83. Двама пътя	22. март 1980
84. Трагедията при жертвеника	12. юли 1980
85. Мирът	август 1980
86. Всемирният език	22. септември 1980
87. Бялото Братство, от Учителя; Световният мир	27. декември 1980
88. Мирът	22. март 1981
89. Чистите по сърце ще видят Бога	12. юли 1981
90. Кратки сведения за българите, ...	12. юли 1981
91. Пространството	август 1981
92. Учителя и Неговото слово	22. септември 1981
93. „Той заповядва и на добрите, и на злите“	27. декември 1981
94. Домът Господен	22. март 1982

95. Домът Господен II	12. юли 1982
96. „Вие сте солта на Земята“	август 1982
97. Двата пътя	22. септември 1982
98. Великата Магнаурска школа	27. декември 1982
99. Изворът на Доброто	Нова година 1983
100. Живот вечен	22. март 1983
101. Живот вечен II	12. юли 1983
102. Правдата	август 1983
103. Мисли на ученика	22. септември 1983
104. Пределът (Мисли на ученика)	27. декември 1983
105. „Изяви ми се!“ (Мисли на ученика)	22. март 1984
106. Школата	12. юли 1984
107. Школата II	август 1984
108. Ученикът	22. септември 1984
109. Благодарете!	27. декември 1984
110. Любовта е условие за изява на Бога	Нова година 1985
111. Мир и Братство	22. март 1985
112. Без заглавие	12. юли 1985
113. Без заглавие	22. септември 1985
114. „Ти до Бога се докосваш“	Коледа 1985
115. Космическото съзнание	27. декември 1985
116. Пътят Господен	Нова година 1986
117. Иночеството	22. март 1986
118. „Свободни сте!“	12. юли 1986
119. Едното	27. декември 1986
120. Животът	22. март 1987
121. Бог е Любов!	12. юли 1987
122. Силата на молитвата	август 1987
123. Без заглавие	22. септември 1987
124. Без заглавие	27. декември 1987
125. Живот изпълня Всемира	22. март 1988
126. Отговорността	12. юли 1988
127. Изкуството да живеем	август 1988
128. Новото човечество	22. септември 1988
129. Връзката	27. декември 1988
130. Вярата	22. март 1989
131. Словото	12. юли 1989
132. Иде час, и сега е	август 1989
133. Великото семейство – „Домът Господен“	22. септември 1989
134. Иде новото човечество	27. декември 1989
135. Домът Господен	22. март 1990
136. Аурата на Учителя (като Послание, от Сестра Паша Теодорова)	август, Събор, 1991
